

पृष्ठ सं०

विषयः धर्मशास्त्रम्

पृष्ठ सं०

नाम धर्मतरुः (सुखवाच्ये)

अथर्व जीवनाशयणः

पृष्ठ सं० १-२०, २४, २८-३२, ३४-७६,
(हरिशमसुतः मगादिजः)
७८-८४, ८६-९३, ९५-१३६, १३८-१९८

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३७

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११

आकारः १०.६" x ४.५"

लिपि दे. ना.

आधारः का.

13325

वि० विवरणम् अपू०

पी० एन० यू० पी०-३३ पृष्ठ-पी० ई०-१३५१-४०,०००

आ. २२१८

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

२१।२३।२३।२३।२३।२३।२३।२३।२३।२३।

सौमित्रोऽपि मेमोस्वस्तिनोऽहस्पतिर्दधातुः इति विधेयः। विधि विधेयोऽसर्वज्ञातव्यो। होमेकुरा। कणिकादि वि-
 धिः। वनोऽस्येत्यादि मन्त्रो विधेयः। रत्नाद्वैकदि विधिः। दिवताभ्युपगमादि विधेयः। एवमन्यत्रापि। तद्वै-
 रास्त्रम्। तद्वैद्व्यम्। वतुष्वपि वेदेष्वप्येकम्। अथ यः सामाथर्वा सञ्ज्ञातेषु। एतेषामङ्गनिषट्। शि-
 ज्ञाः कस्यः हृदोऽप्येति ज्ञानुशासनव्याकरणाभिप्रायः। रत्नीभागवते। ब्राह्मणाऽन्वेत्तावेव शै-
 वल्लेखं गानुः। नारदीयं भागवतमाग्नेयं स्कन्दसंज्ञितम्। भविष्यब्रह्मवेवैवमाङ्गण्यसवामनम्।
 बाराहमास्यं कौर्मववस्ताण्डाख्यमिति त्रिषट्। विसृष्टः॥ ब्राह्मणाऽन्वेत्तावेव शैवभागावतन्त्रया। तथाप्य-
 नारदीयं वमाङ्गण्येव सप्तमम्। आग्नेयमष्टमं वैवभविष्यं नवमं स्मृतम्। दशमं ब्रह्मवेव त्रैलोक्यमेका-
 दशं स्मृतम्। वाराहहृदयवेव त्रैलोक्यमन्यतः। स्कन्दशत्रुघ्नयोदशम्। वतुदेशवामस्कं कौर्मपञ्च-
 दशं स्मृतम्। मात्स्येव गानुऽवैव ब्रह्माण्डवतनः परम्॥ स्मृत्यन्तरं। ब्रह्माङ्गविसृष्टिः शिवभागासुरविदी-
 धैर्दीर्घजीव्यग्निभाविक्विवर्तनं लिङ्गकोत्पत्तिः। स्कन्दोऽप्यवधेकमष्टमं प्रवेनेतपर्वणाण्डकं खड्गपुराण-
 नवद्वयं स्यात्। विसृष्टावुपुराणयोर्वैकल्पिके विदित्वा। कूर्मपुराणे॥ ब्राह्मपुराणत्रयं पाञ्चवेव मननम्।

तद्वै

शैवभाष्यवतं वैवभविष्यं नारदीयकम्॥ माङ्गण्यमन्यत्रैव विवर्तनमन्यतः॥ ऐङ्कुं तथैव वा न हंस्क-
 दामनमेव व॥ कौर्मिमात्स्येणागुऽववायवीयमन्यतः॥ अस्यादशं समुद्दिष्टं ब्रह्माण्डमिति संज्ञितम्॥ वा-
 सुशिवपुराणयोर्वैकल्पिकविधौ कथ्यते॥ मत्स्यपुराणे॥ ब्राह्मणकल्पवन्तः। नमश्चित्यपनाशः॥
 यत्राहर्षमोक्षिन्त्यास्तं ध्रुवेस्तवे विदुः॥ अवेतकल्पप्रसंगेन धर्मिन्त्यासुनया ज्ञेयात्॥ यज्ञे तद्वायवीयस्या-
 दुऽमहात्म्यसंयुतमिति कथ्यमात्॥ अतरेकोनविंशतिभिर्नष्टादशसंख्या। सर्वपुराणां लोकसंख्या-
 रदमद्यापि देवेष्टुत्रातकोटिप्रवृत्तिनम्॥ वतुर्धनमिहोक्तं व्यासेनाहुतकर्मणोति मत्स्यपुराणे॥ अ-
 न्यासुप्सुपुराणां विबुधैर्न संख्यातुं कातेपतेष्वाप्तमेकीताति प्रोच्यन्ते॥ मत्स्यपुराणे॥ पाञ्चपुराणे॥
 यत्रोक्तं ननसिंहोपवर्णनम्॥ तदस्याव्यासाहस्रं नानसिंहमिहोच्यते॥ नन्वायायत्रमाहात्म्यं कान्तिके-
 येन वर्णयते॥ नन्वापुराणान्दाख्यमिति स्मृतिः॥ यन्तुशाम्बे पुनस्तस्य भविष्येऽपि कथानकम्॥ प्राय-
 तेतसु नर्द्धके शास्त्रमेव मुनिभिः॥ अस्यादशं गणाय मुद्रयते॥ विज्ञानी द्वौ द्विजश्रेष्ठास्तदेतेभ्योऽ-
 भिमिर्जितम्॥

यस्युप्यक्तु

६६
 कर्मपुत्राणां॥ अन्त्यानुपपुत्राणि मुनिः क्षितिनाम्नि॥ अस्यादशपुत्राणां निधुना संकोपतो द्विजाः॥ उपपुत्रा
 णामेव॥ सानत्तुमानं नरसिंहसंज्ञाः वाष्पे तपो कात्तिकमसि चर्ममय॥ दोर्ध्रसंनदिक नरैर्दोक्त
 मोक्षवन्तौ यो शान्तं वशान्त्वयम्॥ पनाशये के कपिलाख्य खर्बुह्याणामाश्रयका कष्टपाति॥ सन्तमहा
 भानतसंज्ञमेतां नामायाणां काव्यमुशान्तद्वयं॥ एवमदिदं देवीविहङ्गवर्मावस्तु नैस्पशिवनस्य पुत्राणां
 दिव्यान्पुत्रोद्भवानि॥ एभिस्तपादपञ्चलेन संख्यामस्य उक्तम्॥ अष्टाशस्त्राणि॥ सोऽख्यवेजोसि
 कपातञ्जलिन्यायवेदान्तस्य मांसासंज्ञानिभवन्ति॥ शास्त्राणि खट्वा॥ भाष्यमिदं नाम नैर्जितमुपवाया
 दिग्गवावस्मृतिमेष्वलः॥ शोखलिनितो॥ श्रीमांसासंज्ञकस्तर्कः सखिवेदसमुद्भवः॥ सखिवेदादुप
 प्राप्ताकाश्यालवदात्मवदः॥ अथ स्मृतयः॥ मनुस्मृत्यमोदन्तो वसिष्ठ उवाच॥ नः॥ आपस्तम्बः
 नारदः कात्यायनः पञ्चरात्रः॥ अथोपश्रव्यजितो विष्णुसंज्ञितो तमाः॥ शातातपोऽप्यहानीतया
 शबलकषवेतसः॥ देवदत्तोऽप्यशोभोऽङ्गीयमद्विप्रजापती॥ विश्वामित्रोऽप्यज्ञावाति ह्याजलेऽपि तामहाः॥

पेशीनशिः युनः शोफबोधायनमरीच्यः॥ चवनः काश्यपोगार्ग्योऽध्याबुकजोऽथ नारदः॥ कृष्णोज्जिनिपुलस्त्य
 ष्यशङ्खः शौनक गोमिलाः॥ एकपिभिव्याघ्रपादोऽपुलहो गौतमो भृशुः॥ जातकृष्णः सुमन्तु खवेजवायाय
 जैमिनिः॥ पारस्करोऽप्येकिकाज्योनाडी जङ्गमरासुनिः॥ शाङ्खायणोऽप्यज्ञपाख्यमैत्रायणिरिति क्र
 मादः॥ एते स्मृतीनां कृत्तारो मनुयः परिकीर्त्तिताः॥ अन्येष्वेव ज्ञातव्याः॥ एतासां स्मृतीनां षड्विंशत् स्म
 तयः॥ परा उपस्मृतयो भवन्ति॥ पुराणानामुपपुराणानां वा भविष्यपुराणे स्मृत्यन्तरेऽपि महेशोवाक्यम्॥
 मन्वादि स्मृतयो यास्तपश्चित्रिंशत्परिकीर्त्तिताः॥ आस्तावाक्यानि क्रमशः समालोकाश्चुवीमिने॥ अष्टाद
 राधुराणेषु धार्मिकानि पुत्रकृतान्यालोच्य महावाहोतथा स्मृत्यन्तरेऽपि॥ एवं याज्ञवल्क्येनापि
 षट्त्रिंशदेवोक्ताः॥ वावस्पतिमिश्रोः प्येवमुक्तवान्॥ राकभट्टिपिनोऽप्येकरायाणपनशुराममिश्रा
 दयः षट्त्रिंशदेवमुत्तमाहुः॥ रोषाणितुस्मृत्यन्तराणि॥ अथागममन्त्राणि॥ पञ्चतन्त्रपञ्चरात्रे नार
 दशारङ्गोत्तमीयकोटिरन्यशुक्रयो गौतमिषसोमसिद्धान्तनाकुलपञ्चायनपञ्चसिद्धान्तिकादिनामित
 त्रीणि बौद्ध्यानि॥ कापिलमित्यादिकमन्यदपि॥ एषां शुतिस्मृतिवाक्यानां विरोधे किं कर्तव्यमिति॥ तदहम्॥

शुभित्तिविरोधे तु शुभित्तिरेवारीयसी। अविरोधे सदा कार्यं स्मार्तैर्वै दिव्यत्सते तिजावालिः। सना पण्डितेन। स्म
 त्पथयोर्विरोधे तु अर्थशास्त्रस्य वाधनम्। परस्परविरोधे तु न्यायोक्तं प्रमाणवदिति भविष्ये। धर्मशास्त्रं
 मन्वादिः। अर्थशास्त्रं दण्डनीत्यादिः। अत्र पूर्वोक्तं परवाधने धर्मे रणमियो गात्र। इति वावस्पतिः॥ न्या
 यपुक्तं नैक्युक्तमित्यर्थः। मनुः॥ आर्धधर्मादिदेशं वदेशशास्त्रविरोधिना। यस्तर्कैरातु सन्धने सधर्म
 वेदनेतरः। वेदस्मृतिशास्त्रविरोधनायुतर्कोः। पापे नृणां यस्मिन्ता न्यप्यम्॥ ०॥ इति श्रीमगद्विजह
 रिरामसुतश्रीजीवनाचार्यराशमिविरचिते सुखबोधधर्मसंग्रहो नाम प्रथमः प्रश्नः॥ १॥
 अथ धर्मादुक्तं यत्कर्म निरूप्यते। लोकानां हिः सेयसायधर्मस्य पन्थाद्विधिवोद्व्यः। संन्यासकर्म
 योगवद्गुहीतापी संन्यासः कर्मयोगस्वनिःसेयस्कराबुभो। तपोस्वपाथसेन्यासाकर्मयोगविशि
 ष्यते॥ सांन्यायोगोऽप्यग्राह्यः। प्रवर्त्तनपण्डिताः। एकमप्यास्मिन्ः सम्यग्भयोविन्दते फलम्॥
 कर्मसांन्यम्। योगो न्यासः। कोऽनिकर्मणां सिद्धिं यजन्नरुददेवताः। निष्प्रदिमानुबेलोके सिद्धिर्भवति कर्मजा
 अन्नादवन्निभूतानी पार्जन्यादन्नसंभवः। यनादवन्निपज्जन्मोपज्ञः कर्मसमुद्भवः॥ भविष्यपुराणे॥

२२ अथापनयातयंतपस्तत्रि विधेनेनैः कर्मसाकां निभिष्टनैः सात्विकं पवित्रं ॥ ८

सम्यक्प्रसाद्यनं कर्म कर्तव्यमपि कविरा। त्रिष्कामेतासदापार्थक्यकामकार्थकामपरिसेववा
 तत्कर्मत्रिविधं निरूप्यते। त्रिभिन्निकर्म। काम्यम्। निरत्येभिन्निकर्मपतिरेकवित्। एतदनेयथाव द्रुप्त
 व्यम्॥ २२ अथापनयातयंतपस्तत्रि विधेनेनैः कर्मसाकां निभिष्टनैः सात्विकं पवित्रं ॥ ८
 प्रदेष्टुं भव्याति॥ तथा त्रैमं प्रवर्त्तयतीत्याम्॥ अत्रिवा भवति रक्षादेहिनां सास्वभावजा सात्वि
 की ब्रह्मसौख्यतामसीयेति तोषराणु। यजन्ते सात्विका देवान्यन्तनन्तान्नाजसत्ता। वेदान्तरतज
 तांश्चक्रेय यजन्ते तामसाज्जाः॥ अफला कान्दिभिर्म्योतिविधिद्वयोऽप्युपते॥ यद्यपि वेति मनः स
 नाधाय ससात्विकः॥ अभिसेवायतु फलं कंदमार्थमपि वेद्ययत्॥ इत्यनेन तस्येत्पत्तं यशोयिदि
 नाजसत्॥ विधिहीनमस्तस्या न्मेनूहीनमदन्तिताम्॥ २२ अत्रिवा भवति रक्षादेहिनां सास्वभावजा सात्वि
 ते॥ सत्तामसाज्जायतीतपोधमनेवेद्ययत्॥ क्रियते तद्विधोक्तं नाजसत्तं बलं धुवम्॥ मूढाहिति
 मनोयथीद्व्याक्रियते तपः॥ परस्मोत्सादनार्थं धातनाम समुदाहृतम्॥ दातव्यं तददा नदी य
 तेन उपकमिति। देशकालवपानेवत दानं सात्विकं विदुः॥ यनुप्रतुं कानर्थं फलमुदिरपवापुत॥

दीयते वपशिः क्विं नृपानां जसं स्मृतम् ॥ अदेशकाले वयं दानं पत्रिभ्यश्च दीयते ॥ असक्तमवज्ञाते
 नामसमुदाहृतम् ॥ यथाशास्त्रविधिमुत्सृज्यते कामकातनः ॥ नसिद्धिर्वाञ्छाति नस्तत्त्वं यथाश्रुतिम्
 तस्मात्तथाशास्त्रप्रमाणानेकार्थीकार्थ्यव्यवस्थितौ ॥ शास्त्राशास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिह हिंसि ॥ इति हेतो
 कस्त्वेवं विस्तृतं वाशास्त्रविहितं स्मृत्वा तत्रापायम् ॥ न विध्यपुनारो ॥ अतानि विधिधानी हस्तनिदानाप
 ने कथाः ॥ अस्ति कथं यत्र तत्र यत्कृतं तत्र तस्य शयः ॥ कर्माधिकारिता ॥ स्तानि न भव्याम् ॥ अधिकारीनि
 न वसः ॥ स्तानि ज्ञाप्यम् ॥ वाङ्मानीयं यथास्तद्वैद्ये हि कमेद न तस्यैव इत्यव्याम् ॥ पञ्चपुनारो ॥ नाश
 पुच्छी शरीराद्योऽसमुत्थायेत दाहहीनैः ॥ अथाशब्देनेऽस्मादहितः सोकः समाजतः ॥ दिवास्तथास्तकर्म
 स्यात्तस्य तत्र उद्धृतः ॥ अन्तर्दीयतारो भूमिं शिवाय वसं वाससा ॥ वस्त्रं नियम्य लेहं न ह्रीव नोद्धा
 तवार्जितः ॥ कुक्षीं स्मृत्वा पुनर्निशो वेदं जिह्वा मुखः ॥ आपानियमश्चाप्यत्र हि त्वाभ्यां वसं त्काम
 गन्धस्तिष्यत्यस्य कर्तव्यं कुक्ष्यादन्तर्भित्तः ॥ निन वसः ॥ आपदीति यदभ्याम्यका न प्राणिमया दावन्ति
 मः यमः ॥ प्रवक्ष्ये त्वत्कर्म कर्तव्यं ॥ वसं नो प्राप्नुवन्ति यथा ॥ उद्धृतं त्वत्कर्म यद्विनाशायो दन्तिता मुखः ॥

मनुयासवल्कादिवनयथा प्रातस्कावेसमुप्यायसुद्रुमाह। यथावकाशं बाराविन्ने पादविह
प्रदेशगतत्वा पश्यतज्ज्वलात्त्वम्विततिबोतिजोविप्राय्यसुवाय्यादिप्रादिदेवतावाय्यानिनमुबोमो
नीकाहोमन्त्रनागावस्त्रनिवायोपानहोम्यस्कासुत्रपुनीसो। सर्जनरकुर्प्यात्। पृथिवीमासि
नायेवेतिमन्त्रमस्मै। नकत्वान्निमित्तमा। मार्कण्डेयपुरातो। यामावस्यजोषीनाहेराणाहे
र्यान्निनि। नमन्त्रमनुतिस्वेतनरुसैनकोब्रजे। नाप्युत्रं पुनीसोवापेपुनंजसमाकरोता। नजज्वन
नयोतिस्वेतमशानेस्नातये। वेत्तुदुर्लभपर्वपर्वताज्यवतुष्यपवलाशादिपदमस्तुहस्ती
प्राणिगर्तशाडुलादिमुनकुथीतीर्थस्नानश्चाद्वादिभूमिनेकधर्मजेतः। नवधनुजोराद
वप्रियासिः। ततःशिरस्तेजोहोतोप्यासशुद्धमन्दलोत्काश्यादिभिमुद्धतशोवमासुतः। क
विहस्तेनोद्गन्निः। उद्धतोदकमादायसुक्तिकोवैववाय्यतः। मार्कण्डेयपुराणो। अमन्जलोद्ग
वसथाहस्तीकान्मृष्टिकसालात्। कृतशोवावशोभाबवर्जयेत्पंचवेष्टदः। मशानादपिनि
मिहस्थानादपिवोह्वयाम्। लेपसंभवहलोत्वातसप्राणिकादपिहज्जमूतदेवगृहतोपि

पयोत्रोद्यतेनाप्याश्वके॥ जेमितिः॥ अत्रामेदत्रकाष्ठानां निजिह्वानां तिथोतथा॥ अत्राहादशगराकैः पत्रैर्वीदत
 धामनम्॥ तृणादिभिरप्योतिकेति॥ भानावुदितेकृप्यादन्धामनमाहृतः॥ उदितेवसहस्रोरोसद्योगोमा
 समन्तराम्॥ इत्यमूलकं तानमनं वृक्षनाम्॥ केशप्रसाधनादरीदरीनंदनधामनम्॥ पृथ्वीकृ एवकाप्या
 गिदेवतानोवतप्यगाम्॥ मध्याकावेधिकालइत्येके॥ धुत्वापिदन्धामनंकाप्यम्॥ कनिष्ठिकाग्रमनं
 स्थूलसबुगोहादशकुलम्॥ प्राग्भुत्वावपतुवाग्मन्त्रयेदन्धामनम्॥ सवृक्षणीयं प्रातःकालेभुज्या
 व॥ सर्वैकएकिनःपुण्याः॥ श्रीराधाविभक्तिशोभः॥ ॥ इतिस्त्रीमगद्विजहारामस्तनरीजीवना
 रायणशर्मविरचितेमुखवाधधम्मनरोदन्धामनं विधिनोमत्तौपःपञ्चवः॥ ०॥ ३॥ अथस्थानविधिः॥
 विष्णुः॥ स्नानोः॥ विष्णोरीनवतिदेवैपित्र्यवकम्मणि॥ पवित्राणांतथाज्यदानेवविधिरिति॥ स्नानेयदि
 धवाक्तम्॥ वातुरागान्येवायथब्रह्मदेवदेहिहकमेदंत॥ भविष्यपुराणे॥ स्नानानामुक्त्वसर्वेषांवातुरोत्तममा
 नव॥ कर्तुमहंतिकर्माणिविधिवत्सर्वदादिजः॥ अस्मामर्थेराशिरस्यकालशक्तिव्यपेक्षया॥ मन्त्रस्नानादि
 पश्चान्नामेकमिच्छन्तिपूरयः॥ स्कन्दपुराणे॥ वायव्यंवास्तव्यंवेतिज्ञात्वाहंयन्नेतःपरम्॥ आनेयगोत्रं
 स्नानंवातुरागंसागरादिषु॥ ब्राह्म्यंवास्तव्यमत्रोक्तंदेवमेवास्वभास्करात्॥ वायव्यंवास्तव्यंभुज्यामधुकिः॥ वात

गलदि

गोसागरादिषु॥ आदिशब्दाच्चदीनशगवापोक्षपादिषु॥ मन्त्रोत्पत्तिः पवित्रेति॥ पुण्डरीकाक्षहरिस्मरणादिकम्
 आपोहिहत्यादि॥ मेवास्वभास्करादिति॥ विष्णुपुराणेक्तम्॥ सूर्यविद्यमानेनजत्रवशादाकाशगच्छयादि
 पात्रंकरसुतंवादि॥ आनेयंपरमस्मादिदेहिहकंमाज्जनादियत॥ स्मृत्यन्तरं॥ पञ्चमोगांरागुब्रह्मब्र
 ह्मत्येवम्॥ अग्निगोदोहमात्रेणब्रह्महत्याव्यपोहति॥ देहिकमादेवविष्णोमाज्जनंरज्जिरागद्विवरात्म
 रीधिप्रपादोदकतुल्यो गङ्गाजलविष्णुवरणोदकग्रहरादि॥ भविष्यपुराणे॥ अग्निस्त्वमेवेत्यानेत्या
 नाशक्तोदकम्मिणाम्॥ आर्द्रगवासुसावापिमाज्जनं देहिकंस्मृतम्॥ मार्कण्डेयपुराणे॥ कृप्यादावम
 नंस्पर्शगोष्ठस्यार्द्रशरीरम्॥ कुर्वीतानमनंवापिरज्जिरागवर्णस्य॥ पश्चाद्विभवतोद्यतमृधाभावे
 ततःपरम्॥ नविद्यमानंपूर्वोक्तेउत्तरप्राङ्गिरिष्यते॥ एतदाननामोवेवोद्वेगम्॥ प्रभुः प्रथमकृत्यस्पर्शोऽनुक
 ल्येनवर्तयेत्॥ नसांपरायिकंनस्पदुर्वेज्जायतेफलम्॥ सांपरायिकंपारलोकिकम्॥ स्कन्दपुराणे॥ अथन
 मत्तिनःकापोनवच्छिद्रसमन्वितः॥ स्ववतेवदिवारात्रोप्रातःस्नानेनशुद्धानि॥ अलम्प्रीकानकंएगिविदुःस्त
 चंद्रविद्विज्जितम्॥ अस्मात्रेणामिषिक्तस्यनश्यन्नंरतिधारणम्॥ अस्वात्मानादरेत्कर्मजपहोमादिकंछिद्रं॥

प्रातः

नानास्वेदसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् ॥ पद्मपुराणे ॥ नाडीहयावशिषायात्रोगद्येज्जलाशयम् ॥ तिलदर्भोऽन
 नैः पुष्पैर्गन्धाधैः सहितः शुविः ॥ मानुषेदेव स्वातेवा नयामध्वरसः ॥ असाइरागुणं स्नानेतीर्थे नक्तपुलं स्मृतम् ॥
 मार्कण्डेयपुराणे ॥ पञ्चपिण्डानुत्थय न स्नायात्परवारिणि ॥ स्नायीतदेव वातेषु गङ्गाह्रदसरित्सु ॥ नामिमा
 वेज्जलद्विष्टस्य क्तानं समाचरेत् ॥ अनुसर्गविशेषतः पितृजलादुद्धारः ॥ योगियातृवत्कृपः ॥ नवीषयमप्रवाहेऽन्य
 वृत्रोभितेतीर्थप्रवाहादिनिःकात्रेन जलेन स्नायात् ॥ नित्यस्नाने काम्ये पुण्यतिथिने विविक्तेन व्येणादि ॥ नित्येनो
 दमनादि निमित्ते ॥ नदीपर्वतयोरन्य नदी पर्वतश्चात्रानकर्तव्या ॥ गङ्गास्नानां विहाय ॥ पादावप्रक्षाल्य जले वा न
 पद्मभूमिं वा स्नानं न प्रविशेदिति बोध्यम् ॥ तृतीयादशमी त्रयोदशी निमित्तं रात्रि विट् पृष्टेनाकार्यमिति ॥
 पावालिः ॥ नित्येन दोषः ॥ पद्मपुराणे ॥ आदौ कृत्वा मलस्नानं मन्त्रस्नानं ततः परम् ॥ श्रीशराणां न वेदोक्तै
 र्मन्त्रैस्तेषां पुराणजैः ॥ अतो मन्त्रहीनं मलस्नानं मेकवारम् ॥ मसु निमज्जनं कृत्वा ॥ परजले पञ्चपिण्डानुत्थय ॥
 कृपादीकृतं शत्रुपञ्चकं वा जलं समुद्रं त्यज्य स्नानं कर्त्तव्यम् ॥ तत्र क्रमः ॥ मत्स्यपुराणे ॥ अनुद्वेषते तु हतैव
 जनेः स्नानं समाचरेत् ॥ तीर्थप्रकल्पपेदिहान्मूलमत्रैरगमत्र विह ॥ नमो नारायणापतिस्त्र्यमत्र उदाहृतः ॥

रा५

रभेपाणिस्तविधिनास्ववाक्त्रप्रथतः शुविः ॥ वतुहस्तसमापुक्ते वतुस्वममज्जनः ॥ प्रकल्प्यावाहयेद्गङ्गामभिर्भवेद्विज्जगः ॥ वि
 स्नोः पादप्रस्तम्बित्वेन विस्तृष्टिना पाहि न त्वेन सत्सुस्माराजन्मसरागन्निकात् ॥ तिस्रः कोट्योर्ध्वकोटीवर्तार्यानां वायुरात्रो र
 दिविमुच्यन्तरीन्तर्वातेन मन्त्रिज्ञात्तुविः ॥ नदिनीसंकेनामदेव सुननिनीतिवृत्त्यादयोऽमुमुगा विश्वकापातिवास्तिता ॥ विधाध
 तिसुप्रच्यतथा लोकप्रसादिनी ॥ जम्पाहमाइजावेवशात्राशान्निप्रसीदनी ॥ नस्तिनी माहस्तीमीतानलिनी समहापगा ॥ तिसुपा
 राप्रसभृतागङ्गा विपथगामिनी ॥ भागीरथी भगवती जाल्वो विदशे स्वरी ॥ एतानि पुण्यानामानि स्नानकाले प्रकीर्तयेत् ॥ भवे
 त्सनिहिताऽवगङ्गा विपथगामिनी ॥ अनेन गङ्गावाहासुमेधमालम्भनमेनमन्त्रेण कुप्यात् ॥ अथ स्वकीनेरथकात्रे विस्तृष्टा
 नेव सुचरे ॥ मन्त्रिकेहरे पापं पन्थपादुक्तं कृतम् ॥ उद्गता सिवाराहेन कृते नशते वाहना ॥ आतुल्यममगात्रागिः सधे पाप
 यपोहय ॥ सुमिविपान आगथषयः संतु ॥ दुर्मिविपान्स्ते सन्तु योऽस्मान् देरियं च वेपथे देहम् ॥ दुपरादिव सुस्नानः स्वि
 स्नानो मत्तादिवा ॥ पूठपवित्रेण वाग्मापं शुभं नुमेन सः ॥ चरस्पतिः ॥ दुपरादिव यामचो वेदेवाजसनेपिके ॥ अत्र ज्ञेये
 त्रिवारव्यसतैपापैः प्रमुच्यते ॥ ३० आपो हि यामपो भुवः ॥ ३० तान उक्तेरिधातनः ॥ ३० महराणां यवज्जवः ॥ ३० योऽत्र शिव नो
 सः ॥ ३० तस्य भाज पते हनः ॥ ३० उत सैतीरिवे मातरः ॥ ३० तस्य मरु मावहः ॥ ३० तस्य क्रपापजिन्वयः ॥ ३० आपो ज्ञेय यथा वनः
 इत्यादि अग्निर्जले करं स पुटीकृत्य तेन विधा ॥ बटुः पञ्च सप्रधा वाशिः ॥ सैमन्वाद्येन दिवा केन स कल्पं कृत्वा तीर्थतः

र्थनाम आशाम तो र्चयेद्विष्णु ती र्चनाम अरुण सप्तम्यन्ते समुर्वे सत्रिभिः स्तायाद ॥ ज्योतिः प्राप्तपत्तानिधीना
 वामि नानावस्तवैरा उच्यते वनमकुर्वीतो वनस्य फलभाजनं यद ॥ स यथा ॥ १३ ॥ अ धनमः पनमा नने रेनो पु रीता
 पु उजो सनाये ह स्पाने ॥ अ विष्णु प्रजातिने वे यथा न न अ यो गवानु मु हनी शक न ताग्वि ता यो म मु कमा स्प
 मु कति थो ॥ अ मु बा स गा नि ता यो अ मु क मा से स्थि ते भा स्के न मु क्ता ये न मु क्तो जो र मु क्त मा म मु क्तो र्चै स क
 न पा य न सार्ध न स्मि ज ले अ त्रि स्म ति वे द व्या सो क फ ल प्रा ति का मे निष्क मा मो स्त्री न म ह क भि य ॥ स्तानी प्र वि वे
 नि त्य मे मि ति कं का म्य म् ॥ नि त्य पा प न्द सार्ध का मे प त स ह का म न स्या मे नि नि के उ म पा र्थ निष्क मा मि ध यानु
 गो भि लः ॥ स त बा न ग भि ज ले न क न से पु र व भि रा ग ॥ म र्दु चि त्वा ज ल स प स्त्रि व नुः पै व स त वा ॥ स्ताने कु र्या म् दा त ह्ता
 म न्य ब वि धा न तः ॥ प्रा णु खो द्बु खो वा पि क्षि त्वा सो न म मा शि तः ॥ ज्यो उा ॥ स्ताने त प्य न प र्थ नं कु र्या दे के न वा स
 स्ता ॥ एक ज्ञा ति ये न वा ये न स्ता ने ते न त र्प रा वा ॥ प्र वा हा भि मु खः स्ता या दि ति दे वि त् ॥ स्ताने त्रो नं पु क्ते वा स्य स नो
 म ज्ज तो व उ रा स्ते जो मू र्ते र्भू म् हे त ॥ य म स्त भु जे तो र्प्या यु स्त स्मा न्मे ति न वे त्ति तु ग्ग ह रा णा प्रा त मी ध्या त
 स्ताने नि त्य म् ॥ कार्त्तिक मा ध्वे शा ख वा तु र्मा स्प सं का ति न वि द्दु षा रा ग स्प ॥ पा स्प ॥ य वा न्दो न मे भु नो न
 पा ता त्प य पु र ज्ज म्मा दि ज न्य नै मि ति क म् ॥ ज्यो ति क्षि दु क्ता ज्ञा कु र्मु नो ज पि त र्द रा स र्ज य क्ता दि ज न्ये का म्य म् ॥

अथ धत्ता धर्ष ज न्य म् ॥ कर्माह वतु र्थ स्नान मि ति के चित् ॥ मा र्ग्ये य पुराणे ॥ न तु ग न्य व ती ण्व पु स्ता पी त न न था नि क्षिा
 उप रा गे प र स्नाने म् ति दि न व रा ह ज म् ॥ सूर्यो दि पं वि ना ने व स्नान दा ना दि के च्च वि त् ॥ अ ने वि ह रा ग वै व क्त्वा
 मा व श्व न न्य ते ॥ अ ने वि ह रा ग म् नि हो व र हित म नि हो व म नु द ये क र्त्तव्य मि भि ल न्य ते ॥ न व भी न्गो शि भः स्ना
 नं का र्थे निष्कार रा गे न रे ॥ शि र स्ना ने ख ते ले न ना इ कि म्पि दु प स्प रो ह ॥ अ वि प रा श रे दे व वाः ॥ रा ह द श रा स
 क्ता नि वि वा हा म्य य द्दि तु ॥ स्नान दा ना कं तु र्था नि शि का म्य ध ते लु व ॥ सूर्यो दि पं वि ने ति ॥ सूर्यो दि प र वे नो ज
 का लो ल न त ॥ प्रा त स्ना त्प रा ग वि र रा य स्तां प्रा वी म व लो क्स्ना या दि ति वि लु व द ना द्वा व स्प ति ना रा य रा मि
 त्यो मे पि ल शा क ष ड्दी पि ना वा ह त्म य क र प रा मा व पि रा क ष ड्दी पि नो ॥ त वा व प्रा तः का ने प्र ति ॥ रा ता
 त प हा री त कु शि मि थ्या वृ क्त ज्ञा दि नि स्म यि तं वा क्य म् ॥ व त लो वृ टि का प्रा त र रा णो द प र ज्य ते ॥ प ती नो स्नान का
 ल स्त ग र्ग म्भः सृ द शः स्मृतः ॥ प ती ना मि ति व व ना इ ही कि म्चि त्कार रा मा सा ध्या तु य मि ते नो वा स्ना पा दि न
 निष्कार रा मि भि ल न्य ते ॥ ना र दी य पुरा णे ॥ ए त स्मा त्कार रा णा दि प्राः प्रा त्यु पे स्नान मा व रे त ॥ अ त्प्या न
 द र शी ॥ द्वा पि त न र्प रा सं पु त म् ॥ अ नो त्रि यं सूर्यो दि या कि वि द भु दि ते र वो का र्थ म् ॥ ने मि ति क म नु
 रा द प मा र भ्ये का र्थ म् ॥ का म्य म् ॥ य या व स रे क म्मा इ न पि व ॥ य म् पुरा णे ॥ स भ्र मी द री न व मी दि ती या द र मी भु व ॥

१०

१०

वयोद्वयोनवययात्री कलतिरेःमम॥ जस्य सप्तमो पर्वः कथा विस्मिदा दशोऽप्यतोपातवैद्यतियुक्
 जउउउरुदिनप्रतोपनाग्रासः कालेन सतेन स्नानेन क रयाम॥ पद्ययथा तविष्णु ॥ वनु ई पद्यमो वी
 वनस्येदुनयफुलिमा॥ पद्यात्पेतां ननाजेन्द्र नविसं क्रान्ति नववा॥ मार्क्ययपुनागे॥ वतु ई पातम्याहम्या
 पञ्चदश्यायपद्यस्त॥ तेषामभ्युत्तयामागे यो जितस्त्राविवर्जयेत्॥ श्वो पतिमदः॥ नाकीनवा नेन वसे क
 मिनुनवेद्यमोनयतिपातयोगे॥ नपनसमे येन वा विस्मिज स्वानभ्युत्तयानवपद्यस्तः॥ सएवा विस्मि
 पे कान्ति वितनतिशरीरमिदतनयोमतिरेडिर्धनसोक्तनपतिगुडुर्धित्तु नगाम्॥ विपतिं देवस्यानोगु
 उनविविधभोगानुभवनेन तातेन अभ्युत्तयपदिष्टुनेस्स्थितनयः॥ नवभोगानुभवेऽग्निनेष्टु कमशः पु
 ण्य॥ मरुति का दृष्टी गोमययुक्तं तेषामभ्युत्तयकोशदिष्टान्ति॥ शुनः पुष्टः दतं सतिपज पद्यय सेने उपपयास
 तम॥ नवा नतिपदो जे॥ जेतं तेषामभ्युत्तयकस्ययत्॥ मार्क्ययपुनागे॥ तेषामभ्युत्तयस्येतिमिधुनेनोपक
 र्मा॥ अष्टपदस्यभनस्तयास्ततेकमतेकः पिवा॥ विष्मितोऽष्टपदो दोषोऽप्यो कालेवपुत्रका॥ कुनक
 र्मिणिवा तेनरत्री सतेनोवपुत्रका॥ स्तोकीतयेलवाग्राशुकममिधुपेस्य॥ अष्टपदाः ॥ २२॥ अष्टपदा
 ॥ ५॥ प्रस्त्ता वातापलः ॥ वयवः कुकुनः माझीनः ॥ २२॥ कन पतिताः ॥ जने सत्यः ॥ येनः ॥ अष्टपदाः ॥ ५॥ क

कुक्कुटादिः दुःस्वपन्ति नक्तः कुलाकमयकानः वर्मिकानः आववेशादिदुःस्वप्नी ब्रह्मगोत्रादिः स्निग्धतात
 यः ॥ अष्टपदः ॥ ५॥ आमदीहवैतो कायां विपल्यानाजमन्दिरे विवाहोतीर्थयात्रायां स्वस्वस्थिनेदुष्यति॥
 पद्योऽनददिद्योतेन्यायात॥ अदित्यः ॥ ५॥ अविष्णुः स्वशेन्यायात॥ नदीतः ५॥ गतीर्यादिपुनगात्रविष्णुः
 स्वशेन्यायात॥ नदीकर्मनाशोस्थितेस्वस्थेन्यायात॥ तासोनोमावतात॥ काकीजनिः सिंहककुट्टोम
 येसधानघातजस्वली॥ तास्तस्मान्तेतकुक्षीतिविहायवसमुद्रगाः॥ सिंहककुट्टोमयेत्यर्थः॥ सिंहस्थः पिस
 वितनिकोविदिष्टान्ति॥ उपकर्मिसत्सगे जतनमनगाग्रहोऽनुनदीस्नानमवितुदमिति कुविका नृसत्स
 तोकोविश्वादर्शकता॥ गंथाय सुतासत्सवतीनममशोदावनीनमिदा कनतोयाबाली येतनरागुग
 द्यायां महानदीत्यादिष्टुनदीष्टुननोदीनरकानदीजलाशयोयत्रतनापिनदीमः कितुतदुदतज
 लेनस्नानेनतस्यामेव॥ स्वत्पुनागे॥ मासद्वयश्चावणादिसवधानचो नृत्सवाः सवैतद्वयत्रा अहो
 वनुसहस्राणि गतिय्येनानिवधतानदानदीशब्दवहागतास्तिपायकोतिताः॥ धनुश्चतुर्हस्तो द्वापः॥
 तादृशास्यसहधनुनसायायतः प्रवाहोनदीत्यर्थः॥ इति वावस्पतिः॥ कासायनः॥ उपो कर्मणा वा
 सजिप्रेतस्नाने तथैव वा॥ वन्दस्तस्यामनाग्निजोदोबानिवधते॥ येन तप्यतोऽपिनदीमः॥ तपनस्पु
 तागङ्गा गोमती वसिष्ठनाय जसांन प्रदुष्यन्ति ये वा त्येन दसशकाः॥ आदौ कर्कटकुट्टे वीम्याया
 वदस्वला॥ वतुर्थः॥ हनि सप्रापे शुद्धा भवति यी क्वचित् के वित्॥ स्मृतिसमुच्चयते वा भूयः॥ वित्तार्थमे

अतः ज्ञानकर्मिणा तावत्कर्मिनः कृतेष्वपि तावत्कर्मिणा न कानयेत् ॥ इन्द्रा पश्यन् पश्यन् स्वर्गं ताम्बलं
 वपयस्तथा ॥ भुक्तस्यापि भुक्त्या तस्मान्नदानादिष्वजनम् ॥ नकार्यमिति सत्यम् ॥ रतदशक्यत्वा
 कर्त्तव्यम् ॥ शंखः ॥ उदकस्य प्रदानादिसन्तानशायीनपीडयता ॥ विनैति शोभः ॥ शक्यपि शानवत्पुत्र
 संख्यायनः ॥ आञ्जनाभ्युदकोऽन्यदस्माद्धायेत ॥ इतमभ्यान्पनम् ॥ अभ्युदकः ॥ रक्षकृतं गेलो
 धनीवस्त्रपीडयेत् ॥ इत्यद्वैतवत् ॥ ह्योयात् ॥ आवासादयः ॥ पात्रादिरक्षितं नेपमुदनेस्य पाणिना
 ननेन प्रोन्नतं कुप्योद्वेगनिष्पीडनेन तु ॥ सोवर्णे राजतेनास्त्रं मुखं पात्रं प्रकीर्णितम् ॥ नदभावे स्मृतं पा
 त्रं स्वर्गपन्नं शरितम् ॥ छन्दोगशिक्षे ॥ सन्ध्यालोपस्य याक्रीत्यानशीलश्च पः स बदा ॥ नदीनामिस्
 र्पतिगस्तम बन्धुमिवोराः ॥ देवप्राप्यं पमञ्जलमुदन्त्या पाता ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ नस्त्रातो ज
 त्पुण्यादिनः पुत्रार्थमाहरेत् ॥ नानुलेपनमाह धान्नस्नानः कर्हि विद्विषः ॥ जलोद्धार मन्त्रः ॥ गते शत्र
 पमुनैवेव गोदावरी वसस्वती ॥ कावेरि नर्मदे सिन्धो जलेऽपि सन्निधौ कुरु ॥ तुलस्य मृतं नामासि सदा
 त्वं केशव विधा ॥ केशवावाप्येति नो मित्यामपराधं नमस्य मे ॥ स्नात्वा केशान् धूय येन कराभ्यामज्ञा
 निनमार्जयेत् ॥ नाम्बपाणिनेति ॥ नपरिधानवाससामार्जयेदित्यर्थः ॥ स्त्रीमङ्गावन्ते ॥ सुधैत्यानं
 प्रकुर्वीत धीतदन्तोऽप्युदये ॥ उभाभ्यामपि वस्त्राधान् नैवेद्यं हृत्पादयोः ॥ सन्ध्यादि कर्मणि

विष्णुनोदतानि का पूजा नैव ॥ यथेष्टस्य संकल्पेः कर्म पावने ॥ यो विष्णुं यावत् ॥ अगम्यागमना
 स्तेयात्वाप्यभ्युपपत्तिग्रहात् ॥ नृस्यो यतितात्वापापान्मुष्यते स्नानमाव न ॥ ३ ॥ इति श्रीशक्राद्वैत
 नामस्तत्त्वतीर्था जीवनाय पाणिनिवितेकखरो वैधर्मितेनास्त्राविनिर्मादुर्ध्वः पञ्चकः ॥ ४ ॥ अथ
 तिलकादिमर्द्दविधिः ॥ नानदीये ॥ विनास्नानं तिलकं प्रकुर्वीत कर्हि विद्विषः ॥ कर्मातः फलतामोतपु
 ण्यीकं विनाश्रुतम् ॥ लोकात् ॥ सन्ध्यास्नानं जपो होमस्तप्योरां देवस्य जगाम ॥ दीप्तावभोजनं दानं निष्क
 लं तिलकं वित्तम् ॥ अतः स्नात्वा तिलकं कृत्वा कर्माणि कुर्यात् ॥ गोपीवन्दनं गोतो वनागुत्कारं मोन वन्दन
 देवदानुषि च कर्त्तव्यं तुलसी गंगामुलसी मूलम्ले बलमद्रिष्यथा स्नानं वा तिलकं कुर्यात् ॥ अजमदनक
 वन्दनाभ्यावापित कर्मवर्षं काम्यम् ॥ मन्त्रः ॥ अया युक्तं जपद्वयेः करप पश्य अया युक्तं यदेवेत्तु अया युक्तं तत्रो
 स्तु अया युक्तं वं कामं कामय ते सोऽस्ते कामः सम्पद्यते ॥ ८ ॥ अष्टकर्म काण्ड ॥ ह्यहो नुपेवागति लकं ॥ सर्वकर्मस्तत्र
 मम् ॥ होमस्तु वा वसिष्ठमभिमन्त्रिकानन्तं कर्मम् ॥ शिखा च तदकर्म काण्ड ॥ ह्यहो नुपेवागति लकं ॥ सर्वकर्मस्तत्र

गामीदेशेषु कनम लवोर्वैकल्यम् ॥ दुर्हपुत्रकुं सविक्रमसिनि यम् ॥ निरुधी तं निपुणकुं काम्यम् ॥ नयन
खात्रिभिर्नोर्मर्षिता न्निकम् ॥ देशकुलावानत्कविश्रव्यम् ॥ स्मृत्यनने ॥ वन्दनं वन्द्येति तं पवित्रैवापना
शनम् ॥ आपदं नतेनित्यं वन्द्योर्वैकल्यमेतदा ॥ अस्माविष्णुवतु दुःखत्रोकपायादिगोश्वनाः ॥ नन्दानुप
मगात्रिणिमस्तेकितिकेकृते ॥ आवा नादर्श ॥ इतिदुर्लभः वलभमद्रोम्यवतुः परशतायुः ॥ अज्ञानकलाश
नतमपुश्चेतपुष्पकन्याश्रीपिष्यत्वाकविवागुन्देयतानां दर्शनेप्रातः प्रशस्तम् ॥ अमद्रुद्राणि पापि
स्युर्भुजमघनअस्त्रिनेनाशादितुलाङ्गनश्वस्योद्याः ॥ मनुः ॥ अस्त्रियैकपितामसत्रोद्गात्रिभूमिवा
पतिः ॥ अस्त्रिः स्वर्गमेतन्नां दर्शनेपापनाशनम् ॥ मन्त्रकपिवावित्रोद्गात्रोद्योक्तं गजम् ॥ अस्मोवाक्
नतेस्त्रोसद्यपातकनासैनाः ॥ स्मृत्यनने ॥ हरिद्रादर्शोवाक्निसमनाद्विसर्पिणी ॥ नयनं खात्रिनि
प्राणां दर्शनेपापनाशनम् ॥ प्रातःकावेर्नितेनैतोज्ज्वलिकनस्य वाक्श्रवणकाम्यम् ॥ दन्तिगाकनं वाप
श्वेत ॥ विष्णुः स्वर्गभिपितेनायत्रोद्गात्रोद्योक्तं गजम् ॥ पितृव्यमातृगोत्रोद्योक्तं स्वस्वनाशा
दोगजः ॥ पितुः पत्नीकनिस्थापितव्यागुण्डपत्नीवा ॥ पितृव्यमातृगोत्रोद्योक्तं गजम् ॥ अस्मोवाक्

शङ्केवदेनेपि ॥ अस्त्रिवाक्निकोविप्रः पितृवन्मस्तकनगोयाः ॥ महाभानेदानवर्म ॥ अविद्वान्श्वैव
विद्वान्श्वैवभ्रातृगोदेवतंमहत् ॥ प्रणीतश्वाप्रणीतश्चयथाभिदेवतंमहत् ॥ शमसोनेलपितेअस्त्रि
नदुष्पति ॥ इतिदुर्लभः वलभमद्रोम्यवतुः परशतायुः ॥ अज्ञानकलाश
नतमपुश्चेतपुष्पकन्याश्रीपिष्यत्वाकविवागुन्देयतानां दर्शनेप्रातः प्रशस्तम् ॥ अमद्रुद्राणि पापि
स्युर्भुजमघनअस्त्रिनेनाशादितुलाङ्गनश्वस्योद्याः ॥ मनुः ॥ अस्त्रियैकपितामसत्रोद्गात्रिभूमिवा
पतिः ॥ अस्त्रिः स्वर्गमेतन्नां दर्शनेपापनाशनम् ॥ मन्त्रकपिवावित्रोद्गात्रोद्योक्तं गजम् ॥ अस्मोवाक्
नतेस्त्रोसद्यपातकनासैनाः ॥ स्मृत्यनने ॥ हरिद्रादर्शोवाक्निसमनाद्विसर्पिणी ॥ नयनं खात्रिनि
प्राणां दर्शनेपापनाशनम् ॥ प्रातःकावेर्नितेनैतोज्ज्वलिकनस्य वाक्श्रवणकाम्यम् ॥ दन्तिगाकनं वाप
श्वेत ॥ विष्णुः स्वर्गभिपितेनायत्रोद्गात्रोद्योक्तं गजम् ॥ पितृव्यमातृगोत्रोद्योक्तं स्वस्वनाशा
दोगजः ॥ पितुः पत्नीकनिस्थापितव्यागुण्डपत्नीवा ॥ पितृव्यमातृगोत्रोद्योक्तं गजम् ॥ अस्मोवाक्

नातोस्त्विति द्विजः कुर्म्यपि ॥ इतरेषु देवो विबल्लो न मस्तु ॥ पत्नी पतिमुबुध्यामिह ॥ स्मृतिः मुनुनात्र
 द्विजा नो नो वारिनां बाला गोमुः ॥ पतिने को मुनु स्त्रीणां सर्वस्याभ्याजो नो मुः ॥ ना न दीये ॥ जयन्ते जय
 मय्यस्य वाक्चने वन्या धितम् ॥ विवृता तं जगु प्राणाभि वादयेत् ॥ यत्नान दीये ॥ सभा यो पश्चात्तयदि
 प्रतायनेपि वा ॥ पथज अ न मस्तको हनि पुण्यपु न कृतम् ॥ स्मृत्पत्ने पुष्प हस्त पयोः स्तं स जा हस्यं सीमा
 हनम् ॥ अय क्तमपि मु हन्नेन पु प्राणाभि वादयेत् ॥ नेत्यान्नयेत् ॥ सम हस्य पति न श कृत क्वात्तो
 दिन न पावरा गु नाति क प्रपत्ते सवोत्तरी धा मुवि ॥ उ जान न्को न दं न वा वनम् ॥ वमन नेना स का न्म
 स्तु त्यो वासिन बुद्धि तं ति वर वदरी ॥ प्रमा द्वि प्रा ना जय न मस्तु ॥ यो स्तो वि प्रा न मस्तु ॥ यत्न हन
 वि प्रा न्मेत् ॥ २४ इ न्त्वा प वासः कार्य ॥ न ज स्व वा स्ति का पित्त जर्भ पति श्री विर पा व जामिनीः स्त्री न्तो
 प वासः कार्य ॥ ना त्रो वेद विदो पित्त द्वि ज न्म मेत् ॥ प्रा त् य द्य स र्व क वान मेत् ॥ के वि दि ति न मन्नेत् ॥ सभ्या यो
 नाभि वा दये यत्रि मा या मेत् ॥ स्मृ पत्ने ॥ के वि दि ति ब ह्नि ॥ अ प्र णा म क ते र्व स्व स्ति कु र्व न्ने य द्वि जाः ॥ ते द्वि
 जान न कं या नि त्वा द्वा र व न न न म् ॥ ये नो म् द्वि म ह स्य दं नु ति पु जे ती र्था नि मा ले भे वा वा नो वा यि क ने न्त्वा
 तदि ति कु को र्वे दा स्त्र यः ॥ गो नो पद्म ज श म्भ कः प न्जो स्था यु र्ध्व शो क र्द्ध न तेः मा भू म स्त नाः स्त ना अ ज गी
 ता व ध्या न ने न्दामो ॥ राजा नो न कं वि हा य ॥ यत्तः यत्प प्र सा दे प ज्ञा से वि ज य र्व प ना क मे ॥ म सु र्व व स नि

२३

२३

को ये स र्व द्रव म यो हितः ॥ स न्ध प वि श्र वि द्वां सम वि द्वां स म्वा प्रा ण मेत् ॥ वि द्वां द्वि जा ना स य न्दी य नो पा प ना स य ॥ व
 द्वा नी म् कु र्व व शि ने र्वि ना द्यु तं प द न वि प ह्नु न्ना न स ह स्म भा न द्वां समो हि ता र्थी र्था ना का मे व न व ॥ अपा न से सा
 न स मु प्र से त क पु न नु मो ज्ञा ह ले णा प दे णा वः ॥ श्री भा ग व ते ॥ ए के न पा ने ना यो रौ सौ प्रा णे दे य र्थु तं ॥ त स्य दा ण क न
 वे दः इ ते वे द वि दो वि दुः ॥ म वि ज्ये ॥ अ धा पि रू र्य त बो द्वा द्वा न का यो दि ने दि ने ॥ अ वि द्यो वा स वि द्यो वा ब्रा ह्म ने तो म
 म की त नु ॥ २५ भा ग व ते ॥ अ ज्ञा ना मे न दे व ते रू प मे त द्व नु मु ज्ञा म् ॥ स र्व वे द स यो वि प्रः स र्व वे द न यो त्प त् ॥ म न्ना वी ना
 र्व वे द त इ ति ॥ ब्रा ह्म ने तो ज न्म ना रे या स्ते र्वि जी प्रा णि ना मि ह ॥ न य सा वि द्य या नु स्या क मु क न या पु नः ॥ दे व प्र ति नो र्मि
 ने क र णि ने द स्वा यि त्त म ले प वा सः कार्य ॥ अ ह्य न्ने ण म न्त्रा य त य क्त न म स्तु ता ॥ स्मृ त ना रा य णा ब्रा ह्म पा पं ज न्म
 न य ा जि न म् ॥ दे वा स यं दे त य त नु ये व य नु ज्म य म् ॥ वि द्या वि कं तु यै व बु द्धः कु र्म्या प्र द न्ता म् ॥ वा म ने वि प्र जे ज्यो ह्य त्वा
 ना हं ग न्दो म् दे न मे त ॥ या ह व क ॥ कु र्म्या म्भ र्त्ता दे वं म् ज्ञो वि प्र व न स्य ति न् ॥ न म स्तु त्वा दि वं या नि वि प नी ते म या ॥ त
 ग ह न्ता न दी ये ॥ २६ प्र ष्ठा पि ता त्र ति मां न न म स्तु र्म्या दि ति व क्तु म शं क्त्वा न्ना व न्म न म् ॥ दी क्ति त श र्द्ध न त्वा मा वि ले स्ता
 त्वा वि प्रा णां न म स्तु र्म्या त् ॥ अ म ग त म् कु र्वा त ॥ त्मि प्रा स र्व पा ति ल्मो म य न्ते दे व प्रा ति ना पु ना पु स क दि श त्व म ति
 को व ना दी नि ना की र्णु य ॥ य ज्ञो द्वा व द न धी ता आ द शी म पु स र्मि णी ॥ वि णा णि ता म्वा ना णि त्वा न न वा र य ॥ ॥ ॥

[illegible]

सव्येष्टौ वा प्रनः कायसंयतः ॥ गायत्र्या नु शिखो वक्षानैः अत्यो ब्रह्म नवतु ॥ उत्पि कां यततो वक्षु उपनिषः भव
 स्थितः ॥ आद्यपतं पर्वतोः कृत्वा गो कर्णिकान्कनम् ॥ संहता कुडिना तोये च हिवा पाणिना द्विजः ॥ मुक्तकुपुष्प कानि ह्य
 भो बलिणा वमनं वनेन ॥ प्रथमोऽनंमकान्कनम् ॥ सव्येष्टिः निःश्वस्य पः ॥ अत्यो गो वस्तु तोये ता हिवा नि स मुप
 स्थितः ॥ मा क्ति तु घटु मा गो ॥ अकुपुष्प तोये ता पा पा तो दिन्दिता स्थितः ॥ एत द्वा स्थिति त्विवा नि ती र्थना व
 मना यतः ॥ ततोऽप्यकुपुष्प यो नतोऽप्येती र्थमुदाहृतम् ॥ पितृना न्तेन तोभा दि दप्यान्ना दिसु मा न्तो ॥ अकुपु
 ष्येतया देवतेन दिव्यः क्रिया विविः ॥ ती र्थ कानि ह्यकाम लेका म्मे तेन प्रजा यते ॥ एवमेति स ती र्थ विद्वानो वि
 रुनिः सह ॥ सदा कर्माणि कुर्वीत प्राकृतं पितृदक क्रियाः ॥ कुनयमा म्मे यती र्थ प्रतिप्रशान्ति दि स्यम् ॥ मा क्ति
 अह्नि २ व प्रकृति स्थानि र्निनिभिः के ता व कुदः ॥ तत्कण ता कुर्वा म्मे २ व यया तरे व्ये द्विजा तयः ॥ द्विजा तयो गा ज विरो
 २ ह्नाः स्त्रिय २ व कुवेन व सक्तस्य स्थानि र्निदिनन्तः ॥ कन तं कु स्थप्यते ॥ अतु स्थानि र्निनीति प वा नि र्नि
 वन्तु ॥ हजु म्नि न शब्द नि स्त्रि र्बुद्धि प्रायते ॥ वतु म्नि नि ति भा वं मुं प्रपे न्तया ॥ वन्तः प्रजा यो र्ततो पादो
 व निः श्वे दपु र्णि कनम् ॥ सन्व त्या कुपुष्प म्मे न निः प्रम ज्पा ततो मु र्वा म् ॥ संह त्या ति स्थानि र्निनीति प वा नि र्नि
 अकुपुष्प न प्रा दि शि म्पा द्वा गो प था दि नै र्म ॥ अकुपुष्पा तिका म्पा नु वन्तः २ तो वे पुनः पुनः ॥ ना नि कानि हा कुपुष्पे नो

९५

१५

नृपविस्मये प्रसन्नमिति च सन् ॥ जले ॥ आवासास्तप्याणां कुश्यान् बहिना द्रवासास्तप्याणां दिकं कुश्यात् ॥
 मोक्षन-कंयदावास्तो ब्राह्मणो मृते निवापयेत् ॥ अहो नात्रेक्षितो भूत्वा पञ्चभयेन मुह्यति ॥ भूः ॥ स्त्री वृताश
 येनेनोत्ती ब्राह्मणस्य न दुष्पति ॥ नृपस्य वदो वेः पस्य पर्व तपे वे विवा नागरा ॥ कन्वेले पद वस्त्रे वनी देना
 जान दुष्पति ॥ वेदो यनः ॥ होम द्या ह्वना घास्त्र क्रिया स्वायम्नेतया ॥ नैव स्त्रः प्रवर्तते द्वि त्वा दान के जपो
 योगि मातृ वत्सः ॥ पति वाना दहिः कदा निव द्वा ह्वास्त्र नी भवेत् ॥ धर्म्म चर्म्म गो वि द् द्वि वृत्त री प्रयत्न
 तः ॥ वाहिः कदा अस्त दत्त पश्चाद्वत्त मुभय तो ॥ भूत्वं वेति केचित् ॥ वस्त्रिः ॥ ज प हो तपो वासि जुषोत वस्त्र
 च नो भवेत् ॥ अ-वेकृतः युधिर्म्मो नी २ ना द्वा दो वि जितेन्द्रियः ॥ स न्या सिभिर्म्मो भिका दिक ज्ञाप्य वस्त्र वान
 णाम् ॥ स्त्री णां पति पु त्रवर्त्तनी श्वेते तनय वस्त्र वानताम् ॥ पति नहि तातो भुक्त्वेन वा ॥ ॥ इति मग्न जहनि
 नाम स त जीवना नाया धिन विनेत्सु वेवे चर्म्म तपो वस्त्र वि विर्म्म नाम सतामः पद्वेः ॥ ॥ अथ स न्या
 विविः ॥ माई ति प पु ना तो ॥ ब्राह्मण हर्त्तु येत चर्म्मार्थे वि वि यि न्ते र ॥ समुत्थाय तपा वाभ्य प्रा श्रु खो
 नि यतः भूयिः ॥ नि पतो १३ कृ तना नाया स्म नाः ॥ यथा ॥ प्रातः स्नाना निभ वनी ति म हासि शा न्ते ता नाया तो
 ग तु उ वाहन म न्जु ता भम ॥ ब्राह्मि भू त व न वान ता मु कि र्त्तु व का यु च तं गुण वा नि त प च ने त्रम् ॥ ॥
 प्रातर्म्मि जा मि भू ता प्र नये क नन् प्रा वस्त्र ज न्म कृत पा प भया प ह्ये ॥ यो प्रा ह व क्र पति तो वि ज अ न्द्र हो न शो

१३

क प्रणा गता कनो वत शंख वक्रः ॥ प्रातर्म्मि न्म मि न ला व वसा वस्त्रो पार्थ विन्दु जं प स्य प स्य पु सः ॥ ता ना
 यता स्य न न का णि व ता ना स्य पा ना पु णा ब्राह्म विष प ना ता स्य ॥ ॥ २ लोक त्रय मि दं पु पें प्रातः प्रातः पठेन्तः ॥
 लोक त्रय मु स्तस्मि द्या दा स प द ह्नेनः ॥ ॥ ३ ॥ आदि शब्दा दुर्म्मा गङ्गा गा पा नि प भु पा ति दिन क न वे वान न प्र
 भू तो नां स्म न ता म् ॥ प्रभा ते स्म न तो नि ये दुर्गा गु ष्ठा न्द्र न ह्य म् ॥ आ प द स्त स्य न र य न्ति तामः स् स्मि द्ये ष पा
 गंगा जं दु ति यो क्त्वा यो यं ता नां शो ते न पि ॥ मु ख्ये त स र्ध पा षो वि नि पु लो के स ज गृ ति ॥ आ दि त्व म भि वा
 मि शं ग तो शं जा ते वे द स म् ॥ यः स्मे त्रे प्रा त दु स्या य पा पे त स्य नी वे घे त ॥ अत्रि त्र ये त्रो गो ब पु ष्क ना ती ना म् त्र ये
 त्री गो प दानि वि त्ति ॥ ॥ ४ ॥ त्रि त्र ये त्रि य पा वं गङ्गा स्म ना मि दुः स्व सा बि ता श ना यि त्वा दि स्म त यः ॥ म नुः ॥ १०
 न न्द्र यो र्ध स न्द्रा दौ र्ध ना यु न बा मु व न् ॥ प्र न्द्र य शं य को र्धि व अ स्त व र्ध स मे व व पा त नृ द पा व चि ज पे न सा ये न न
 त्रे द या व चि ज पे न दी र्ध स न्द्रा का र स्त प्र त नृ द पा र्ध क् व दी ह्य म् ॥ स म्प्र म त्त म द्या दु र्ध दी मा त्र ना न भ्य द्दि त्वा
 ध दी या व दि त्वा नृ व ल्कः ॥ अर्द्धा न्ति भ्रा स्त्र ना म आ कु त प का लो या व न् ॥ कु त पः का ल प द्त्र ये र्धो र्ध शी तः ॥ माई
 ति प पु ना तो ॥ पृ ष्ठी स न्द्रा स न न्द्रां प रि व्रां स दि वा क ना म् ॥ उ पा सी त यथा वा यं ने नां ज्ञा र्ना न दि य पा न्ता
 य मि ति ॥ कृ ता स न भु क्षि ना कृत स व ती कु शा दि ग ह्णो नो पा स्त ध्या ॥ गो भि कः ॥ क दा दि द पि नो वि द्वा न जा य मु द के

जपेत्॥ गार्ग्यश्चिन्तायाय समात्तमादुषा यतो जपेत्॥ अहस्पतिः॥ मार्ज्जनं जपेत्तमयेत्प्राणा आर्ये यस्ततः॥ उपस्था वेततः प
 रवासा विप्रो येषु वृत्तिः॥ अत उपस्थानं पर्वण्ये न संन्याजेत्येव वा॥ आसीत्तु जपस्य स्वरूपः॥ कात्यायनेनेतो मी प्राणा आदि
 कमुक्तम्॥ व्यासः॥ स्वातन्त्र्ये शन ग्राणासा हसी जानु वीजले॥ इत्युक्तं स्वरूपः॥ जलादावपि उपस्था यत्र प्राणा यत्रो॥ न न
 सि ह पुनातो॥ दशभिर्जन्म जन्तरे शतेनापि पुना कृतम्॥ त्रियुगं नु स ह सि ग्राजायत्रो हन्ति किं त्विजम्॥ स्ता वा तर्प्यणा
 व्यासः व्याकाश्या॥ जपानन्तरमुपस्थानं प्रकाशान्तरं यो होनेने कम्॥ आसनोपयोगानि दर्भकमलत्रो यमि व्यावृत्त
 हनिता ग्राणानि॥ लोकोपवादा दवो स्थिपी गीष्टानि॥ नाभो मी व्युत्ते वेत्रपा जने का क्षपा पुके॥ आनन्ति मक दन्वाना
 मासनं बुद्धिना शनम्॥ शो र्व्यानिः॥ दानमायमनं होने जे जने देवता कृतम्॥ श्रोत्रपादान कुर्वात स्वाध्यायं पी हर्मनम्॥
 आसना उपपादस्तु जैष्ठ्योर्ज्जुनोस्तथा॥ कृतास्तु स्वस्ति को यस्तु प्रोक्षपादान कुर्वीत स्वाध्यायं पी हर्मनम्॥
 अत आसन उपविश्य जैष्ठ्योनु पुनिया दन्पासे न कुर्व्यात्॥ तद्वन्ने उपविशे श्रोत्रः पादरागा कल्प वासन निमाहूतोऽप्युप
 नातोऽपि शतवर्षमेव॥ पञ्चमर्हो मनं ये च तया स्वस्तिक मासनम्॥ आस्था योगं युजात कृत्वा यमुपावे ह्नि पञ्चास
 ने पातितं जंघा जानु द्वयम्॥ अर्द्धासनं पातितं जंघै कम्॥ स्वस्तिकमुत्थितं जानु द्वयम्॥ कर्मिणं द्रो स्पशन् उपविशो य
 यान वृत्तिः॥ कात्यायनः॥ आसीन उर्द्धः प्रहो वा निपुमी यत्र ने दशः॥ तदा सीनेन कर्त्तव्यं न प्रहेन नति ह्यताः प्रहे
 वनत कायः॥ यत्रे दृष्टि यतो नास्ति जप हो मादि कर्मस्त॥ दिशो तत्र द्विजो द्विषारि द्रीसो म्यापनाजिता॥ पशान्यपन

जिता॥ कर्मिणश्च पतेयत्र कर्तुं श्रुतवो भुते॥ दन्दितास्तत्र विरहयः कर्मिणो पावर्गक कर्त्तुं श्रुतोः॥ जपेते
 तथा दाने स्वाध्याये पितृ तर्पणे॥ अशये तु कर्त्तुं कुर्व्यात्कवर्णि न जेतैः कुशैर्कयर्णि न जत कुशपवित्र कानि धा
 र्यापनामिक यमि व॥ तस्या मल्लवर्षिणा कवर्णि न जने धार्य॥ कुशपवित्रकं मध्यमं पर्वर्णि धार्यम्॥ ता
 न्न जत कवर्णि भिकमयो मुद्रा दनि द्रन शाय पिरुणां तर्प॥ यतर्ज्जुनो धार्यते के वित्॥ स्मरन्ने॥ तान ताव
 कवर्णि नाम कर्त्तुं जे उशरवे भुभिः॥ त्रिजो हृष्टिका मुद्राती व्रदा निधुना शनी॥ पवित्रं लज्जताम्॥ धायु पुनातो
 अनन्तं गिर्भिन्सा च को शि द्वे लमेव व॥ प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुशवित्॥ एतदेवा हि यिञ्ज्या ल
 जतां समुदाहृतम्॥ आज्यस्यो यवनापी यत द्येता वदेव तु॥ कुश यत्र त्रयमन्तर्गिर्भि॥ तद्वि क मननं गिर्भि
 यतुर्थं यत्रा मिति॥ कात्यायनः॥ हनिता यो द्विपा दर्भः पीत काये वयश्शिपाः॥ साम्नाः पीत देवताः कुल्लाजो वे
 रवेदयिका॥ यश्शिपाः दशपिणी माहादि पश्याः॥ वेवपश्चिपाः स्याः बलि यो म्याः॥ पितृ देव यश्शिपाः॥
 कल्माजा शिवत्रवर्णिः शिवे देवर्षि इयो म्याः॥ हस्याः प्रवर्णी म्याः॥ सुः कुशा दीर्घात्कवर्णिजः॥ दर्भीः प्रवित्र
 मित्युक्तमतः सन्मार्गि फर्मिस्त॥ स्मरितसमुद्रये॥ कुश काशो शीत हृष्टी यवजो हर्मयवज्जनाः॥ कवर्णि न जते ताभ

जेनेत्यः नैमिनिजोयेलां केलां दानवतोः सर्गजतोः सर्गजोः सर्गमहासम्पादिमुपरापतिथिजानाज
 स्तयाश्चनेष्वानपेयादिमहायज्ञेषु यथावत्तत्तद्विधानोक्तविधिनायतिविधयेतस्मात्॥ स्वस्तिवा
 वनपूर्विकं अकारं ग्रायत्रीगणेशवाक्कमाष्टव्यं द्विजवनराकं कनधानाकाकशदिक्कातलो
 कपालसाधिवेवतसप्रत्यवेदयतविदिनवग्रहाह्वानपूजादिज्ञानतशतसत्त्वायुतजुकोद्याघात
 तिकं वयं हव्येशानं वाक्तापुः भूतश्वेनीमिनि कएवे स्यात्॥ कान्योभिजेकग्रहपीडासन्धोत्पाति फदोजना
 भाप्यं योववीयते सस्यात्॥ इतिमगद्विउहनिनामस्ततरीजीवनायायनशान्तिविनवितेसखवोवे
 चन्मिनो होमविधिनामनवमः पूज्यः॥ अथतर्पणविधिः॥ तजस्तान्त्रवास्त्रासांभ्रमस्यएवमु
 ध्यान्नर्पणमिति वस्तु॥ कार्कजनिः॥ आदोदेवताः संह्यः आपः पितृगणाः स्मृताः तस्माज्जनेजतरेये
 पितृभ्योदन्तमनुयमः॥ योजीयाद्भवकः॥ यत्राभुविः स्यात्तं वास्यादुदके देवतापितृन्॥ तर्पयेत्तुपचाका
 ममस्मसहृप्रतिष्ठितम्॥ छन्दोजाः पविर्वर्जितवासास्तीर्थतीनमवनीय्यं आभश्यकासायणाउतीयतर्प
 णमिहो॥ योजीयाद्भवकः॥ आवाह्यपूज्यवन्मन्त्रैनास्तीर्थवस्तुयोजनसुचारु॥ प्राजग्नेस्तुक्तानसम्प
 दन्तिगाग्रेजुवैपितृन्॥ एतस्यस्तर्पयेदतिशेजः॥ यमः भूतोयदावोदीयन्ते दातावेवजन्मस्यितः॥

धार्याः कोर्षीयन्॥ त्रिप्रादितर्पणं कृत्वा मात्रादित्रयतर्पणं बवायमाना महदित्रयतर्पयेत्॥
 शतः॥ पित्रादित्रयतर्पणियात्मात्रादित्रयतर्पयेत्ततः पितृपुत्रोपायतां नामयानीयादासप्तमकु
 र्वाणां स्तर्पयित्वा पुनरुक्तं॥ ततो मातृपुत्रान्॥ ततः सन्निधिवान्धविमन्त्राणां तर्पयेदतिशेजः॥ ततः
 गोभिर्गो॥ छन्दुपुत्रतर्पणं कृत्वा मात्रादित्रयतर्पणं तर्पणं कृत्वा मात्रादिष्ट्रुतर्पयेत्ततोऽ
 रवस्तनवन्धुरवीतिसहस्राणां तर्पणं कृतम्॥ पुनरुपायं वेदतर्पणं कृत्वा ये ब्राह्मणा वा न्ववा
 वेति श्लोकेन वसना न्नुल्लिख्यं देयात्॥ ततो मातृपुत्रान् प्रपितामहीनैके केनाज्जितनातर्पयेत्॥
 अत्र धातुकोजास्मन्मातामुकी देवीतर्पणं दत्ततिवेजः तसे स्वधेति फ्रमेणा मातामहिप्रमातामे
 महीतर्पयेत्॥ ततः पुत्रा मातृपितृव्यमनुजावाप्यश्वकैः नपत्नीपितृव्यसामातृव्यसु
 नाजादींस्तर्पयेत्॥ यथावकांशम्॥ नाजादीन्पुत्रोत्पुत्राणां समस्तम्॥ केचित्तु वेदकाश्चिन्नाम्नि
 नाशितर्पणीमिच्छन्ति॥ ततः शारदासंज्ञां विज्ञानेन यथाकृतं तर्पणं मेव श्रेयकं गतीयम्॥ ततो दे
 वतीर्षेन प्राञ्जुविष्टसंज्ञेन कुशत्रये गृहीत्वा अर्घ्यास्तर्पयन् दाताजाग्रन्धर्विकं नान्दसाः॥

विशावाशुह्यकासि द्वाः कूष्माण्डास्तनवः खगाः॥ जलेवराभ्रनिलयावाय्याधाराश्वजन्तवः॥
 तपिमेतेप्रयान्ताशुमदृतेनास्तुनासदा॥ पुनरुपसर्गकलामाटकादीनां वादाश्चणामिमु
 खः॥ पितृतोयैतविष्णुपुराणोक्तमन्त्रैस्तप्यंशुकुथ्यात्॥३॥ आब्रह्मस्तर्भमप्यन्तदेवजिपित
 मानवाः॥ तप्यन्तुपितरः सर्वे मातृमातामहादयः॥ अतीतकुलकोटीनां सपक्षीपानिवासिनां
 आब्रह्मभुवनाहोकादिदमस्तुतिवोदकम्॥ यवान्वयावांश्ववावायेऽप्यनन्तनिवान्ववाः॥
 तेतोपमखिलायास्तप्यंशुवास्मत्तोयकोन्निगाः॥ नरकेषुसमस्तैषुयातनासुवयोस्थिताः॥ २८
 तेजामाप्यायनायेतुदितयेतमिवनन्दन्॥ एतत्तप्यंशुदेवोधिनाश्लोकेरतप्येत्॥
 २८ दयविविधितायसम्यग्दिनाः स्यादादयैर्दृष्टम्॥ मनुशातातपयोगियाज्ञवल्क्याः॥ य
 देवतप्ययत्पिदृष्टिपितृभ्याम्॥ तैवेवसर्वमाज्ञातिपितृयज्ञाक्रियाफलम्॥
 तप्येणात्कुरातिपितृभ्याम्॥ तप्येतांसादुर्वैरपिवात्साहोपादानुसमंहीवाहनयेदुदका
 भ्रतिनः॥ जोऽरंगतात्रमुद्यत्यनमभ्येजन्तीन्दिपदी॥ तप्येगुह्ययोर्गोमुञ्जानुश

असिस्मृताः॥ सर्वप्रदानेयः कुर्यात्ततोप्येजुवनंभवेत्॥ एवंतप्येतांस्तप्यितःस्तुचक्षुमितित्रिजिपेत्॥ ज
 षमयेतुयः कश्चिद्भुजतिज्ञानदुर्लभः॥ निःपीडयतिदृष्ट्वांस्त्वनंनस्यद्वयामवेत्॥ ततोऽज्जान्तिः स
 त्पतिवान्यस्त्वान्वलेचहिहानिः॥ येतुयेदनेनमन्त्रेणायेवास्माकंकुलंजाताः॥ अनुभाजोत्रिलोमाताते
 पिचन्तुमया दत्तंयद्वानिः पीडनोद्वहन्॥ ततःसयेनायम्यसतिदृष्ट्वाभ्युप्योदकनक्षेपात्रमादायाश्चिभ
 गवतेस्त्वया यदद्यादनेनमन्त्रेणा॥ एहिस्त्वयिस्त्वयंशोतेजोनाशोत्तज्जगद्वतेऽनुकल्पयमाभक्त्याष्ट
 हानाहंदिवाकर॥ न्नैतेकंतीनपञ्चाहान्वाद्यात्॥ ततो नमस्तुतः॥ ननोस्तुस्त्वयायुसहस्रस्त्रि
 योसहस्रशालानितवेष्टुर्तये॥ सहस्रजन्तेभ्रवकर्मसाङ्गितोसहस्रयोजोऽवसाङ्गितोनामः॥
 एवंस्त्वैनमस्तुत्यग्निः कृत्याप्रदन्तिताम्॥ द्विजुंशोकाज्जनेस्य स्वाततोयिष्युर्गहभजेत्॥ अ
 सेस्तुतानोस्थितेकार्यजले॥ यथादेवतानांपितृनां बजदेवदद्याज्जगज्जलिम्॥ असेस्तुतप्रणीता
 नांस्थितएवजः सांजलिम्॥ याज्ञवल्क्यः॥ यद्युद्यत्यप्रसिद्धेदेतिनास्मिश्ययेज्येऽन्नतोऽन्यथा

तुस्येनात्तामाह्यायिवन्तोः ॥ मशेविः ॥ तित्तानामप्युभायेतुस्यवर्तानुजतान्तिवम् ॥ तदुभायेनि
 विन्नेनुदभैनेत्रेयापुनः ॥ तत्तादिनामभावेपुननो ननेययासेनवकायिम् ॥ विनात्प्यस्ववर्ताभा
 विनानामोतेलेस्तया ॥ वनादभैत्रमन्त्रेवपिदृष्टानोपतिथ्यते ॥ सद्भाभोवेरकेकनापिदातप्यम् ॥
 सौवर्तीनापिप्रात्रेणमाजतेमुप्येनोव ॥ खेडनशेकुनौपिपिदृतीयस्यनान्तिपेत् ॥ शंकुपा
 त्रभावेस्ववर्तादिस्त्रमपिस्तम् ॥ केवित्प्यतत्तद्व्यानामिकोदन्तिाकनः ॥ शंकुपि ॥ व्यात्रवका
 दन्तिापिपतिर्चनजलेदि ॥ खेययाविधिः ॥ दन्तिातोमेवत्र ह्यायापिततर्पसमीपतः ॥ जलेदन्ति
 तोनजहीयाज्जवाद्राजना ॥ यत्रभंगानादिनातत्रवामेनादायदन्तिातपातयेत् ॥ मरीचिशो
 रानस्तः ॥ पुस्तहस्तेनदातयमुद्रातत्रनद्वयेत् ॥ नयेक्षितज्ञानादद्यात्कोविदभ्रिण्ड ॥ स्व
 तिभ्योजलेदयनास्तर्पणीकदावन ॥ नाजादिभ्यर्चिततीर्थोदोक्तपुतेयवाभीमनर्चयेत् ॥ पास्तक
 नः ॥ आत्मोत्ताननकर्तव्यः ॥ द्रव्येहोदिदेहिकम् ॥ यद्रेणआत्मस्वापिदिनापायनवाक्यवित्तापा
 सवः ॥ २२ द्रव्यकन्यायाविद्राज्ञानः सपितुः कुर्यात् ॥ अत्रुस्याअतर्जनीमुद्राजलेस्थपेय

गन्तव्यान्तयोर्धर्मोऽङ्गनेकुसर्वने ॥ मित्यकस्मात्तु कुशोत्ताननकेप्रतिपद्यते ॥ ५

पथकिलतर्पणोवा महस्तोतान्तिभ्रतकुप्यात् ॥ उक्तजलेतत्रैवतियाक्तवातिमानवस्ववर्तास्पादिपुत
 जनेवाद्यात् ॥ तर्पणान्त्येस्वयम् ॥ शातातपः तर्पणोतुमुदिः कुर्यात् ॥ त्वहस्तेनाकोदितः ॥ ध्वन्दोजाः तस्मा
 त्पदेवकर्तव्यमकुर्वन्महेतेनसा ॥ पुज्यतेअत्रणः कुर्वन्तिस्वमेतद्विभीर्त्ति ॥ सद्योशक्तोवाप्रलेत्यदिनाज्जलि
 त्रयमपिदेवमेवजन्ममतिपनाशनवाक्यादिवाक्योद्वेष्टम् ॥ स्मृतिस्तमुब्रये ॥ नामेकैर्मघवपिअत्रोत्तु
 पयस्तव ॥ नित्यकस्मात्तु कुशोत्ताननकेप्रतिपद्यतां नित्यपदयुक्तान्त्रेणोमनिकेज्जिह्यापि ॥ नामेकैर्दत्तवा
 पोर्त्तिकेवत् ॥ जानोभेमित्रयोदप्योनद्विभ्रमुमद्यास्तव ॥ पितुर्दानेमादास्तान्नकुप्यात्तित्तर्पणम् ॥ या
 अकन्तः ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥
 नानविपुञ्जितेतयेववद्यादयोयाद्व्यासः ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥
 ययः कुर्यात् ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥ सत्क्रावोमिशिसतम्योर्नविपुञ्जितेतया ॥
 निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥ निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥ निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥ निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥
 पातेऽनायायस्तेकमे ॥ निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥ निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥ निशेतिवकाङ्गायेतपज्जके ॥
 गृह्णात् ॥ अनायायितलतर्पणासावश्यकेतपज्जके ॥ तत्रवैपितुः ॥ तत्रवैपितुः ॥ तत्रवैपितुः ॥ तत्रवैपितुः ॥

निवर्तयन्तं कतेमेव ननु बलं राहदिनं तिष्ठति त्रिभिः संक्रान्तिविशेषाणां माह विष्णुपुराणे ॥ वैशाखमा
 संप्रवृत्तात् तीर्था नवम्पत्सोकातिकं युष्मदन्ते ॥ नान्यमास्यपतमिन्वपने वयोदशीपञ्चदशीवमाह ॥ ए
 तापुण्यार्थाः सन्त्ययस्वतस्मात्पुण्यनन्तपुण्यान्पुनरेव ॥ उपपत्तेर्वन्द्यसारवेरवतिस्त्रयकास्वप्यनहृदये ॥
 पन्तपितृणां विष्णुवद्वेवछायागजस्पृशति पातयोः ॥ पानीयमप्यत्रतिर्लेविमिंसं दध्नापितः ॥ अथतोम
 बुध्यः ॥ स्वाहं जेतं न समासहस्रं हस्यमत्र पितरो वदन्ति ॥ इति हेतारे ते पुकाले बुधितिः संक्रान्तिवारं न ज्ञाप्य
 निषिद्धेष्वपेति तत्तत्पुण्यमावृष्य कंभवति ॥ अथ यदुः ॥ संक्रान्तिपञ्चदशी च द्वादशी च साहस्रवारं ॥ वस्त्रं
 पीडयेत् ॥ तु ननु नारराणो जयेत् ॥ नृतिरा मुः ॥ शनिमोमदिने श्राद्धे कुट्टेष छोनिरंशके ॥ वस्त्राणां न्तरां
 योगोदहत्पत्तमकुलम् ॥ तप्यन्ति नित्यम् ॥ नेमिः ॥ कतर्पणं संक्रान्तिवति पातपुण्यमन्वादि तिथिर्न ॥ यद्यह
 निमित्तकम् ॥ काम्यं ज्योतिर्गोदानादिकाम्ययाहृतं पायादभ्युपगच्छेत् ॥ तप्यन्ति नित्यम् ॥ पितृणां तप्यन्ति काम्यं गो
 दादिना वाह्यं ॥ तृणां वस्त्रं स्तम्भे तितप्यन्ति ॥ गोदने गोपुत्रान् नृत्तं तप्यन्ति ॥ पितृणां तप्यन्ति काम्यं गो
 दादिना वाह्यं ॥ तृणां वस्त्रं स्तम्भे तितप्यन्ति ॥ गोदने गोपुत्रान् नृत्तं तप्यन्ति ॥ पितृणां तप्यन्ति काम्यं गो
 दादिना वाह्यं ॥ तृणां वस्त्रं स्तम्भे तितप्यन्ति ॥ गोदने गोपुत्रान् नृत्तं तप्यन्ति ॥ पितृणां तप्यन्ति काम्यं गो
 दादिना वाह्यं ॥ तृणां वस्त्रं स्तम्भे तितप्यन्ति ॥ गोदने गोपुत्रान् नृत्तं तप्यन्ति ॥ पितृणां तप्यन्ति काम्यं गो

30

दिनामन्तरं प्रपितामहो जन्तस्त्रिस्तोमः ॥ मखादिकाः क्रमात् ॥ भ्रातृवर्गाः पितृव्याधामातृन् त्विसुरादयः
 उभयाभ्यां पञ्चभूता गुणशिष्यादयः परे ॥ ते सवैतन्निमाया नृगोपुच्छोदकतप्यन्ते ॥ सर्वज्ञातिषु संभूताग
 तिर्यक्तं न विप्रते ॥ नामानि व ॥ कर्माणि गोत्रोद्देशागमनि ॥ तेषां वतथारं कुर्वेत् ॥ एषावहितं सुने
 देवा सुरास्त्राया नागा यक्षा गन्धर्वराक्षसाः ॥ पिशाचा युक्षकाः सिद्धाः कुष्माण्डास्तर्काः खगाः ॥ जले
 द्वाभू नित्यया वा व्याधारास्वपरे ॥ ते सर्वे तन्निमायानुगोपुच्छोदकतप्यन्ते ॥ पितृवंशमृतापेव माह
 वंशमृतास्वपे ॥ गुप्तस्विसुरवन्भूनां ये कुलेषु समुद्रवाः ॥ यिमे कुलेषु भविष्याः पुत्रद्वारविभक्तिताः ॥ कियन्तो
 पगता ये वंशे वंशाः पश्यन्त्याः ॥ आगमोऽथ यत्ताताताये वंशे मम ॥ ते सर्वे तन्निमायानुगोपुच्छो
 दकतप्यन्ते ॥ आश्विनरात्रौ वै पितृवंशजाती मातृकाया वंशमवामरीयाः ॥ कुलं द्रव्ये मम शासभूता
 मृत्पातमाश्रितं संधकाये ॥ मित्राणि शिष्याः पशवस्त्वयनादृष्टास्युष्टास्युक्तोपकाराः ॥ ज्ञानात्
 रये मम संगतास्वतेभ्यः स्थवाः ॥ न जन्तुनामि ॥ आत्मघातमृताये वंशविजरास्वहतायुये ॥ यन्नेभ्यः पति
 ताः कुण्डानेभ्यः पतिताः स्मृताः ॥ मृता ये ये वदुर्भिज्जलेष्वमृत्युवशंगताः ॥ कण्ठाप्यन्ति युनाये यय

नाकुलविमदिताः कृपगर्तनिपातेषु आगाधेषु वयेमताः ॥ सिंहया बुधममूनेषु कुम्भिकुम्भीरसैत्तिषेः पुनश्चसारमे
 येस्य शङ्किमिर्निहतास्वये ॥ ते सर्वे तन्निमाया नुगो पुष्टो दकतर्पितोः ॥ विधुस्सुनिपातेन करकाद्यातपीठिताः ॥
 आत्महन्मनिपातेन शत्रुमिर्पेव्वीतिताः ॥ आत्महानमृतापेव्व ॥ लवङ्गास्वमध्यमाः ॥ गर्भमध्यविपन्नाश्च
 नानायेः निगतास्वये ॥ कृमिकौटपतज्ञास्वत्तनामशक्रिद्विकाः ॥ राशामृगदंशाद्या उद्विजः स्वैजाराज्याः ॥
 एतेषां योनितं पन्नाये ॥ स्मत्कर्मकरादयः ॥ प्रस्थाप्याः पात्वाभ्यास्वये ॥ स्मतोपकाज्जिगाः ॥ जरागाज्जिता
 रिगावेयेयेतिष्ठन्निपमालसे ॥ ये वाभवावाभवायेन्यतन्मनिवाभवाः ॥ तामत्रयविनिर्ध्याः ॥ वृद्धिर्मसि
 तस्वये ॥ विवद्विक्कादिर्विस्फोटव्रणकुष्ठकरादयः ॥ ते सर्वे तन्निमाया नुगो पुष्टो दकतर्पितोः ॥ ततः सयेन
 गोपुष्टो दकशिरसि निचेत् ॥ पिवेव्व ॥ स्मत्तन्नेरे ॥ सोमपातेन तनुत्यंगे पुष्टपरिकल्पितम् ॥ पञ्चलेरां नम
 स्तस्य पिवेव्वो दम्पती जलम् ॥ वषोत्सर्गे ॥ वत्सरीमध्यस्थवृषभस्य पुष्टो दकत्वाह ॥ ततः पिवेव्व ॥ विद्वान्मिमु
 खो मोटकमिलजलपवाज्जतादिपुतं जलं ताम्रपात्रेण धत्तमा नैमन्त्रस्य फलमुद्दिश्य ॥ तत्त्वेनेयेरा

३१

३१

पितृस्तर्पयेत् ॥ ३ ॥ स्वापितृभ्यो मातृभ्यो वन्दु ॥ ४ ॥ स्वापितृभ्यो मातृपुत्रास्वये केविवाये पितृपुत्राः ॥ ५ ॥ उतस्यै
 तुरवन्दुनां प्रेकुलेषु समुद्रवाः ॥ ये वेतभावमापन्नाये वा न्येरा इव जिज्ञाः ॥ वषोत्सर्गेण ते सर्वे ॥ नभनांगतिमु
 त्ताः ॥ ६ ॥ तप्येण दिकर्मस्वराखानुसारणाकाप्यमाकुलदेशानुसारणावावेदानां शाखावस्थः ॥ यजुवे
 स्मन्निर्दिष्टा कान्धमाध्यदिनादिप्रणीताः ॥ व्यासस्तस्य यजुर्वेदस्य वैशम्पायनशिष्येण याज्ञवल्क्येना
 श्वोद्गाराभ्यन्तुं गरागांस्तिन्निरीया ॥ ये सुनयो जगृह्णेति त्विरीयावभूतुः ॥ स्त्रीभागवते ॥ यज्ञे धिति त्विरी
 त्वातः त्रौतु यतयाददुः ॥ ते त्विरीयादित्यजुः शाखा आसन्तु येशलाः ॥ पुनस्तेन यास्यवल्क्येन भगवतो विवस्य
 तः स्तुतिभिर्भित्तुयाद्वाजिद्विपिणोः ॥ यातपामानियज्ञे उपधिगम्यमानितिशिष्यभ्यः कान्धमाध्यदिनादिर्पाता
 जमनेपिनामुज्जितादज्ञानितानेपां नान्नायजुः शाखावस्थोवभूतुः ॥ स्त्रीभागवते ॥ यजुर्मिकुरो ज्ञाखा
 दशपञ्चशाने विभुः ॥ जगृह्वाजिसन्यन्ताः कान्धमाध्यदिनादयः ॥ एत एव वाजुः शाने पितः ॥ एवं योषायाः शा
 खां नानुयद्विहितं तप्येणादिकर्मनदेवते रजुषेयम् ॥ एते जपकरादिपञ्चविनारापरागमिरपरशुरामनिर

नेत्रं सर्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम् ॥ अफदेवामनुष्णानां हृदि देवामनीभिः प्राणम् ॥ कामलोके
 क्षुद्रलोकां मुक्तस्यात्मनि देवता ॥ अर्वायां स्थिरां लेवां श्रोत्रं स्वहृदि देवां द्वेजं द्वेयं मनो यन्त्रं
 वित्स्वर्गं नाम मायया ॥ अर्वायां प्रतिमायां सा संध्या भागवती ॥ शैली दानुमयी लोरी लेप्पा लय्या
 वशैकीती ॥ मनोमयी ॥ मनोमयी प्रतिमा स्वविधा स्मृता ॥ मगदि जवना हनिहि नः ॥ आयुः श्रीवल्लभ्यदा
 दानुमयी मन्मयी प्रतिमा लोकहिताय मणिमयी सौवर्गी पुष्पिदा मयिते ॥ तत्र तमयी कीर्तिको प्रजा
 वृद्धि करोति ॥ मन्त्रमयी ॥ मन्त्राभ्युपगच्छन्ते लोकानि ॥ सायवालिङ्गं एतां मुक्तिविधाः स्थिताः स्थिताश्च
 स्थिता ग्रामा हन्त विजने नृकरीये ॥ स्थितायां विकल्पः ॥ स्थितिरुदयं सत्तुल्यं ज्ञेयं ॥ स्थिता लक्ष्यो स्तु
 पनेनास्ति स्थापनमास्तु यन्त्रं मवान्नो मयि ध्यानं मवाप्य विधिनिश्चयेन मित्रिक ॥ काम्यः ॥ स्थानानि
 नित्यं यो विधीयते ॥ सानिधः ॥ तत्र विदुः पतिगता पतिपुरुषं पतिप्रजापतिजगदीश्विकामाधवा नृणां
 तमन्वा पजयत ॥ पद्मपुराणे शैवाः सोनाश्च गाराः शोबेष्वावाः शान्तिपत्रकाः ॥ मां मवप्राप्नुवन्त्येव ॥
 सागनं यथा ॥ आकाशात्पतितो यथा यथा गच्छति सागनम् ॥ सर्वदेवनमस्कोनः केशवं प्रतिगच्छति ॥ वृत्तादिनि
 मित्तमासाद्यो विधीयते सन्मित्रिकः ॥ तत्र यद्दुर्तये जातव्रते पञ्चाः विवाहादीनि मन्त्रे भागवतस्य

मातारणमातृद्वारमातृगणपतिदुर्गावोऽथ मातनः पूज्याः ॥ जनननिमित्तेष्वधिकदिमातः पूजा
 पद्मनिमित्ते गणपत्यादिषु श्रुतेषु कपालदिक्पालदिक्सा ॥ जनेत्रपालसाधिदेवतसप्तत्यधिदेवतादि
 यादिनवग्रहवासुयोगिनीप्रभृतयो नावग्रहिकविधानेन पूज्याः ॥ एवमन्येऽपि ॥ आपुरारो
 ग्यवनधान्यस्त्रीपुत्रराज्यविधाकीर्त्तिविपुलपारिष्वरूपी उशान्तिकः ॥ पनः ॥ यो विधी
 सकाम्यः ॥ तथा वस्मृतिः ॥ आरोग्यं भास्करादिष्टे हनमिष्टे दुर्गानां ॥ ज्ञानं महेश्वरा
 धेनुक्तिमिष्टं ज्ञानादनात् ॥ रविपूजनेन सर्वदोषान्मुक्तिः ॥ काविकापुराणे ॥ शिवं भा
 रमाग्निं केशवं कौशिकं तथा ॥ मनसाप्यनर्घं यस्यातिस्वर्गलोकादधोगतिम् ॥
 पूजनेन स्वर्गमोक्षो ॥ एवमन्येऽपि ॥ शैलीकुशलग्रामशिलासर्वोक्त्या ॥ स्कन्दपुर
 णालग्रामशिलायां तु त्रैलोक्यं सत्त्वरारम्भं ॥ मया सहस्रहासेन त्रीनक्षत्रसिखे

कामासक्तो यवा कुटुम्बालग्रामशिलार्चनम्। भक्त्या वायदिवाम भक्त्या कृतवामो न मा
यात्। अत्र हेममन्त्रे धूपत्रं पुष्पत्रयं फलं जलं यः। शालग्रामशिलार्चनं सर्वपापनिषि
गन्धमाख्यादिने वैधेयं पक्षपक्षजिरोः। गीतवाद्येन पास्तोत्रैः शालग्रामशिवार्चनं
एवमादिवरुना निशानि यामन्तरा माहात्म्यनाम प्रकाशना निबन्धन विस्तारत्वम्
त्रिनिखितानि। यमः देवमात्मा यनयन देवागारसमूह नमः स्तुपनं सर्वदेवानां गोपराः
देवनिर्मात्यं न लब्धयेत्। प्रतिमाद्युतेन पञ्चविंशत्परमारभ्याधिकारश्च तेन स्नापयेत्। पूज
पस्करं विबुधसु देवी गणेशादिर्नामगमात्। न्यदिजभस्माद्देवतावस्त्रीवालभ्योद्घात
शिनभ्योऽन्यदेवतानां द्विजेभ्यो वा शिववर्ज्यं सर्वेषां शिवस्वर्गदेवते वा निषेत्। पूजां न्यु
द्घातमो पीठा धासनमास्तीत्यनस्मिन्नाश्वादिना एतत्तत्पञ्चलिखित्विस्वनमास्तीत्य
स्वयं स्नातो गृहीतशुक्लाम्बरद्वयः। समावा न्तः कुशहस्तः प्राञ्चुरव उदञ्चुरवः प्रतिमाभिमुखी

वागयत्रीपुत्रपुष्पसक्तमूलमन्त्रोकाराणामेकतमेन पञ्चाङ्गोऽंशः सप्तः। युवासक्तं न्यासत्रासेनेष्टपवि
ष्टः पूजोपकरणमादाय मोती पञ्चाङ्गदेवतां पूजयेत्॥ न्यासमाह॥ पुत्रपुष्पसक्तं सक्तं मे हस्त
कीर्त्त्यादिजोऽंशः त्रयः। तत्कमेण वामदक्षिणकरवामदक्षिणपदवामदक्षिणजंघावामदक्षिणक
टिनामहत्करवामदक्षिणवाहसुखवामदक्षिणानयनमस्तैकेषु न्यासः॥ षोडशोऽंशः। हृदयशि
शिखावाहद्वयनयनद्वयेषु सप्ताङ्गन्यासः। हृदयमुखरनवरगद्वयोऽङ्गेषु पञ्चाङ्गन्यासः। एवं प्रति
मास्वयिके विदिच्छन्ति। तामादिपात्रमूलमन्त्राप्रतिमां मिधाया वैपात्रं विपाद्या दिषु निदध्यात्।
तामादिपात्रकमलपुष्पपत्रपटान्यवैपात्राणि शिवपूजावर्ज्यैः सङ्घोक्तैः। तत्र बन्दनपुष्प
वशोपवादिपुतंजलं कृत्वा समुद्राह्वानं विदध्यात्। मुद्राक्रमः। समं मुद्रां विद्विस्तीर्णैकमुखदि
मुखत्रिमुखवतु मुखपञ्चमुखषण्णामुखाधौ मुखोद्मुखसकटयमपाशमत्पदं स्मिन्सिंह
धेनुमुद्गरमुष्टिकवराहयोनिस्वस्तिकविमर्जनसङ्गामुद्रास्ताम्बिकाः। एतासां सर्वापञ्चतिस्त्र

३६

३६

देवतामावावर्षं कर्तव्यं नृपदेवतामभिपूज्यताः। एतास्तं विस्तृत्वा श्रद्धां विवर्तयन् उपदेशाद्देव्याः। रक्तपुष्पा
 ज्ञतेर्विल्वैर्दधिर्द्वीं शुक्लैस्त्रिभिः। सामान्यस्त्वर्देवानां मर्त्येष्वपि कीर्तितः। नक्तं कुंभं विश्वादर्श उपचारैः
 षड्द्विंशभिर्वा पूजा कर्तव्या विहिता विहरपाद्याद्वा वमनत्वा नदस्त्रमधुपक्षीपदीतं नृपुष्पपक्षीप नैवेद्य
 वमनस्तुति नमस्का नाः। पुत्रुपस्त्रज्ञाभिः श्रमिर्धया कर्मकुप्याः। पाद्यस्नाना वमनगन्धपदीपनैवेद्या
 वमनस्तुति नमस्का नादृशो पवनाः पाद्यस्नानोद्यगन्धपुष्पस्तुति नमस्का नाजुपवाराः। जपस्तुति वदति
 एवाणायामाविसर्जनानि च बोधवाराणि। यद्युपपासं भवकुप्यात्पथकुना प्रयमं स्तुत्या वा बंदत्वा
 ततो न्यादेवता पूज्याः। ब्रह्मपुराणे॥ यावन्नदी नैवाब्जभास्त नायन्ति देवताः। तावन्नष्टयेद्विस्तृतं शत्रुं
 न सरे श्वरम्। गणपत्यादि पर्वदेवता सहितस्य विस्तोर्न नमी साहितस्य वा। नित्याद्यश्च नित्यसिनेति
 वस्य। सूर्यादि नवमूर्ति न्यासैर्नक्तस्य। ब्रह्माण्डाद्यश्च नित्यसिनेति तादेव्याः। उमा महाराष्ट्रामुखसहितस्य
 गणपतेः। स्वनागायत्री सरस्वती सहित ब्रह्मणः। मत्स्यपुराणे॥ ब्रह्मणा यस्त्वेतन् विस्तृता यरावमेव।

अभेदात्पूजितेन स्यात्पूजितं स च नावन्म। च्यगैकैकस्त्वस्वना श्रमस्त्वस्वना पूजा विहिता विस्तवे न नमः
 येत्वा। विस्तारराटमसौ बल्यं वा सर्वत्र क्रमः। देवता नोपनिमास्त तत्र उपस्थात्वा गतवा धन्यं नृपदेवपुराणादिपठन
 स्ववर्णप्रदं निरावामुनान्दोलनकपूरताम्बूलैर्दिनैवेदनसद्भावादिभिः पूजा स्यात्। स्वर्णपादेवता तु हि
 प्र्यान्नि। नोपचारान्ते रतिस्ववर्णाच्छ्रद्धानां नृजां विदधात्। भगवद्गीतायां। पञ्चपुष्पं फलं लोयपोमेभ्यो
 प्रयच्छति। न तद्दर्शनामिकौ नेपयुद्धयापनया र्वितः॥ नमस्कृष्टियोभानुर्जलधाराधिपतिः शिवः। अक्षरं
 न प्रियो विस्तः ब्रह्मणामो जनप्रियाः॥ स्तुतिप्रिया भवेद्गीतागणेशो मोदकप्रियश्च तस्मिन्तिः। राक्षसकपु
 ष्यपक्षीपादीनां महात्म्यं ब्रह्मत्वादत्र न दर्शितम्। योग्या योग्या नि निनृप्यन्ते। कुकुमकक्षुरमृगमृदजातीफ
 लागुडशीरपद्मकशीफलकालयतूनसीदिवदुतगनवन्दना निगन्धाः। हरिशिववर्षे नक्तं वन्दन
 नपि। पुद्गागके स न सुवर्णकेतकीवालकवृषिकापा रिभट्टपाटल तिलकजलजानि स्वर्णकुश्यामु
 नेरोत्तरत्रिसहस्रपुष्पापुष्पम्। शमीपुष्पविल्वपत्रं कुलतगननक्तकरवीरखेतकखीरपुष्पाणि

नरोत्ररापविक्रानि कश्च पुण्यसहस्रगुणमतस्सहस्रगुणाधिकवनमात्मा ॥ पादो वलम्विनीमात्मावनमा
नाप्रकीर्तिता ॥ अनामिगामिनीमात्मावेजपुनीषकीर्तिता ॥ ततः सहस्रगुणं वस्य कम् ॥ तच्छतगुणमसौ कपु
प्यम् ॥ ततः शतगुणं मे मती पुण्यम् ॥ कुञ्जमा लते कुञ्जशतपत्रमद्विकाजाती पुण्याणिसहस्रगुणा
मु नरोत्ररापशो कानि ॥ वन्यानि पुण्याणि रवीदरकदम्यादीनि प्रशस्तानि ॥ मुनिपुण्यमनीवशोभनम्
वन्धुकपलाशदीप्तिपिशोभनानि ॥ एषां मात्मा त्वनन फलाः ॥ अथ मार्गभट्टानकवदिनशमीदू
वीदमनकथाश्रीकुन्सीनापर्वदिव्यचुवैरितानुसारणो नरोत्रमधिकफलम् ॥ सहस्रगुणम् ॥ पुण्या
भावेपत्रं तेजोयास्यमिति विश्वादर्शदरीनाद्विवितम् ॥ गुप्तासीमात्रयापस्यमधुसूदनमवयेता
राश्वपसमं गुणं पुण्यं पुण्यं श्वनेन नम् ॥ एवं सर्वपुण्याणामाहात्म्यं विस्तारत्वा त्रिविवितम् ॥ वन्यान्पाद
सर्वमिगतेत्याज्यं सेषात्नीवकुलवितेतिवचनादुमिगतेत्याज्यं कोरकस्युप्योविनापयम् ॥ स्म
तिसमुच्चयेत्यज्यं पुनर्पुण्यं त्यजेत्यस्युत फलम् ॥ नमनेज्जह्वीनायं बुधशीवित्यपह्ननम् ॥

दुःखोत्पत्तनाद्वाणिदशरात्रमुत्पत्तिः। मासंस्मरेत्तु हयाहं धात्रीसंबतर्नादपि सखिद्राभिप्रेक्षिता
 स्ववर्णानि। द्विरीयेन त्रिगिह्मामद्विकाशात्मनीभवैः। अर्कजैः कर्णिकानैः स्वविस्तृती व्यस्तपान्नाते।
 गवशरहितमद्विकाः। निरिगतः कुटजः। यवाकुन्दविनोपेः स्वपृथिकामात्रते भवैः। केतकी भवपुष्पे खनेव।
 यः शक्रस्तदा। नमो वैकुण्ठपुष्पे न्यावा राद्री। गते शोभनस्त्रीपत्रैर्दुर्गा नैवतु हर्षया। सुनिपुण्यैस्त
 यास्वर्प्यनन्तर्भाकामो नवा रयेने। स्वर्प्यस्तगरकुट्टा कुकरा पुस्तस्वनाहीम्बपना किता कण्ठला
 भिकाद्यात कुपुष्पाणि निषिद्धानि। अर्कमन्दारो दुर्गा वर्ज्यम्। मन्पदेवीनाम विहितम्। केतकीमा
 धवीकुन्दपृथीमदपत्तिका वर्ज्यम्। शूलमिन्दुवारविभीतकस्तिलमुक्कभधवाल्पपत्रनिगन्धीयम्
 गन्धानि निषिद्धानि। विस्तृष्टानि कम्पक्षिनिषेधविस्तृतीहा। एषीपुष्पाणां पूर्वातेऽपि
 विकल्पः। नान्नातेः पूजयेद्दिस्तु नष्टवेन महेस्वरम्। ननु हर्षया रयेपुर्गाननुत्तस्पागणेश्वरम्। वतु

३८
 यीधनेतुः सोपत्रंगरोशपूजनापोक्तमस्ति नान्यत्र। एतामिवर्ज्ययेत्। अन्यान्पुनः कानि मधुमा निपाठत्वा
 कुसुदासि निपाठानि। करवीनेतरनक्तपुण्ये स्मरेशो नान्यथे। ऊवापुण्ये विस्तरपिनपूज्यः पञ्चपुनारो॥
 वाङ्मयातुः सोपत्रंगोपत्रंगविवर्ज्ययेत्। नानि सनरोगे छेन्निरयान्निगर्हितात्। प्रविश्याप्यागमाज्जनं कृत्वा
 सन्निधायागन्धनिवेद्यपुण्यागिगमस्ययेत्ततो। धर्मादिकमप्यपदिति। पुण्यलज्जाम्। शर्करास्यमहिषा
 नदेवदुसिक्तकास्त्रीवोमनानीपूज्यापुनः कर्मस्वरन्दनद्वारागुणानुष्ठानप्रतापपाः। विखादशोभदृष्टाः।
 सन्त्रकोजपेनुगुह्यागुनुधर्मावृत्त्यः। क्षिपाद्यतैलनेलेकप्युरेप्यथासंभवंपरिपूर्वदेवाः। नैवेद्यमाह।
 पुनः पुनारो॥ इन्द्रयोपहृतं नैवेद्यमपिभक्तैर्नवाप्यपि। भूष्यथाभक्तोपहृतं नमो धायकल्पनेपाद्या
 धीनवनदीक्षिस्वउपवानाम्भक्त्यप्येत्। वन्दनोसीरकप्युरकुसुमागुनुवातिने। सन्निधौ स्नापयेन्म
 त्रेन्निवेद्यविभवेसति। स्वर्गाधम्मनुवादेन महापुत्रविधया। वस्त्रोपवीताभरणेपत्रस्यगन्धलेपने।
 अलङ्कुर्हन्निमन्त्रमविष्णुभक्तोपधोवितम्। पाद्यमावमनीपदगन्धसुमनसोभक्तताम्। गन्धधूपोपह
 ३९

नादिमनुपर्वसमप्ययेत्। गुरुवायमसंनिद्धाः कुलीयपमोदकरा। वायसंदक्षिणस्यिश्चने
 वेद्यंसातकल्पयेत्। देवीपुनारो॥ हविःशाल्योदनैदिमताः स्युक्तं समर्प्यते। नैवेद्यदेवदेवाय पावकै
 पायसं तपा। सस्मृतं बान्नामन्यावेद्देविन्नीनमथनिबः। फलेस्त्रलेयंनतानि मोदकं वनिवेदये
 तः। यद्यदि सतमेलेकितलदीशायविस्मये॥ दत्त्वातुतस्यदंष्ट्रानि वलार्दिशकुलान्स्वितः॥ गुडदुग्ध
 तानोवमन्त्यात्मावनिवेदने। इतेनपावितानोवअन्नान्नतगुणोफलः॥ क्षिन्नान्नैर्तुलानैर्बभ्रुः
 ईलवनोदनः। शर्करापात्रे यथानीवमैवेद्यं पविब्रूयेत्। क्षिन्नान्नैर्कीटखादितं निःशरीरं वा
 यथानीवतपहं चतेपहं कीटमनै। पादो। अथोन्मर्दनादशीदन्तानामभिषेवंतान्त्रलेला
 फलाद्यानि विभवेसति कल्पयेत्॥ एवं संपूज्य वेदपुनारोदिनिर्जपस्तुतिगव्यालेकादिभिः
 संसृज्यप्रदक्षिणां कुर्यात्॥ एतुस्वस्त्यन्तस्य नाना यथासमिः पुत्रमोदवतातु सुपुष्टः। त्रि
 सुवृतः॥ आदित्यपुनारो॥ पदान्तरपदन्यामकुरेव ननवर्जितो॥ स्तुतिवो निरुद्धिथानुवृत्तं प्रदक्षिणां
 कानिका निवपापनिधुः। हन्ता राता निव। तानि तानि वरागमन्निवदक्षिणापदपदे॥ एवं पादा

३८॥

विषेदधद्वेस्त्र्यं त्रीणि शंकरे। यत्परिविस्तोर्द्व्यां वसन्ताश्वमे प्रदक्षिणो॥ पद्म
पुराणो। शिरः सत्ता दयोः कृत्वा वाहुभ्यां वपरस्परम्॥ प्रपन्नपाहि मामीश भीतं प्रत्यु
अहासीवात्॥ इति शेषास्त्रजं दत्तां शिरः स्याद्यसादरे॥ अथ यथा श्रमप्रस्तुत्य पाषाण
वत्तिरुरेत॥ विसर्जनं ततः कुर्यादे निम्नि त्रे विवज्जगाः॥ आहूतोऽसि मया देव पूजितो
सि यथा विधिः। गच्छ गच्छ स्फुर श्रेष्ठ स्वस्थानं परमेश्वर॥ आवाहनं न जानामि नैव जा
नामि पूजनं। विसर्जनं न जानामि त्वं त्रतिः परमेश्वर। वदस्वि मीषणो भो भूः कपि
लो नारदोऽर्जुनः॥ प्रसादशाम्बरी प्रश्वणि विद्या यु सुतो विः। विष्वक्से नो ह्रवा
कूरशुकाद्याः सनकादयः॥ प्रसीद वाग्देवस्य सर्वेष्ट ह्यनुवेषावाः। एवमेवाव
रणोदकं स्वयं गृहीयात्॥ गणकी चोरकावकं तुलसीतोम्रभाजनम्॥ शंखाद
केन सयुक्तं पञ्चमिश्ररणोदकम्॥ प्रशादपितृभ्योऽपि दद्यात्। स्मृतिसमुच्चया
विष्णोर्निवेदितान्तेन पृथग्देवतोन्तरम्। पितृभ्यश्च देवान्तेन तदानन्त्यायकं

३८॥

पुत्रो। अग्निश्चो न सत्त्वाणां जने यशतः स्यवा। सन्धस्मल मया प्रोति विस्तोर्नैवेद्य न नत्तात्
नायदीयतन्त्रेः सत्त्वातः सर्वतीर्थेषु सर्वयत्ने सुदिनितः सीलधामशिलातोये र्योभिर्लोकस
मावनेत्॥ पाद्रे॥ अकालमत्सुहृत्तां सर्वव्याधिविनाशनम्। विस्तोः पादोदकं पुतापशिना
धानया स्पृहम्॥ पाद्रे॥ येऽपि बलिनानि संशाग्रामशिलातलम्। पञ्चगव्यसहस्रे
स्तुष्याशितैः किं प्रयोजनम्॥ शालग्रामशिलातोयं यः पिबेद्दिनु नात्र कंक्षमाहूत
सं पुनर्नैव सपिबन्मुक्तिभाजनम्॥ नैवेद्यमन्त्रुलशी विमिर्द्विर्विशेखतः पादजलेन
सिक्तं भुञ्जीत यो वै पुनरो मुच्यते॥ प्राप्नोति यज्ञादुत्कोटिपुतापरम्॥ इति मृग
द्विजहनिनामस्तुतश्ची जीवनानायराविनयिते स्ववोयेधर्मतमोऽस्ताविजेत्रीमे
कादशाः पद्धवः॥ अथ दानविधिः। राजभूषितोऽथर्मस्त्वतुष्टुगक्रमेणासत्
तपः। कतुद्दानमिति वत्तानि नानि। सत्कृत्युगे प्रोक्तं तपश्चेता युजेत्
तम्॥ कतवो द्वापने दद्यात्तानमेव कलोड्यते॥ उनागासम्मतमिति॥ यस्मिन् युगे

येनां प्रचान्यं तत्प्रचान्यं च कर्मणि कार्यातिरुते सत्प्रधानानि तपो यज्ञदानान्या
 सन् द्वापनयोः क्रमात्तपो यज्ञं प्रधानानि। इदानीं दान प्रधानानि सर्वाणि भवितु
 महिम्नि न त्वभ्यानि त्वाभ्याने वा दानं हनति पापानि दानं स्वर्गं प्रयच्छति॥ दानं यत्कस्य
 नं लोकतस्मादनेन शिरोऽप्येतो॥ अदुर्लभं विद्योदेय यतः कुर्यात्ताहि सः॥ प्रति कूले वि
 द्योदेय यतः सर्वं हृदि स्थिति ति युक्तं मुक्तं न देतां स मे सा यतिना शकं द्विपिना स्क्व
 उपातो॥ न वेद स इति शास्त्रं न तीर्थं गंया स मरु॥ न धर्मस्तदयातु योन दाना
 त्सह संसुख म॥ महाभा नते॥ यानि पानु त्तमानी ह वेदी कानि प्रकाशंति॥ ते ज्ञां
 सतमं दानमिति मेनास्ति श्रंशयः॥ यमः॥ यतीनां परमो धर्मः कृणाह नो वनो कृमाह दान
 नेव॥ स्थानां शुभं वा ब्रह्मचारिणः॥ दानमेव धर्मं शत्रि दानमेव धर्मायणम्॥ दानं वधुर्मनुष्याणां
 दानं कोषमनुत्तमम्॥ दानं कामकलादजा दानं विना मणिर्देगाह॥ दानं पुत्रं॥ दानं वदनेनातपितं ध्या॥

आयासशतनवस्य प्राणः दयिः नीयसः॥ अतिरके वक्षि त्स्य दानमन्या विभूतयः॥ अन्या भोगादयः॥ नीतिः॥
 दानं भोगो नाशागत पन्निस्त्रो भवति वि त्स्य॥ प्रासाद इमपि प्राप्ता मर्धिमाः वि न्दयते॥ इदानीं नृपोधि
 भवः कदा कस्य भविष्यति॥ विलुधने॥ दानदेवाः प्रसंशति मनुष्याश्च तया हि जाः॥ दानेन कामानाप्नोति
 पान्तां दिव्यमनसे हति॥ इह स्थितिः॥ देवे वा पुत्रवैश्यो गले वधा हृडा मितान्॥ धनं वक्तुमदाता नदरि
 इत पत्नि नम्॥ न्यायमज्ञेन मयस्य वद्धं नव॥ भिर न्तरागम्॥ तस्या व प्रति पत्तिं स्वसर्वे शास्त्रेणुगीयते॥
 याज्ञवल्क्यः॥ अहं स्य हनि पाव न महमन्येऽर्जुन॥ मार्जनं दृष्ट्वा रास्ये वपः करोति दिने दिने॥ करोत्यनुदरा निवा॥
 मया नाश्रुते प्राप्ते र्दृष्टं प्रतिपादनम्॥ दानमित्यमिनिर्दृष्ट्या ख्या न कस्य वन्त्यते॥ तिल धेनु विर
 रपा निरजतं भूमि शससी॥ गोप्रदानानि कुर्वन्ति सर्वे भावेन नारदा॥ विधि माह॥ न प्रदाता स्नातः॥
 कुराह स्तो गृहीत सि त्वस न पुगः॥ महा दाने धुका गो दानादि सुमयती॥ कः प्राप्नुयः कुरादिष्ट पविष्टः॥
 पात्रे वा स्तनमानो पात्रा भि सख मासन पाधम धुपका व मनस्यणा धनं कारवश्च न्न नान्मृत

दानं स्वहस्तेन पनहस्तेन मर्दनम् ॥ पात्नी पुत्र शिष्य भृत्यादि दत्तेन न दोषः ॥ अन्ये भद्राः पुन्यकारि
 गाः ॥ अन्न वस्त्र मिश्रान्न यज्ञोपवीत गो मूत्र हिरण्य नृप्यादि सर्वलोहानि कृतावेह ध्येयम् ॥ यदि सर्वम
 गितान्न प्रवाल वामन वज्र यज्ञन सोपस्कन शस्त्राकम्बल पीठायसन पाद्यार्घ्यं मनवन् न कर्तु
 नादि गन्ध महिषान्नादि क्षुपदीपक मृदादि पुष्प वतु विभ्र भोजन ताम्बूलैर्लोहैर्वादि सुख वा
 सद्युतगुरु पयोदधि नवनीत मकजले तैल तिशान्न पत्र्यादि सर्वे श्रीहि धाम्य शरुन रणादि सर्व
 कन्द मूल पत्राशादि सर्व फल त्रिफलाद्यो भक्ष्य मनीषाई कर्तुमिच्छां शुद्धि पिप्पलीनाम हर्षिगुह्य ॥ ४३
 ४३ ग्रादि जीनकादि व्यञ्जनोपस्कन धाग मेयादि भक्ष्य पशु मत्स्य मांस सल्य वनादि न सज्जितान्
 गन्ध यक्षक दोष्वाश्वत्थानादि वाहनोपानत्यादु कादा सदा सौख्य मति जसोपस्कन भयन प्रपा
 वन्त्रिकाद्यादीन् च न मार्गोपदेशे वेदादि सर्वे ध्यासवेद्युक्त कुर्यात् ॥ नादि मन्त्रानां इन्द्राभ्या
 गाणादि भाजन कन्यासनगायान्जित वनादयो भवन्ति देयाः ॥ आदि पदत्रय हस्तात् मत्स्यपु

रात्रौ तुला पुत्र हिरण्य भूमि वसुधा अहिरण्यगर्भक च्यवन्त गोमहस्व हिरण्यकाम धेनु स्वर्गाश्वस्व
 गरहेम रुस्तिनथ पञ्चत्वाङ्गल विश्ववृक कल्पनासप्तसागर रत्ने धेनु मरुत वट सञ्जानि ज
 गन्मन्त्रोक्ता च मेतुल वरा मेतु गुड मेतु हमायल तिल मेतु कप्यासे मेतु दधनेतु रक्तमेतु रा
 मरवोदशान चोक्त तिल जल गुड धन पयोदधि मधु शर्करे नुर सल वरा नाम ॥
 नीत मष्येकादशी धेनुः ॥ इन्द्रपादा नृप्य वरा फल दन्ता इन्द्रनीलनागः
 राम्याम लङ्कताः कोस्योपदेशाः सुवर्गादग्निगाः सर्वोत्पमान धेनुः ॥
 शतदशवर्गा धेनवः ॥ कपिलाः कृष्णाग्निनेकाल पुत्रका च न पुत्रजा
 दिभ्यो जलोत्सर्गवनात्सर्ग यज्ञोत्सर्ग विवाह गृह प्रवेशादि यशो
 न्यनेकानि ॥ अभयं सर्वदेव्यं भूमि वै धिस्तु स्वता ॥ कन्यादास सत्पादासी

प्राज्ञापत्योऽप्रोक्तं न गान विदेवतः॥ तथा वै कसपं सर्वकथितं यमदेवतम्॥
 त्रैलोक्यं तमेव॥ नोऽपि च बुद्धिनिर्दिष्टाः श्रुताः अज्ञेय उच्यते॥ मेनेतवा उ
 च्यते॥ आनरापाः पशवः सर्वकथिता यमदेवताः॥ जलाशयानि सर्वाणि वा नि
 क्तं वैववा नुराणा निबिनिर्दिशेत्॥ समुद्रजातानि जलजानि तथैव॥
 नक्तं प्रोक्तं सद्यो लोका निवाप्य॥ प्राज्ञापत्यानि शरपानि यथा न्यदाप्य वा
 धानि गान्ध्यानि विवन्तरीः॥ धातुसंस्तृतं वासः सान्ध्याप्यनसां स्मृतः॥ पति-
 तसंवेदाय व्याः पति कथिताः॥ विद्यायां सति या प्रोक्ता विद्या पक्तरा निव॥ सान्ध्या
 पुस्तकाद्यानि परितेः॥ सद्यो कल्प भाषाणां विश्वकस्माद्देवतम्॥ दुर्मानां न यथुष्या
 र्हातेः सह कलानां न यत्कलानां तथा ज्ञेयं वनस्पतिः॥ मत्पत्नीसंविनिर्दिष्टं प्राज्ञापत्ये तथैव॥
 इन्द्रं रुद्रं॥ रुद्राजिनं शज्जानं यमासनमेव॥ सुपानं हातपाज्जानं यथान्यत्प्रावर्जितम्॥ उच्यते॥
 गिरिस्त्वहं हृदी यान्मदिमान्नः॥ पथिन्पापस्याशीशसत्र च मन्त्रे जादिकरा॥ नराणां पक्तर-
 ता

तं सर्वकथितं शक्रदेवतम्॥ गुरुनुसर्वदेवयं पशु कुं द्विरोक्तम्॥ तज्जेयं विदुर्देवस्य सर्ववा विदुर्देवतम्॥ तत्रा
 न्तर्जालादीनि नित्यानि॥ महादाना नि पुण्यकालनेमित्तकानि॥ ग्रहपीडां मानशान्तिनिमित्तकानि॥ मे शैशुदी
 निकाम्यानि॥ वरदाने सर्वदेवताभ्यो देयम्॥ महाभारते॥ एकमाहुर्वैष्णवं॥ दोस्त्री न विप्रयो वेश्म॥ त्रयस्तु रातां
 रात्रे द्वास्तु रास्वशातम्बराः॥ य इत्युरो न दृष्टाया यैके कस्मात्मेहेति सः॥ दानपात्रं विदेवित॥ वेदाश्च विदे॥ रा
 त्र्यवित॥ पूरा रात्रि॥ स्मृतिवेत्ता धम्मशास्त्रविदे॥ तत्र तमन्त्रदेवतयमनियमप्राणा यामादिनि रात्रि मन्थ्याप
 रमन्धमे निरातवदु कुटुम्बसोद कुटुम्बदेवपितृपुत्रमातृपितृवा स्तुगातिथिभक्तिमख स्तवारिस्मातके कुलदे
 ययुद्धकर्मशुद्धातः॥ करणयुद्धवनजयुद्धगुरुपरो हेतुः कृत्विक्॥ मन्त्राश्च विदे॥ स्तोत्रप्रास्तुगातिपुस्तकयुद्ध
 दत्तिश्च दण्डाः कुस्तकः॥ द्विपविमुक्तयोनिदोषम्यो प्रास्तुगाः पात्रमुच्यते॥ त्रिपेक्षुततीर्थप्रास्तुगाः॥ सृष्टेः
 उपतिः॥ स्वर्गप्राप्तिप्राप्तभूमिनीभूमिने यमातुलस्वसुसम्बन्धिनिर्वाश्रित्यातिथिपतिश्चानि केतरो गीर्वा
 न्जनामश्च भवविरोक्तनामस्तदपि दृष्ट्वा तन्नुचितपिपामितरा रागागतनिःकिञ्चन विवेकाधीनः॥

अन्वजलेभ्यः सिविनवासांसिपयासंभवमेसां रूपग्राह्यानि मृदा नानादि कृपावद्गोमुतावद्गोवाविप्रेभ्यः
एव॥ पृथ्वाभावेपनोग्राह्यः॥ स्कन्दपुराणे॥ वेत्तव्ये वै त्वं वचमिदं ददाति ह्यज्ञो नमो ससागनमहादानं यस्य
लेखमते सदा॥ सर्वलामेयदानानामेकजन्मावुगफलम्॥ हाटकान्तिते गोत्राणां सप्तजन्मावुगफलम्॥ श्री
स्यावलीभवेद्वेदादीनां द्वावलीयकफलम्॥ द्वायाजिसमाकन्यान्मिदानं तत्समम्॥ कापिलानां सहस्रेनैसमं
ऽनैत्यफलम्॥ तत्फलसमवाचोति यस्तु विधांप्रयच्छति॥ त्रौति तु व्यप्रदानानि त्रौति तु व्यप्रदानानि व
सर्वकामदुर्घावेतुः॥ पृथ्वीवैव सत्त्वतो॥ अन्ताधानीनिर्दसर्वेनैगस्यावजङ्गमम्॥ तस्मात्सर्वप्रदानानां
नन्तदानं विशिष्यते॥ एवमप्येतामपि पृथक्कृत्वा विद्वान्नाय दक्षितानि॥ दानमन्त्रविदियन्ते॥ इदं चैत
हाताव्यं सर्वोपस्कनसंयुतम्॥ तथैव प्रदानमस्त्वोयैकलं स्तु फलम्॥ ग्रहस्य॥ सर्वभूताभ्याम्नि
धनाहं नैसमुद्धता॥ जननैसंस्पृष्टं दामनानि प्रयच्छतु॥ यस्मादुप्रदानस्य कथं नानि नो उडोम
दानमन्यानि मे शान्तिमिदानीं ब्रवीत्व॥ नमः॥ यदा यो नैव जगत्स्यावजङ्गमम् विप्राय दत्त

मेतन्नेशानिमन्त्रपत्रम् ॥ महाभुक्तिं मुक्तानां मुक्तानां मोक्षदायकम् ॥ लोकाधारवनाधारत्वाधिकुनेने
स्तुते ॥ सरपपुष्पलोकानां पञ्चापारुणापरम् ॥ सुवेशधारणायस्माद्विशालातिप्रथमे ॥ उर्वेश्वरा
स्त्वमखानां शोषिरयकारका ॥ सूर्यवाक् सलज्जमीत्यमतः शान्तिप्रथमे ॥ हिरण्यगर्भमस्त्वहेम
विभाक्ताः ॥ अत्रतपुष्पफलदमन्त्रः शान्तिप्रथमे ॥ हेमन्त्रः इन्द्रादिदेवलोकात्पानां पाराजमहेज्जी स्मृतः ॥
महिजोदानमाहास्यात्तास्तुमेतन्त्रकामरा ॥ धर्मराजस्याहाज्येयस्याः पुत्रः प्रतिष्ठितः महिषा
मुरमातः यासास्तुमेवरापिनी ॥ महिष्याः ॥ कालकल्पनयस्माकालस्त्वेतन्नरायणः ॥ बुधवि
स्तुषिवादीनां तमसाध्याः सिमुबतः ॥ पूजास्त्वमपाभतपादापितनुपपासुखम् ॥ यदेवतत्त्वविमोत
तुमुज्ज्वनमोस्तुते ॥ कालपुत्रजम् ॥ आयनेनेऽसमुद्दिष्टमाज्जपापहरम्परम् ॥ आयमसुगणाना
हारमिज्जेनोकाप्रतिष्ठितः ॥ दिव्यान्निर्गन्धो मवायन्मैकजमागतम् ॥ सर्वेश्वराजसं परायण
नेमुपगच्छतु ॥ धृतस्याकपिलसर्वदेवानां पूजनीयमिरोहितम् ॥ तीर्थमंदेवमपीयस्मान्माच्छान्तिप्रथमे ॥

कपि लापाः गवामेऽपि नृनि भुवनानि वतुर्दश। यस्मात्तस्माद्विवेकस्यादिह लोके पनत्रवा। य
स्मात्त्वयं स्थिती सर्वो चेन्नैव बुद्ध्या सन्निभे॥ सर्वपापहृता नित्यमहःशान्तिं प्रयत्नते। यालन्तीः स
र्वभूतानां यादयेषु मयस्थिता। चेन्नृत्प्रसादादवीममयायं यपोह तु॥ स्वचायापितमुख्यता
स्वाहा यज्ञभुतांसदा। सर्वपापहृते चेन्नोतस्माद्भूतिं प्रयच्छमे॥ त्रयन्तु तापि पश्यन्ति लोकपा
लाइमो प्रतः स्वर्गतिं कीर्त्तयिष्यन्ति मयिदानं न्ययत्कृतम्॥ गयाम् त्वन्वेवाद्यममयादेविक
त्येति मया किल। सर्वपापप्रणोदयस्त्वया भवभाषिणि॥ दन्तिराः सहिता चेनुः कल्पिता
न्यमयीमया। एतांममोपकानायः ह्यहो ह्यदिनसतम्। विपताममदेवेशो ह्यतां हिः पुन्यो
नमः॥ ह न चेनोः॥ शोमपयं ह्यशयनः शीमान् शार्ङ्गविभ्रमराः॥ जलशायी जगद्योनिः पि
यतांममकेशवः॥ जलचेनोः॥ गावोममाधितिष्ठन्तु हेमश्चन्द्रः पयोध्रवः॥ सनभ्यः सोनभे
याश्च सवितुः सानं यथा। गायः पश्यन्ति नानित्यगः पश्याम्यहं सदा। गावोस्माकं नयतां स
यतो गावस्ततो ययम्॥ अन्नं मेनायतो सद्यः पानं सर्वं न सस्तथा॥ कामाननुपमान् देयातिनचे

उद्भिर्जनिता॥ २८॥ हामिदिविभक्त्यात्वांकुदुस्वार्थविशेषतः॥ कुडुस्वकामानस्माकं तेन चेन्नो नमो
स्तुते॥ तिलचेनोः॥ निनादि चेन्नो नितिलवत्पाठः॥ लवतो वेनसाः सर्वलवने सर्वदेवताः॥ सर्वदेवमये
चेनो लवता रयेन मोस्तुते॥ लवता चेनोः॥ एषां दानानां विधानं बहुत्वानां त्रयिदितम्॥ पना
सनः॥ तिलचेनुर्गो नो वाजी प्रेतान् नमजिनं मरिगाः॥ सुनानः सुयमाना वधोनाः सप्तत्रितयः॥
एवं का लपु उमादिनपि॥ का लपु उमादत्वा प्रतिग्रहीतुं स्वपुनर्न विना कृतो यमिति॥ अ
कान्तसनस्वतीकः॥ दानं दत्वा प्रथमं दन्तिता देयाः नो विद्वाननिःफलतामिति॥ दन्तः दन्ति
तानियमो नास्ति यत्र गोहमवा ससार॥ सुयरीः कल्पयेत्तत्र दन्तितायामिदुति॥ दानवि
प्राय प्रतिश्राव्य हतव्यमेव॥ ब्राह्मणोऽपि दानं प्रतिश्रुते यत्नं कुर्यात्तनो वेत्तुं भयानश
नयो निसंभवादाय इति॥ महाभाषिते॥ शृङ्गा लता नरसंस्था दानं यम्। मसकल्पपीता गी म
दा भवति दिनेः॥ श्रृङ्गा लता नरसंस्था दानं यम्। मसकल्पपीता गी म
नं नदीकते॥ श्रृङ्गा लता नरसंस्था दानं यम्। मसकल्पपीता गी म

॥०॥ इति श्री महाद्विज हरि राम सत्तरी श्री वन रायणी नरसिंहे सुखो धर्म मते रौद्रान विधिर्नाम द्वादशः प्रश्नः ॥
 ॥०॥ १०॥ अथ वलि विधिः ॥ माहं ऐयो सुमनो मा न्यग वैश्वदेवान भयं भक्तिः ॥ ततो येन पुरा कुपो द्वि
 द्या विनातः परमः ॥ वलि द्वादश दिने कर्षं दद्यादित्याह ॥ ब्रह्माण्ड पुराणे ॥ वैश्वदेवा इतीरथा वद्या
 स्त्राणां भोजनम् ॥ नृहृदा इतु पत्ता विना इह त्वातः परमः ॥ अनाकराणां नर होमः ॥ तत्र साहस्य
 ततो भुजा दिव्य लिखितं ॥ भविष्यत्तरे पितृ न्यप्य विविधं लिख्य दद्यादधानतः ॥ वैश्वदेव ततः कुर्या
 पत्ता विद्या विन सत्तरी पत्ता येन दधे तम त्रेण भुजो यत्रिं निपेदयः ॥ तानीहित इति वीर साह
 कर्मणि सवदा ॥ अनेन विक्रान्त सत्तल वैश्वदेव विधितुक्तः ॥ स्नाहं मध्ये साग्नि पत्तं लज्ज
 तया वनः त्रैकुम्भ निवस्य वैश्वदेव नृसाग्नि कः ॥ विलुप्तान्ततः कुर्यात्ततोऽन्यारूपं कुरुधेः ॥
 पत्ता नंदरा पोणम सत्त दिहं धनोदिकं वातक्राः ॥ न्याहं पकं देव साह कुपोत्ता ॥ पितृ रिक्त
 दिकं यः स्नाहं प्राग्देव कुवीत वैश्वदेव नृसाग्नि कः ॥ एकादरा हि कं पुतं वातत्राघ नो विधीयते ॥

निरग्नि मिश्र नृवसाहस्य वैश्वदेवं स्पर्धा कर्म ॥ मात्स्ये ॥ उच्छेजणो तु तत्रिंष्टे प्रावद्विषा वि सत्तरीताः ॥ वैश्व
 देवं ततः कुर्यात्त्रिंष्टे नैपित कर्मणि ॥ स्नाहं कृत्वा महावा होत्रा स्त्राणां स्व विष्ट ज्यवा वैश्वदेवारिक कर्मित
 तः कुर्यात्त्रिंष्टे पदा ॥ पदा साहं पितृ भ्यस्तदा वेष्टिमानवः ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यात्त्रिंष्टे पितृ कर्मणि ॥
 त्रिंष्टे यत्रा पत्ता यत्र पुन्याग्निं वमं विन ॥ वैश्वदेवं प्रकृषीत नैप्य कं वत्रिंष्टे ववा इति श्रिनिर्न
 ये वा वपत्र यत्र वेष्टी नस्तिः ॥ स्नाहं निवस्य विविधं वैश्वदेवारिक तत्रः ॥ कुपादमिधा ततोऽघ्राह तत्राग
 दिकं नया ॥ मनुः ॥ ततोऽनृवलि कुपादि तिथि भा न्यवस्थितः ॥ ततः स्नाहं नृव वलि दानम् ॥ इति
 वासरिको होमः ॥ स्नाहो क्रिपते पदि ॥ ह्यं देवान गुरु नि कथा नि पितृ स्तया ॥ पित्रार्थं निवपे
 पार्कं वैश्वदेवाय मे वयु ॥ वैश्वदेवं निपत्रार्थेन हायं वैश्वदेविकम् ॥ वैश्वदेविका यथा केन वैश्वदेवं भवति ॥
 नृसाहम् ॥ स्नाहं यथा केविकल्पः ॥ एष क्वाक मिहृष्ट नि केयि नै धृति सूर्यः ॥ नि माहं ऐयो पदं राना
 पेकी न शिः ॥ पितृ पाकात्स मुह्य वैश्वदेवं करोति यः ॥ आसुरंत इव च्छादयि तृणा नो पतिष्ठेत् ॥ उद्धवति

पाके वृत्ते तदर्थं प्रथममुद्धृत्य शोभेता न शब्दं कुर्यात् किं नु शब्दो भेता व वैश्वदे
 विकं कुर्यादिति लक्ष्यते ॥ शोभेता ननु पन्ताने वैश्वदेव क्रिया तः ॥ शब्दानि शब्दो भे
 ता वैश्वदेवं समावेत ॥ तिथिनिर्देशः ॥ शब्दानि नये वान्तमये जुहुति पाद्योः ॥ महालयमि
 मि ॥ शब्दाने वैश्वदेवो विधीयते ॥ पञ्चादानीन न न च त्वन स्वे पञ्चधा नैः ॥ ८८ ॥ निम्नायाः ॥ पाके वृत्ते
 हविष्यमन्तानाम्बु यत्संस्तुते प्रथो हतमन्तमादाय विधिवद्व्ययान्ते देवमानवपितृभ्य
 तादिभ्यो दद्यात् ॥ ८९ ॥ हविष्यमन्तानाम्बु यत्संस्तुते प्रथो हतमन्तमादाय विधिवद्व्ययान्ते देवमानवपितृभ्य
 ४८ पुत्रैर्ब्रह्मनाया नृपुत्राणां च धनत्राग्निमाहूय पञ्चाहूतान्दुह्यात् ॥ अतः पितृभ्यो नृपुत्रैः ४८
 तैर्बलिभिः सहति वृत्तात् ॥ बलिभिः सहति नृपुत्रो होमान्ते बलिदानेनो विके वदिके वापि
 हतान्ति नृपुत्रैर्बलिभिः ॥ यैश्च देवैर्बलिभिः तपश्च श्रुता पन्ताने ॥ १ ॥ शब्दानि वापि नृपुत्रैः
 विके वापि नित्यं ॥ यस्मिन् शब्दाने वैश्वदेव तस्मिन् होमा विधीयते ॥ यस्मिन् शब्दाने वैश्वदेव तस्मिन्
 होमा विधीयते ॥ यस्मिन् शब्दाने वैश्वदेव तस्मिन् होमा विधीयते ॥ यस्मिन् शब्दाने वैश्वदेव तस्मिन्

लुसद्धिः ॥ शब्दानि जातः सऽग्नौ ब्रह्मन् ॥ स एव जातः सऽग्निं ह्यमाताः प्रत्यङ्मानांस्तिष्ठति सर्वतो
 मुखः ॥ अन्ते बलिं हाग्रेति वाह्यं प्राप्नुवन्तु शत्रयति लज्जान्पादाद्यद्यत्पादि पञ्चश्रु
 नापनुत्तयेयं शत्रुवन्तौ तिये पञ्चयज्ञमहं कृनिम्ये ॥ पञ्चते विहिता यज्ञाः पञ्चश्रुताप
 उक्तये ॥ कशापीपेजनीबुकीतलकुंभीप्रमान्तीनी ॥ पञ्चश्रुताऽहस्यस्यताभिः स्वर्ग
 न विन्दन्ति ॥ एतदपनुत्तयेयं पञ्चयज्ञाः ॥ अद्यान्ते ब्रह्म यज्ञे पिपितृ यज्ञश्च तप्यताम् ॥ हा
 नेदिवा बलिमेते नृपुत्रोति पिपितृजनम् ॥ देवतातिथिभ्यानां पितृणां मातृनां च यज्ञः ॥
 नृपुत्रैर्बलिपञ्चानां मुन्यसन्तनजीवति ॥ शब्दान्वापितृपुत्रः स्यान्पि श्वावलिप्यापि वा
 स्थायारादर्थी ततः पूर्वकल्पिता नो होमः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणो स्वाहा ॥ ३ ॥ अजापतये स्वाहा ॥
 ३ ॥ अग्निभ्यः स्वाहा ॥ ३ ॥ काश्यपाय स्वाहा ॥ ३ ॥ अनुमनये स्वाहा ॥ ३ ॥ त्वातमनये स्वाहा ॥
 ततो जलसमीपे ॥ अमुष्ये नमः ॥ सुवर्षा ॥ तनू विधीयते ॥ स्वर्गोक्तेः ॥ अमुष्ये नमः ॥
 वनिमत्सदा ॥ तदयं केन मस्कारेण वेतेन गते तमम् ॥ ३ ॥ पञ्चन्यायनमः ॥ ३ ॥ अद्यान्ते

एन्द्रासुरावापययाम्मनैः सत्यसंस्थिताः। कुपसाः प्रतिगृह्णन्मृतावचंमयाधितम्।
 ३० स्वानोदोऽपामसवलोवेवस्वतकुलोदयो। ताम्बाननैः प्रयच्छामि स्यातामेतावहि
 सको। धातवनेः श्वेतः। ३१ सोऽभेयः सवहताः पवित्राः पुण्यपराशयः। प्रतिगृह्णन्मेया
 संगवत्त्रे लोऽपमातरः। इदमजंगोभ्यो नमः। विष्णुमाकरोत्पुपुराणसम्मतमिदं वै
 श्वदेविकमिति। विष्णुपुराणे। पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते। वैश्वदेवनिमित्तं
 वैपत्यासाद्वलिहरेत। मनुः। सायं च न स्पृष्टिदुस्पृष्टमंत्रं वलिहरेत। एकपाकेन व
 सतापितदेवद्विजावनमः। एकेभ्ये द्विभक्ता नोतदेव स्याद्देवदेवो हेमाद्रावन्निपुजा
 कर्तव्या। आवासादर्थं। युष्माकं नमो भवेत्सुखं सुखं न द्विषतावीनः। तु नैररि इतोयाति
 नारैः कृत्य। व्रतस्य धर्मः। माकरोत्पुपुराणे। एवं गृह्णन्निहन्त्या गृह्णन्निहन्तिः।

मयायनापभूतानां कुर्यादुत्तर्गमादरात्। मां संराकं तथापत्रं ग्रेयस्योपसाधितम्। नवतत्त्व
 यमस्त्रीयादिष्विदं च न निहंते। फलमाहुरीतः। देववलिमिदं वाप्तिः। पेनेण पिरलोकः।
 अत्यजेनर्मिलं भोतेन भूतनोकाप्तिः। स्वर्गपवणो यो हरेण कपज्ञेः प्रपद्यति। धर्म्यं पशय
 माधुव्यस्वर्गं वातिपि पूजनम्। ततो दकादिसंयुक्तो यो नंद्या उवाचैकम्। कपिनाश
 नदानस्य कृतं विधानं शयः। धातमुषि परगवेसात्तं द्याय पस्तदा। मृकृत्वा स्वयमा
 तारं स्वर्गलोके सगच्छति। साहरोपानेन वलिः कापः। पृथक्साकं केविदिच्छति। साह
 रिते पितृवलिः वीरः। स्वादिवलिः वकेषु नैच्छति। साहोवायसेभ्यो नृदेयमेव। रामा
 यरोपमथाकम्। यथान्पवि विधेरागेः यीमने शातिः नस्तथानत्यानेमिभविष्यति
 मयि जीते बुवायसा। येवमदिष्यपस्थानां निर्विष्यन्निमानना। लपिभुक्तं तत्रास्तेन
 विष्यन्ति त्रिनाकागाः। वलिद्वानित्यसाहं कुर्यात्। माकरोत्पुपुराणे। कुर्याद्देवदेवः ३१ इमं नाथेन देकेन वा।

पितृनुदिरपवित्राखभोजेद्विषमेववा। मनुः। दद्याद्दूरहः स्वाहमन्त्रायेनोदकेनवा। पयोमूलफलैवापि
 पितृभ्यश्चैव्रीतिमावहन्। भविष्ये। अहरहः। येषतेपुनतन्त्रिमितिकीर्तितम्। वैश्वदेवविहीन
 नदशक्तावुदकेनयत। नित्यंतावत्सवत्यामिच्छावाहनेवर्जितम्। अतोवैश्वदेवविहीनात्कृष्टम्।
 तत्रसेतुमेतत्पुत्रापाः। सिकेः। अपवित्रः। पवित्रोवा। सवावस्योगतोषिवा। यः स्मरन्पुणरीकाजी
 सवास्या। मन्त्ररुयुभिः। विष्णुः। पुणरीकाजीपुनातु। संकेत्यो। घेसाद्यस्मदितपतामहवपिताम
 तानाममुनामुल्लसम्मणान्यावमानामहवमानामहवमानामहानामित्यस्वाहमहंकीर्णम्। २९
 जपोदेवताभ्यः। पितृभ्यस्वमृगयोगिभ्यएववा। नमः। स्वाहायेस्वधायेनित्यमेवनमोनमः। सपुत्रा
 वगायत्रीपाठः। एतच्छाहसदेवकेचित्तेष्टानिकेविदिष्टानि। वा। आसनंगन्धरुपादिरन्त्रास्तगोवि
 सनम्। प्रमादादिपिपाठेनित्यरहः। स्तोत्रविधिः। ततो। वपस्वयंकृत्वा मोदकेति। तत्रैकन्यादा
 येऽंकेमेणव्यस्तपाणिः। पात्रमातमपहव्यस्थानेकथमुवापाद्येत्पाद्यस्मदितपःपूर्ववा। अथ

जोगावाहमन्त्रेऽपकरणपुष्पमन्त्रेऽपः। दद्यात्। ततः सर्वस्वावस्यमादितिपाठः। अत्रदन्त्रिणानोक्ताः।
 एतच्छेजमन्त्रातिपिस्तुक्तुत्वेऽपु स्त्रीतः। नित्यकृत्यपुण्यंविस्तरेदद्यात्। भगवद्गीतायाह॥६॥ इति
 यद्वासिपुदश्नासिपुजुहोषिकरोषियत। पुत्रपस्यसिकोत्तेयतकुतुष्वमदप्येणह॥६॥ इति
 मगेद्विजहरीरामसुतश्नीजीवनारायणशम्मविरचितेसुखवाक्कर्मतरोवस्तिवि। वनामत्रयोदशः
 पःत्रवः॥॥ अमानिषिविधिः। माकेणये॥ आचम्यबततः। कुर्यात्प्राज्ञोदारावलोकनम्। मूढैर्न्या
 वमेभागमुदीन्यस्वातिपिभवेत्। अतिथित्वसंप्राप्तमर्वाधेनोदकेनवा। संपूतयेद्युयावोक्तं
 गन्धपुष्पादिभिस्तथा। अर्वाधेनेतिपुक्तः। पाठः। येऽर्घ्योपास्तेभ्योऽर्घ्यंनूत्वामधुपक्वादिभोज
 नंदद्यात्। अन्त्येऽप्योन्नतादिकमेव। महाभारते। अन्तिविवाहः। आवायः। स्नातकोत्पत्तिः। वि
 यः। एतेजम्भाराजेन्द्रपूज्यास्तद्विर्विधानतः। स्नातकोत्पत्तिविधौपुनरुदन्त्रिणार्थमागतः।

यतिविश्ववर्षयोः। विलुः॥ विप्रपादो ह्येकैरादीपावतिष्ठति मेदिनी॥ तावत्पुष्करपात्रेण पिव
 त्तिपितरोऽनन्तम्॥ अंशुसेको नमस्कारः कराभ्यामहमर्दनम्॥ मधः पुनर्निविष्टा रणगवां करस्य
 पनत्रया॥ प न पु नारो॥ यतिपादादकं वैरुहं त्रिपापे पुरा कृतम्॥ सप्तजन्मा जितं सद्यः स्रद्धया
 परप्राप्तम्॥ इतीवमगदितैर्गृहागतस्पांशुसेकोऽकृपते॥ यतिप्रसन्नवारिणो वै स्वदेव
 वै वैरगतो न दानं दधमन्नायमुद्धृत्य भिज्जाने त्तरणं दयेव॥ आहारपूर्वकं भिज्जानादानात्मात्रं
 पूरकदानाद्यस्तव पापनायः॥ इति त्रिपयस्वभवति॥ पाप्मण्यपि भूषिते गेहाद्व॥ हृदयामवति ५२
 हस्ते न दत्तो भिज्जामुत्त्वायुर्बिभवंत॥ रातावनरकं बुजेदतो भाजने कृत्वा दधात्॥ भिज्जुन
 दारिवारयेत्॥ तस्य स्वागतात्सुनपादरो बान्नादानैरानीन्द्रपितृपत्यापयाकर्मनुष्यति॥ मुनि
 पिप्रसन्नस्वस्तेन स्वस्तेन नन्दतासंभोज्यसीमान्तमनुव्रजेत्॥ यदिति त्रिपयः॥ यतिपिन्नविषमो
 जनारवाभोजयेत्॥ वैरुहं रुरोभत्येकहभोजयेत्॥ मित्रसंबन्धिज्ञातिवर्गीनात्मना सह भोजयेत्॥

हन्तकारिवतिः जोडादिः २

मि४

भार्ययासहवाभोजनैह तत्रांशुयमित्रामयापिवा॥ अदत्त्वा नैव भोज्यं यया विभवमात्मनः॥ यासुप्रमा
 रां भिज्जानास्मादग्न्यां सवतुष्टयम्॥ जोहावहन्तकारः स्याद्वाज्जनं पूरणतोदरे॥ तृणाग्निमिनुत्कं वाडु
 तृर्थे तु स्मृता॥ एताभ्यस्तनो गेहेनोच्छिद्यन्नेकदा बने निमहाभारतवाक्यम्॥ मृगद्विजनारापराधिनो
 एनीतिशस्त्रे प्रोक्तम्॥ सद्भिर्धोपशान्तिकरणीयमेवेनत्॥ स एव॥ स्ववेशो वापि दवागलः
 रात्रुवापि दघातकः॥ आगतो वै स्वदेवान्ने सोऽतिपितृगत्संक्रमः॥ पदेव भुज्जानुमशक्तस्तदावप्य
 नमागतं विप्रं वा निधिक्षुर्यात्॥ सैव त्सनात्रे गुरुस्वसुरमाकुलदावागतं मधुपकृदिभिः पूजा स्यात्॥
 गुरुस्थः प्रथमं नमस्कृत्य अतिष्ठितं पिपुषाशक्तिदानेन संयुष्टः भवेत्॥ अन्नापदेशकुलगोत्रविधान
 प्रकाशयेत्॥ विप्रस्य विप्रो यतिवृत्तवारिणी श्रीरजशीलस्य महाभयः॥ ज्ञायाधानादिययः॥ सखि
 गुरुकान्तयो वीतिमस्तु॥ एतदेव निधिभावेनागतास्तदा पूर्वांते विधिना पूज्याः॥ पनाशरगतान्तपो
 अविन्नितमना इतदेशकाल उपस्थितम्॥ अतिष्ठितं विज्ञानीयाः॥ अतिष्ठिः पूर्वमागतः॥ एतादृशभावे

अथायमुक्त्याग्निगोविन्दभेदधातुमार्कण्डेयपुराणे। नमिषमतिथिं कथान्नेकग्रामनिवासिनम्।
 ब्राह्मणेषां हुरतिथिं समपूज्यः स्वशक्तितः। नृपश्चन्द्रोन्नवरङ्गं स्वाध्यायं वापि पठितः। शोभनारो
 भनाकारं तन्मन्येत प्रजापतिम्। अतिमित्रं स्थितो यस्मान् तस्मादतिथिमुच्यते। तस्मिन् त्रिभिर्वर्गो
 त्पाहणात्सु ब्यङ्ग्यहन्मी। तस्यादत्यानुपाभुक्ते स्वयं विद्वज्जमुद्धरः। स पापकैवल्येन मुक्ते पुरीजराय
 जन्मनि। बाल्यं ब्रह्मचर्यं त्रिभिर्भ्योऽग्रे भोजयेत्। सनुः। स्ववामिनीकुमारीं वरोगिनीं गमिणीं त्रया
 अतिथिभ्योऽग्रे यवना भोजयेदविचारयन्। तैस्त्वत्तरे। वीरोपदि वारुणात्नः। रात्रुवाग्यहमागतः।
 तस्माद्ब्रह्मविधातव्या सर्वस्याभ्यागतो युक्तुः। विष्णुपुराणे। अतिथिं यस्त्यभनाशो गृह्णात्यति निवर्तते।
 स तस्माद्गृह्णात्तदं तत्वापुराणमाहायगच्छति। इति ह तौ रतिथिमागतं ब्रह्मयेत्। भागवते। न ह्यस्मया
 नितीया निन देवाम् छिन्ना मथा। ने पुन श्रुत्वा कालेन दर्शनादेव साधवः। महर्षिबलनेन नृणां ग
 र्हरादीनयतस्मात्। निःश्रेयसाय भगवन्कल्प्यते नाप्यपाक्यति। विवर्तनमागमनमिति।

स्त्रीभागवतोक्तैषा योऽप्येसन्नोऽप्यभोजयेत्। मार्कण्डेयपुराणे। अप्यसुराकदानेन पद्मासन्नातिस्त्वयम्
 ब्रह्मयेत्तन्मः। राक्षसातेनैवातिथिमादरात्। देवपितृमनुष्यकीटभोजविभज्य स्वयं स्वयमुत्तमवेत्। तमाज्जा
 तिथिभ्योऽग्रे दम्पत्याः। राजभोजनम्। मितिकयनादा। नाशुते भोजयेद्विष्वक्गृहस्य तिस्र्यपि। निर
 मन्त्रं स्वयं मुक्त्वा पश्चात्कदरोन्नतु। इति देवतः। अथ स्यात्तयोद्धमप्राह्मणस्योपपारयेत्। मि
 त्राव्यावनेदध्यात्परिब्रज्य स्तवारिणे। यासप्रमाणमिजा स्यादग्रं यासवतुष्टयम्। अथ वतुष्टयो
 प्राहृतेन कारेद्विज्ञातमाः। भोजनं त्रयं वा च ग्रामिणामप्यपि वा। अहंत्वा नेव भोजनं यथा विम
 वमात्मनः। विष्णुपुराणे। दीने निमित्तं तु विमुखगते यस्यात्कनुरागम्। तदेवाह्युगापुसां स्वयोदेवि
 मुखगते। रात्रावपि वत्तदनातिथिपूजनं दिकं कर्तव्यमेव। सायं जेज्विधिः। प्रोक्तैः स्तुत्येदिनवरा
 तिथिमा। पूजयेद्यथाशक्तिरायनात्तन्मोजनेः॥३॥ इति मगद्विज्ञातनाम सुतविज्ञो जीवनासा
 यत्ताशर्मिषि रविते मुखबोधे धमेतन्नीवतिथि विधिनाम वतुष्टयः पश्चवः॥२॥१६॥ अथ भोजनविधिः॥

मोक्षमन्त्रेनैव बोध्यं पेयं भेदात् । सैव्यज्जनौदनपायससंयावदिकम् । भोज्यम् । अथ पुराण्युत्तरीमोदकमजि
 तात्तादिभोज्यम् । आसकदनीपनसज्जन्तिरेन्द्राणादिकं बोध्यम् । अतमधुदधिगुडदिकं लेह्यम् ॥
 रसनीनजनादिकं पेयम् । भविष्य । इन्द्रावाद्यभवे च हितनोदनमिति स्मृतम् । भन्त्यं मोक्षं तथा लेह्यं
 मोदने त्रिषु कीर्तितम् । तनुहविष्याहविष्यज्जाराजाराभिजनिरामिजमेदात्मोठा । भविष्यपुराणो ॥
 हेमात्रे कंसितात्वित्रं धान्यं मुद्रास्तिनायवाः ॥ कल्याणकहुनीवारावास्तृकंहलम । विका । अष्टिका
 कालशाकं वपनसाम्हरितकी । पिप्पलीजीरकं वैवनागरस्कृतिज्जिनी । त्वलीधात्रीफलान्यगु
 ५४ ॥ मेनूवम् । पयोः पुष्टस्य समम् । गव्यं दधिसंयुजो । त्वलीसिन्धुसामुद्रमूलकं केमुकेतुरद । अने
 नपथं मुनेयो हविष्यातिप्रकृते । पञ्चपुराणोः । मूलनपयोः त्वत्र पुण्ड्ररागादियत् । कोषकात्र
 नेदाश्च विकारा गुडवर्जिताः । हविष्यारिच्यद्विज्ञाः । शाकृकाभिर्विशानिव । बह्व्यदिकं मुद्र
 स्वकल्यायाः सतिनायवाः । श्यामाकादेवनीवारावास्तृकामूलनमण्डलम् । हविष्यव्रतनं काशव्य

२४

कार्यादिके हितम् । राहुकेकान्तराकेव गव्यं दधिधृतं पयः । श्यामाकस्तानिनीवारागेधुमा मायाधृतेहिताः ॥
 कालायनः । त्विष्येषु यवास्तुरव्यास्तदुज्जीरयोमताः । माजकोद्भोगेरादीन्सवीलाभेनिवर्जयेत् । परा
 राः ॥ आसनेराजलमुद्रास्त्वगव्यं दधिधृतं पयः । अजाराः कथितास्तेनेनारमन्यस्वकीर्तितम् । दन्तकाष्ठ
 नक्षेवापस्त्रिकेणुज्जिफलात्तायाः । मोक्षेन व्रतयेवैतदन्तरेपरिवर्जते । पञ्चपुराणोः । आण्डरुमाः मिज
 दुराणं कलेज्जम्बोरमाभिजम् । धान्ये मस्तृकात्रोकाश्च नपथं विनंतया । राजिकामादकं वैवतथा
 चोरान्यद्विषितम् । भावदुष्टं राष्ट्रदुष्टं सर्वमांसा निषामिजम् । गोनागीमहिषीभृतादन्यदुद्धा
 दिवामिजम् । डिजकीतानसाः सर्वलवणाभूमिजंतथा । ताम्रपात्रस्थितं गव्यं जले पक्वत्वं संपि
 तम् । आत्मार्यवाधितं वात्रेमा मिषलत्स्मरेतुधैः । स्कन्दपुराणोः ॥ कलिङ्गनिपरोलानिबन्ता
 र्कसंविनानिव । निष्पाबात्राजमावां स्वव्रतेष्वेतद्विब्रजेत् । कोरंजोर्द्वलवरां मधुमांस
 ववर्जयेत् । तिलमुद्राहने सस्यमाजगेधुमकोद्भवो । दीनकंदेवधान्यवसमोधान्यं तथैवयात्वि

नधान्येन पापमूलं न ज्ञा रागणाः स्मृताः ॥ कृष्णारण्येनावुक्तो नैकपालकपपोतिको त्यजेद्वाप्य
 ग्निपुराणे । भविष्ये । वनकेकोद्वेमांसं मसूरं गौरसर्षपान् । कुलत्थं बीनकं नडत्सर्वात्मानं पिवर्जयेत् ।
 पृथुजा रागमप्यमन्त्रमूलकेनावृत्तं रायः । किंपुनः । परदेवानो वासरागानो शरीपते । वरेमुक्ते
 ममन्त्रं तु विद्वद्गर्हितं कथितं । वज्रं नीयं स वा विप्रं मूलं केमदिना समम् । स्मृतिसंख्यये ॥ वाती
 कं वकपित्यं वृत्तित्वाऽस्मृभिः शयः । यस्य कुत्रो वृत्तयेते तस्य दूरं नरो हरिः । कलि इमं यवमाविष्य
 जवटफलमपि । निषिद्धं स्वेन वृत्ताकममलावुक्तं लाहति । मूलिका नो ह्ता वेव ग्राममूलं सु
 रासमम् । परोत्तं ग्राम्यमेव निषिद्धम् । मार्कण्डेयपुराणे । कीटके रावपत्रं यन्तु राखभिरते
 जितम् । अक्लीडाति नृत्वं वसारे हृष्टं वितम् । वृत्तं विराचितं वानं गुच्छं पपुधितं वयत् । विष्टशा
 कं नुपयसा विकारा नृपेन नृन । तथा मासविकाराश्च नैव दृष्यादिविरोधिताः । भोम्यमेनैव पुरुषि
 नैव ह्ता क्ते विरसं वितम् । अस्त्रिहास्ये वगैश्चमयवगैरसविक्रियाः ॥ स्मृत्यन्तरं ॥ यत्पक्षपयः प

कूपकं केवलवृत्तिना । तस्मिन् फलवद्वास्तुन दोषो मत्तुरवर्षीत । अत्र जलानि संयोगाभिष्टं त्वरायेगानः ।
 फलादित्रययोगेन परस्परं न भज्यते । आदिशब्दांस्तुलरा कयो ग्रहणम् । परस्परं परजातीयपा
 दितं स्पर्शं वा भक्तवदित्यर्थः । हारीतः । यत्राकं विद्वराहो लेनुने ग्रामकुक्कुटम् । पत्तारपुं गज्जनं वैवधुत्वा
 वा नृपणं वरेत् । तसुने मूलिके ये वसन्त्यमरुक्मेव । विहृतो ह्येव मत्स्यो खज्जधावा न्दायरा
 वरेत् ॥ अङ्गिनाः । वाणालेपतिता दीनां सुखिष्टस्य वभोजने । द्विजः सुहृत्सनाकेन शरः कृष्टे रा
 गुड्यति । स्मृतिसंख्यये । माजीरुसन्नताधारानदीभूमिर्हुता राजः । मज्जिका इव शिखादीमा
 नुतस्पर्शनं युधि । स्वभिनिरोजः । दुषितत्विः पयः नृशः स्नेहाद्यान्नुसंभवाः । स्नेहमाष्टे सत्
 प्रष्टा उद्भूताः सुवयः स्मृताः । गोकुले कनुशालायां तेन यत्रे नुयन्त्रयोः । अमीसांस्तो निरोधा
 निन दोषो मत्तुरवर्षीत । नित्यमास्पेयं विश्वीरणोपजिगो फलस्यातने । वृत्तानो प्रसवे वेव सु
 नीमग निपातने । एवामुच्छिष्टदोषो नास्ति । भिन्नपानं पुनर्दीनैसाभिधनयसा निशिद्धं नैवे

५६

६ नमुद्धि संततशक्तुलवर्जयेत्। नारो जं पुत्रोऽग्नीपादस्य व्रज गतीपते। दधस्वमधुसर्पिर्भ्यः शक्तुम्।
 शाकतोपिव। पयसोऽपीतिके वित्तं। तेन ते केवताम्बुन तोपोऽहारे वरूपतः। यद्भाण्डजनस्य शो-
 नरोषामसुरशुवीर। महाभारते। पानीयं पायसं सैर्ष्यं मधुपुक्तं मधुनिव। निरस्य शोणमेतेषां
 नश्वरेष्वनकस्पदिह। निरस्यत्यक्त्वा। ब्राह्मि॥ तिलकं कृतं तैलं तैलं नीरं दधि नोऽद्वयतानिव। नम-
 ते दहेन धानि शक्तुस्वापि फलानिव। ताम्बुनं विधवाद्याणां यातीनां व्रतवारिणाम्। एकेकं
 मांसतुल्यं हि मिनि तं वसुरासं म्। हरिद्रागौरसं धान्यं शक्तुमोदकमेव च। उधं न वशां वैवस्वि-
 नोऽपेन विन्दति। देशादाराद्राह्यम्। सन्ध्याकाले वराजे नृपं च कर्माणि वर्जयेत्। भोजनमे-
 च नृपं निद्रां स्वाध्यायं प्रहनीमपि। उपानयुक्तं पादेन पानीयं पीयते यदि। सुरापानेन तं तुल्यं व-
 र्जनीयमनो बुधेः। परीत्यं परीमूने वृद्धे परीत्यं परीतवृत्तिकम्। अहं विप्रहीनं तु ताम्बुलेष-
 द्विर्जयेत्। विषायादत्वा। नित्यमभजते ननु शास्त्रादो निमित्तस्य विप्रस्य स्वयं भजते। देवः॥

काष्ठं परीतं तालोष्ठं दधि नीरं वृत्तेषु उम्। मैष ज्यैतैलमजिनं कंसलं रामतण्डुलम्। श्रोविना।
 गृहाद्वा जं सोसेव यु विसर्वदा। तव गामधु फलकन्दपुष्पापि ग्राह्यानि। भज्यं मूल्यमेव य-
 स्यम्। न प्रतिग्रहं भिति। भोजनपात्रारुपाहास्मृतिस्तु वये। पालाशमाधु कं रालं हारिद्रं काद-
 लजपा। एतानि पञ्च पात्राणि पवित्राणि युगे युगे। पञ्चपत्रमपि। निषिद्धमपि॥ कुम्भी कं हम्ब-
 वटतिन्दुककोविदानप्रज्जार्कमिष्यन् हलेषु नरो हि मुक्ते। आपुर्यशो वत्नविनो वनशो पेलज्जो-
 तेजो धियः प्रतिदिनं जयमाशु वन्ति। ते स्पतिरोषः। एकत्रिपञ्चपत्रेषु एष्टपत्रे तथैव। करकपेट-
 के वैवश्चापसेताग्रभाजने। भोजने पत्र एष्टे वसधो जामांसमभज्याम्। नमन्मयेन रद्भो भोजन-
 पात्रेन वेत्रादिनिर्मितेन धु विनभार्यया सह नतां परपन्। त्रिवर्णीभाषो वृत्तनपासहवा भुक्ते।
 पपिवा। ननोकायां न प्राप्तादे। मधुते प्राप्तादेन दोषः। रांस्वमुक्ता स्फटिकभाजने निन्नेपिन दोषः।
 एकपत्रं कदलीपत्रवत्यम्। उच्छिष्टपादरो वंकां स्पपात्रे ववर्जयेत्। स्वरीरोप्यतिपात्रे त-

रेसिद्धिमात्रनभोजनेदादिद्रुनक्रमतेवर्ज्यम्। पत्रान्पुन्यानिमध्यानि। वृत्तपुराणो। यस्वसम्पत्त्वक
 स्मिन्स्योगुत्तुयुस्वलोमनतः। गच्छेन्नोक्तं। गुमंमन्मोदिव्यदहनजिवितम्। तमेकदिवसमांसादिरतो
 नोक्तमाद्युपात्तं। योमांसादिरतोमांसाः स्वर्गपातिदिनत्रयम्। योमांसेवर्ज्ययेमांसं पुत्रजः पुम
 मांसांसेनसः॥ सपातिस्वर्गमनुजं दिव्यभोगसम्पत्तिमान्। येवर्ज्यपानिमांसानिपन्नशोमा
 सशोः पिबानेपोहिमानवन्नानां वृत्तलोकेमहीयते। वतुरोवर्धिकांन्मांसांसांसेनोमांसं विनतोम
 वेत। वत्तारिमशरणान्नोतिकीर्त्तिमायुर्धशोवर्ज्यम्। वत्स्यपुराणो। वत्तारित्वानरोमांसमद्यान्ने
 गोवशोभवेत्। नष्टममृगं दत्वा सोः स्वमधफलं नभेत। आहोः॥ निवृत्तायेवमांसेभ्यः पृथमांसे
 भ्यएव निवृत्तायेवदम्भेभ्योदुर्गारणपतिरात्रिते। पशुपृथमांसं निषिद्धम्। इदमेवकेव नमस्य
 तागेषुमागमितिवावस्यतिमिसः॥ भविष्ये॥ मांसिमांस्यस्वमेधेनयोयत्संततंसमाः॥ नवखा
 दतियोमांसं सप्तमसुषिदिर॥ मार्कण्डेयपुराणो॥ पिदस्वादिरोषं वरनाहृष्टालाका म्यया॥

बोद्धितं बोधार्थं वखादमांसं नदुष्पति। पृथमांसं वयामांसं वर्ज्यमांसं वपुत्रक। नभज्यीत सततमनं पशु
 धितं तथा। पृथमांसं दद्याद्यर्थरहितमांसेवर्ज्यमांसं वर्ज्यपखादीनाम्। स्मृतिस्तुब्रूये॥ शनशाकं सतं मांसं
 हस्तेनमथितं दधि। तर्ज्यादन्नसंघेषः सयोगोमांसं सभज्जगाम्। श्ववर्ज्यपुन्याह। मार्कण्डेयपुराणो॥
 शराकः शः श्रुको गोधाघ्नमत्स्योपशान्तकः। मृगाभन्यास्तयावर्ज्यो ग्राम्यकुक्कुटश्चकरो। छागः हृषि
 णः। हस्तसारः। गवपुत्रु वित्रमृगः सम्वरः। भनानिमेडाधाः। देशरीत्यावर्ज्यवराहकुक्कुटोः। नवर्त
 तिरवर्हीरः क्रमरः। शरीताधाः पन्निराणः। शपरीः सतिन्धः। रोहिताद्यामत्स्याभन्याः। युक्ः शारिकाः
 बाणवकः स्फेनोचुकः चर्मपक्वः गतुडादिगृध्रः काकः। कुक्कुटः मयूरः हंसः वटकः। कोररायाधाने
 कपन्निरागोमहिषः शारवाष्टगः नकुलः विडालः गोमायुर्गोर्दभः श्वतनोः। वरुतिः प्याबुः सिंहद्वीपि
 यकाः नकादिः ग्राहकुक्कुटः शमात्याधाः परावश्वनिषिद्धः। देशरीत्याद्यनिन्माहोभन्यः। कु
 म्भोभन्यइति। पश्यपुराणो। क्रमात्कुम्भारण्डः बहती नतुरगी बहती तथा। स्नोफलेवकाः तस्यैव

नेधात्रीपुष्पमवतथा। नारिकेरिमलावृक्षयेवनाफलम्। बर्मन्नाकजं वः त्रीशाकं तु तस्मिन् नभा।
राकायेता निवज्या निजमावृतिपदादिषु। धात्रीफलं स्वैतुद्वर्जयेत्सर्वदा गृही। अथोऽन्यवर्जये
त्किञ्चिद्विस्तृतीयेन नः। पत्सु नवीनलोदत्वा भजे येत्सर्वदा गृही। अमिषं निम्बपत्रं ववारिवा
हरीतकीम्। नवीनवर्जयेद्यो वै सकृद्वी सप्तजन्मसु। स्त्रीपतिः॥ अथप्यविस्तृतायाः हृद्गती नैः
कदापि विद्वान्। शीर्षकृपा नान्या गिरवर्ज्य मन्त्रिना निवर्ज्य मराः। वतुद्विषां मां ममिज
वपञ्जाने। नरो खेन पिबेन्नोपनभजेत्कस्मिन्करो। नवदेद्यावनीभाषां प्राणेः कण्ठगतैरा ५॥
जलं वामहस्तेन केनापि वेदं जिगा करस्पर्शेन पिबेदित्यर्थः। नारिकेरसमाकास्युन्नाहपात्र
स्थिते मधु। गोरसं ता घषात्रे स्पर्शं घृतुं त्यजतीति वा। वृन्दे वा जतं मोसं ता घषात्रे न धारयेत्।
अर्कपत्राव्यतिरिक्तम्। पतः स कैशराणि पद्मानिकरवीनाणि पाण्डव। न तैव न मिश्राणि
कृत्वा वेता घषात्रे नो आसनस्थस्तु यो दद्यात्पुत्रं मध्य उपस्थे शतं सर्वे वा नुपत्या पतं हृष्ट

स्त

तिनराधमः तस्माद्द्विह उपस्थरपत्रावान्नः प्रविशेद्गृहम्। वतुरसंति को तां ववर्तुं तं वा इव द्रुकम्। कते
धमा नुपूर्वेण प्राहृणः दिवमण्डलम्। वस्तु उद्देवन्नादेव सवामरुत्वा न रते। निवेदिते नरे न ज्ञेयसा
इहृत्तिना न्यथा। नेदोलास्यो नषा न्यास्यो नवाहस्यो न वीकटः। रस्यालपरायानो वानपाराव्य
मस्तकः। नैको वृद्धां पश्यतां नैकास्मिन्निव पश्यति वरुः। न पश्चरिताहुं तिनदन्ते स्थित्वा कृत्वा।
न वया किं कीर्णा नो नोत्सङ्गाजनः न वस्मा धारतः। न हसन्नेन सन्तो वित्तो कपयः। मूलफलपू
पमांससकं नृणां न नष्टो विरोधः। इज्यानीयः। न कवलशेष मश्नोपात्। कुबला दुर्वरितम्। जल
नो विष्टो द्यते पिवेत्। नरा नौ दधिक पित्यम्। केविद्वधमपि त्यजन्ति। नाप्यादीनां राशी भुञ्जीत। जल
मञ्जुलिनानपि वेत्। न भोजनविग्रहं स्थाप्य। वहुभुजाने भुनेकः प्रथममुपतिवेत्। मांसमधुतिनम
स्य सत्सर्वं मुक्त्वा वस्याग्निं स्पृशेत्। मार्कटो यपुराणो प्राप्नुवो दध्युधवापि स्यान्ना नो वाग्यतः युविः।
भुञ्जीता भवत विनोस्य न जीतुस्सदानरः। उपवाता हते रोषा न्नाश्रयो हीरये दुधः। प्रत्येन न वतां वज्र
नस्तु येनैव हस्तं दद्यात्परावृष्य पिवेत्। भुञ्जाने भुञ्जिते भुञ्जयन्मात्रं न शालयेत् ॥३

ममसंसार्यनेपमयेतदनुवद। एतवदननेनपुनश्चाप्यनस्सुखंभवेत्। आवा नस्यावरोजंस्यान्निगरनेवत
 जुविःनतत्ररुहाःकुप्यापत्तिसुदुराणेषुन। भवेदसीदमत्यर्थमृणावेधादुल्लेखते। नरावमनादुःखाना
 वृत्तिगरेत्। दन्तिगादुष्टेसकनेपात्तिनिस्त्रावपेतातत्रमंत्रः॥ अमुषमात्रं पुत्रजोऽप्युच्यते समाहितः॥
 ईशः सर्वस्वभूतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुक्। कर्तुं सुखवरणनिवृत्त्याय हिरावम्या क्विन्नोक्ता गिनस्य
 योऽनमानभेतैमिमैत्रैः विसृपुणो॥ अन्तिरप्यापयध्यातुं पापिबुपवनेरितम्। दत्त्वा वकाशनभक्तो
 जरपत्न्यमे सुखम् विसृज्यते तथैवानं परिणामस्तथैवव। सत्येननेनमदुक्तं जरपत्न्यमे सुखम्॥
 अन्वचनायमेभूरेपा मन्नेनभस्वतः॥ अन्वधिकरेवास्तुममास्त्वव्याहृतं सुखम्। अगस्त्याग्निह
 न्मतोनामयहरामिधस्त्यये। पयः पिटकेकरस्वपयकुशेनानन्मश्नोपादरेणदपिपत्रेवपु
 येन। विसृपुणो॥ आवा नोप्यपुविस्तावधावम्यात्रमनुयेतम्। उद्धृतं प्यपुविस्तावधावम्यात्र
 त्यतेमहा॥ आवम्यवाहृजाहृवसंमात्रयेत्। नाईपातिस्तिष्ठते। मुत्र्यावमुखमाः श्पाभनरं नवीर

६०

लामयेत्। एवैनावावपि। भोजनंश्चिकालमेवप्रशस्तम्। फलमूलजिरेनुयतिरिक्तभोजनंदिबाराश्रीवा
 रद्वयंनकापविशोपाङ्कभोजनमित्यावाराहर्। पराशरः। दवागारेन्पागारेपत्रभूमोजलाशये। निषिद्धे
 इभुवेनभुक्त्यावाह्यापरावरेत्। यत्तभूमोहोमस्यानाजलाशये। तजगोहोसर्गादो॥ निषिद्धेसुतकारिदुष्टे॥
 सर्वातोन्नेतुगृहीपात्तन्नुमुञ्जीतकुत्रचित्। अरनातिगोहेपापस्यसतस्यारनातिपातकम्॥ अमृतेशास्
 रास्यान्नेनत्रिपात्तपयःस्मृतम्। वैशपात्तमन्नेनवस्त्राव्यूहान्मेस्तरपात्तमम्। एतस्मिन्नेवः नत्वामा
 पन्नेभिव्यक्तिः। रास्यामस्यादिदरीनादाभुजानः कश्चिदपिनस्पृशेत्सुगण्यमपहेतुत्वाद्भुजानस्पृ
 सः पुणस्पृष्टाहरति। पक्तोपरिवेषणमपिकश्चिद्वस्त्रं वपुःकुपीत। अन्यपापं किदीदृशान्विश्रितः परिवेष
 पुण्यमारुहत्। एकपञ्चमाश्नतोपस्तन्वपुःपरिदषयेत्। नस्यपापंजडोतुनभेतपरिवेषकः। कोहजा
 नातिकं कस्पृष्टन्नेपातकंमहत्। तस्मान्नित्रिपावापुर्वानस्पृष्टोभोजनंनरेत्। आनापादावसंप्रका
 त्सहासनसहाटनाद। पापसंज्ञमतेपुंसोपम्यधासकरहेने। भस्मत्तम्यजनहारमार्गेः पक्तिवभेदयेत्।

स्थानेन सन्धादिकं कुर्वन्मः स्पृशेद्वा प्रभाजते । सत्त्वकर्मेषु शोहि दद्यात् तस्मै सुनिश्चितम् ॥ इति श्रीमद्भिरह
 शिरामस्तुतेश्वरी जी वनारायण विरचिते सुखवाक्ये धर्मधर्मतरो नो ज्ञानविधिर्नामय चरः सगर्जः ॥ १० ॥ ५१ ॥
 अथ प्रकीर्तिविधिः ॥ नवविधधर्माणां ॥ सीमागुणैः ॥ प्रसन्नायास्तलाजी वेल्लुत्रिपाभूमिपालनात् ॥
 वैश्वस्तवार्त्तपाजी वैश्वस्तुद्विजसेवया ॥ एतदर्थं प्रकटयन्नाह ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ दानमध्वयनं पशो
 आसनास्य विधोदितः ॥ धर्म्मनाम्य स्वयोर्योस्ति धर्म्मस्वेवापरस्त्रिधा ॥ पाजनाध्यायने बुद्धेनया पूतः प्रति
 ग्रहः ॥ एतत्सम्यक् समाख्यातं त्रिनयनं स्पृष्टी वि का ॥ शुद्धः शुद्धकुलावाराभ्याज पितृपाठ्यित्वावृत
 इन्द्रध्वजैः परिवारपोषणोद्दिनः कुर्यात् ॥ अतः प्रतीयतः ॥ शुद्धकुलावाराभ्याजो भूषणपादिकं प्रतिग
 होपादः ननु वेता ॥ दिकम् ॥ बुद्धेयः शुद्धधर्म्मरात्र्याणोत्थीकारविवासावारयति जपदानासि कुर्वन्
 होनं नयोद्दिनः तपावाक्ये नैतिरात्र्यनारायणमिशिरामगविषय ॥ काव्यरास्त्रधिनो देनका
 लो गच्छति धीमताः ॥ व्यसनेन वम्ब्याणो निष्पाकत्वेन वा ॥ तत्रे गुडु शिष्य जतिवत्सु स्वशारो

यशोत्रिपनहोदिनत्रयमनध्यायः ॥ प्रतिपद्यश्च शीवतुर्दशमीष्वहो नात्र मृः राहुयक्षात्तमयोपाकर्म्मोत्स
 र्जसन्धागर्जिताका नगर्जितभूकम्पनिर्घातोत्कापानयुगमन्वादिनिषिधुः ॥ अतुसन्धिहिशयनवोध
 नाध्विनशुक्लनवरात्रसोपपासुनिषिधुः ॥ वेदसमाध्यारणकाध्ययनस्तादृजो जनेष्वहो रात्रमन
 ध्यायः ॥ गजेवर्णवानरितेव जम् ॥ अजशशश्वपाकेष्वजगमासम् ॥ पशुमण्डकनकूलस्वसर्पा
 लुमाज्जीरेष्वहो रात्रम् ॥ बाने पूते गन्धे नीहारे वायने वीणा त्रैनिस्वने दिशे वरुहमागतेतकाल
 मनध्यायः ॥ वृत्तपीसप्तमी त्रयोदशी दशमीनां क्रमाशत्रिप्रहरे कसाद्विप्रहरे द्विप्रहरे त्रिप्रहरे मनध्यायः ॥
 सगोत्रादिभ्यः शो वा नमः ॥ हरिकपासुनानध्यायके विधिर्धर्म्मः ॥ स्वाध्यायदिने वैश्वध्यासः सर्वपाप
 जयकरः ॥ एवं स्वाध्यायशौचः सदा जलं विभ्रकुण्टी शुक्लो म्बरधरस्तिलकौ सन्तुष्टः सुशीलो भवेत् ॥
 आसनास्यपादिनाशोधर्मोऽन्यापदिनसादि कृपविक्रयजिविषयधर्म्मो विविहितः ॥ विप्राननीयप्रति
 ग्रहो नम्यग्रामयाजको न देवस्वहो न नीयः ॥ ननु कृष्णध्यायको न नीयोपदेशो नरसादिनिषिद्धिकरः

नकुलपतिः नकुलविक्रमीः नपाजरायुतः नशीलो ननग्नपतिनाक्षसो भवेत् । तथा वारमाप्यते ॥ तस्मात्सर्वस्व
 वस्थासुकोलपत्यं नकारयेत् ॥ यदि देवचरकं गलुं सपुत्रपुत्राश्च ॥ देवेष्वधिकं तु कुर्यात् ॥ पुत्रवशात्सुरो
 व ॥ शालाणां स्वमादत्तं देवानां वैवराज्यं ॥ सधः पतमि वैद्योरेन रेवेवी विसेष्ये ॥ कन्यायुक्ते न द्विजो गृहीयात् ॥
 स्कन्दपुराणे ॥ युक्तेन कन्यकां देवो बोरेत मसि मज्जति ॥ दत्तातां वृणीहीना पद्योरेत मसि मज्जति ॥ इतीवोक्तं
 योगीश्वरेण ॥ कुशलकुसुमीधान्योवाग्रहिकः स्वस्तनोपिवा ॥ ज्योतिषा विहितं लोके न सेयानेनां परः परः
 महत्तु मुनिः ॥ स्थित्वा ध्यायेत् शालाणां देवदित्यादि विश्वादेशां दर्शनात् ॥ माहुरे पुराणे ॥ दानमध्ययने
 यज्ञः ॥ जत्रियस्याप्ययत्रिधा ॥ धर्मः ॥ धर्मः ॥ निनेरजाशस्त्राज्ञी वैवृजोदिका ॥ शालाणां स्वसदापुत्रादानात्
 दनमोजने ॥ सेनामिन्द्रपुरवेष्वादिजस्त्रीगोहितार्थिना ॥ जत्रियः ॥ नियंशस्त्रधरस्ति लको सुवजः ॥ स्व
 नेकतोपपत्त्या दानशोला न्यायदगनुवृत्तिरुपेते तरेण ॥ विरोधी निभयः ॥ शामदान विधिभेदावग्रहशोलाः
 कपातुदोरे इमिन्नुवधिरकुशाभ्यां शयभूतो मायमान पितात्मको रामात्पपरिजनदुग्गो मित्रदण्ड

त्यसमाह पूर्णसन्धि विग्रहपात्रासनसं सयदेवी भवारब्धजुराणां चितः स्त्रीघृतमृगयामधार्यवाक्यानुष्प
 हृषणां स्वसंघस्य सनपराभारः ॥ शान्तिः ॥ त्रयीवात्री विधानीति दण्डनीतिप्रभित्तु कुशलः ॥ महाभारते ॥
 शिवेनोपसने भूमिः सूर्यो विलसैवानिव ॥ राजानमविरोद्धं शालाणां यावदासिनम् ॥ नारायणमिश्रः ॥ यु
 विन्त्यागितासत्यं न्यस्येते महायुगा ॥ गृहो मन्त्रः ॥ कृतज्ञत्वं दण्डेण निपातनम् ॥ रामपुराणे ॥ यो रकाये
 हितो राजानकरोति सदा सदा ॥ नूनं सनरेकद्वारे पय्यते नात्र संशयः ॥ प्रसस्त्वे देवता इष्टं स्त्रीणां वा न धने व
 यत् ॥ दत्ते हरति यो भूयो ॥ इत्येस्मिन् विनश्यति ॥ मनुसापि हि देवस्त्वं बलस्त्वं वा न हन्ति यः ॥ निर्यान्निरपयं वै
 पतेते स नराधमः ॥ ये वृत्तभ्याः सतां गत्वा तस्तीं ध्यापयन् आसते ॥ यथा प्राज्ञं नुवृत्ते सर्वे ते नृत्वादिनः ॥ ज
 त्रियः शस्त्रधरपात्रीर्वनाथेनामादिकस्त्वं न त्रपुजा विधिवत्पालयेत् ॥ धर्मनः ॥ यज्ञां इत्यनाभ्यन्त्राह
 रत् ॥ नाधिकम् ॥ रास्त्रविधामध्यापयेदापदेवैरपयति चरेत् ॥ माहुरे पुराणे ॥ दानमध्ययने
 यज्ञो वै शस्यापि त्रिधैव सः ॥ वानि संपा सुपात्यं बलं ज्यैषां स्पृष्टोदिका ॥ कुसीदमपि ॥ वैश्यः सुरोला

विनीतोनास्तिकोमदुवनिस्सत्त्वस्यहीनादानगीनस्सुतरोविप्रन्नाप्रियातापरिपालकपरिवारिवारपोषकः
 स्वधर्मेनिष्ठभवेत्। आपदिस्त्वधर्ममावृत्तमाहण्डयपुराण॥ दानंयथाशुश्रूषाद्विज्ञानोविश्वधर्ममा॥
 आख्यातस्वधर्मोपिज्ञीविकारकर्मदातुर्दृष्टिनिष्ठस्वभावाज्जपविक्रयः॥ रूढसुवर्णः नद्विषय
 वान्। विप्रदेवतः॥ सेवार्जितधनोमदुवाग्निरनुसोदानयज्ञेयानोनीलुःखदुर्गापीठलोहम्द्राजनादिकस्मा
 त्तिपुनःस्वधर्मस्तोभवेत्। आपदिवसवर्तस्पातः। एजापन्नरहितानोवेतामपः। वस्तुप्रज्ञानननौरुर्कर्मि
 ॥ कर्ममध्यमस्पर्मासः। दिविक्रपेणः॥ आदिर्मादिकेवेदितेयम्। अन्त्यजाअधनस्वापानाएभ्योवर्णेभ्यः
 एपकः॥ धर्मसुवनि। स्त्रीधर्मानाहामहाभारते॥ दोषदीवाकनम्॥ अहंकारपरिभ्यन्तुकामकैवोवमवृत्तः। परम्
 नजानुविषयभूतः। स्त्रियाकार्यकवेनानपुत्रानवसेत्कारानुव्रतेनोत्पदेवता। पत्रिस्काभणिनारीणाद्वनेम
 नास्तिस्त्रीणाएपवपज्ञोनव्रतेनापुपाबितम्। पतिगुरुव्यवेतालोकोनेताम्रतपः॥ इमाकैलुपुत्रा
 भितेदरातिवेनातापिताधातावसाएन। अमितस्पृशनारंभतीरिहानपूतयत॥ दुःखधनोवादिदवा
 कोधन। जुवोपिवा। अयोप्यतिरोगीपातेरुगतिस्त्रियाः॥ जेवाहंताहामाहाभनीवगुरुमागमः।

अभिनयेत्समुपपायपादासनः॥ लादिभिः। प्रमदभाणामिष्टाज्जालेभोजनरापिनो। संपताउग्रधान्यासुसु
 म्दनिवेशना। अतिरिक्तासंभाजानुस्त्रियोनानुसेवता। अनुकूलवैपत्येभवेन्निरससासरा॥ दुर्वाहता
 रुमानादुस्पितादुरवेज्जलात्। पुरासिताद्वेतिनादिः॥ नाथासितादपि। अनुमियापितसिन्हादिस्थानमभी
 जगारः। अस्वस्त्रोदिरस्थाननिःकुटेष्टविवर्जयेत्। यथाप्रसतेभजोक्तुस्वाच्येनकेनवितासुमनोवर्णकापिताप
 तिबतपराभवेत्। पञ्चभजोक्तुतेपिवयस्नातिवेनपराज्ञाप्रपतिपत्केतुं सधर्ममपिर्जयेत्। स्वे
 तङ्गासुप्रपतास्वस्त्वसुरसेविनी। येवधर्माकुटुम्बेषुस्वस्वस्वावाक्यिताःपुरा। भिन्नावलिरकाइमिति
 स्थालीपाकोस्वपर्वसु। मात्यानोमानसकारास्तोस्वनेतुकुटुम्बिनी। पत्न्याश्नयोपतःस्त्रीणांमनोधर्म्मः
 सनातनः। सदेवःसागतिनीत्यातस्पकाविधियरेत्॥ नारायणमिस्कभापानुज्जनसंसर्गः। पत्न्यावधि
 र्होःनमः। स्वप्नमन्मद्वेवासांनारीणादुषणाभिषट्। एवज्ञात्वास्त्रीपत्युः। रापनाप्ययमोन्धितापस्वा
 ख्याना। स्नानास्वत्वेकताकुटुम्बातिथिमेष्टयतिपूतनपरासोभापार्थसुताप्येतनारीनाम्यव्रतपरा

पञ्चउत्तवाच्यप्रकरीयद्वितीयमावर्तितस्महेतेनकुपीताध्यातपुत्रादिभिरपिनेकात्रवात्तिनीकुलदेवतावि
 प्रसेवनपराश्रस्वतच्चासुरीनाम्पादायेतेभर्तृव्रतवर्षविधापपतिवृषंरिंध्यात्वाकृष्टादिप्रतिनीत्यादा
 हुतासनंवाप्रविरोह॥ सर्वसाधारणधर्माणाह॥ नारायणमित्रः॥ ज्योतिषाः पुण्येणोहतातव्याभूनिमिषता
 निशतन्त्रापकोधमालस्यं दीर्घसूत्रत॥ अथवसायिनमउसं देवकंताहसाद्वपरेहीनय॥ प्रमदवद्वपति
 नेष्ट्युपगर्हमुलज्ज्मीः॥ मन्तः पुत्रपः कर्मणिपत्रवान्मवेद॥ यथाविनुनिपातेनकमराः पुण्यतेषट्ः सः पुः
 सर्वविधानोधर्मस्वधनस्यवा॥ ज्येष्ठार्पस्यपारं कुपीतास्यपनामवाह॥ अर्धेनवात्मभरानित्यने
 मित्रिकाधिकम्॥ पादवापार्थमर्थस्यमन्मतेषितुयेत॥ एवमावार्तः पुत्रमर्थस्ताह्यमर्हति॥ तिम
 र्कतेपेष्टम्॥ असन्मत्तापवास्याउप्यान्तासंस्थास्त्रासदाराससेवोपात्मपुस्त्यताकृविनोकि
 नानिनग्नपरस्त्रीदर्शनोदकीदशनस्पर्शहंभाजगानि॥ मन्त्रपुरीषनयकेशरमसीनधुतुपादारास्मि
 पन्निपत्रस्थानपादोदकादर्ममिनिमिद्वानिष्टानांलेवनम् गोत्रास्तरादिपुत्रदेवानांमुनिदेनम्प

यनस्वसूद्वाननस्त्रानशपनडिकरशिरःकण्ठपनययाशिरःस्त्रानिनकुपीतापुत्रेवविप्रभपवेस्ताधुपतिप्रता
 सत्यमहात्मपञ्चितपुष्पिनाउष्कृतकपनरवराणोपवाहपरापवाहचक्रुर्पति॥ तपेनानकुडास्यसाधयेत॥ रविन
 जत्रदेशेनमधुविजयेत॥ विप्रभपदुष्वितभारात्रैगुर्विण्णेमकाभविरोन्मः पुत्रवलीवोरपतिनपाज्ज्याध
 नवालयदगोविधाधिकमहतोपम्यानद्यात्॥ अन्धतोपानदस्वमात्यानिनधारयेत॥ यथापाह्वालेन
 पादेनपादाक्रमणपरधर्मपद्यानाकोशवेगुन्यानिस्त्राभिमानितेन्रगानिर्वजयत॥ मर्जेन्मन्त्रशसनिवि
 र्हपन्नाह्यधिकाभविशानोपहसेचदूषयेत॥ किंकार्यपुत्रशिष्यवर्जस्यान्मस्पर्णनोद्येत्॥ परदा
 रोहस्यजेत॥ स्वराभरणयोजनासम्मानलात्तनदानेः सम्मानयेत्येभोन्नतेब॥ यतः॥ स्थानना
 स्तिजगन्नास्तिनास्तिप्रार्थयितानरः॥ तेनरांनारदनारीणः सतिवमुपजायते॥ उद्धोन्मत्राविनीता
 शीनयोरव्यवशीलनुद्यानिवेरवलिषमूर्णघृतादियसनि॥ नग्नपाज्ज्याधुपतिप्रताविनीता
 तदेवपरेनैरेनैत्रीभजेत॥ सुशीलताधुमरावारिवाहापिपुनराह्यकर्मोद्योगिमहद्विजितस्तानक
 रपापप्रनिहमहद्विस्महमत्रोक्त्याह॥ सुराजसुखोरसेहनव्यापवर्तिमस्तरहीनवतिवित्तनोत्रिपधनिहृषी

वनसुखान्तरा यस वैविध्यात् सुधर्मिष्य सनपरा सुखानामिदमिति निर्वर्द्धितस्य वारे देशे वा स्तुतं यत्। कुत्प
 गिगीसुखं वैरिसनं तोद्धतसराभीतनी वा न्यायिभिर्भुते देशेन वसेत्। वसेन्निर्भसुसी जेषु सतवा सिषु पण्डितः।
 पत्राप्रध्वन्यो न्यपि र्यत्र सत्पवरा मही। नारायणमिदं पश्य पवनविधनेन कुपोत्रवसां स्पतिमधनिकः सो
 विमोराज्ञानदीये धरुपश्चमः। सद्धिस्तवनवस्तव्यं पत्रनास्ति वतु यथेष्ट। जगदीश्या पदरी दिदेवज्ञः सज्जनान
 दी। पुगपञ्जलमनिवनधारयेत्। देवद्विज्ञो गोवन्निमादपि ज्येष्ठमान्यगुत्तुभपा न्यतिपादो न प्रसारयेत्॥
 नावमानयेद्वैतेषु कोपे निमनयः। स्त्रीवालेषु वा। मत्स्यपुराणे॥ महागावो नरेन्द्राश्च धास्वगा स्वविशेष
 पूतिताः दूतयन्त्येते निहन्त पमानिताः। शौवदनादि कुत्रैकस्मिन् विनश्चैतु कुपीत। पात्रापरदारु
 रूपा रनाविधाभ्यास्तपोगसैव यवादाः शनिर्विवाप कर्तव्याः। नारायणमिदं। अत्र रामस्वखा
 शोविधामपदं विनयेत्। गृहीतस्वकेशेषु मत्स्यनाधर्ममा वरेत्॥ विशेषधर्ममाह। मा केशेषु पुराणे।
 सत्पशो वमहीसा वचनत्पाजिमादमः। अत्र सम्यक्कायैत्येतन्नोप्याह। एमो गुराणः। नारायणः।

६५

मने जनादः सोमस्वमो नमात्तदिनप्रहः। भास्वेषु रियेत्तु पोमानसउ यत्॥ ४

न ६

१। यत्पवनरा नानितः सत्यं धिः सुमा। अतो पदसि सन्मगे धर्मिष्य वविधः स्मृतः। विभङ्गवृत्तीनायाम्। इत
 द्विद्वपार पृत्तनेवैवमाज्जं नदः। पुस्तवर्महिंसा वराशिरंत पश्यते॥ चतुर्दशकरं वा स्मृतिं यंसर्गं हि त्वं पतः। स्वा
 ध्यायाम्पवनं वैववा यज्ञं पउ यते। आस्वमधर्मा नाह॥ एतो पनपनः सम्यः पुस्तवारापुरो गृहे। वसेत्तु त्रधर्मा
 स्वकमतेन विवेधमे॥ स्वाध्यायोः। यानि शुश्रुषास्नानं भिन्ना दनं तथा। गुरोर्विधेयतुवा धम्युत्ताने न स र्धदा॥
 गुरोः कुमो गति सधोगः सम्यक्सीत्पुपाद नष्ट। तेनाहूतः पठेवैवत विनो नायमानसः। एकदो सक्त नाचापि वेदाभ्या
 सपुरोस्तुषाद। अत्रुक्तो वरोस्त्वा दभिरागं गुरवेतेतः। गार्हस्थ्यास्तमका मस्तुर्हृस्पा सनमा वसेत्॥ एतां मार्क
 णे पशव्यानि। तत्रेव। ततः समानर्विकृतः तुत्याभा र्प्यामरो नितोमीम्। उहरेत्यापतो गैरीं गृहस्था नमकारणात्।
 स्वकर्मणा धनं लब्ध्वा पितृदेवानि यीनय। सम्यक्त्वं श्रीरायेऽक्षपापो जयेद्वा दिनतांस्तथा। भृत्या नैत्यज्ञानमाभा
 दादिनार्थं पतिना नपि। यथा राक्षसा नदानेन वयोसि व पश्यस्तथा। एवं धर्म्मो गृहस्थस्य कृतावभिगमस्तथा।
 पितृदेवतिथिदासिभुक्तं शेषं स्वयं नरः॥ भुञ्जीत वसुभेभ्यै र्यथा विभुमादृतः। रानी मन्त्रा निम्ना सा ध्याताति
 रवसोदनि। सीदता पत्न्यव नो नतया पंस स मश्नुते। मार्कण्डेये॥ अथ त्यक्तनिर्देष्टव्या वाहादस्थवार्तिव्यः।

शान्तस्थासमंगं दुःखं नः सुदुःखं कारणात् । तत्रारण्योपभोगं स्वतोभिस्वात्मकर्जरात् ॥ भूमेः शय्यां सुखं योके
 देवातिपिभिः ॥ होमस्त्रिषवसां नृपरावः कलधारागमः ॥ मोनादिकरत्नैर्वृत्तस्य हविषैर्वैभवं ॥ तत्रैव ॥
 वृत्तं स्पष्टं हृत्पुत्रं पतामात्रं नृपस्य मे ॥ पञ्चधर्म्मिस्त्रिषवः ॥ प्रोक्तं तातमहर्षिभिः ॥ सर्वसंगपरित्यागो ब्रह्म
 येन कोपिता ॥ पुनर्निपत्तमावासेनेकस्मिन्वसतिस्त्रिषवः ॥ अथारम्भस्त्रिषवः ॥ भोजनं नृपस्य ॥ अन्नं
 तानाववाधितं नृपावात्मावलोकेन नृपः ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥
 वोरवृद्धं सुसूत्रं ॥ वातुरात्ययं धर्म्मो दयया कुर्वन् नृपो यमं धर्म्मिकं धर्म्मिगतिरावोते पुनर्विशेषतः ॥ सभा
 घणायः ॥ धर्म्मं नृपः ॥ अस्यावलोकेन नृपावात्मावलोकेन नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥
 जीवन्तारपराधर्म्मविरहितं सुखं बोधधर्म्मं नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥
 कृतं बलिरोपि संप्रसारितं धर्म्मं ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥ अत्रैव धर्मं नृपः ॥
 राहानकास्त्रिगवानोरन्ध्रपसरदनितामोदितानः ॥ शशिकरणमिच्छितं दीपावलीधुतिनिरत्नमिच्छितं
 ह्यु ॥ नानाविधिविचित्रविचित्रमिच्छितं ॥ विद्याम्यारविभूजितस्मभननमरागणत्रभाभासितेष्टवि

६६

६६

३२

स्तुतवितानतोररोजुः पथात्मानस्थापिपातुकारिजलपूर्णभाजनेषु ॥ दास्यापास्ततापाकुशतविनिर्मितायां
 रक्तपीतादिविविचित्रास्तपोसहनास्वरणगगनस्तरणोपधानायामृगं गुणसुखकल्पितं पापामृगमद
 कर्षुरवरनानेकसुगन्धपदगन्धवासिताः पातुपस्थापितवर्जजानीफलतामृतारिमुखसुगन्धवा
 योराभरयजनकरातुर्वीरिनकरचपुनस्त्वनज्जितान्प्राधायामग्नितन्वातितुविपादत्रिकाणक
 रवज्जुमयास्तरागहीनारिदोषरहितयां दास्यापास्ततापाकुशतविनिर्मितायां
 यनाभनन्दिस्मरणः पुष्पपकरपुगलोपथासुखमुपविशेष्टपीतवा ॥ विष्णुपुराणे ॥ नाविशानान
 बाभन्तानासमांमलिनानं नृपः ॥ ननु ज्जुमपीताम्यावैवविधेदनायताम् ॥ नविशीर्णीनपञ्चदातुक्तान
 हीनोपसेवितां प्रवेष्टुम् ॥ स्मृशानंदवानपर्वः श्रीकृष्णार्जुनपर्वः ॥ नपलाशमपगतभनपनमृध्यान्ति
 दाधभिन्नापुविस्पर्तेषु ॥ पुत्रुगोवर्द्धिर्द्धभायानामुपरिनपथेनशिरसिगृहशिरसिस्वपेन ॥ ननेनाथ
 नशिराननननः ॥ तनेल्लेव ॥ कतपाकभोजितानिपिबद्धवानपतिधर्म्म्यादिकानेकनभोजनोपध्यास्या
 नस्यापितान्वाभाज्जनां दास्यास्यपवाकतरोवा ॥ प्रसोधानां पुद्गरक्तपीतादिसूक्ष्मपदकतपुषिधानां

शिरामयिकुण्डलमेवैवकनारिकाभूषणहारकेयूरकरागरसनानुपरादिभूषितां कज्जलीसुन्दरपत्रक
 धारिणीताम्युज्ज्वलवस्त्रादिपूजासुवीर्यपराजगामिनीसलज्जसस्मितवपलावनो कनकविवर्द्धितपद्म
 मनोमयीरतिमिवसमीपमागतोद्दिष्टपद्मोनिषिद्धानुवाराहो नरस्वामिमाह मारोप्यशयने निवेशयेत्
 माहोप्यशयने नारदस्विरास्वपञ्जानुनतप्रत्यक्षिरानरः शिरस्पर्गस्त्वभाषायशयोभाष्यपुरन्दर
 सप्तोप्यशयनभोज्यानि सभ्यो रतिवर्जयेत् सभ्यापामेयुनं वापितपाप्रस्थानमेव वधिनासत्तन
 प्याशप्योभोजनं वविवर्जयेत् सपत्न्याप्यमहाभाग कृतावधिगमस्तथा उपवसात्सर्ववृत्तानां वज्र
 त्रिवरुषयश्च त्रिभुवनपराहारोप्यशयनीमपि वज्रयेत् नरस्वियं भजे श्रद्धां जप्यां पुष्पां सुपुत्रकं पुष्पां
 सुपुत्राज्ञापनोत्थिपो पुष्पां सुरात्रिभुवनं त्रिभुवनं तावद्वसकामामनतावप्यतिवस्तुपरागवचनम्
 श्रुतः पञ्चपातुनरशमीन्द्राशोरभिवारयहणदिपुष्पाकालपुष्पां न्वास्ति भ्यादि वसतिवालेनुरि
 नवतुष्टये मेयुनं निषिद्धम् सकामामन्युनं नृपते पित्रिपंगुतः अतो नृगभ्रातृत्वात्तानमेयु
 निनः स्मृतम् अन्तर्गतं सदाकर्मोपेयं नृपते नारायणमिश्रः श्रीज्ञानेश्वरः नारायणविद्यामोक्ष

पखण्डनरपयकव्यापारस्त्रेरगामशस्त्रवधयेते स्मः समुद्रये रातावेव सप्तमभ्यन्ते रजसि हते के
 मेवदिनं प्रातुपावनादपतरदिः उदिते नरास्तपेनारिणोदृश्यते रजःजनने वधिपतिर्विपस्या हस्तस्य शश
 रीः अतस्मोतातुयोभाष्योसन्निधौ नोपगच्छति द्योरायो वस्तुहस्यापापयतेनात्र संशयः पत्तुदाराभ्यं
 दुस्त्राता स्वस्थः सन्नोपसर्पति भूराहत्यामवाप्नोति तेन पुगभं विनाशयसः स्वस्थः सन्नयामानारोति
 प्रतादिव्यवधाने तेषां बोद्धापनः त्रीतावर्षाण्यनुमतीयोभाष्यो नोपगच्छति सतुः यद्यस्तस्यापादो जमच्छत्य
 संशयः स्वानरजकतोषेषु भोजनं गणिकागृह पश्चिमोत्तराध्यावहनिपुणपपुराहृतम् उपोक्तिः रा
 त्रिः अप्येष्टेरस्तुणानां निद्रिनखतिरदनपादवोरत्पट्टादनामाम्भरो वं वसनमलिनतामृजताम्
 हजानामाहे सन्ध्यादिनिद्राविवसनशयनं प्रासदास्तोमैरेकः स्वाहोषो वस्त्रादहरिधनपतेः करावस्था
 पित्तनम्रीम् इति स्वप्नतादाववरपत्रनिषिद्धम् स्मृत्यनरे दासो वेशपातयाकस्यामधुकी वरते सु
 त्ना विधवागेमनेपुसां गुलहस्यापदेपदे योनरो ब्राह्मणो गच्छत्यापात्माकाममोहितः कुलीनिपातये
 त्तनपकास्तकनिवर्द्धने धातुः सुतां भातभाषीगुरुपत्नीगुरोः सुताम् मातुलानां स्वसो रं वपुत्रिकाव

रातमाननुदशभिर्गुणपलमेवतदनिष्कः सुवर्णाख्यारः कार्जिकलाघ्रिकः पणश्री। धान्यमाह॥
 अथमुष्मिर्भवेत्कुशिकुशिरथेतुपुष्कलः पुः कनानितुवत्यारिह्याकः परिकीर्तितः। बतुरादकः
 भवेत्शुणामित्येतन्मानननननमाह॥ अथोदशसहस्राणिपोतनपरिकीर्तितः।
 रावर्षाशोभवकोशोदणोहस्तवुदपमातद्वषसंवत्सरपरिवत्सरदावत्सरानुवत्सरद्वत्सरभेदे
 नपश्या॥ अतनरविष्कः शोशिविधातशिवेदेवतंक्रमशः। एनोविस्तारोऽप्येतिः रास्त्रैपुसिकः॥
 स्त्रीपतिमहः॥ शिशोरपुर्वमृतुवपुत्ररस्यपनमाहुरहस्यतदामरः। भवतिद्विजगमेवमृतुवपु
 निगदितारजनीमउतादसा॥ अथववेशत्रिदशप्रतिष्ठाविधाहवोउवतवन्धपूर्वम्। सोम्यापनेक
 म्मविस्तुभविधेयंपरहिततत्त्वतुदन्तिगोस्मात्। अपनेहेउतरदन्तिगोसोमपमद्वतेवेदितव्य
 केतूनाह॥ मगादिरारिद्वभाभुभागात्पुनवः स्मृः शिशोवसन्तः। श्रीष्मश्ववन्तावशरवत
 द्दमननामाकपितस्वजहः। मउतोऽग्निस्त्रिदशपतिवैश्वदेवाः प्रजापतिवित्तः॥ इतिशिरः

रघुपतीनामृदनाः अथापतः। स्त्रीपतिः। उदशमित्राधरोवसुवाविः शिवेधाविधिः रातमकः पुउदशवर्गः।
 नक्तंराश्ववतुणाधमपोनयस्यत्रोक्तादिनेदशयपश्वतयासुहृता॥ निशासुहृतागिरिशजपादादिबुध
 पूजाविषयमानपश्याविधातवन्नादितिस्त्रीवित्तुतिमपुनित्वष्टसमीरणस्य॥ चोराणि कारोदसि
 ताण्यमेवाः जराणाः स्मृताख्यारभद्वतुर्धः। स्वाविधैवैराजकसन्नितोवगन्धनामाभिर्जिद्वमः स्यात्।
 राहिरपाद्यवत्तौविजयोन्मोनेर्जनः रातमखोवतुणाखा। अत्रिमखभगसन्निउकोपादमः स
 तुभवेकुतुपाष्यः। शोशगन्धेनामद्विलापरिदः सारणोबापुरन्तीरज्जोधानायसोभ्यस्तदनुक
 मजजावावपतिपोस्तनामा। वेकुण्डोऽन्तमीरानिर्जमिरितिनिशाधारिणोमीमुहताः प्रोक्ताः
 द्विपश्वसन्नाख्यामुनिमिरिदपुराणापयितप्रवीणः। मुहताद्वराउमाह॥ अस्मिन्नेवद्यतीनाडिलम्भा
 करणमाह॥ सध्व। ववाद्यपवालयकोलवाप्यनतोभवेन। नननामर्थयम। गराभिधानेवनिर्जय
 यद्विरिन्माहुरायाः कुराणोनित्तम। एतावरणानियुत्वातिस्मिराणि। वतुदशोपाशरिषराजैवत
 स्वाविभानैराकुनिर्दितीये। साद्वर्षवतुर्दिनागोः केस्तुप्रमाद्यप्रदिदवैव। इन्द्रवृष्णमित्रनामा

68

वा०

तनेस्वराणां वासं प्रमथि ॥ स्त्रीपतिः ॥ शिवरात्रिवागुहविलुकेन्दकालाः क्रमेण कपिताः प
 तपोपराणां ॥ धत्तास्वभूमिहिराकशवीवरच्यास्तेजोपुनस्तु निर्वरेः वतिदेवता स्वभोगस्तोम्य
 पुरुषु कृत्वा साराः ॥ सर्वेकमेव भवति सिद्धिः ॥ भाग्यभोगशनिवासरेषु वशोक्तमेव यत्तु कर्म सिद्धिः ॥
 त्रिपिनैरेन दिवसस्यानेमासि प्रकीर्तितः ॥ श्वहोरात्रेण वेकनसावने दिवसः स्मृतः ॥ मीनादिमेवैकप
 रोषु दिना नमात्रं गोकीटान्मुकधटेषु प्यपि वाईरात्रम् ॥ स्त्रीपुमसि हनकरेषु समस्त रात्रं वात्र
 त्रिभिर्गतीं नूनयो वदन्ति ॥ नात्र त्रीना न्नत्रेतेन स्याद्वा न्नत्रेते ॥ पूर्वसंज्ञः नेरग्निसदिनमारभ्याग्निम
 संज्ञां पूर्वदिनं पावना वन्ति दिना न्येण भवति सप्तपदः ॥ पुनर्दितीया मारभ्यतत्पूर्ववति सप्तपदा वन्ति
 दिनं सोमस्यां भवति ॥ त्रिपिराः ॥ प्रथमतः द्वितीया त्रीया चतुर्थी पञ्चमी षष्ठी सप्तमी अष्टमी नव
 मेकादशी द्वादशी त्रयोदशी चतुर्दशी पञ्चदश्या भवति तिथयः ॥ पुनः कृत्वा श्वहरात्रापञ्चदशी को
 राया नूनती वेति दिवा ॥ यदास्तमिभगवति सरोजवन्धोतिमिरे समाहृतं गतितरीप्वी भरजनि
 जोपादिवेन पुण्यमण्डलं भगवान्मुदिनी पतिरुदयगिरिभूषणमतिरिव प्रकाशानुभवाति तदा

२१

राकाराया शक्तिमास्यात् ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ राकवास्तमिते सूर्ये पूर्णवन्दस्पवोदते ॥ श्रजनात्सङ्गतो कानोराकेतिक
 यपोविदुः ॥ सावेदगवतो मरीयमात्तिनः सुपुत्रस्त्वपि ननु धुरिसुपुत्रिभगवन्नमिनुमभिषिष्य श्रजतो
 दिवाकस्त्ववरमगिरिशिखरावपयिनिपस्विमदिष्टकुम्भिकुम्भस्यालरीयेतसिन्धूरपूरस्वमण्डले विष्टमा
 नेसुपत्रवकीर्तिवृन्दिकातुरस्मिन्नजगज्जनानन्दसन्दोहभातेन मुदमावलशिखरावतस्त्रिकुमुद्यान्धवाति
 नोक्षते नृपानुमते हस्तिमासीत्यात् ॥ स्त्रीपतिः ॥ राकानुमत्या विनिर्गता मास्योरात्रिपुष्टरेन्दुवशाद्वेताम् ॥
 कुहः शिनीवात्पिनष्टरेवन्देस्मरते वासितपञ्चदश्या ॥ यथावन्दो नष्टपते साकुहनास्त्री ॥ यदा प्राते स्वन्दो
 दपथापिनी ववुर्दश्यत उदयास्यादमास शिनीवाली ॥ विलुः ॥ अमानामस्वरेरिमस्वन्तोके प्रतिष्ठिता न
 वसो वसे घृस्मादमावास्याततः स्मृताः ॥ तिथीशानाह ॥ कृत्वा पक्षे स्त्रीपतिः ॥ तिथिपारवतुस्तुयविधातवे
 स्तवापमरोत्तरो धिति विशाखवन्त्रिणाः ॥ वसुना गधर्म्मशिवति अरश्मपोमदनः कलिस्तदुविस्वदयि ॥
 तिथौ हि दशसंज्ञके पितृनुशान्यधीखरात् ॥ यपोदतौ यपोः स्मृतस्तु विप्रयोः परे ॥ कृत्वा निस्वमादिदव

श्री

स्पष्टोवेदोऽर्कः कौस्तुभः पोः। मावास्पयोस्तपोर्मवेमहामावीतिकथ्यते। एवंतिथिभोगाश्चत्रेऽथव्याः। देवतः।
 अथ तत्राष्टाव्याहारस्वात्वाव्यसमाहितः। सूर्योयदेवताभ्यस्वनिवेद्यतमावरेत्। अस्यापमर्षः। पूर्वा
 न्यामहारमुत्तचाशतः कालेत्मानकृत्वाव्यमेतदुतमहंकथ्ये। इति संकल्पकृत्वाग्रतेवरेति। वावस्पतिमि
 सोपि। सायंज्ञातरेत्यादिनाज्ञातस्याहारद्वयस्य मध्ये। आहारमित्येकवचनं स्वरसात्स्वेनैरन एकमुक्रमपी
 दायाति। अतः निश्चासु विद्यात्वेनित्स्तरकदशनादिदिशाम्यामेवोपलभ्यते। विस्तुववेनात्स एवास्त
 पुराणे। पुविः वाः स्ताः वसन्तोत्माह्वं वा ज्ञेयुसंस्तुतम्। अथ तत्रापथपदंगत्याशो वं कृत्याविधानतः।
 अथ हनुमन्महात्मानुजीरवजसत्तुप्रवम्। भक्तयेदं त्रिकाष्ट्याततस्वावम्यमाधवम्। ध्यात्वा जले
 हित्वा तुभानुद्विजातपदिदम्। एकादश्यां निराहारः स्मिन्वाहमपरहनि। भजे न्नं पुरुराकान्तर
 णमेभनाप्युते निदर्शनादपि। महाभारते॥ गृहीत्याहुस्वरं पात्रं वारिपूणमपि कुप्यात्। पदेति। ईर
 कादिग्रत परम्। तथा वोपवसादोन क्रादेवास्वयेवरीत्याग्रतावरणमित्युक्तम्। कुराति जलमागच्छन्।

संकल्प्य इत्यारिदिवस्पतिशोक्तम्। एकादश्यामसंकल्प्योभोजनप्रत्ययवायनाशकोनाधिकफलम्। अतान्पातः॥
 एकभक्तनकापावितरुथिष्योपवासेकानरकं कृत्वा तत्रपनग्रं कुर्वीत। अपरासोमायनश्राद्धाप्यादिनि
 ग्रता निभवन्ति। एषां भोपवहवः अतिरुष्टपनाकाध्याः॥ एकभक्तमाह। भविष्यपुराणे॥ दिनाईसमयेतीतेभु
 ज्यतेनियमेनयत्। एकभक्तमिति शोक्तमस्तस्यादिवेवति। स्मृत्यन्तरं॥ द्विधात्रिधावतुहावापच्युधादिवसः स्मृतः।
 मथ्यानात्स्वेनः पृथेपराक्तः पनतः परमिति द्विधा। हिमानस्पत्रिभागेनभास्कोरयतः क्रमात्। पृथोक्तस्वेवमथा
 स्तेरुपराक्तः स्मृतावुधोरिति त्रिधा। मनुः। नृहते त्रितयं शतस्त्वावेदवत्सुखः। मथ्या नृस्त्रिमुहूतः स्यादपराक्तो
 पितादृशः। सायान्स्त्रिमुहूतं सुसर्वकर्मवर्तिः कृतः। स्मृत्यन्तरं॥ पृथोक्तः ग्रहरंसाईमथ्याक्तः ग्रहरत्तः। वि
 मुहूर्तपराक्तः स्यात्सायान्स्वेवतः परम्। त्रयोदशीद्युक्तामारभ्याष्टदशद्युधिपावतावन्मथ्याक्तस्त्रैकैक
 भक्तस्याह। अथवापि नीपादिभिः स्मृत्युद्योपरावासेवयाहा॥ याज्ञवल्क्यः॥ कर्मणोपस्यकालस्तका
 नव्यापिनीतिभिः। तस्यां कर्मणि कुर्वन्ति नृपो वृद्धिं कारणात्। दिनाईसमयेतीतेस्तिववनान्मथ्यादुत्तर

[illegible]

मनोऽन्याः। स्वभस्मोपाज्जितान् पदेकभक्तमयावितम्। पथाविभवतो दानं प्रतिप्रहविर्वर्जनम्। अत्येकभक्तं
 वृत्तिप्रमाराणाम्। निधिनिर्लेपम्॥ उदयेतोपवासस्य नक्तस्यात्मनयेति धिः। मन्थाकेऽरपतेया तुलैकभ
 क्तव्याविते॥ निष्पादोऽनुभवेधावाकासोऽष्टिः परेऽहनिः। तावान्माद्युःसर्वेऽग्रहयेपि स्वकर्मणि॥
 भैऽन्यमाह। भिज्जोभवतिसेदहासुत्तवाः सौत्रिपपौषितः। लघुभैभोजनभैऽन्योनिवेद्युनवेतुपद।
 इदं तं वृत्तवारिणामेव लक्ष्यते। निवेद्युगुरवस्तु क्तत्वात्। हविष्यमाह॥ अहविष्यपरिहारागोहविष्या
 न्नभोजनम्। वृत्तवर्षमिति शोक्तं। अहविष्यधनकोविदैः। फलमूलनयोहारः। दनस्य विवर्जनम्। अनोद
 नमिति शोक्तं वृत्तवर्षविधानतः। हविष्योदनादिभोजनपः त्रैवाहृतियम्। उपवासमाह॥ भविष्य
 उपायत्तुस्तु पक्षिभ्यामस्तु वासोऽग्रेः। सह उपवासः सविज्ञेयः सवैभोगविवर्जितः॥ दोषाणां गादयः॥ उ
 पादयादयः॥ दयाऽजातिरस्तुमावरो वमाया सवर्जनम्। मृत्युमस्युतावेवमकाप्यरपेणणाचकम्
 दोषरहितैरभिगुणैः सहाहोक्तम्। भैभोजनत्वादित्यागेनवास उपवासः। रात्र्यानुक्तवाधातुनेपनाभ्यः

७५

तथा वक्ष्ये पुराणैः॥ अतस्त्यः पालरन्नायैकशेषे विद्वज्जनिवेत्। फलमूलमयानीरपत्तं तिष्ठन् विः॥ ७
 जलज्जारादिवर्जितः। शानातपः॥ रात्र्यानुक्तवाधातुनेपनम्। उपवासेन दुष्पन्निदन्धावनक्त
 जनम्। इति स्त्रियाः। शंखस्वर्णाङ्गुलीपादिरुषणम्। उद्वस्त्रमस्त्यार्थेन पुष्पमाः। यादि। तिलकापी
 वृत्तेपनम्। तणपत्रादिमिदन्धावनम्। अन्ननेपनित्याः स्त्रियाः॥ एकादशीवर्षमन्यवकायेन के
 विदित्तिरुदना नस्त्योदियाः। आगेव देवतः॥ अमलजलपानाद्यमलतामूलभक्तपातः। उपवासा
 धिनस्पन्निदवास्वापान्नमेषुनाह। असत्यभाजनाद्युतं दिवा स्वत्रं वमेपुनम्। एकादश्यानुकुर्वीत उपवा
 सपरोत्तरः। केशप्रसाधननेलमलनं पुष्पधारणम्। अलङ्कारक्रियादशावधानं विवर्जयेत्। अत्ये
 गास्तुपानेयनोपवासः। दुष्पन्नोतिमरुतोः सम्भाष्यमानेऽन्यथास्तुपानमरात्र्याप्येति वावृत्त्यति॥
 नोपवासं धनस्पते उपवासफलं नभेत्। असंक्रावुपवासस्य भुज्यां किं स्वकल्पयेत्। वापुपुराण॥ एकभक्त
 ननक्तनयेवापावितेनव। दानेन नपसावापिन निहरीको भवेत्॥ स्कन्दपुराणे॥ नक्तं हविष्यान्नमना
 दनं वा फलं तिनाः। नीरमपास्तुवाप्यम्। सत्यवगम्यं यदि वापि वायुः। प्रशस्तमवोत्तरं तु तत्रैव। एकभक्त
 ननक्तमालिख्य हारुः। जपेत्। पयोमूलफलं वापि निहरीको भवेत्। भविष्ये॥ उपवासात्परभैऽन्यभैज्जा

۷۴

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

माधुयाह। विसृ॥ वैश्याः रक्षाख्येभोहादुपवासं प्रकुर्वन्ते। विराजपश्चरात्रस्यातपोः पुष्टिर्न विधत्ते। पुष्टिर्न प्रोक्तम्।
 अतो वैश्याः रक्षावैकमुकमुपवासं कुर्वाताम्। नाधिकमिति। मात्स्ये॥ तस्मात्कृतोपवासं नम्नानमभ्यर्चयन् पृष्ठं कुरु।
 वज्रनीयं प्रयत्नेन नृपं धृष्टमन्त्रेण। धृते प्रवृत्तिराहातापोनावरं तस्यायमधुस्मादोयः॥ छागडेयः॥ पुष्टं धृतेन
 हातापोनावरं कान्तमोहेतः॥ जीवन्मृतिराण्डालो मृतः श्वादेव जायते॥ इति शस्त्रे॥ ननु प्रमादादौ॥ देवकः।
 अथावेव धृतेनानि मृतमापः फलं पयः। हविर्वासाकास्यावशुरावेव नमो ज्यक्षम्। सर्वभूतभयं ध्याधिः प्र
 मादोऽनुशासनम्। श्रुतं ध्यामि कथ्यते सकृदेतानि शास्त्रान्। वासुपुराणे॥ इन्द्रो ज्यैष्ठ्यं कृतं कान्तौ वैकादश्या
 सितेतरं उपवासं न कुर्वीत परिहृयन्त नृपि शुभम्। संक्रान्तौ न विचार्य प्रहृष्टो वदन्त्यस्योः॥ पारणं वोप
 वासं वनकुर्वात्युपवासात्। रविशुक्रदिने वैवस्वकां त्यो वदिनजपे। पारणमिदं। दिव्यं वद। गोतमः॥
 आदित्ये हनिसंक्रान्तौ मसिते कादशी सुव। यतिपाते कृतं स्नाह्ये पुत्री। न। पवसे हतो। संक्रान्त्या मुपवा
 सनपारणे न मुषिष्टि। एकादश्यां वक्तव्यायां ज्येष्ठपुत्री विनश्यति। इत्यादि वने न गृहस्थस्य कृते कादशी

७८

पवः सानि विधत्ते। तथापि कादशी निजधर्मं पन्नाह। कात्यायनः॥ तन्मिति उपवासस्य निषेधो मुदा हतः। पुनरुप
 कस्य निविर्धनं निजधर्मं मात्स्यपुराणोपवासे विविदिनमिति। निजधर्मं ननु तदपि पुनैकादश्या उपवासं निजधर्मः॥ जेमिनिः॥
 नानुजः॥ कृतोपो ज्योतिर्मयमुपाजणम्। अस्वपराः पुनरुपवासं निषेधवत्। द्वापुपवासी यथा विस्तृयते। सप्तवा
 यनुषोष्य वसवधा सप्तजन्मसु। ससर्वपातकं स्मृते सर्वसम्यग्दवा मुपाते। समुत्तः॥ अमावास्याहादशी वसे कादशी
 विशेषतः। एतावता स्नात्ति यो न विचार्यत्युपवासे। अस्मान् जपो होनो देवता नावधृत्तम्॥ मात्स्ये॥ दिनत्रये कृतं
 का नो यहाते वदन्त्यस्योः उपवासं न कुर्वीत पुत्रपो सप्तमं वृत्तः। पुत्रवृत्तिश्चिरात् वृत्ते न मपि निजिह्वम्। कृते कादशा स
 मर्थ्य पन्नाह। म्कन पुनाणे। पानिका निववा क्पानि कृते कादशावर्जने। भरणपादि निजधर्मा निता नि काम फलाप्तक।
 कामिनेपि निजधर्मं कुप्येवोपवासनम्। पीतानार्थं हरेखादि विसृज्यो कस्य वा त्रये। उपवास्युक्ता मयो कृताम
 रत्नपादि युतामपि॥ पुनरुपाया नराशाना मुपवासी तनित्यराः। स्मृति स मुत्रये। उपवासापराधित्यः स्नाह्ये नि
 तिकं भवेत्। उपवासं न पकुर्वादाद्यापि तस्य विदम्। वसिष्ठः॥ एकादशी गते स्नाह्ये कृत्वा शोणा न्महाहरः। स्वा
 द्यासा न निदिस्थादुपवासो न दुष्यते। एकादश्यां त्रयोदश्यां देवि वासरम्। हादश्यां वैश्याः स्नाते रव
 मतेः हनि। अनकल्पेनोपवासं कृत्वा स्नाह्ये न के हनि। यः कुर्यान्पितरस्तस्यै परं दधुर्धयेति नम्। वैसवैरकादशी

राध १०

आहंकारस्योपेक्षापिमापानये। एकादशोपरा नामरनाहं नैमित्तिकं भवेत्। एकादशोपस्थित्यज्ञादशपासमेवकारयेत्।
 स्कादे। एकादशोपरा। नित्यास्नाहं नैमित्तिकं भवेत्। उपरासंनराकुप्तात्वाहदशपां स्नाहमावनेत। वृत्तवेवर्त्त। पिकुर्वेति
 मतिपात्तस्नाहमेकादशोदिनेत्रयुक्तेनरकपात्रिदातीभोक्तापरतक। एकादशोपानभुजीतपन्नापोनुमयोरपिभवे
 नविधिवाकेननतत्रस्नाहंपरनिष्ठादाणमपवाचमकादशपासमेवधदि। नरातयंनभोक्तप्येनधातव्यंकदावन।
 मुञ्चमुञ्चविधायुयात्संवाप्रतिवासने। तावुभोपतितास्यातातस्याहं परनि। श्रोतवेष्पादिहंरनाहंम
 तोधानेविधीयते। अथुवेकादशोश्राहंतुप्यीत्रदननारर। नवेवंपुण्यकालयोगः। श्रोतवाधिकस्येधंमात्रका
 गकाननस्वीकारयोवाचकत्वेनदोषत्वति। अनरवकत्वामात्रादस्यामध्यात्कानुधानेनात्राविधिनववाम
 स्तिभदोशोभदेनिर्मितनिधिविर्नयेदृष्टम्। एकादशोपितुः स्नाहवेदुमृत्याः जोश्रीनात्रिपरिग्रामात्ररस्थ
 स्यादित्यानुषांकिकेनैष्यम्। तस्यैवाक्यमिदम्। नवेव। स्नाहंकुप्याहुतंकुप्याशुधायपितस्तेवित्रम्। अहंनाभ्याय
 तीतापास्त्रुपानसमावेदिनेकद्वयत्वेनहत्वादिशोपरातात। नखुवात्रात्रिषु। जोदशपासत्वनदरातात। उ
 नायमेतद्विधित्वातिपिभिरायेः प्रवाहव्यम्। एकादशमाह। पूर्वधुरेकभक्तस्वापरहत्त्वपोषणम्। एक
 भक्तंतीयेः पितरका नरमुच्यते। पूर्वधुरेकभक्तस्वापरासादिनद्वयम्। एकभक्तंवेतुपेक्षितदिवात्रमुपराहत्।

पूर्वधुरेकभक्तस्वादित्रयमुपोजगाह। तत्रात्रिमित्रैः कं पश्वमेपत्रपानगाह। एणांमिधिमिरापोनाति।
 कृष्णमाह। विश्वादर्श। पूर्वधुरेकभक्तंनइतीयेः हेनकेनायासितेनतीयेः हेतुपेहपवासनपादक
 वृत्तेनर। अत्रकुसाराप्रमाणभासैः क्रमात्पश्वदर्शहादरावतुर्विशितिसंख्येयाण्डुंराभेदविशेति
 वृत्तिविशितिसंख्येवर्त्तमानमिति। दिनद्वयमेकभक्तंनकाभ्यामदिनद्वयोपवासननाहंकृष्टः। पूर्वव
 त्रिग्रात्रोपवासः पादानहंकृष्टः। त्वतोरोपवासः संश्लोककृष्टः। एकएवानुतोम्येनेकभक्तपृथुदिनेकना
 पवासस्तदन्वयाधितम्। नदनुनक्तमानद्वेकभक्तम्। प्रासवैपरीत्येनकापकृष्टस्वतुष्टपूर्ववत्।
 प्राजापत्यमपीष्टानेवधाएनमेव। दिनद्वयप्रासमात्रमुत्तयोपवासहपनाहंकृष्टः स्यात्। तथा
 तिधित्रयेक्रमेणतीराज्यनः। एकत्रिपनेस्तुत्रेः परिवर्त्यवतुपयउपवसः सतवृहकृष्टः स्यात्।
 सएवैकत्रिपलेः क्रमात्तीराएकविशत्युत्तरा। वृत्तनहंकृष्टानिहंकृष्टः स्यात्। हदशनात्रात्रलेनवाप
 नाशोदुश्चराकविवचपत्रकशोदकेः कृष्टितेः प्रत्येकप्रत्यहपीतेः पतीकृष्टः। तरेवत्रिग्रात्रेविग्रात्रेपीतेः

पण्यपूजाः पूजायादिप्रलङ्घनैः पीते मन्त्रासेन फलकृत्तुः विष्णुपूजोदकैः शीलकृत्तुः श्रामतकपत्रपुष्प
 कृतोदकैरपि पिण्याकोदननकास्तुराकृभिः पञ्चनात्रं स्पिवाणहस्युपवासः सौम्यकृत्तुः एव
 मेभिस्त्रिनात्रं त्रिनात्रं वनेन तुला पुनुजकृत्तुः स्यात्। सान्नपनमाह॥ तासु खेतपीतनीलः नमः
 मेलागवांकपिलायावागोमृगगोमयज्जोरधुनेः प्रतिदिनपीते नष्टजोडाहादश॥ एदरासंम
 नेखुदुधोशकुगोदकपुनेरनुपेत्तापृष्टसुपवासः सान्नपनव्रतं स्यात्। ततः पञ्चात्रं पीत्वा सत्र
 मेरुसुपवासो महासान्नपनम्। एभिः पीतुं त्रिनात्रोपवासेन षड्वात्रे तुरेणानि सान्नपनम्।
 डादशोपवासेन पाशकचैरेव स्यात्। अस्मिन् एभिः कथिते फलपञ्चारिभिः पूर्ववत्तत्रादिनाम
 स्यात्। अत्राप्यणमाह॥ युक्तेषु भिषाद्यभ्यस्य राउत्रमाणमेकयासं भुक्त्वा प्रतिदिनमेकं
 गोमास्योत्तममाणापेक्षुदशयासान्भुक्त्वा प्रतिपदादशयासहा संविधाय वतुदश्यामेकयासं
 भुक्त्वा रुद्रजयेवोपवासो कृत्तुः युक्तेषु विधीयते वद्विहामवब्रुवायणव्रतं स्यात्। अत्रैति

१६।
 पितासेयासहातः॥ उद्धोवडि। मध्याह्नव्यापिनोतिथियायाः। एतत्स्वरूपा प्रतिपतिवतुदश्यापि भुक्त्वा क्रमादे
 कदासेव रुद्रजयेवोपवासः पुनः युक्तेषु प्रतिपद्यकयासं भुक्त्वा पूर्णिमायां पञ्चदशयासान्भुक्त्वा पस्य
 विसृज्य नमः पिपीलिकामध्वतं स्यात्। इदं तिथिसा-। वडमानेव वत्वारिराउत्ररा-। सशतद्वयम्।
 सेनोपभुक्ते स्यात्। नित्यमष्टकवत् नित्यमेन न पतिवा-। दशपणं स्यात्। दिवान्क्रमेण भुक्तेः शि
 सुवान्द्रापाणं स्यात्। अत्रानिपमाः। तानि स्यादस्तायाः। एविष्णुभोक्तृनम्। द्वित्रिकात्रं वा सान्नम्।
 अथमज्जणादिनाययथा। आय्यहोमे महा व्याहृतिरा-। त्रशतमधिकं वा। ताम्बुलाभ्यस्य दिवज्जनम्।
 अथ्यायस्वसनेपयांसीति हविष्पामि मन्त्राणां। गायत्र्यामन्त्रा प्रतिप्रासभज्जणम्। सोमाय
 णमाह। वतुस्त्रिद्वैकसंख्याक्रमेण सप्ताहगोमनाभ्योत्वा अमुपवाससोमायनव्रतं स्यात्।
 कृत्तुः पुनरेव गायत्र्या दशज्ञानाभोजनम्। तत्र होमस्तुत्वं वसं मेन वतुदश्यापयधितुनिष्कते
 तद्वद्विहामवब्रुवायणसमसेतुवतुदश्यापयधितुनिष्कते। अनुरानमाह॥ कुशाना
 लोपद्वायान्मोनेनैवोपवेशनम्। अत्राप्यसिद्धेनाष्टयापदानशनेभ्यते। अनाहाराकाप्य

शोधनेनैव लभितुं न शक्यते न च तस्मात् साधनं न भवति । अतएव प्राप्तिपथं न मुक्तमात्राये ॥ १ ॥
 वसन्त्यापि । मासानां ह्येव सौरसावननाभावमेव न ब्रूयात् । अतोऽपि नित्यं मासमुशनिवा
 दसौरनयाभास्कराणि भोगान् । त्रिंशद्दिने सावनसंतं माहते न त्रैमस्योर्भगणभूमा ॥ २ ॥ स्म
 त्वनोरपि वासादोऽस्मत्तः सौरयज्ञादोऽसावनः स्मृतः । अथैव पेटकेऽप्येववाद्यो मास उदाहृतः । विवाहवृ
 द्वाकरणादिकं मुसौरः सकात्युपलब्धं नित्यं ॥ ३ ॥ यदो मासवर्णावधितो मृज्जादी नैव प्रकम्प्यते ।
 सावनं त्रिंशद्दिनोऽप्युलब्धं नित्यं । अदि यहात्कुशीलसेवावेतनदानं न मरणादीनां ग्रहणं ।
 अथैव पेटकेऽप्येवमासगणनायापितं काव्यपुष्पाकारं । अदि कम्प्यं वा न स्यात् । अत्र विविधः ।
 युक्तादिभूतः । दिमलमासभेदात् । त्रिंशद्दिनोऽप्युलब्धं नित्यं । अदि कम्प्यं वा न स्यात् । अत्र विविधः ।
 स्यात्सदृशं नित्यं किंपाविना । कृत्वादिप्रतिवावस्पतिभिरिति । एकातिवः कापितदादिभूततिथिभिरिति ।
 नीतिनिधिः । यथा नित्यं । मासः सदा नित्यं पिनाक्षिपः स्यात् । अतः कलामास्यसराप्रवृत्तः । कृत्वादि
 गणनायाः सादिन्युपलब्धं नित्यं । अदि कम्प्यं वा न स्यात् । अत्र विविधः । अतः कलामास्यसराप्रवृत्तः । कृत्वादि
 युक्तादिभूतः । दिमलमासभेदात् । त्रिंशद्दिनोऽप्युलब्धं नित्यं । अदि कम्प्यं वा न स्यात् । अत्र विविधः ।

तानि विधिप्रकृत्यन्तीये । अथ धिमास स्यात् । सप्तविंशतिवासरानां नवो मासः स्यात् । तेषां विवेचनं । अथ
 द्वाप्याह सावराभादां विनकात्मिकं मार्गं पौर्णमास्यं पुराणसंज्ञाः । विश्वकर्ममग्निशकटः । अ
 तमखतो याजकपदांश्चिद्वद्व्युत्पिभगदेवताः । क्रमाद्वाहरो मासाः स्युः । स्त्रीपतिः । मधुस्तया
 माधवस्तः । शक्रश्चक्रः । सुविश्वायनभोनभस्या । तथेज्जुज्ज्वलः । सहस्रपातपस्तपस्याविति
 तेकमेणा । स्वनामन्तं नवसमानना । यामासां स्वपुत्रावपि देवपित्र्या । उभाभिनुक्तौ खनुक्तौ
 लोभुमाशुभेकमेणातो प्रशस्तौ । एतां विस्तारयेत् । मासपञ्चवेतनं तत्रावगन्तव्यः ॥ ॥ इति म
 ग्निहोत्ररामसुतस्त्रीजीवनारायणविनयवित्तसुखवोधधर्मतरो वृजकृत्यकारविधिना । म
 यमः पञ्चवः ॥ ॥ अथ वेतनमासी विधिः ॥ तत्र वृजकृत्यत्वं न युक्तादिमासाविति नित्यं ॥ अथैव
 पेटकेऽप्येवमासः प्रकीर्तितं न शक्यं नान्नयाच वृजपुराणानुसाराण्युक्तादिये न स्युः ।
 अथैवमासः प्रकीर्तितं न शक्यं नान्नयाच वृजपुराणानुसाराण्युक्तादिये न स्युः ।
 तत्रैवमासः प्रकीर्तितं न शक्यं नान्नयाच वृजपुराणानुसाराण्युक्तादिये न स्युः ।
 तत्रैवमासः प्रकीर्तितं न शक्यं नान्नयाच वृजपुराणानुसाराण्युक्तादिये न स्युः ।

८३

८३

वास्यानतीपावकृत्याः स्युः परान्विताः भविष्ये। युक्कपजेतिथिर्ग्राह्यापस्यामुदयनेरविः स्रस्तपजेति
 थिर्ग्राह्यापस्यामस्तमिनोरविः। एकादशीतृतीयावृष्टीवैश्वदेव्याद्याः पूर्वेयुमाः कः पापदिनस्य
 परः। नि। पृथ्वीकैकोटुतोपास्यात्पूरैर्देवतोपातिपतेन देहायैवमार्गमेतत्थम्। नान्वया। ति
 थिनिरागे। धृतोपात्रिमुहूर्तैर्ननवमोपाममात्रनः। दशमीवृष्टिकाहेनूपयमुत्तरातिथिम्। नागो
 द्वादशानाडीमिदिक्पश्चिमस्तय। भूताशदशानाडीमिदृजपुत्तरातिथिम्। कामोः शदशाना
 डीमिः स्युः स्येवतुसप्तमिः। इत्यादिस्तम्मन्त्रः वनप्रतानैरनुवाह्यम्। नम्माभनधणयोगिनीद
 रास्येक। दशोअनस्कः दशैनी। नापण। वृत्तिनी। वात्यमास्याइप्रतानैरनुवाहिकमेरा। नव्यम्
 वृत्तवैवर्ते। नम्माख्यावज्जयित्वामुदतीपादिजसंज्ञेम्। श्रव्येषुसर्वकः पृथुगणपुक्ताप्रशस्पते
 वतुथोपुनत्पथः। तत्रैव। द्वितीयात्तेशसंमुक्तोदतीपातुकोविपः। सवृत्तनरुतेनेहनाथः। रामु
 पते। इत्यादिवाक्यं वृद्धिधम्। एषामस्तात्रपनीततीया। श्रव्यामेवमस्यावेतान। इमा। मु
 पाप्मनस्य चर्षीभगवान्मुः। इदं वृत्तमुपासकः। नो नित्यमन्यजां काम्यम्। एषापनपुतेवउत्तम।

कैकिः। युक्कपश्चमोमस्यामनारमिः नि। तापियनपुताणपा। इत्येवः। पशुमीतुः। त्रैव्याषष्मापुक्ता
 नभद। नदिपद्योनागवेहाकृत्यानुकववना। एतेवकृत्यादिस्स्यानिता। योमन्वादिद्वदः। केतुस्रुतेस
 मीकमनसप्रमीवृत्तस्या। जज्जाननामिअमेकवारभुक्त्वात्तृपस्यावृत्तौ। सन्येस्त्रात्वा। कननि
 त्वाः। एतलकमलसोवराणां। मृपात्रेवालिवित्। पन्पुष्येनेगवः। नमादिप्यसंश्रुते। गन्धादिनाव
 स्वपुमेनैवृत्तनमः। पूर्वोक्तपादनागः। दानेकपिलादानम्। उदयवृष्टीकम्भदानम्। एवंप्रतिमासंवात
 रश्म्यान्वात्वादिजान्ने। यित्वापारणकुत्थाद। इतमे। नमः। कमन्तस्तापनमस्तोविश्वधारिणो। द्या
 करनमस्तुभ्यंभकरनमोस्तुते। एवंत्सनानेप्रतोधापनशप्रयोगमृत्तिनपादिकं दद्यात्। प्रतारम्भे
 प्रतानेवगोदयेव। एतन्मस्तुपुरा। इदित्थम्। पूर्वजकोपुतोपुत्तव्यासप्रम्यरमीकुमेपास्याम। भा
 धिकपुनानोक्तवनेवावस्पतिरशिनैव। सप्तमीमाहमीपुक्ता। नसप्तम्यान्पाहमी। सवेष्टुप्रवकृत्य
 पुत्रहमीपनः। युभा। षष्ठ्युतोनुकृत्यासप्तमीनाहमीयुता। पुतरीपासनादेवषष्मासाह्नुपोजगह
 एकादस्यापुक्ता। नि। पृथ्वीसंमरी। शिराः। श्वानाधनापुद्गादश्यापिस्तापुद्गदिपजपा। एकादस्या। शवविस्त
 देवते। उपाव्यनृशिमिदाद्वादश्यापिस्तुद्वनाप्यारणोत्त। तद्वज्जः। स्कन्देतिथिमुपाव्यभगवन्म

दिवंसत्रस्य एमीयुग्मे इतपनिपारणामपिकुर्वन्तिबुधाः। वैत्रमुक्तीं शोका एमी। अस्यामशोकवृत्तमाश्रित्य
नामसतीतमानन्मरणमरुन्मन्त्रे सप्रज्याशोककलिका एव सवन्दनं पिबेत्। भविष्ये। अष्टावशोकदि
काः पिबेद्यस्तु पुनर्वसो। नामवदमयाभ्यर्च्य नसशोकमवाप्नुयात्। इयपरपुतागत्या। अष्टमीपरतः।
सुमेतिववनात्। भविष्ये। नवम्यासहकाप्यास्यादष्टमीसर्वदा बुधेः उपवासेषु सर्वेषु धर्मेण स
नातनः। मुक्तामनेः एमीयैव पुष्पपत्रैः पुनर्दशो प्रवेदिता न कर्तव्या कर्तव्या पत्राः पुता। अस्यामे
व पुनर्वसुः पुनरायात्राः स्नाननननहितना। महान् राजपेपकलम्। तदभावेन घादिव्य
पितृकलम्। अस्यामेव महाप्राजन्म। इयमेपिनवमी पुनोपाज्यामहा एमीवत्। एमीवतिभविष्य
ववनम्। अस्यामेव मीपिडा नवम्यावनया एमी। अइनागे। खरप्रोत्पाउमा माहस्वनीतिथिः। श
क्त्या नक्त्या मिदं नित्यमन्यथाका म्यम्। वैत्रमुक्तीं नवमीनाम नवमीधनम्। अस्याहमप्या
सत्रयपुनर्वसो नामावतानः। इयमपि मथ्या नव्यापिनो ग्रास्याः दिनद्वयमथ्या नव्यापिनो नवभावो
एवेति पुनर्वसुनामपि यथापनपुनोपाज्या। तिथिनिर्णयः। नवमावा एमीवा एमीविडात्या

१०

दक्षिणपवापीपुनियतात्मा हस्मिन्। मधुमासस्य मुक्तायामेकादश्यामुपोषितः। पञ्चदश्या नवावीरमेव
संक्रमणेऽपि वा। विशारवमाम्नीयमन्त्रेणागानामनुज्ञया। मधुसूदनमस्य अग्रहीयात्। तत्रानेष्टकम्। वा
नसंनियमः। अस्याप्रीयतो मधुसूदनः। वातः स्नाननमेताथययो कृष्ण उशभवं। रीतिस्तंकल्पः। स्नानधि
धिः स्नानपञ्चवाङ्मिदं तथ्यः। महानद्योगागोदावनीनेवाद्याः पूर्वोक्तीः। स्मृत्यनरे आद्यागोदावनीगङ्गा
हितीयावपुनः पुनाद्वतीया कृष्णारवावुयाजा नवीस्थिता। कोकरीगोमती कृष्णावास्तीवैतनणीतया।
विस्तृतादाग्रसभृतानवधाभुः। स्थिताः। इत्याद्याः। महानीयम्। कुतुजेवनेमिजत्रयागपुष्करप्रभास
कागस्वतकाशीगयामधुनाद्वारकासमुद्रवेगमादिकम्। नराः। शोकाः। कोकोहरणपान्नः। सिन्धुः। जेहि
तवृधेनो। एमीदनश्यविडेपोषेस्तपुत्रस्तथा एम्। सरासि। माईगुयविनुहदेइघुन्निपेमानसादीनि
अनेअनि। निर्भनाः। पर्वताः। विवुननिस्सृताज्जलाशयानाज्जहतीयादिषु सिन्धुः। भरणाइमिलोके
प्रसिद्धाः। अन्यप्रसिद्धः। वैत्रकादशो पूर्णिमा मेज्जनं कावेष्णु। पूर्णिमायामारभ्योयुक्तः। वैशाख्योधि
सज्जनदशेनात्। मासस्नानाद्येकोः। एकोः। एदिदिनपञ्चकम्। त्रयोदश्यादिदिनत्रयम्। वासनियमस्त्रायादिकः।

एतद्वैशाखेयुक्तं च त्रयमधुन रज्जुना लुप्तं सीपि प्लुतं सत्तेकं। पुराणा रत्नवरा म्। एकमक्तादिनिपमा
हविष्यादिभोजनम्। एतानि रयानि भिन्नतया रात्रि। प्रपादेषा उपान द्वाज्जलं उच्यते स्म वा सांति
वदनम्। जलपात्राणि पुष्पाणि ग्रहयानां सना निवेशानां निवृत्तुगन्धीभिरुपरादिनिपातिवा
दान्तरमाफलादीनि मेजे देयानि धान्मिकैः विशारवमज्जमासस्त्रेतामासद्वयत्वापातमास्तोपवा
सबाह्यपण्णादिकं मज्जमासे समापयेत्। वैश्वकर्मातोर्वाकवे न्मेधसंक्रमणत्वादि वैशाखीप
यि न स्नायात्। एतत्पर्यं वृषसंक्रमणे वेते रतये यन्नेष्टायात्। अतो धापनं शूणिमाया मेव वा स्यात्।
वैशाखेयुः क्षिपेन्मासमेकभक्तेन मातवः। स्यात्तिसेष्टतांत्वाकरं जितो धनवानपि। भविष्यवैशा
खमासे रात्रे उपकुप्यो नक्तभोजनम्। अर्ध्यादनं च भुज्जानां गोवशां यो दिव्यं जेत वैशाखे पुष्पले
वरां वज्जयित्वा गोवृक्षं। अत्वा क्लृपदं कल्पे स्थिताराज्ञा भवेत्। अत्रोपवासदिनं सप्तमी अथ
मत्तवामासं नक्तभोजनं कृत्वा स्वतां गोवा स्नानाय वृत्ता न्येत्वा स्वयेनोक्तमवाधुपाद्विवावस्थिति
मिशः। महाभारते। निस्तरे रं कभक्ते नैवशाख्यो जितेन्द्रियः। आयुष्यं धनं च यथास्व पापजयं लभेत्।

८६

मध्यपक्षात् १३ प्रतिमाकाया गन्धादिभिरनर्था। अष्टपमोदरने वेधमेकविंशतिपरिमितम्। ३

वाजमानेके तुला मकरमेजे शतः स्तायो मरुतभवेत्। हविष्यं प्रह्वयं च महापातकनाशनम्।
अत्र कृत्वा वतुयोगिणोऽवतन्तः प्रातः खेतिलेः स्नानं प्रथमं वृहत्तमायं गणेशपूजनम्।
स्वर्गद्वयता प्ररातुगो मयं नक्तं वत्सु समर्प्यताम्। वज्रोदये वदमसं रं ध्यात्। तदनं नरविप्राय
दन्त्रिणो रत्नापातं कुर्यात्। इव रतीया पुताया व्यासं स्मरति स्मरन्तम्। वल्लवे वने। वतु पति
ततीयायो महापुण्या कृतप्रदा। कर्तव्यावृत्तिमिव स्वगणनाय सुतोऽस्ति। गणनायैति यद्व्या
इति शब्दं पृथ्विदं काय्येन तु देवतान्न रश्च तम्। निधिनिर्णये। वतु धीविन्दे वस्वधने प्राप्ता पर
चिन्ता। देवतान्न रश्च तम्। निधिनिर्णये। निगमात्। पुग्माग्निं कतु भूतानां जागृमुन्य
वसुनश्च पाः। तु इणक्षदशी युक्ता वतु ईश्या वपू र्णिमा। धीतपद्यधमावास्या दिव्या पुग्मं महाक
नम्। एतद्वस्ते महावीरं हन्ति पुराकनम्। कतु भूतानां मिनि वतु यो पि च्यम्पो पुग्मं महाक
समस्तोक्तयः सवधनेन्युत्तुवनं वयोऽयः। विसिद्धः। एको रशीतया वयोऽयं। त्रिमावास्या वतु
काउपाज्याः पनसंयुक्ताः पराः पृथ्वीपतयुताः। इत्यन्यवतु धीविजयमगणेश वतु यो विन्दे दयव्या

पिनीयास्वादि न ह येन आत्रो पूर्येव। अन्परेवता वृत्तवत्तुभीमस्वपुनात्। चतुर्प्यङ्गारकादिनेयराभवति
 सुवृत्त। अस्मान्नान्नराकुप्याद्वृत्तीमल्लमवेयत्। तवसायंकुं मरुतेवन्दनाभ्यांतिवित्वाकनका
 मयीवतुर्भुजाकलडव्यादिपूणाकरकावलुप्यमध्यस्थांकुजप्रतिमांगभ्यांभिः पूजयेत्। पूजा
 कृत्वाकपित्तांगामनुगच्छन्मन्देधात। अन्नाः रन्वणं भोजनं विस्मृजेनप्रतिमां विप्रोपदध्याये
 ति। एवमाद्यावत्तुर्धोपनमुतापुण्या। अत्रस्नानेन पूवोक्तिफलम्। वैशाखमावास्यामाहतिथिः।
 चत्रपार्थसारथीमहाफलम्। इयमपराहत्यापिनीयास्वा। ॥ न ह पतं धातो पूर्येव। वैशाखसुवृत्त
 तीयापुगादिः सा पूर्येव्यापिनीस्यात्। उक्ते पूजाहेकयाये। एतेववृत्तात्। वास्ये वैशाखे
 मासि सुकृपांततीयावोक्तनारं नृपयवानुन्यादयामासपुगेवास्ववान्कृतेश्च। अन्तीकात्
 पञ्चमोपस्थि व्यामवतारपत्र। तस्याकाप्योपवेहोमोयवैविक्षुं समुद्ययेत्। यवो न्दधाद्विजाभि
 भ्यः स्वयंवशाशये धृतान्। इहेयेषु रंगगांकेलाशं व हिमालयने। भगीरथं वराजानं सागराणां
 सुखावहम्। स्नानं स्नानं तपः साधं प्रपत्तामार्धिकं वपत्। रं ह पाकिपतेन वतं रानन्या। पश्यते।

सिन्धोस्त्रीरिवशेषेण सर्वमनयमुच्यते। होमोवैतुवः सिन्धुर्नदी सावत्सङ्गात्तथाकमादिनिवावस्पतिभिः
 सिन्धुर्नदीभिः। अत्रपवनवान्नराहमुक्त्यपुगादित्यादिगुणैरहितम्। पञ्चीराष्टमन्नवसेनेषु नवान्न
 स्तनित्यत्वात्। वैवृत्तवान्ननिषेधात्। कात्यायनः। पोषवेनेकस्तपन्नवान्नान्नवान्नेदुधः पितरस्तन्ने
 न्दुधं त्रिरातावनरको वृजेत्। अतः उक्तपन्नत्वादन्यथावृत्तवान्नयुक्तमवाभविष्ये। ऐतिह्येऽपि पतेरानं
 स्वयंवापदिवावहं। तत्सर्वमन्त्रयै हिस्वाग्नेनासावान्नयास्मृता। अस्यां विस्तुप्रतिमा रानमण्डा
 जलज्जलमृत्तामहापुण्यविस्तुः। वैशाखसुवृत्ततीयायामन्त्रेर्विस्तुमभ्यर्च्य पापभ्यः प्रतोभवति।
 अन्नते पये। अन्नतास्तु यवाः शोकाभ्रधाधाना भवन्ति। अष्टास्तु व्रीहयोत्ताजावृत्तगृत्त
 अतोऽनिकोष्णः। पयः वैशाखे सुकृपन्नेतुतीयापान्तयेव वराजानो यनरः स्नात्वा सधपापैः प्र
 मुच्यते। अस्यां पञ्चरम्भः प्रस्तावाभिदानं ववन्दनं रानमा गेरुणी पुता जां दुग्गीं मं पुस्याः कुम्भ
 मस्तिरपरेधात। एतेर्वननरतीया। सुवैष्णविका न्नपानमाद्यतेव स्ववृगास्त्वेरधात। स्वैरसाध्याः
 वन्दनं वरेयम्। पुस्तनो कृष्णिनेभिर्दत्तुना। देवीपुनागा। तृतीयायानुवेराख्याः शिरपकं प्रहृष्यव
 उरुकं मंत्रेनानेन बललोकेन हीयते। नोऽल्पकं नो हि गोः सूर्योऽतव्रथवन्देवास्तामवुदादिन

पुनाभिपुण्ड्रा। संप्रसृदुर्गमित्यर्थः। कनधौतनरावाचं धनं व्यापिबिरोजतः। दत्तं यस्मादन्त्ययां स्यात्तेनेपत्तन
 यास्मृता। विसृधम्म। भन्पभोत्समायुतावदनीयः प्रपद्यति। ततोपायासवैशाखेवस्तनोक्तमहायुते।
 वदनो बुद्धो यद्वेत्तशक्तुपुना। वैशाखे युद्धपन्नेतुततोपायासोहिणीयुता। पुनभाबुधवारणसामनवोवराजतः।
 नोहिणीयुधसंपुक्तायुधविद्विधिविजिताभक्तनाकतापिमोधातः। पुण्यपहन्निपुना। कृतम्। गौरीविनायकाप
 तानोहिणीयुधसंपुता। विनापिनोहिणीयागास्तुपकोटिषदाभवतः। भविष्यपुनागो। नोहिणापिसमा
 पुक्ताततोपायासवैपयि। वरोचपलेदासा। तुस्तानदानऊपादि। वैशाखेवततोपायासोसनेतपुगदुत्तम्।
 नारायणं पूजयेत्तु पुण्यधर्मावितेपने। यश्चात्वेकारसम्मात्रेनैवेधेर्विधिधैस्तया। तस्य विसो। पुरतोनु
 नुवर्त्मानपरितेवगा। टेकेनधनुर्निम्मापतश्चनूर्या। शेनवत्सेकत्वाविश। परधर। तत्फलमाह। अनेनैव
 धिनादत्त्वाधैनुविषापभारत। गोसहस्रं दशगुणं प्राप्नोतीह न संशयः। अस्यानाभिभोजनत्रायस्थितमुत्र
 नन्दमासितितत्रैपुगादिकार्या। तत्र साइकरणे दोषः। तन्निदमथाह व्यापिनीयास्या। दिनद्वयेतद्य।
 नोपुष्टी। तत्पणादोपनैव शाडेविकल्पोनवात्मादोपः। स्नानादो दिनद्वयप्यात्रोपरैव। प्रवेताः॥

ततोपाहर्षयेषु कामध्यातुं प्राप्यमाधवे। प्रपमेवतः। कोपोनिष्कृत्वा। पुपनास्मृता। गुनुपुनागोवैशाख
 स्मृतोपावैपूयविहांकनोतिपः। ह्यवेदवानपहृन्निकयं वपितनस्तया। नारदापूर्वविद्वदिनेदत्तं मितृणां
 नोपनिष्ठते। नेवैपूयान्तिवेकुणः। पूजान्तिनसम्भवाम्। भविष्यववनेकपमप्रमाणमित्याह। कालादधि
 भावास्यानिर्णये। त्नादपुनात्किं कुर्याद्वैमन्वादिनिर्णयः। मरुकावत्यपनस्य अथोक्तानाम
 पिस्मृतम्। तिथिनिर्णये। विहितं त्नाद्विषयेमात्नाद्वरपनान्तिनीपास्या। ज्ञपततोपा। अमा
 त्नाद्विद्विहितेति। देवोपुनागो। युगाद्या। वर्णवद्विज्ञेन दिनम्। पावेतीषियापत्रिकासत्तमो। देवकम्मणि
 तिथिपुम्पना। युगाद्या। युक्ताः। वर्णवद्विज्ञेन दिनम्। पावेतीषियापत्रिकासत्तमो। देवकम्मणि
 संश्रमपातिभ्यभीस्कनोदयोसातिथिः। संकनोदयोस्तानदानादिकम्मसु। पान्तिथिसमुत्तुवा
 यउरमपातिभास्करः। सान्तिथिः। संकनोदयो। शान्तानादिकम्मसु। आदिशय। ज्ञपहामन
 प्यरा। पूजादीनां परमाणम्। देवकम्मणीतिग्रहणम्। अथेवै। पेत्रो। नोहिणाकृतुपरा। तत्पहण
 त्नात्। अस्यापनयुनामावतारः। तन्निमित्तोपवासत्रदोषव्यापिनीयास्या। दिनद्वयेव्या। भोसम

व्याजाववातोवापनोपोष्या। नद्यासरोजकलिकापात्रिथिभास्करः। वैशाखमीमावृत्तिनाष्टमीवतया
 एमीव। शिवनपुष्पपत्रे। एतावन्ति। योस्वपमेनिकुपी। देवायमासस्यतुपादतोपा। वैशाखपु
 ष्पसप्तमीकृत्यमाह। तस्यापि सप्तमीशुक्रागशापीमनिदुर्लभा। वैशाखपुष्पसप्तम्यां जाह्नवी
 मनुना पुना। क्रोधापीतापुनस्मृता। कर्णानन्धानुदन्तिगाता। तस्यां समर्थपदवीगङ्गागान
 मेखला। स्वात्यासम्पद्विधानेन सवैष्यः सुक्रीनने। तस्यापि सप्तम्यां देवान्पितृणां मर्त्यान्पु
 ष्विधिः। साजात्यरूपेणेतुगङ्गास्तानुकेनकृत्स्नजम्। नमाध्वसमोमासोनुगुणसदृशीनदी। नति
 धिस्तप्तमीनुत्पात्रपमेनत्सुदुर्लभा। दर्शनस्पर्शनेस्तानकीर्तनेन ध्यानसेवने। पुष्पानपुष्पात्सु
 नुबान्वावयौक्षिसहस्रशः। गङ्गागङ्गातिगङ्गातिपक्षिसंध्यः। त्रिशीतसहस्रस्थोवज्रायापहन्ति
 जन्मत्रपाज्जितम्। योजनानां सहस्रेषु गणैः स्मृतनेन र। अपि दुष्कृतकम्मासोत्तमभनेपत्नमोगतिम
 वैशाखपुष्पसप्तम्यां दुर्लभासाविशेषः। प्राप्तेजगतापातुहविष्वक्पलादतः। गणदिधियुष्यन्ता
 आकुशवदुस्त्राप्यते। तस्यापि पुष्पमवति। ब्रह्मनेकुरामयोतीर्यवारिणिमज्जयते। मज्जयतेपुन

द्विपसोऽष्टभागफलं लभेत्। पाये। कुशोसिकुशरूपोसिः। स्नानानिर्म्मितः पुना। त्वपि स्नातेव स्नातुपस्येदं यन्त्र
 वधेनम्। त्रयोसप्तम्यां गिरिमधुरा नेन महापुष्पमुक्तम्। पितृगामकथयतिः। इयं पिशाचाराध्यान्ध्यापिनीयाया
 दिनदयैतद्वा। एके देशाश्चात्रोवापूर्वा। इयमेव सप्तमी राक्षसाख्या। मास्ये। राक्षसासप्तमीयेयेवेतिनेधकः।
 उषा। त्रयोविधानम्। प्रातःशुक्रतिजेः स्नानेन तावद्यत्रेस्यत्तिरेक्याकुः। मेनादृष्टं पदसकलिकेति
 विवत्वाहिनपस्या। स्वनेम्यापत्तमिधापकलेयस्त्रभूजितेसशङ्केभगवतः सूर्यस्य पृष्ठा। नमः सवित्रे
 वादिमन्त्रे। एवमहे। नात्रोपज्ञाकृत्यानात्रोपज्ञाव्यसिदेत्। प्रातःकलशदिपूजापस्कनविश्रापदत्वा
 सायंकशयनंगाशुपुनवेदधातु। गिरिपाथ्येद्वोधापनकुपीत। त्रस्यानिर्गायकस्तमा। महाभरते।
 स्वेत्रोदितम्। वैशाखपुष्पसप्तमीमुपोष्यद्वादर्पामधुसूदनं संपूज्य विब्रमोऽज्ञानानेनैवाराधयाम
 हाभारते। वैशाखमासेद्वादर्पामधुसूदनम्। अग्निशोभनवाद्येति सोमलोकां वृणोति। विस्तृ
 त्तापन्नइयेहेया। त्रयोविधानेन कालो भवति। ज्योतिः रात्रौ। भानुमेनेकनेवदुःसिहस्थापुनमेको।

आदश्यामाधवेयुः केवलीपातस्तदोच्यते । वरुणानुः । रवता । शिवधनिष्ठा । आनागदेवतमस्तुके । त्वमावेदधि
 वोररायनीपातः स उच्यते । वरुणोपाययोगोच्यतोपातेनवादि प्रा । नदापुण्यतमः का । नो गङ्गायामतिदु
 नेभः । हस्तायुष्यायदायादोच्यतोपातस्यवेतदा । गङ्गायादु । नेभः स्नानसंयोगोच्यतिदुनेभः । इति योगे
 तत्कालव्यापिनीप्रास्था । नारदीये । उदयव्यापिनीदेवप्रेमस्थानिकी स्मृता । पारतो मरतो नृणां ति
 थिस्तत्कालिकी स्मृता । स्कन्दपुराणे । अम्यङ्गवोदधिस्तानेदन्धधामनेमैपुने । ज्ञाने वनिधनेवेव
 तत्कालव्यापिनेतिथिः । मन्वाद्युपायोपहारे वन्द्यस्ययोः व्यतीपातेयवेधन्यातकालव्यापिनीतिथिः ।
 नक्तधनेव संश्रितकालव्यापिनीतिथिः । जननेमरणे । भ्यङ्गिस्तानेदन्धधामने । अथिस्तत्कालिकी
 तेपीपारतोलेखनेतथा । पात्रादिमङ्गलेकाप्येतत्कालव्यापिनीतिथिः । अतोपस्मिन्कावेपुण्यपे
 गोभवेतत्रैवस्नानदानादिकं भवेत् । स्मृत्यन्तरे । फलपत्रविबोधिषु सैकांशुपहारेण । पुत्रजातेषां
 तीपातदानं भवति यान्यम् । व्यतीपातोऽन्मोजननिष्ठिदम् । स्तुके मरकेवोपिपहारे वन्द्यस्ययोः ।
 गङ्गायाव्यतीपातपञ्चमभुङ्करेकं भुजेत् । अत्रापि रज्यणास्नाद्वै सवेदामहाफलाभि । ध्यायोगजस्य व्यतीपा

१२६

तकालव्यापि । तर्पणपञ्चवोदोदत्तम् । अत्रगवादिदानेनेन्द्रादिप्राप्तिः । विशाखः । वरुणोपात्तसिंहावतानः ।
 साधुदोषव्यापिनीप्रास्था । दिनद्वयेतथा । श्रीवृंशतः सम्यग्प्राप्तेपना । विषमव्याप्तावधिकव्यापिनी । दिनद्व
 येव्याप्तापनेवोक्त्या । वरुणोपात्तसिंहावतानः । इत्येकः । पृथुपुत्रातो मिषस्त
 क्रमनारभ्यतिथ्युपस्थितं शङ्कना । सर्वप्राधिकः । पुण्याः पुण्यात्येताउदी । विशाखः । विशाखतस्वनास्तिस्वः
 धिदृष्टागमतिदुनेभः । ततोऽतिपूणिमापुण्यामाधवीमाधवेयुः । पस्मादनाहकव्यस्यतिथिनाद्याम
 हाफला । पुत्रानारापणेनास्यामदिदेवोधिमेतिहो । नरापानामधुखेवेष्योपवीतनमुदता । अ
 योदश्यायुदश्यावेशाख्यावादिनत्रयम् । ज्ञातः स्नातः स्नियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते । ततः प्रभृतिवि
 पेन्द्र विशाखादिपूर्णिमा । कल्प्यादिपावनाख्यानाहकमयोगस्यमन्त्रिणी । विशाखादिहृदानव्याप्ति
 नासुधुसम्बन्धिताः । धर्माधिकासम्बन्धिताः । धौमुर्दिननयहृतवे । विशाख्यापूर्णिमा स्थापुतिनान्द
 प्राप्तिः । धर्माधिकासम्बन्धिताः । धौमुर्दिननयहृतवे । विशाख्यापूर्णिमा स्थापुतिनान्द
 सुवर्णितनयुक्तेष्वशास्त्राणां सप्तपञ्चावा । तस्यैवदृष्टात्रे । सप्तशतस्योपवीतन । दिवोपुण्योः । इन्द्रमिदेवते
 जनेष्टिमापाविरोचनः । पुत्राहन्वाभवेद्वैलान्निगताधारसंशयः । इन्द्रादिदेवते विशाखाधिशाखापुत्रा

तितस्तेन भक्त्या सांविन्द्रि। तत्रैवास्वार्थे नुनसी छेदोक्तमर्थमभिधत्तथाऽनुनयेन दुर्वैता
 वार्थे नुनसांस्पव॥ इति सत्वाभावात्स्यात्। अत्र तत्काले व्यापित्वम्। तावेदिन्द्रिने महापुरुषा।
 अत्र धनमुक्तमख्यपूजा। भविष्ये॥ त्रयोमासास्पावदापायं तोमवारमुनीभवेत्। तस्यामख्य
 सावित्रपूजनीयोजनार्द्धनः॥ इयमपि गत्वा न व्यापिनी॥ ज्येष्ठसुक्लद्वितीयायां सुधावतान
 सत्रतम्पूजाका। तद्वक्तानानित्यउपवासः काम्यो न्येष्णाम्। ज्येष्ठसुक्लतृतीया न स्थाप्या॥
 साहज्यविद्यायाः। युग्माग्निः कृतभूतानां नितिकथनार्त्। न स्थाप्या वस्त्रपित्यानुदतीया
 पवनः सुभक्तिकथनार्त्। अस्यागो नोपूजनं नात्रोक्तं न मूलेति प्यनेपारणाम्। अस्त्यनर्त्॥
 त्रिधा नो मेव सत्वात्। नुपाप्यावृतवारिणी। तित्यनेपारणार्त्। कुयीद्वितीयाववतुर्दशीमाषदा
 वादुर्ध्वतनीयावतुर्पौषिकावेतोपाप्या। ज्येष्ठसुक्लदशमीदशहनात्माकृतं पुष्यस्त्यनेपा
 नव्यजस्यनविक्रमादत्युक्तामहापुरुषातिथिः। इयं पूषपवनयोर्ध्वपोगवाहस्त्यनव्यमा
 ज्येष्ठमजमासे सति तत्रैव कार्यं नात्र शुद्धमासापेक्षा कार्या। अजस्यस्यैव धिकप्रनासापनः

८२

८२

अत्र गङ्गापयःशोधधूपपुष्पदीपराक्तुपिरागान्दधात्। दशम्योधिप्रभोश त्रैवेकस्मेवादधात्। पूजिताया
 नुगृह्यायां पूजिताः सर्वदेवताः। तस्मात्सर्वप्रपन्नैतपूजयेदमनापगमा। भविष्ये। वतुर्भुजां द्विनेत्रा
 वसत्रो वपवराग्निनाम्। नक्रकुम्भसितान्नोजवनदानाभनकनाम्। खेतवस्त्रपरीधानां मुक्तानां
 विभूषिताम्। ततोऽप्येत्स्वन्शोववन्दाधुनसमप्रभाम्। यामनैवीसुमानाश्च खेतध्वशोपरो
 भिताम्। सुप्रसन्ना सुवदनां कतुरादिभिर्जात्रनाम्। सुधाजावितमृष्टा मर्दनाधानुलेपनाम्। त्रिने
 वपनमितां गङ्गादेवनामि नमिष्टनाम्। इयं नृपविभूषो वक्ष्यमास्त्यानुत्पेनाम्। ध्यात्वा तत्रैव पा
 योक्तमन्त्रायामपि पूजयेत्। तथा काम्यनिवात्राग्निकास्यानाध्वनतोपिय। विलपुनारो॥ ज्येष्ठस्य
 सुक्लदशमीसैव त्वनमुखीकृता। तस्यास्त्रां प्रकुर्वीत दानं चैव विशेणतः। योक्तो विस्मिनैव प्राप्य
 सहवर्धेत्स्त्रिनेदकम्। मुख्ये देशमिः पापे म्हापातकसंज्ञितः। तिनो यत्किं पि न भ्योदद्यात्। अत्र नदीमा
 त्रस्तानेनैव पापपुनर्वा भवति किं पुनस्मृताने दातु। विशेणतः गङ्गायाम्। तथा ज्येष्ठसिनेपज्जेशमी
 तत्संयुता। हनने देशपापानि तस्माद्दशहनास्पृगा। दशपाधानियया॥ कापिकवाशिकमानसकम्पित

दुर्भोजन उनालौपदुष्टमिह ॥ दुःखदेश ॥ ६८ जन्म पूर्वजन्म संभवानि ॥ जेष युद्धदशम्यानुयदिभौमदिने
 भवेत् ॥ हे पाहल्ले संयुक्त संवेधापहनादिपि ॥ बावस्पदिमिश्रोपि ॥ राखे ॥ ज्येष्ठे मासि भिन्नितुने
 दिने युद्धपक्षे दशमां स्तोत्रोलाभिरगमदिपं ज्ञातुं वीमत्ये लोकम् ॥ पापाम्यस्याह नति ॥ तित्यो सादशेत्या
 हुनाप्या ॥ पुण्यदेशादिपिशतगुणोवातिमेधा ॥ पुनस्त्या ॥ स्त्वत्यनुरागाहस्तानां तिते पन्ने दशमां हस्तसंयुता ॥
 हुनने दशपापा निनस्ता दशहना स्मृता ॥ दशपापा निपया ॥ भविष्ये ॥ पनद्रथो ज्वमि विधा ॥ मन्मन्ता
 निष्ठा विननम ॥ धितपाभिनिवेशश्च त्रिविधं कम्म मानसम् ॥ पनुप्यमन्तम्यापि पयुन्ये वापि सवशः ॥
 अनिनुड्डत्तापस्य बाभ्युस्याद्युत विधम् ॥ कदन्नानामुपाह न हि साये व विरोधुत ॥ पनदश नोपसवाव
 कापिकं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ज्येष्ठ युक्ते कोमी मिज्जला ॥ निज्जलमेव नानुपोष्य विविकमम्यथ ॥ द्विजेभ्यः
 सोदकज्जम् दद्यात् ॥ निज्जलं जलपानं गीतम् ॥ महाभारते ॥ ॥ अथो नात्रेणाह दशो ज्येष्ठ मासि त्रिविक्रमम् ॥
 गयामपमवा भोति म्यस्तरोमिश्य नोदत ॥ भविष्ये ॥ पमुना सपिलेस्तात्या पुत्रोपो मनिस्तत्रम् ॥ ज्येष्ठ
 मास्यमलेपने दद्यात् ॥ दशपुपवा स हत ॥ एका दशपुपवा विधा यहा दशपामित्यर्थः ॥ तनम्यथायु

क्रायां भाषादेभगवात्किः ॥ भुज्जशरापने शेनेषदा कीरार्तिवेसदा ॥ नरातत्थिमाकाष्मासर्वलज्जासंयुता ॥ सु
 स्वायरोम्यप्यहो रौलमहि ॥ सुधा दुर्मि ॥ तावार्कट रजेतया वृषपटे पुत्रा ॥ लज्जया उस्त हतलेन विन्यस्त
 वनगासुते ॥ नानाविधोपकरणैः पूजावविधिर्द्वैकम् ॥ उपवासस्वकर्मैषो नाश्रुजागनरात्रया ॥ द्वादश्या
 पारणाकुप्यादिप्रभोजन पूर्वकम् ॥ त्रयोदशोत्तपानत्यं बाधेगीतं निवेदयेत् ॥ वतु दशपुपवा ॥ यष्टिर्मा
 स्पोपजे हरीम् ॥ वासनपुगा ॥ एकादशोत्तग स्वामीरापने पानकः ॥ न्ययेत् ॥ रात्रौ हेभागप्यङ्कः कृत्या संप्र
 रावः ॥ कृत्यापवित्रं केवेव सम्यक् स्मृतं ॥ ज्येष्ठज्ज्ञान ॥ अनुज्ञो शास्त्रो म्यस्वदादशो प्रपतः ॥ दुःखिः ॥ लघ्वापिताम्वन
 स्वस्तिनिशंसमानपदिनुः ॥ त्रयोदशपाननः ॥ कामे स्वपते रापने शुभे ॥ कदम्बानां सुभानां च कुसुभेः परिक
 र्कष्यय ॥ वतु दशपानपापजाः स्वपन्नसुखरीतले ॥ सुवर्गाप्यङ्कः कते सुखास्तीर्त्तप्रधानतः ॥ प्योरा मास्या
 मुमानापोः स्वपते वर्मसंवे ॥ विपाठुणा जयामा संसु दुःख्या ॥ पचमे रणा ॥ ततो दिवा कते नो ॥ दिता म्यपति नको
 दम् ॥ ततो ॥ मनागा भवने नरने ॥ दक्षिणापनम ॥ प्रसा प्रतिपदिता नालो ॥ पलमये शुभे ॥ नक्ष् स्वपितो
 कानां दशपन्मागमुत्रमम ॥ धिं स्वकर्म ॥ इति यो रजोपागिने ॥ सुता ॥ विनायकस्वतुप्योपि न्यमांसवे सवेनादे ॥

गिरिता इति। केचिच्चैव वशयनादिकं प्रसंशितात्तुयेकारस्यां संभवपनम्। ननु दशमी द्वादश्यादिपनम्। तत्र यो
 न नञ्वातिन्यत्वात्। धर्तृतिथिमुखमेव। नञ्चैव योगे सति तदाधिक्यम्। ननु नञ्चैव योगे सति तदाधिक्यम्। ननु नञ्चैव योगे सति तदाधिक्यम्।
 पाथेयादीकां विवृणादौ विशाखा कर्तृकारि योगे मृतं चम्। ननु तदभावेतिथिनामन्त्योदिनेत्यत्र।
 तदं च यनपौरवर्तनोत्पानि। अस्यामेकारस्यां यदुर्मास्यधनानम्भः। अप्यपमानम्भः। गुत्रास्तोदिने
 काप्यः। अत्रोदये सति द्वितोयादावारम्भः। त्रितीये सुममानाभिर्विस्तृप्तं सत्यत एव धृतं मृतं गामतिष्ठ
 अनेषु श्रावणराकात्यागः। भाद्रपदस्यागः। श्रावणे नौ नव्यागः। कार्तिके द्वे दशत्यागः। अर्द्धरात्रौ
 यवगाधमरातिशयरादि कदाचित्। अस्मिन् पुनरागः। एकारस्यानुयुह्यायात्संका नौ कथं टस्य वा
 आणाद्यां वा न तो भक्ष्या यदुर्मास्यधनं क्रियाम्। मत्स्यपुनरागः। आणादिद्विवेपस्य वज्रपेन
 खकृत्तनम्। वातीके वयदुर्मास्यधनं सुसंयुतं गृहम्। कार्तिके भाद्रपदसंयुक्तं श्रावणाय निवेदयेत्। शि
 वधनं निवेदयार्कशिखलोकं महीपते। एतदेव गौरी धृतम्। मासत्यागं धृतं भोजनं कृत्वा वद्वेदितं चम्। गत्रेव।
 महाप्रकाशिन्यस्य तत्राचतुर्मासं विज्ञातये। हम्भिकान्तिके द्वे दशत्यागयेनाचिता निवे। एतत्कृत्वा धृतं नाम भिक्षुको

विस्तृतोक्तकथं धर्मं तत्रासत्या मौननः। त्वासमाज्ञेयं कृत्वा कम्। यत्पुष्पं मिलय्य आलगाय निवे
 दयेत्। लोकं मासस्य वा मिषुन नञ्चैव दुर्लभम्। एतत्मानं स्वतन्त्रं मत्स्यविद्याशरायकम्। इत्याधेवं धिमतव्यात्
 धृतं फलानि नृतिरिपुनानि। धृतं नित्यं शतः प्रोच्यते। अत्र। प्रवृत्तं धृतं न नात्र माण्डव्यैरमूलक
 कृष्णाराधनायाः। त्रितीये नौ प्रालेने। एतद्विनि। बाह्यस्मालोद्वान्येतानि। त्रितीये नानिकं नृद्वि
 दीनि धिस्तोत्पानावधि वज्रपेत्। अत्रैतानि धृतानि। दीपदानेन धृतं त्वं गुह्यागान्धुन स्वन्
 र्नेन त्याग्युद्धनता। योगाभ्यासोक्तः। ताम्बूलवज्रनाद्योगः। यत्पुष्पाः त्रिवेदपत्रम्। राकपत्राशना
 द्योगः। मृमिशपनासु निवृत्तम्। एकाग्रनाद्विषयम्। नखनोमधारणाद्विज्ञातान् फलं मृमोना
 द्याहनात्। मृमिभोजनेन मृपत्युत्। त्रयं धृतं त्रयं त्रि। यज्जकालं भोजनं। स्वर्गः। विवभोजनं।
 तुंनेत्रे फलम्। धृतं। दानत्वात्। नृद्वितीयावगाहनम्। तीर्थस्नानादनन्तरं फलम्। राजाभाजाद्यामी
 न्भः। कार्तिके विमलं नम्। विषुभाजनं तद्विज्ञानं गोमूत्रं मृमयादिद्वि। कृष्णाय यथाशक्त्युपकल्पित
 विलुप्तं प्रदद्यात्। स्यात्। आणादिद्विवेपस्य वज्रपेन वद्वेदितं चम्। गत्रेव।

५५

५५

शीविद्वानुसप्तमी। दशम्येकादशीविदा हविषु एषं पुनाह। त्वसतो जकारिका यो निधिमास्तनः। नागविदा
 पिकर्त व्याघ्रकीपो नागा आगमे। कृत्तेमा इपदेन शोनागविदा नृका नयेत्। इति नक्तो ज्ञनपत्ते। इयमेव ह
 नजकी। सासप्तमीविदा कापी। एषु मन्त्रोऽग्निवाक्यात्। अत्रोपाजरा मुक्तम्। सानविवा न पुता वेदतिपुणपा। भाइक
 सासप्तमी शीतना दृग्म। सासप्तमी व्याह्वा। भाइक सासप्तमी कुजो विन्मतेन युष्मादिमास्तनस्य वणा एमी
 मन्त्रादिरेपय। इपमेव जन्मा एमी। अस्या कृत्ता वेताः। साइविधा। जन्मा एमी जपमीव। केवला एमी जन्मा ए
 मी नोहि रागी पुतो जपुनी। पुनाइ नात्रा ने पय क्यु म्वा। एवैदिनाइ नात्रा व्यापिणी। पुनाइ नात्रा व्यापिनी
 पूषाइ नात्रा योगिनी। पुनाइ नात्रा योगिनी वेति भूता। उभयदिनाइ नात्रा योगिनी पृथ्वी वाक्ताम्। आसां
 निगायो मया जर्म विलिख्यते। पूषाइ योगा यनाइ नात्रा पुके प्ररास्ते। पुनाइ नात्रा योग पूषाइ नात्रा योगा
 स्यां। कमेकाव व्यापित्वेन। कमेकाव यस्याः काल इति ध्वनीत्। एषु पुनाइ नात्रा योगे पुनाइ योगा व्याप्यः।
 केवला एव। किं पुनर्न वमी युक्तेति वचनात्। अत्र पोस्तिथि न ज्ञत्रा योगे महत्त्वम्। एषु पुन्योस्तिथ्यो पुत्रो
 भययोगे लभ्यते। नामुपोष्योऽनेः पूजा कापी। अष्टम्येन ता जपुनी तदनगता एमी कापी। नानयेत्
 देना पोष्यरा भद्रः। अत्र पोष्यरा मेकमेव। पानरा तु विशेषः। तदा वपतिनेपय। वस्त्रपुनात्। अथ नाइ

स्वयं

पदेमासिहाता एम्या कृतो युगे। अष्टाविंशतिमेजातः। सतो सौ देव को सुतः। भारवतारणा थोयुज्जिवाणा
 जयायव। तस्मात्सप्तम्युक्तो योरादेव कीतया। गन्धमात्यैस्तया हपे र्ववगो धर्मसंभवे। सुगो स्तेभ
 अभायेः प्रत्येव विविधेः पथक। नात्रोपज्ञा गन्ः काय्यो न त्यगी तस्मात्कुलः। विद्वधर्मम्। नोहि रागी तु
 यदा कृत्ता पत्ते एम्याइ ज्ञा तम्। जपुनी नाम साधो क्ता सर्वपापहर्ता। त्रिभिः पद्मात्येयव को मानयो व
 ने वाइकेतुयत्। सप्तम्यन्महं पाप्माय विवावृतात्। तन्मन्यति गोविन्दं तस्या मभ्यर्च्य भक्तिः। हिमजप्या
 दिदा नाना फलं वरात सम्मि तम्। संपाजोतिन सन्देहः फलं यन्मनसे सि तम्। उपवासस्वतत्रोक्तो मति
 पातकनारा नः। अइ नात्रा दधं स्वोर्ध्व कृतया वायदा भवेत्। जपुनी गे पूषे वत। सनकुमाने। स्वाव
 रास्पदमासस्पृष्टता एम्या ननाधिप। रोहिणी यदि नभ्येत जपुनी। नामुसातिथिः। इत्यर्थविकी।
 स्त्रो जपुनी संभवधु तम्। कर्त्तव्यं विज्ञानेन भक्त्या भक्त्यै रपि। अकुरुष्वपि निरर्थयावीदन्। स्व
 तदरा। स्मृत्यनरे। अइ नात्रे तु नोहि रापापदा कृत्ता एमी सवेत्। तस्या मभ्यर्चनं शो नेहि नपा विज्ञानं
 पाजापत्यं संयुक्ता स्वावरास्यासिता एमी भयजवर्जनु कर्त्तव्यानु। एवय कपातिनेः। यदि हवीदेने इरा ने

आन्दस्तात्।

ति

१०३

१०३

वाहमीतभ्येतामुपोष्यापनेनूनिनिधिभानेपारणमुक्तमाप्यातिथिनिर्णयविश्वार्थस्मृतिसम्ब
 परमादिवानुस्यूकोक्तम्। भविष्यपुनरागमस्वार्दिनिष्पन्नितवाक्यम्। इत्यापनेनूनिधमीवैवक्तुकापने
 वतुदशो। पृथ्विविहङ्गकनैव्यातिथिभानेपुनविहङ्गनेकुत्रवित्। इत्यापनेनूनिधमीवैवक्तुकापने
 न्याहमीरोहिणीवशिवात्रिवतुदशो। पृथ्विविहङ्गकनैव्यातिथिभानेवपारणाम्। जयन्तोशिवरात्रिस्व
 कायेभुजयान्तिते। इत्यापवासेतिथ्यनेतदाकुर्वीतपारणाम्। अहनात्रात्किंचित्त्राक्त्वमीतदुपरि
 अहमीरोहिणीयुताभवतिनस्वतिवाक्यम्। काय्योविहङ्गिसप्तम्यारोहिणीसहिताहमी। तत्रोप
 वासंशुर्वीतेतिथिभानेवमानागम्। अनेनवाक्येनद्वितीयोपरिदशसेहनात्रावाग्यापिन्याहमीरो
 हिणीपदिभवतस्तदाकथं पारणाम्। प्यातिथ्यनूद्योयदाद्येदोनन। ज्ञानमप्यपिवा। अहना
 त्रेतदाकथ्यात्पानात्पनेहनि। अनेनवाक्येनतिथिभानापन्याएकाननापेनयावापानागम्
 इनात्रैष्युक्तम्। किंपुनस्तदद्योदिनादो। स्मृत्यनरे॥ माः कारिबीत्रपयः प्रोक्तापुन्याननत्रमोगतः
 नानानेपारणकुप्यादेहिणीस्वराविना। अतएकाननापेनापियुज्यते। परिपृष्टविहङ्गनात्रैष

मोहिनीरोहिणीनितोयव्यापिनीजातरहमीसंयोगमनुष्याप्यभवतितदापृथ्विविहङ्गहमीमपहाखरो
 हिणीनवमीपुकोपोष्याहमीस्यात्। स्कन्दपुनरागोडपेवाहमीकिञ्चिन्नवमीसक्तानायदि। बुधवार
 रासंयुक्ताशक्रपयन्नेसमुता। अथिवर्णरातेनाविधिधतेवानवापिमो। वेतयोनिगुतानाद्वेषतत्त्वनादि
 तेनरेः पितृकताभाइमासस्यनोहिणीसहिताहमी। अहनेनान्वितसंयुक्तासंयुगासाहमीभवत्। के
 पुननवमीपुक्ताकुलका। जयन्तोबुधवारिणासेमिनवीधरोजतः। नभ्यतेदेवयोगेन
 तामुपोष्यमहेकत्वम्। इदंवाक्यंमुहूर्तव्यापिन्यामहम्यामेवपदिनोहिणीभवेत्तदासंकल्पंघात
 तेवैकत्वावृत्तकुप्याह। मुहूर्तव्यापिन्याहमीसाह। मुहूर्तैकव्यापिनीकृतेकातदुपरिवम्यायदि
 रोहिणीतोनापुवसेदहमीयोगाभावाह। अहम्यनेवपारणाम्। वाक्यान्तरम्। नपुण्यावाहमी
 वाकानपुण्यानोहिणीस्मृता। अहनात्रेनयोर्योगंपुण्यापेनयेन्ननः। तिथिनिर्णये। नोहिणीस
 पुताकाय्यापृथ्वीवायदिवापना। नोहिणीनहेतापृथ्वीतदनेपानरांभवत्। पुराहमीनोहिणीदिने
 इयाहनात्रव्यापिन्योतदोनेरेकनैव्ये। सर्वथासप्तमीवहः सप्तम्यायासर्ववेस्त्वः। उपाध्यानवमीपुक्ता

१७४

उपोष्यान्वमोयुक्तातुक्तपुष्करेस्फुटम्। वज्रोनीपाप्रपत्तेनसन्नमोसंपुताष्टमो। सन्ननापिनकतेव्या
सन्नमोसहिताष्टमो। अष्टमोनेहिलो। योगोमध्यनात्रेदिनद्वये। तदोत्रेनेवकृतव्यानपूर्वोत्वेनमिर्गाम्।
भाद्रकृत्तनवम्पानन्दयात्रेन्म। साष्टमोयुतोपोष्या। अष्टमोनेवतेपूर्वेनवकुर्प्यादुतानमृत्तिसेश
येज्जलेनाष्टमोसमाप्यनवमोवृत्तमुभयमक्तानाम्। अष्टमोनेवतेपूर्वेनवकुर्प्यादुतानमृत्तिसेश
दानानेदपानि। नोहिणपोमहाफलानि। तथास्मृतिः। प्राजापत्यद्वितीयोनेहिलमुद्वेगवैद्यदि। त
राष्टमामिकंजेयप्रोक्तव्यासादिभिः पुना। ततोपवासापनम्। उपवासाश्चवर्गाते। सम्पूर्णमात्रमि
धानाद्युक्तिपुवत्त्रानराणादिकम्मस्विवमेव। हेमाद्रिदेशनाद। भाद्रपत्तितैकादशीयुक्तेवमोऽन्या। द्वा
दशीहृषीकेशमिद्वह्ननम्। भाद्रमायास्फोकुशानामुत्पादनमुक्तम्। मरीचिः। मासेनभस्यासा
वास्यातस्यादमीवृषोमनः। अथैतपामात्रेदमीविनियेज्यानुनः पुनः। नभसीतिदेशनात्तन्मा
सत्यादिर्मन्त्रादिनाम्। अत्रपाद्वेगसाहसुक्तम्। एतदुपनाम्। त्रिमासास्पायरात्रैर्विराट्पास्व
मिपोगिनी। तदराष्टवापिकी। त्रिमासापितनः। द्वितीयाः। अष्टपुनवस्वन्नेयोगेवैवम्। कस्याद्विदपिपो

१७४

गवरात्। भाद्रकृत्तपन्नेपुष्पनज्जवेधेदोगा। नामुत्तर्गाटय्यकर्मगोभिलः। त्रयप्रोउपदेनास्मिनि
प्ययोगेवसंस्थिताः। धन्दोगामिलताः। कुक्षिप्रातनेतोसर्गिकीक्रियाम्। ततः प्रमृत्तिसुर्वेजाः। धन्दसामु
रीनाम्। हस्तेनप्रावृत्संयुक्तमुपाकरावासानम्। युक्कपन्नेतुहस्तेनेउपाकस्मापनादिकम्। इति
रागः। भाद्रपुक्तेद्वितीयायावत्तमडावतानः। तत्रैवतमडावतानः। तदानीयकानामित्युवाचः। अन्ये
णोकास्त्यपुनपुक्ताकार्येयम्। युग्माग्नीतिवाज्यात्। भाद्रपुक्तेरतीयायांरुतितादिकावृत्तम्।
इयञ्चोणीनिवेमो। हस्तयोगादिपुनपुक्ता। वतुपुनपुक्तेयोपोष्या। सासन्नामिन्नितीयायाम्। अ
त्रेगोरीसपतिकापुण्या। पृथाचहस्पतिः। एकादशैर्मौजकापोरामासीवृद्धम्। त्रिमावास्पाट
नीयावृताउपाज्योपुनान्विताः। बुलवैवती। द्वितीयांशेजस्युक्तापोकृतातिविमोती। सावेधव्यम
वात्रोतिषवदन्निमणीमिराः। तृतीयातुनकतेव्याद्वितीयापिदतादिमो। तृतीयापुतावातपुःक
नोमिननाथम्। संवत्सनकतेनेहननोधन्नेणमुच्यते। तत्रैव। वतुपुसिदतायायानुसातृतीया
फल्गवदाः। अवेधव्यकनीस्त्रीणापुत्रपोत्रवैयर्हनी। युग्माग्नीतिवचनन्मापनान्पुत्रोतीया

उपोष्या न वमो युक्ता तदुक्तं पुष्करे स्फुटम् । वज्रो नीपाश्रयते न स वमो संयुता वमो । सक्ता नापि न कर्तव्या
 स वमो स हिता वमो । अथ यमो नो हिता यो गोमथ नात्रे न हृदये । तदेतन्नेव कर्तव्या न पूषा त्वेज निगमः ।
 भाद्रकृत्तन वमो न द्या या न्सा । सा यमो युतो पोष्या । अथ स मात्रे वते पूर्व न व कुप्या द्वा तान् मि ति सेश
 वे जले ना वमो स मा यन वमो वत मुभय म कानाम् । अथ स्यादधिकार इति क्रोडादिक्रीत पेका य्या ।
 शना निरे पा नि । ने हिता पा म हा फला नि । तथा स्मृतिः । प्राजा पत्य द्वितीये । किमु द्वा तै इम वे धदि । त
 रा य म किं जे म धो क त्या सा दिभिः पुना । तन्नो प वा स पुन म । उप वा सा स व गा ते । स म्पू णि मा व मि
 धा ना व । ति पि व स्वा न रा ना दि क म्मे स्वे व मेव । हे मा दि द श ना द । भा द्वा सि ते का द शी मु क्त व म न्या । द्वा
 द श्वा दृष्टी के श मि पु न म् । भा द्वा मा वा स्या कु श ना मु पा द न मु क्त म् । म री विः । मा ते न भु स्या मा
 वा स्या त स्या र्मा वु पो म त । अथी त पा मा जे र्मा वि नि ये त्या नु न पु न । न भ स्ती ति द श ना त्त्वा
 स त्या दि य म न्या दि न । अत्र पा द्ये ण स्वा द्म क्त म् । पि क्त पु ना र्ण । त्वि मा वा स्या पि रा मे व वि ता स्वा
 नि पो गि नी । त रा व वा नि कि त । त्वि मा या नि पि त न । द्वि ताः । अथ पु न वे स्व न ये गो म्मे व म् । क स्या वि द पि पो

१०४

गवरात् । भाद्रकृत्तन वमो न द्या या न्सा । सा यमो युतो पोष्या । अथ स मात्रे वते पूर्व न व कुप्या द्वा तान् मि ति सेश
 वे जले ना वमो स मा यन वमो वत मुभय म कानाम् । अथ स्यादधिकार इति क्रोडादिक्रीत पेका य्या ।
 शना निरे पा नि । ने हिता पा म हा फला नि । तथा स्मृतिः । प्राजा पत्य द्वितीये । किमु द्वा तै इम वे धदि । त
 रा य म किं जे म धो क त्या सा दिभिः पुना । तन्नो प वा स पुन म । उप वा सा स व गा ते । स म्पू णि मा व मि
 धा ना व । ति पि व स्वा न रा ना दि क म्मे स्वे व मेव । हे मा दि द श ना द । भा द्वा सि ते का द शी मु क्त व म न्या । द्वा
 द श्वा दृष्टी के श मि पु न म् । भा द्वा मा वा स्या कु श ना मु पा द न मु क्त म् । म री विः । मा ते न भु स्या मा
 वा स्या त स्या र्मा वु पो म त । अथी त पा मा जे र्मा वि नि ये त्या नु न पु न । न भ स्ती ति द श ना त्त्वा
 स त्या दि य म न्या दि न । अत्र पा द्ये ण स्वा द्म क्त म् । पि क्त पु ना र्ण । त्वि मा वा स्या पि रा मे व वि ता स्वा
 नि पो गि नी । त रा व वा नि कि त । त्वि मा या नि पि त न । द्वि ताः । अथ पु न वे स्व न ये गो म्मे व म् । क स्या वि द पि पो

नाशमधिष्यववनम्। एकादशीतनीयावषष्टीचैवैकदशी। एताः पूर्वपुताः कार्याय दिनस्युः पनेहनि।
भाइयुक्तवर्थासिद्धिनिपाकधृतम्। सामान्यान् व्यापिनीयास्याः मध्याह्नं नैमित्तिकम्।
जातस्यावन्दित्विवाद्योद्योः पूजयेत्॥ दिनइयतद्याप्रोपद्या। पतः। वृत्तेवैवर्तः। वृत्तयोर्दृष्टीमायां
महापातकनाशिनी। कर्त्तव्या बुद्धिभिवत्सगगानाप्रसुताविगी। स्वस्यावन्ददृष्टीननिष्ठम्। वृत्तपु
नारो। शुक्लपत्नेवतुष्यान्तुसिह्वदस्पदरोनम्। मिय्यामिशापेकुततेतस्मान्परोनतसरा। नानाम
गोमिशस्सुधुकरमनीषिणु। स्थितस्वतुष्यामध्यापिमनुष्येनैज्यतवसः। भूमोत्तलेन निरखति
व्यज्जनोपवरोपुणोवृत्तिपतिपस्तुकनमनुष्यः। वन्दविनाकयतिभाइपदेवतुष्यादिनामकंसतभ
तेपदिशक्तुत्पः। अतस्वतुष्याप्रमाइन्पसंयतपु। इतिवधिकावाक्यप्रभुखउरः। तद्यथा।
स्वोभागवते। विष्णुपुराणव। सितः। सैनमवधौतसिहोजाम्यताहः। सुकुमारकमान्। रास्त्वरोज
स्पमनकः। भाइयुक्तपत्न्यामन्त्रजिघ्रतम्। मध्याह्न्यापिनीयास्यादिनइयेतत्वेपना। प्रतिमा
सुमुनीन्संप्रमाहस्तमभिराकेतवनेनम्। एवंसेपनेवर्षकम्भसत्तेता। नैपूज्यसेतत्रास्तगाभोज
पितृनातेनदित्वाजक्याविसज्जनकुम्प्याते। इयमापिनविबोरपुतानविनायवनेम्। तवस्त्वय्यज्जगाधस

शानिम। न्दरमितिमुक्तिर्मादनम्॥

चूरीरानम। तन्नेवेधमजागमिति। भाइयुक्तपत्न्यामन्त्रजिघ्रतम्। सामान्यान् व्यापिनीयास्याः मध्याह्नं नैमित्तिकम्।
मितीयः। स्वस्याभाक्कुनपूजा। पत्न्यगव्याशानमृश्वमेधादिकफलम्। स्वस्यास्तोनदानादिकम्।
नयफलम्। कर्त्तव्येयदरोनवडास्ते। ययेभाइपदेमास्तिज्जिघ्रतम्। अतन्नेम। पुरापसिपुताप
हराशिवाशाना। शुभाष्टपः। स्नानदानादिकम्। किं। अस्तवेमज्यमुद्यते। योः स्वोपस्पतिगाइयु
दन्तिगापयषासिनम्। पुनहत्यादिषापेस्तुमुष्यतेनातुसंशयः। तस्मोतस्यासरापुस्येकान्ते
केपसदेवहि। विः। कल्यादन्तिगामारगात्वापः। सइया। चतः। पूजयेद्वदेवरांसगधै। धानिम
दिनम्। इन्तिगामारगामिनिविन्ध्याहन्तिगातः। पुण्यमिदना। त्ररतिवाकस्पतिमिरनः। इयमु
पवापिनीयास्याः देवेकमणीतिवाक्यात्। स्नानदानादिकम्सु। भाइयुक्ता। एमीद्वी। एमी
गापुद्यामासा। दुर्गाद्वी। तयेवेतिवाक्यात्। इयमेका। मलयोगपनीकाप्यामन्त्रपादधैव। इयम
गस्त्यादेकया। क्वानेकाप्या। मलमासेसतिवैवस्यात्। इद्वते। शोरागेनैत्यम्। तवद्वी। यो। राव
निशवनेम्। युविस्पलेद्वी। पूजन्म। अत्रानग्नपक्षः। विष्णुभा। जनेकाप्यमिति। विषी। पुनाता। सित
स्पवातेनास्वयन्नु। दिनकेलरोधवे। म्। त्वेनोहिता। द्यो। पूजास्तुखसुतान्नय। कयो। गतेतयान्पपूजये

तद्वर्तकृष्याश्च वराद्वा दशीर्विनाः सवराद्वा दशीर्वर्धयिद्वा सवरा योगिनी कार्या । तेन धत्तेन धत्तद्वप फलावा नैः ।
 कस्तु उवाच । द्वादश्यास्तु विधिः प्रोक्तः सवरा न पृथिक् विनः सधु पाप प्रशमनः सध्वे सौख्यवरापदा । एकादश
 शी पुनस्तस्माच्च वरा न समन्विता । वेज्यास्तानि । पुत्रोक्तो भक्तानां विजयप्रदा । एकादशो युतः पामिया
 चिरोजः । सवरा नानाई नं पूतपोद्दशो जतः । एतस्माद्धत्तेन दभावे केवला कृष्या द्वादशी स्थात । पुष्पोप
 वा सौपने धुद्वादश्या से साते स्या मेधुपाररा मुक्तम् । यदि किञ्चित्त्रयोदश्या सत्यां द्वादशी बोपल स्यते द्वा
 दश्या पार पेतैत्रवर्धये नृत्रयोदशीम् । मलानां निकाले जा द्वादशी नं धिता नूनैः । कुनैति धम्म हनता १
 मस्तो गोध सन स्वती । सन स्वती न दीप्या स्माता सतोर्धे ता धम्म हनता कुनैति धये पम् । एतस्मा
 काना पाद्भिः श्रव्युज्जमान मावने त । पिष्टा प्यल पुक्त मत्प्या द्वादशी भवेत् । अत्यापा मय विषे द्
 द्वादश्या मनुष्या रये । स्नानां धुनं किं पाका पात्रपुला मादि संयुता । आ मत्प्या स्तुति कृत्वा रिता प्राते नै
 विधापव । त्रयोदशी गत्वा द्वादश्या मेव कानये । स्वत्प्या मय पितृ ज्ञातः सध्वं कुर्वन्नुप्यते । अदि

अदि स्तुपानां कृत्या न स्नाहं कर्तुं मतिः । वैश्वदेवादि संकर्म स्नाहं न स्वाजातः स्मृतः । वैश्वदेव कृष्या न स्नाहं मिति
 इत्यादिना न दीप्य पुनारा वचनम् । क्वादि निवेद्य तम् । स्नाने वराणां । तलादि पारणां कृष्या न नं धुं क्वा
 दशी कृषितः । अशोक्तोपा नः स्नापिकृष्या दुदक सारणां । राक्षसानां कृष्या न नो धुं मीरा पुस्यते । पारये
 दुदकेनापि स्वस्तिं नृत्त नृदुष्यते । अशितानां शिताय स्नादापो यिद्वादि नैरिता । स्नीमाग वृते । हनेपादो
 दुदक कार्या पानरा द्वादशी दिने । पस्यात्कस्मात्ता कुर्वीत स्वत्प्या वेद्वादशी भवेत् । इत्यामुनीम कृपा प्रस्ता
 वेः केवल द्वादशी धत्तेतं द्वात्रयोदश्या पानरा दो जाभा वः । द्वादश्या द्वितीयादिने वत्तमात्रायां द्वादशी
 धत्तेतं दन एव पारणां । सवरा योगि न्या मेव तन्नाशि त्रयोदश्या मेव । तिष्यते पानरा कृष्या द्वितीयादि
 ववुद्दशीम् । तथा ना न दीप्य पुनारा । उपोष्य द्वादशी मुद्वा त्रयोदश्या नृपानरा । त्रयोदश्या नृमुद्वा ना
 पारणे पृथिवी फलम् । पृथ्वी दान फल मिषयः । गनुऽपुनरा । संकीर्ताते न द्वादशी धत्त पानरा । पु
 त्रश्या समृद्धा यद्वा द्वादश्या मुपवा सयेत् । अत्र कृतं राते पुराणं त्रयोदश्या नृपानरा । पुत्रयो वसन्त
 धर्षं द्वादश्या मिति पूर्ववत् । काणवः । तस्मात्सध्वं प्रथमेन संकीर्तो द्वादशी सजेत । द्वादश्या मुपवासा । न

न्यसेना नृपति कुम्भे स्वर्गं कृते तामावह नपाद्यो विदिमिः संप्रयोषोषितो पात्रो जगतां कृत्वा प्रमाते जना
 शयं गत्वा तत्रोत्पन्नं भवपुत्रं पुत्रं नृपतिं जलैरवदद्यादिति तादृशं दत्ताय प्रसादयितुं कृतं तत्रो
 यो विनेयापि कुम्भे नृपतिं तत्रोत्पन्नं भवपुत्रं नृपतिं जलैरवदद्यात् तत्रोत्पन्नं भवपुत्रं नृपतिं जलैरवदद्यात् तत्रोत्पन्नं भवपुत्रं नृपतिं
 इके पूजिते कुम्भे सफलं रासुत्तु कुम्भे आगच्छ सुनिराहृतं तेनोत्पन्नं भवपुत्रं नृपतिं जलैरवदद्यात् तत्रोत्पन्नं भवपुत्रं नृपतिं
 पनमोः स्तुते काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः काशपुष्पप्रतः
 रूपनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते
 नृपतिं कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते
 निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते
 यतानोः यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते
 ब्रह्मादिबोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते
 नृपतिं कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते
 जगतां नृपतिं कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते कुम्भे यो निस्तुतं पनमोः स्तुते

११०

१२०

सर्वकामप्रदं नृपतिं स्तोत्रादेव प्रपूजयित्वा ॥ शुक्लपत्रे बबुर्दशो मासि भाद्रपदे नवेत् ॥ तस्यानुष्ठानमात्रे
 सर्वपापं प्रतापति ॥ इत्यं पनयुता श्रुत्या बबुर्दशो मासि भाद्रपदे नवेत् ॥ ततो येका स्त्री लक्ष्मी शु
 कपदे बबुर्दशी ॥ एवं विज्ञानकर्त्तव्याः कर्त्तव्याः पनसंयुताः ॥ तिथिनिर्णये बबुर्दशु मासि शुक्ला
 पक्षी कृष्णा प्रकीर्त्तिता ॥ उदये द्विदशो मासि पश्चात्पाननं प्रतेतिथिः ॥ जया योजने यः कुर्याद
 तायां कृजं हने ॥ वसिष्ठा कर्त्तव्यं तस्य वाक्कले या यजति ॥ अतो नृपतिं तस्मात्पश्चात्पाननं
 बबुर्दशी ॥ तस्यामयार्थं कुर्यात्पनस्य विशेषतः ॥ पञ्चपुरातो ॥ एकादशपक्षी मासि शुक्ले
 पक्षे बबुर्दशी ॥ अर्वाताः प्रातः तीया बबुर्दशी ॥ स्युः पनान्विताः ॥ एतस्मिन् वज्रत वृत्तम् ॥ इत्यं नृप
 र्त्तव्या पनोपरा श्रुत्या ॥ भाद्रपदे बबुर्दशो मासि शुक्लपत्रे विज्ञानतः स्तोत्रात् ॥ सोऽसमा योज
 ते बानु नवैर्दशैर्दशैः ॥ शुक्लपत्रे तिथिः श्रुत्या पनस्य भाद्रपदे तीया भाद्रपदे वनादिन द्वयेतद्वा
 सोऽस्तीत्यात्वेव ॥ भाद्रपदे शुक्लपत्रे तिथिः सोऽस्तीत्यात्वेव ॥ भाद्रपदे शुक्लपत्रे तिथिः सोऽस्तीत्यात्वेव ॥ भाद्रपदे शुक्लपत्रे तिथिः सोऽस्तीत्यात्वेव ॥

993

999

સે વિજ્ઞમેદિ
તિવદ

११२

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

नृप्यं कर्षाणां चूबोदसीम् । संघातो दिनसन्देहः स्नाहस्तदापनोचः । युवानः पितृनोयस्पृताः शस्त्रेण
 वारताः तिनकाप्यं वतुं स्पोतिष्वात् नमभोप्सिता स्नाहकुर्वन्मावास्थोपनेन पुत्रम् युधिः । सधा
 स्नामानवाधो निम्बुगो वानज्यमश्नुते । इत्याद्यन्यपुत्रो गवाक्षमयेका म्यस्नाहपद्वेदप्यम् ।
 इदं स्नाहपाका न्नेन हितैः काप्यम् । नामानेन । अन्पत्रकृतो ह्येनवर्जपथ्यं ननधिगुदान शकाप्यम
 वतुते नापिक नृप्यम् । एतास्ति योमहालयसन्नाकात्रिका मावास्थावाष्ट्रिगयो । न्वएकामहा
 लया रनाहेन वदेवते सदाश देवता स्नाह मिष्टान्ने केवित् । पित्रादित्रयी । मात्रादित्रयी । माताम
 स्वादित्रयी विहितहारशदेवतम् । एता मासनाद्युदिकम् । पिण्डदानमात्रमन्येषां गौतवगुगुत्तु
 नुनदुहितपितृष्वस्मत्तृष्वस्त्रभोगन्युपस्थादीनामपीष्टान्यप्यतिपुत्रवत्प्राः स्त्रियाः केवित् । शि
 व्यनाजोदयोमहालयस्नाहयोप्यास्तप्यगुणोप्यावामवन्ति । एतस्सन्प्राप्तिपुत्रेणाकार्यम् । कि
 नुनी वन्ति तर्ह्येणापि स्तुनक्तिनं कार्यम् । तत्राद्येन मन्त्रावाहनाग्नौ कनराग्निकिरमिगुनामप्यस्व
 स्वधाशथावज्जनीयाः । इदमलमासनाकार्यम् । युद्धविधेयम् । अत्रकेवलमनानीकत्रेस्नाहमहाप

११३

१२३

लं द्वितीयो जेतोऽधिकम् ॥ एवं द्वितीयाः शतपसयनम् ॥ अत्र पञ्चम्यादि स्नाहं कृत्वा यनेनोक्तम् ॥ आश्वि
 न कृत्स्नमष्टमी कपिलाप्रसिद्धा । नोहाती व्यातिपातं भौमयोगमहाफला । तत्र स्नात्वा मास्कनसंप्रपकपि
 षोऽं गोदद्यात् ॥ सरोजो कलि कायान् ॥ अथ नाद्रुपेयके कृत्स्नेन स्त्री गुर्या भवेत् ॥ संज्ञया कपिपलाज
 स्वीतिथिः पत्रमदुर्जना । बन्धोदययदाह स्त्री भवेत्प्राण्डुनाहरी । बन्धुजस्य सितपत्रे सेवोपो
 ज्योपलतः ॥ स्नाना दोषना । गोम्रीसो नोतिवचनात् ॥ इयमेव बन्धुजस्यो सा बन्धोदयस्थापिनी ग्रा
 ह्याः ॥ दिनद्वयेन त्वेष्वी । अत्र बन्धुजतं कार्यम् ॥ आश्विन कृत्स्नाज स्त्री महाहन्त्री भ्रतम् । अस्पृ
 ष्यमात्रमन्त्रकृत्पातते स्स्त्रियनकार्यम् ॥ हस्ताव्रवनाग्नौ स्याद्विसर्जम् ॥ प्रथमी मयमवादेनेन कार्यम् ॥ अ
 वमिदनं यथा ॥ श्रीपतिः ॥ येनैकः स्थरातिदिपि द्वायावसानं वा नरेव देवमादितेन कौटिल्यः ॥ यः स्वयं
 रीद्रवति तदिपि त्रयस्य दानं तिस्रस्य देवपुना नरे द्रव्येनेत्यम् । प्रथमा नमेदो जना नपञ्चा स्वयं
 दय व्यापिनी ग्राह्या ॥ पत्रदिने बन्धोदयाह द्विमुहूर्तं व्यापिनी त्वपना नोवत्पर्विवे ॥ कृत्वापिनी

अन्वष्टकायां वृद्धौ तु गयायां वृद्धये हनि। मातुः

राखः प्रोष्ठपद्यावतीतायां मद्यापुत्रोत्रयोदशीम् । प्रायश्चाद्वैकृत्यं मधुना पायसेन वा । ब्रह्मपुत्रायो ।
 अथ मधुना ब्रह्मपुत्रायोत्रयोदश्यामिवास्व । प्रायश्चित्तो मनः प्रीतिः । अथ मधुना पायसेन वा । ब्रह्मपुत्रायो ।
 मानुष्ये कृत्स्नं स्वर्गं पुनश्च । नृणां त्रैः कीर्तयन्तं स्वर्गं कृतं । पापं संपुत्रोत्रयोदश्याः का
 न्तो मधुसंधुनम् । तस्मात्तास्तत्र विधिता तस्यैवावसेन वानिधा ज्यैष्ठ्ये । तस्मिन्नेतन्नाशयतीति न वा
 सा । पापं समात्रं परं पश्यत्येकैः प्रायश्चित्तान्तरैः । मेज्जमात्रेणायः प्राणान्स्थारयति वा स्वयम् । पात्रासं
 केदेवेहैत्रयस्त्वात्मविभ्रमात् । स्नाहनेनापिकर्तव्यं ते स्नेहयेत्सुसम्मतैः । त्रयोदश्यां प्रयत्नेन वनासु
 वमवा सु । नास्मात्पुनतनः कालः स्नाहंश्च त्रयते । यत्र सा न्नाद्विहितो गृह्यमृतमनुजम् ।
 वसिष्ठः पितापितामहस्त्वेव तथैव त्रयितः मरुः । उपसन्ते सुतं जाते राकुत्रा इव पित्र्यैः । मधुना सेत्तया
 राकैः पयसा पायसेन वा । एज्जमात्रेणायः प्राणान्स्थारयति वा स्वयम् । पात्रासं केदेवेहैत्रयस्त्वा
 त्मविभ्रमात् । स्नाहनेनापिकर्तव्यं ते स्नेहयेत्सुसम्मतैः । त्रयोदश्यां प्रयत्नेन वनासु
 वमवा सु । नास्मात्पुनतनः कालः स्नाहंश्च त्रयते । यत्र सा न्नाद्विहितो गृह्यमृतमनुजम् ।

सार्थिजापुत्रं पायसं रभिरागयने । केवलत्यासं योः महत्त्वम् । ततोपि मद्यात्रयोदशी दस्ता कृपी गिज्ञां ध्याया
 त्वम् । अत्रादिकर्तृनाहम् । स्त्रीपतिः कृत्स्नपन्ने त्रयोदश्यामिवास्व । करैः । यदा तदा गिज्ञां ध्याया त्नाहम्
 एषे ध्यायते । ब्रह्मपुत्रायोत्रयोदश्यामिवास्व । यो गोमवा त्रयोदश्याः कुञ्ज न द्याय सङ्कः । भवेन्महापापं स्वयं
 शिष्यैः करे स्थिते । पावदेययोगस्तावत्सावद्युल्लोनेनोत्रयोदश्याः । तथा स्मृतिः स्मृतं केमृतं कवापि
 यस्तनो खन्दस्वयोः । ध्यायां कुञ्ज न स्यान्नुभुक्त्वा दुनरकं व्रजेत् । गजध्यायावती पातेष्वननु
 ग्नरकं व्रजेत् । इति वक्रचित्पाठः । प्रमारा ब्रह्मणो भुक्त्वा तत्तत्त्वाद्यायरावनेत् । ब्रह्मपुत्रायोत्रयोदश्यामिवास्व ।
 कृत्स्नपन्ने त्रयोदश्यामिवास्व । यो गोमवा त्रयोदश्याः कुञ्ज न द्याय सङ्कः । भवेन्महापापं स्वयं
 शिष्यैः करे स्थिते । पावदेययोगस्तावत्सावद्युल्लोनेनोत्रयोदश्याः । तथा स्मृतिः स्मृतं केमृतं कवापि
 यस्तनो खन्दस्वयोः । ध्यायां कुञ्ज न स्यान्नुभुक्त्वा दुनरकं व्रजेत् । गजध्यायावती पातेष्वननु
 ग्नरकं व्रजेत् । इति वक्रचित्पाठः । प्रमारा ब्रह्मणो भुक्त्वा तत्तत्त्वाद्यायरावनेत् । ब्रह्मपुत्रायोत्रयोदश्यामिवास्व ।
 कृत्स्नपन्ने त्रयोदश्यामिवास्व । यो गोमवा त्रयोदश्याः कुञ्ज न द्याय सङ्कः । भवेन्महापापं स्वयं
 शिष्यैः करे स्थिते । पावदेययोगस्तावत्सावद्युल्लोनेनोत्रयोदश्याः । तथा स्मृतिः स्मृतं केमृतं कवापि
 यस्तनो खन्दस्वयोः । ध्यायां कुञ्ज न स्यान्नुभुक्त्वा दुनरकं व्रजेत् । गजध्यायावती पातेष्वननु
 ग्नरकं व्रजेत् । इति वक्रचित्पाठः । प्रमारा ब्रह्मणो भुक्त्वा तत्तत्त्वाद्यायरावनेत् । ब्रह्मपुत्रायोत्रयोदश्यामिवास्व ।

गुणतिनाह्वावदुर्दशाभवेयुक्तामावास्यान्तु कामिकी। यौवने मृताभ्योऽश्वनाहर्धात्रैराहर्षपर्यन्तं यो
वनमिति वायस्पतिः। कामिकी तिकास्वनाहमेवामवायां नृत्तमिति। भवति नित्यमभवदुर्दशामेव।
स्वाणामपिशुश्चरतानामवके विदिष्टेति। ननु पुंसवसमवपिते सह गमने रतानाम्। आसां पृथ्वा
सहसनाहर्दशनात्। स्मृत्यन्तनाह्वावस्पतिः। नयाणि द्वाः पृथग्धास्वमानादिनाह्वात्। स्वभृते पिता
मात्रादिस्तत्तिनासां पतेः स्मृता। अवमानादिनाह्वाहर्दशनात्। तिसास्वरिकं यद्विगयास्वशकास्नाह्व
तिरित्तेमिभक्त्यन्तते। नयाहान्वशकायद्विसृष्टिपिण्डोऽङ्गणदिकम्। आरीतां स्यात्पृथक् स्नाह
मन्यवपुतिनाह्वात्। आदिशद्योच्यते श्नाह्वाह्वायुहागम्। अदिना पन पन्नाह्वा
वस्पतिर्लक्षितम्। आशयायां पृथमे पने केन्यासीत्यदिशकात्। मृताहनिपुनये स्नाह्वा
स्पतिमा नवाः। तत्पुंसं स्वस्तरं यावत्तन्नाः स्युः पितृनाधुवम्। कस्मिंश्चिन्मासि मृतस्य पतिपि
स्तस्याह्वायोऽत्रैतन्मृताह्वाह्वात्। अत्र वदुर्दशां करतानां भाषायां विज्ञाप्युल्लादिनरतां।
नवदुर्दशाकाप्यम्। वदुर्दशाह्वाह्वेश्वदेहिकमेकादिशकाप्यम्। स्नाह्विवेकोगाह्वावपयया।

[illegible]

यात्मकः॥ अत्र निमित्तवचनादंश आहंसायेनैमित्रिकतादायतनन्येषां नित्यं कांश्यं च॥ अमावास्या
 एकादशः कृष्णपक्षेऽयन इयम्॥ इयं ब्राह्मणसंपात्रिविषुवत्सूर्यसंक्रमः॥ व्यतीपातो गङ्गाया
 ग्रहणं चन्द्रसूर्ययोः॥ आहुप्रतिरोचिष्वेव आहुकालाः प्रकीर्तिताः॥ अन्ये प्राहुषध्ववेदुष्याः॥
 एतेषामवस्यकत्रैव तयानित्यं च॥ अमायां सर्वकामावाप्तिरित्यादिकत्वायनवचनेः कांश्यं च॥
 कात्यायनः॥ न निर्वपति यः आहुप्रसीतपतिको द्विजः॥ इन्द्रो यमासिमासिप्रायश्चीनीयते हि सः॥
 वारस्पृहती योशेनाति स त्वाससीपतः॥ चन्द्रज्ञयमाह्वायायनः॥ चतुर्दश्यष्टमे भागे हीराणाम
 वति चन्द्रमाः॥ अमावास्या कृष्णशेवततः किञ्चनवेदनु॥ चतुर्दश्यष्टमयाम नारभ्यामावास्या
 एमया भोरेभोमावदिन्द्रज्ञयतावत्स्यात्॥ अमेनवाधेयनामावास्याष्टमे यामे चन्द्रमसः
 कात्यायनः॥ केचित्तनवयामांश्च दृश्यकालमिच्छन्ति॥ इष्टिकालमाह गोकर्णः॥ पूर्वाह्ने का

यमव्याने यदिर्वसमाप्यते॥ उपोष्यतत्र पूर्वद्युस्तर्ह्यौ गदुष्यते॥ उपोष्यदुत्यन्वाधानादि
 कर्म॥ त्रिसुहृत्तौ द्वितीयावततिपद्यापरान्हकी॥ अन्वाधाने चतुर्दश्यं परतः सोमदर्शनं
 त्॥ चतुर्दशी च संपूर्णा द्वितीयाज्ञयगामिनी॥ चतुरिद्विमावास्याभूतकालादिकीति
 या॥ पाणकालतिथिर्द्वाषाढाहोरात्रयदिदृश्यते॥ पर्वतत्रातरेण ह्यहिन पूर्वमकल्पयत
 शातातपः॥ तिथेः परस्यादिकालग्राः स्युर्नानास्तथेकाभ्यधिकान्तुतासां॥ अहोरात्रयो
 वसंश्चिच्छेत्संगवा दूर्ध्वं प्राक्पूर्ववर्त्तनाद्वेः॥ सापेतामप्योतिविज्ञेयामघः कालविधाति
 थिः॥ कात्यायनः॥ तथा प्रयोज्यहासे च ह्यहो प्रथमपरं च॥ अपराहो परात्रोपरि पर्वसमा
 प्यते॥ उपोष्यतस्मिन् न हतिश्चाभूते यागदुष्यते॥ पञ्चाशवेव कुञ्चीतिसप्तपञ्चादिकं च हम्॥
 पूर्वाह्णवकुर्वीति विदुः॥ अन्ये महर्षयः॥ पूर्वप्रहरे द्वितीयप्रहरे वा यद्यमावास्याहानि सप्त
 चतुर्दशीयुतामुपोष्य प्रतिपत्संध्यायागकालः स्यात्॥ अपरान्होत्रोवायद्यमावास्याहानि सप्त

दातामुपोष्यश्च प्रतिपद्येव यागः स्यात् । वैश्वदेवः ॥ पर्वण्येष्वनुर्ध्वं श आद्याः प्रतिपद्यस्व
 यागकालः सविज्ञेयः प्रातरुक्तेमर्गाभिभिः ॥ आहुकालमाह । यदा चतुर्दशी यातेतुरीयस
 नुपूरयत् ॥ अमावास्या हीयमाना तदेव आहुमिष्यते । चतुर्भागा वतुर्दशीतुरीयभागमन्
 पूरयत् समाप्तिकरोति अमावास्या हीयमारा ॥ चतुर्दशीपरिनेनापरान्ते द्योतिनी तदाप
 र्धेद्युः आहुकालः । कात्यायनः । बद्धमाना ममावास्या तत्रैव परान्ते हविःमासास्त्रीनधिकोवि
 पिपित्तयज्ञस्ततो भवेत् ॥ यद्यमावास्या बद्धमतीदिनद्वयापरान्ते द्योतिनी तदापरैर्द्वयैश्च
 कालः ॥ समाधौ दिनद्वयापरान्ते द्योतिनी पृथुर्ब्रह्म आहुकालः । दिनद्वयः परान्ते द्योतिनी मध्या
 न्ते द्योतिनी परादुरेव आहुकालः ॥ एतद्व्याप्य आहुमासत्रयतद्विचारकमिति रच्यते । ए
 तदा वषट्पञ्चमवास्यावतिरिक्तं । एतदा बद्धमानेऽबद्धमाने वा चतुर्दशी संध्या आहुकालः
 नात्या सुचन्द्रतयापज्ञया । कात्यायनः । आग्रहाशिरा ममावास्या तद्यज्ञैश्च स्पयागो भवेत्

ध्याने ३३

विशेषमाभ्यां वृत्ते च न्वारविदो जनाः ॥ अत्रेन्द्रवाहे प्रहरे वतिष्ठते चतुर्थभागेन कलावधि
 ष्टः तद्वृत्ते नुर्त्यमेति कर्तव्यं एकं योतिश्च कविरो वदंति । तदंते चतुर्दश्यते । मावास्या प्रथ
 मयामादो आहुकालः । अपरान्ते सति संभवेना न्यथा । एवं वारं च प्रमासा विदित्वा हीरो तस्मि
 न परान्ते च दद्यादिति विशेषात् ॥ कात्यायनः ॥ यदुक्तं तदहस्ते वदानीनेति च नृमाः । तत्र या
 ज्ञेयस्य हीरागालनवत्पापं अनेनेत्युक्तं ॥ हीयमानपक्षे चतुर्दशीदिने आहुतदप्यमावा
 स्याकाल एव चतुर्दशो मेव । कात्यायनः । संमिश्रायाश्चतुर्दशा अमावास्या भवेत्तु चित् । अ
 च्छिन्ना विदुः कोचद्विधा भित्तिवापर । गता धातुन ह । होमः । इति कृतीति प्रकरयन्ता
 ह ॥ हारीतः । अमुहूर्तापिकर्तव्या दर्शापूर्वापि चतुर्दशः ॥ मुहूर्तत्रयमिकायां यथेष्टं सामगीति
 मिः ॥ सग्वेदिभिः पूर्वो यजुर्वेदिभिः परा ॥ सामवेदिभिरनयोर्वैकुचित् ॥ पूर्वोक्तवत् सति सं
 भवेत् आहुम् ॥ अमावास्या प्रतीकेतु तदंते वापि निर्वपेदिति कात्यायनः । उर्वत्र परान्ते द्योतिनी
 वाक्यमिदम् ॥ एकोदिष्टवेलायाः मपि पार्श्वाममावास्यायामेव आहुप्रधानातिथि चत्

53

निवृत्तः
सामि

१६

५३

१२१

मुत्पः

१२१

निधमनातिर्विशमुपैति। सुप्रतुर्विधः। स्मृत्यन्तनेवावस्पतिः। समर्नैतत्तुप्रभइत्ततोऽनुभवे
 वलभइएवत। एषावतुर्विधानांवेज्जनानां सर्वस्महेसंप्रदितस्तत्तानि॥ पः कथं नोनः
 शिनसासमनाहिमनिकाकप्रसमन्तभइः। कृष्णनमुक्तः शिनसोतसावभवेत्यभइः
 सितकण्ठपृष्ठः॥ कण्ठोनसीयस्पतुवेवकृष्णसमन्तोपः नुसितोनुभइः। कृष्णामवेत्कण्ठ
 गतेवनेखायस्यापसायवलभइनासा। एषावतुर्लामपिकाप्यसिद्धेयायामविसुव
 मतः सत्य॥ वनाहमिहिरः॥ स्थुलेनभूततकण्ठः कृष्णगतोभइकारकाभइः।
 आकण्ठमुखाहृष्टः संपूरणः पूरयत्याशाम॥ कृष्णगतनेस्पविन्दुः सितकनरा
 नः सनितकण्ठः। पोतोगोपोतशितः कनः खञ्जनाहृष्टः॥ स्मृत्यन्तने
 आकारभइगतमात्रकृष्णसिताननः काप्यविनाशनायास्याधोहनिडाइवसनिका
 शागोमुवनामाखलखजनी ८॥ निरीक्षितः आदिवसप्रभतं कृष्णोत्पलशति

५१

मेषुनमेति

मः॥ इजवनाहमिहिनः॥ अपसरभिकुसमतनुषुसलितारापेजुपण्णकुनिनुगाध
 जगः मूर्च्छि। प्रसासेषानहम्येषु। गोगोष्टसुमागमपज्ञोत्सवदिजसमीपेजुहस्तिनु
 नरुमशालाष्टत्रधजवामनोद्येजु। हेमसमीपसिताम्बरकमलोत्पलपूजिनोपतिवेजु।
 रधिपात्रधान्यकूटेशोःभीषानिखंजनः कुनुते। पङ्कत्वाइन्द्रजिगीनसस्पकृगामया
 पगतोः शतुलेगोवस्त्राग्निः शकटेस्पदेहविधंसः॥ गृहपटनेः र्पविभसोवइवंधोः गुवो
 भवतिनोगः॥ पृष्ठत्वजादिकानांषिपसंगममाहनतिआशु। मर्हिवोश्चगृहभास्विम
 शानुगृहकोराशकनासहृष्टः। प्राकनकेशभस्मस्तनियतमसोमननानुग्मयइ॥
 पः तोधुन्वन्तशुभः। पिवन्वानिवा निवाहस्पः। सप्यदिपः। प्रशस्तो निष्फलः खज
 नोःस्तमयेः तस्मिन्निधिर्भवति। पस्मिन्यास्मिन्वष्टुदपतिनवतलेस्तिकावः। अंगारभुप
 दिशान्तेपुनीषणा। अस्पतकोतुकपनयनाधरवनेइनित्रीम्। मरुतिकलविभिर्नोमितीः

तनुसमानफलः स्वगः धनमभिनिजोपमानको विपतिवर्धुसमागमप्रदः नृपतिर
 पिशुभशुभप्रदो रोगमवलोक्ममहेतवे विदधात् कनभिषुक्तमभूपपुक्तमर्थशुभमभि
 नन्ति तमे प्रतिवृद्धिम् ॥ अशुभमपि विलोक्य खलु नोद्विजत उतापुनरुद्विजतः ॥
 ननपतिशुभप्रसादपुया यदि नदिनानि वसन्तमासभुक् ॥ तदर्थेनेपदजीयाम
 न् ॥ स्मृत्यन्ते ॥ नीलकराशुभप्रोवसवैकामफलप्रदा ॥ पृथिव्यामवतारो
 ऽसिखलु नीलनमोस्तुते ॥ वावस्यति ॥ अनेषु वंगोषु गजवातिमहानोषु नाय
 यः कुशलेनदः शुविशाद्वेषु ॥ भस्मास्त्रिकाष्ठनखलोमस्तु नखद्विष्टादय
 तिनियतं खलु खलु नीलः ॥ कृष्णमानने ॥ विचलदिकाम्यसिद्धि न तुला
 यक्रेतुताशे च नयाप्येनो गभयं नृद्विषिकलिनीमः सप्तशालये ॥ वापय
 व्यां वनस्त्रिमन्तमदुल्लंदिम्यागङ्गा नावोतने रेशान्यामनराधुव

निगदितो लब्धराः खलु नः स्मृत्यन्ते ॥ अयासमीये गजमस्तके वास्त्रेय्यदयव्या
 स्तरासन्ति यो वा आकाशमव्यगहने वने धन्या जनः प्रश्रुतिवन्त नीलम् ॥ नमाका नम
 न् ॥ सयोग्युक्ता प्रतिपुत्रवृत्तमेदस्यतामिषिशिखाद्वेन ॥ वेदस्यसेप्रावीषनिगता
 यावत् खलु नाश्वयमेयानमस्ता ॥ अशुभदरीनेकमर ॥ मासेनभुज्जीतशयेत मन्त्रोक्ति
 पनमेवतदिनासप्त ॥ स्त्रियाज्जपत्तं नृज्याववकोपोरपुमान् वंजनमर्षयेत् ॥ हरिश्चाजः ॥
 एतत्फलनाजकुलोन्नवानां स्थास्मानवानां मुनयो वदन्ति ॥ प्रकल्पयेदस्य कुलोन्नवानां न
 नतदुनस्वकुलानमानाद ॥ हस्तस्थकेषोऽशदिनानि हस्तिगोवीधनमृगारोभिनेनावंन
 स्थासे शिवारितापूज्या ॥ अत्र हस्तस्वादनः ॥ अदनात्रावविहस्तागमपूर्वादिनोवतदुनर
 दिनानभः ॥ आश्विनशुक्लपक्षे कवमाह ॥ भविष्योत्तने सुविनेत्रे धौम्यवाक्यम् ॥ आश्विने

३
 मासिपुलेनकर्तव्यं नवनात्रकमात्रमिति पदो नुपावतु नुमीभवेत् विना त्रैवाधिकर्तव्यं स
 क्रम्यादियथाक्रमम्। तोरुभिस्तु नैव नैवनात्रावविजयापिना विना त्रैपननात्रवाननात्रमप्या
 विवा। कर्तव्यं भूतिका मेसु म्ना पुनानापसिद्धये ॥ विनायः कं वुग्गां वनं हरेव सति वपती न
 दिशस्व विदिरवरेव कुण्ड सेनापतौ स्तथा ॥ शस्त्राणि वाद्यसंघोषनाभ्यां न कनरागनिव ॥ १२३
 सह पूजनपदता उपराने श्वदेवताः प्रतिपत्तु न्येस्वोपूजने प्रतिपदाघषा उशदगानपरापूजान
 म्मस्तत्र शुद्धासम्प्राद्या प्रतिपत्तु द्वितीयायां द्वितीया प्रतिपद्युतति वाक्यान् अमावास्याकुरु
 पापुतापित्यज्या शुद्धभावे द्वितीया पुताम्प्राद्या मरयिकीष्टि म्मपूजनापि ग्राह्या सवेदिन ह
 पव्यापिने सुभावा तदापूर्वैव साहस्रनन्तत्र पुतातिपुण्या विवावेधतिपोगिनी निविद्धा
 तस्यां तपो न कृतमाने एकवन्तान्ते वा पूजानम् ॥ ताभ्यां पुता द्वितीया पुतावेन्न नत्र दोषः ॥

एजातमः प्रातरेव प्रशस्तः ॥ १२४ ॥ प्रवमवराणां नु नो ध्वेनमभ्यासेपिका र्थः ॥ न
 ज्ञातुं न त्रि ॥ आरम्भं प्रवेशविमर्शनातिप्रातरेव का र्थाति तिष्ठते ॥ अत्र प्र
 नानुधानम ॥ आहुता उपवासादिति ॥ अत्र नवनात्रासंभवे सुनात्रे एजाप
 यसादो न दोषः ॥ नवत्रासनात्रमन्त्रे एकनात्रे वा शक्ति मताति क्मप एजादि
 कं का र्थमेवा प्रतिपत्तु न्येस्वोपूजने प्रतिपदाघषा उशदगानपरापूजान
 म्मस्तत्र शुद्धासम्प्राद्या प्रतिपत्तु द्वितीयायां द्वितीया प्रतिपद्युतति वाक्यान् अमावास्याकुरु
 पापुतापित्यज्या शुद्धभावे द्वितीया पुताम्प्राद्या मरयिकीष्टि म्मपूजनापि ग्राह्या सवेदिन ह
 पव्यापिने सुभावा तदापूर्वैव साहस्रनन्तत्र पुतातिपुण्या विवावेधतिपोगिनी निविद्धा
 तस्यां तपो न कृतमाने एकवन्तान्ते वा पूजानम् ॥ ताभ्यां पुता द्वितीया पुतावेन्न नत्र दोषः ॥

[illegible]

47

[illegible]

५२१

हृदयमिहकाक्षसेधोनासुनस्वती॥ ईश्वरसर्वदेवानां सलाकमहस्वती॥ वामभा
 जाधुनोक्त्यास्त्रिभुवनं शावमहासुनम्॥ एतयन्नाहुर्यो नशापसोऽप्यमराया
 दन्तिराष्टतः सिंहसन्धेयमिमास्वनरा॥ वाहनपूजयेद्व्याधृतं येन नवानरा॥ क
 आतोवाहनैः शुक्लैः स्वतवन्दनवर्धितैः॥ अथ शुभमन्त्रातिन्याः॥ यदा वासभुजाप
 ज्याशुभासुनवर्तता॥ नवास्याः शक्तयः एव्यास्तदा उद्विनयको॥ एव नदीनन्त
 दन्तिका॥ शाकंभनीसिवशतान्दीः सेवडगा॥ भीमा भोमनी प्रतासामैकैवतु
 नाममृजावाष्ट्रजयत्॥ अथवा॥ अन्नसूरीसिद्धस्वतीवाला मलाविनजाज्वाला
 मुखामरापुयिद्याकामारम्याद्याऽष्टकेलदेव्याः पूज्याः॥ पूजापद्धतौ नन्ताम
 विध्वन्नुतिमासु लप्यतेरम्यायाऽष्टपूज्याः॥ अथवा॥ प्रथमधीविः कासुवधाना
 सुवतुवोक्त्याऽष्टपूज्या भवन्तिष्टपूज्याः॥ एकैकोसु रूपाकन्यानि त्रयमेकैकवद्व्या
 वाष्ट्रजयत्॥ सर्वकामावाप्स्यत्येन सारास्य केन्याः जपात्येन त्रियस्य लाभाति
 वरमस्य सुतात्येन द्रुपस्य दाउगाक मिता॥ वाराहो लादेः पूजयेत्॥ पूजाक्रमः॥

सा५

का३६

ला

१० अंगेगायोमर्बनं गाराशष्टनर॥ आवाह्यवरणम्॥ असदतममिह निन्यासः॥ अ
 र्वपात्रार्चनम्॥ अदादर्शनम्॥ आनर॥ आवाहनम्॥ पाथरा॥ अर्चनं॥ आवमनम्॥ व
 न्ननपुष्पदानम्॥ वस्त्रदानम्॥ धूपः॥ दीपः॥ नाताविध्वनेवधम्॥ पुनरावमनम्॥ ताव
 लम्॥ दक्षिणाधमन्तवलीनिवेदनम्॥ सुगामादिवलिः॥ एलाकर्षणकफदिनिवेदनम्
 नामनन्दोत्तनम्॥ फ्रदक्षिणाम्॥ नमस्कोनः॥ शखब्रह्मादिवाचम्॥ गोतमः॥ नमः॥ ल
 वापुष्टनयनम्॥ नासमाह॥ अहो वाराहयेनमः॥ कर्णिकायाम्॥ ऐहो अर्चनारिपनम्॥
 ऐहो देव॥ ऐहो हृदिमाहस्वयेनमः॥ अर्चनार्थम्॥ ऐहो उकोमयेनमः॥ इन्द्रियाणाम्॥
 ऐहो जंवेमयेनमः॥ नेत्रेणाम्॥ ऐहो हृदिमाहस्वयेनमः॥ मूर्ध्निमायाम्॥ ऐहो श्रोत्रो
 नासैलनमः॥ वायव्याम्॥ ऐहो हृदिमाहस्वयेनमः॥ उत्तरेणाम्॥ ऐहो अशिवदेवनेनमः॥ प
 नान्याम्॥ ऐहो अः वशिठकोयेनमः॥ पुनः करीकायाम्॥ ऐहो हृदिमाहस्वयेनमः॥ त्रेपालापन
 मः॥ ऐहो अर्चनार्थमेववापनमः॥ ऐहो त्रैलोक्येनमः॥ कुम्भेन जलि

७

३०

१२७

उपाहोतुवलिभिः कृपमाना किं नोदिनी। समापुथाश्महादाह नत्वाभनलभूषिता॥धनुः
 लेखवर्मासि शिववक्त्रगदाधरा॥ अथवा॥ दधत्यश्मजावाणमुशन्तं वज्ररुनके॥ शस्य वरा
 शरत्तवस्तु कं वसुधाविप॥ वस्तारपादना नक्तवीजवधुजाक्तनृपाणिधापुता॥ अथपन
 त्वासाः॥ कनकाक्तनृकान्तिः साक्तकान्तिः कनकास्वशादेवी कनकवराभाकनकात्मभूषणा॥
 कमलाकुंशपाशाञ्जनलहरीतवतु॥ अथवा॥ धनुः लेखवर्मासि शिववक्त्रगदाधरा॥ अथपन १२७
 कान्तिकायाः॥ नक्तान्तिः नक्तवराणां नक्तसद्वाङ्मूषणा॥ नक्तपुधानक्तनेत्रानक्तकेशाणि
 भीषणा॥ नक्ततीक्ष्णनखानक्तदशना नक्तदन्तिः॥ वस्तुवविशान्तिः साक्तमनुपगतस्तनी॥
 रजपात्रं वसुसन्तानगतवविभक्तिसा॥ शक्तभूषाः॥ शक्तभनेलीलवराणां नक्तान्तन विजयवना॥
 गम्भीरनाभिस्त्रिवली विभूततन्त्री सक्तकेशसमानुगतहस्तानधनस्तनी॥ मुष्टिः शिखी
 त्वेः पूताकमलकमलालया॥ पुष्पपत्रवमूलादिफलाद्यैः शक्तसंवेपम्॥ कर्मुकं विस्तुनत्ताकि

विभ्रतीपत्रमेश्वरी॥ शोकेन्द्रनीशताक्षीः सोमेवदुर्गाप्रकीर्तता॥ श्रीभाषाः श्रीमापनी
 लवणीवदक्षदशनभासना॥ विशाललोचना नक्तदन्ती॥ कुंशपाशवरा॥ वदक्षस्य
 उमउशिः॥ यात्रवविभ्रती॥ श्रीमय्याः॥ तजामणुलदुर्गाभामनावित्रकानिभूत॥
 वित्रभामनवराणां समस्तमात्रातिगीयेत॥ एवमावाप्तदलेयन्याभिरिवतापुत्रयेत॥
 नरस्यवेकृतो॥ कृत्वातुममयोमनिसत्वाप्यासनकोपनिःविशमतस्तस्यैज्यावरा
 तपायसकपुना॥ आकान्तकृपेत॥ तस्याः पुष्पधुपाहिततक्षीः॥ एताप्येवातनी
 देवीप्रारोपयन्तमाययत्॥ जयन्तिदुलाकीलोपुत्रनरा॥ सर्वस्यवुद्धिरूपना
 नायागीशुक्तिः श्रीनक्तमन्त्रेयवाजासमूपायव्यवजयेत्॥ भूतिशुद्धिमन्त्रः॥
 वेतः लाश्वपिशवाश्वभूतनक्तः सतीसयाः॥ अथसन्तुतभूतासक्तवदुर्गा
 जीवकनाम्यहरा॥ एवमादिबालदानान्तापुनोक्तुर्गाशिवाशान्तकगीति॥
 माहिमब्रिहतिस्त्रात्रपठतापम॥ ७७ भूर्भुवः॥ स्वनिवावाहनम॥ ३७ हादुर्गा

डुगीनन्तासास्तेहतिर्बदानमः॥ श्रीवैद्यमरतोदुगेशेकनस्यमदाप्रियमः॥ विल्वपत्रं
 यक्षामिपवित्रंतेसुनस्वति॥ वन्दनेनसुखेनकुसुमनायिलेपितम्॥ विल्वपत्रं
 यक्षामिदुर्गाह्यनतागतः॥ पवित्रंवेशिवादिनाद्रातापुष्पासदाप्रियमः॥ तत्तेड
 र्गपयक्षामिसर्वकाव्योसर्वेषां॥ इत्यादिपुष्पञ्जः॥ अथवा॥ एवमादुगीयेनम
 एवंदिपादिदानम्॥ बलोदुविशेषः॥ उतिः॥ अतिशयपशुनासिन्नेनायजनस
 रतलोकात्मजयथासिन्नेतिः॥ सतेलोकाभविष्यति॥ तज्जपिमायिवेतामः॥ एवम
 र्मः॥ एवमेववायुः॥ १७॥ भवानत्रयतुल्यपाययिवा॥ ततःकुशः॥ ओषामः॥ ३८॥ वा
 तेतेसुखामि॥ एवंनेनकरीनासिकाशिनीवज्रः॥ पाशयेष्टमः॥ ३९॥ एवम
 दानिनाद्वयः॥ सिनाशुचिन्वदनायेनमः॥ तितक्षिनसिसिन्नेनदद्यात्॥ मु
 खकाशिलिकोपेननमः॥ एष्टलाहृदयनमः॥ सधृष्टमः॥ ४०॥ एवम
 मः॥ १७॥ एवमः॥ कायेनावन्भागावेसासुमेनवेसागता॥ कागास्पवपशास्ति
 निसान्ति॥ अमिहकुर्वताम्॥ करणपुतुगाविन्ः॥ एष्टकननाईनः॥ शिनः॥

चतुर्दशसिंहस्वर्णन्यवकेशवः॥ पशुगानी॥ पशुपाशयविलिः॥ शिनरेखाद्यो
 महिः॥ पियोयानः॥ एवोदयात्॥ तत्करीपायः॥ ३९॥ हामितिपुत्तनमः॥ अथवा
 पशयानिप्रस्तोसबलित्वंदरिद्रकाप्रियः॥ तुस्मानेवतुमदुगासनकेः॥ पशितेस
 वतिकरीस्पृष्टपादः॥ वलितः॥ महिषाकागमषारागुचिनेरातवान्यः॥ मा
 समेकंवेवमदरताभवतिवाराकाः॥ अथिकदानेन॥ भविष्य॥ उचिनेरातरास्
 यातयेताविधिषत्तनः॥ अत्रस्यदशवर्षाणिउचिनेराप्रतपिता॥ महिषराशतं
 चीनरताभवतिवदिद्रका॥ सहस्ररनिमायानिस्वदनुचिनेरातुः॥ प्रतिपति
 केशतंस्कांनंद्यागि॥ मुजाज्वैतैकेशप्रशाप्यनादोनिसमीपेवाय्यागि॥ अ
 वदुगीह्यात्रमाहमाह॥ सपुस्तकावनेराकाये॥ पुस्तपोषादोनिवाये॥ ४१॥
 नीयम्॥ नहतिनभुः॥ मो॥ शहृदलिषितंपुस्तं॥ वर्यमः॥ तत्रवनित्रयम्॥ ४२॥
 समममोत्तनमभेदन्त॥ मयुकैरभवचः॥ एवममः॥ महिषासुनंतेन्यवच

गोसमोभने। एवमुच्यते। स्वानाम्। नन्वमेषु स्यात्। तस्मिन्नेवमेवेति नष्टं न्या
उत्सोऽनुसूयासदा। एतन्नायाः स्वरुता नानामावादेर्वाह। शान्तिस्वस्वयने
कार्यासदातेषादिनेदिने॥ अस्वार्तिपागाधिकानः। द्वितीयापवात्तन
योनायवदास्यात्तदानीनाजनाभः। व्यन्यमन्नातकेकुहवगोसिसिद्ध
न्येकेतया। पञ्चरुद्रास्त्रेणागतेषांतुवम्बयत॥ वाप्येव्वात्तोः सारः
शाक्रेर्मन्त्रश्चैवैवमेव। विश्वदेवेस्तत्त्वान्येहीमः। कार्यादिनेदिने॥ पुनराप
क्षणायाश्चपुत्रैः शस्त्रमारोहः। नतताऽपि कुर्वितुनववासाः कल्पव
ना। मद्भिज्जबगहमिहिनः। द्वादश्यामसम्पांकार्तिकशुक्लपञ्चदश्याम्।
आश्वपुष्येवाकुर्यात्ताराजनसंज्ञिताशान्तिम्। अतिसमपातुनागारा
राभेद्वातेकशालिकुक्षसिद्धार्वा॥ करः पुनिवक्रोपतुपृथ्वीशान्ति
ग्रहाताम्र। नविवउगाविश्वदेवप्रजेशउतुहृत॥ वैश्वर्मन्त्रः॥ स

[illegible]

अभिज्ञानः दन्तिराजानाम्॥ एवं च तत्समस्तः प्रोष्यवत्सु नोदुःखं संसृज्य च न संजो
 प्रमिनीयदद्यादिति प्रस्यपुनरातीः नमः॥ अस्यानिः ॥ ३॥ एवेतद्विशेषः ॥ अवि
 नशान् प्रस्यपुनरातीः केवलं प्रस्यपुनरातीः प्रस्यपुनरातीः ॥ तत्र प्रस्यपुनरातीः
 एतदुक्तं वाहनाः प्रस्यपुनरातीः केवलं प्रस्यपुनरातीः इति ॥ नराजाय नितोदिमम्
 राहः ॥ दगाः ॥ २॥ जनमः ॥ जीतवः ॥ ३॥ दितिः ॥ दीपित्यपि नो ॥ ४॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ५॥
 योऽपि तत्समस्तः प्रस्यपुनरातीः नोदुःखं संसृज्य च न संजो ॥ ६॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ७॥
 वाप्ययामसामेयति इति वनाकुत्सलः ॥ ८॥ दितिः ॥ दीपित्यपि नो ॥ ९॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १०॥
 न्यवाएव इति ॥ ११॥ एव इति नात्यगदिनं च शस्तयदि प्रोतं सप्तमि ॥ १२॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १३॥
 धात्री पुनरातीः नोदुःखं संसृज्य च न संजो ॥ १४॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १५॥
 प्यास्त्रिनेषामासः ॥ १६॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १७॥
 तः शीफले वन्द्यमानकायाः ॥ १८॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १९॥
 कृतनः ॥ नोदुःखं संसृज्य च न संजो ॥ २०॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २१॥
 दिर्हिमं वर्धताम् ॥ २२॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २३॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २४॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २५॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २६॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २७॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २८॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २९॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ३०॥

सादेविशो फलमन्मयेयिव ॥ १॥ अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ३॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ४॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ५॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ६॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ७॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ८॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ९॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १०॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ११॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १२॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १३॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १४॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १५॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १६॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १७॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १८॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ १९॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २०॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २१॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २२॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २३॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २४॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २५॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २६॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २७॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २८॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ २९॥
 अत्रिमः ॥ दितिः ॥ ३०॥

231

新

शुभहविः॥ भविष्य॥ मन्त्रिष्ठापणसुभातः॥ कृष्णदित्वापनादिकम्॥ मांसा निविचि चानिस्पृश
 नाशरापनिविशयका॥ हामस्तोत्रं नृकं॥ सन्मन्त्रराज्यानि॥ ३॥ त्रुतं वेदसि तिसल्लम्पि
 माहति॥ पदस्वनागपाम्याजयोहामः॥ नवतेते॥ मासावितत्रेहामव्यमयाद्यानि वसविसः॥ ३॥
 जस्ति केसुहन्तो वीनकवृणो विरोधतः॥ इक्ष्वावृत्तन होतव्यो गोनदिहिनैनेवव होमार्पमि
 तिववनान्नवत्पयं वानपेदितिकेविदृष्टम्यामिच्छन्ति॥ नित्यं प्रतिपदा होमेकेविदृष्टन्ति॥
 तत्रेव नोहितं मत्स्यमासं वसुधैव कुटुम्बकम्॥ शुभप्रतिपदानभ्यवावस्याभवमाहिपिः॥ १३३
 क्रमणानेन होतव्यनाज्ञातिहमभीक्षिता॥ नदीहानं न कुर्वीते जाम्यं गं विरोधतः॥ ए
 केकप्रतिपदा होमाह तिसर्या॥ देवीपुनाए॥ होमोत्तरादिपूजापारादमृषाधिकं भव
 ताम्रवशिरो नितेन वीवापपाशकिं विधीयते॥ त्रुतेति ववनान्त्वत्रिपिः॥ पशुहोतव्यो न
 विधेनिदिन्यन्ते॥ विजाएगुतयवतनपापसमादकभान्यत्रोहिपूगानानिकेन फनादिहामः॥
 अथम्यामहतीपूजापलुक्ता॥ नात्रावपि फनाधिक्यम्॥ देवीपुनाए॥ देव्याः क्रमेण पूजाया

१३३

१३३

कन्यास्थेतुस्वाविवे॥ भद्रकालीप्रयत्नेन शुक्ला कृम्या प्रफजयेत्॥ सोपवास्तो विनिशा
 धेतु महाविभववित्तनै॥ सोपवासोऽत्रिनात्रादि वती न केवला कृमी वृती॥ अथ कृम्यावनवम्या
 वजगन्मातनमम्बिकाय॥ एजयित्वा शिवने मासि विमोको जयवान् भवेत्॥ शुभासुनदिना
 प्रायन कृवीजो महावलः॥ अथ कृम्यानिहतो देव्याना नो वैवानुरोदये॥ ततः प्रभृतिविध्याह
 स्थितौ एजा प्रवर्त्तिता॥ अतोऽर्धनात्रे एजा होमस्वकर्त्तव्यौ॥ इयं मयुनता महाकृमी तस्या
 सप्तम्यामपि पूजाकार्यी॥ विश्वरूपनिबन्धादावस्यतिः॥ महाकृम्या शिवने मासि शुक्ला
 कल्याणा कानीती॥ सप्तम्यापियुता कार्यी मुलेन तु विशेषतः॥ महाकृम्या भगवती
 भद्राया मपि पूजयेत्॥ इहातिवायुना नो ग्ययतो खरूपिणी॥ कुलं पुत्रे धनं नाज्यं दीर्घ
 मायुस्तप्येव व॥ प्रपमा वा कृमी पूजाये को ज्ञातिसदा शुभम्॥ अप्रवयुज्य कृमी

यत्र पूजानवमिषिता ॥ दुर्मितं तत्र ज्ञानी यादृशवर्थाणि पश्येत् ॥ देवीनिवेशयेत् यत्र
 नवम्या तु नष्टाधिपः ॥ नृत्यपीडा भवेत्तत्र कुं प्रण प्रहानिणी ॥ अरुमी नो वलिदानमुक्ता ॥
 स एव ॥ ततो नाशयेत् भोगमहि ॥ तत्रापयेत् ॥ पञ्चादलज्जराणोद्युतमजमेकं तथेव ॥
 इयं सत्ययोगत्वात् पूजादावेव न दिनपूजा पवासोदा ॥ यद्यभ्यत्र नात्र अरुमी प्राप्तिस्तदापि
 पूर्ववत् ॥ यदि न ज्ञानी पूजावा स्मरणोक्ता सो भयत्र व्या हो पद्योक्तु तनायाह्यानपद्या ॥ विष्णु
 चर्मो तत्र ॥ अरुमी न वमीयु क्तानवम्या वा अरुमी भवेत् ॥ अरुमी न प्रवण प्रायाह्यमाहेश्व
 नीतिपि ॥ न कादृशपद्युमी अरुमी द्वितीयाव वतुदृशी ॥ वतुषो वा यमावास्या उपो याः स्युः
 पनान्विता ॥ इत्यादि पूर्ववत् ॥ अस्मिन्नुपेयरासु क्तम् ॥ सप्तम्या वा अरुमी यत् क्तो
 ना अस्या सप्तमी युता ॥ सद्यश्चुवत का लेखु अरुमी पनतः प्रभा ॥ इत्यनेन सर्वव्रतमकरो

१३४

१३५

॥ न सोपवा सोनयाद्धि तिसप्तमी युतोपवासः कं स्यात् ॥ सत्यम् ॥ सवोपवासो ह स्वस्तन पूजा प्रधानम् ॥
 ॥ न हि प्रचाने सति हस्वाधिकानम् ॥ अथवा निनात्राद्युपवास लज्जराणां न लुकेव वा अरुमुपवासविवक्ष्य ॥ १॥
 ॥ ज्ञेयोऽतिदिस्वनात्र त्रपूजाया एव प्राधान्यावसायादिति वा वस्यमिभिः प्रोपि ॥ सप्तमी वेधनिशेषमाह ॥ स्मृ ॥
 ॥ ज्ञकलिकायाम् ॥ सप्तमी पनविषा पियदि स्या अरुमी क्ति ॥ निहन्ति पुत्रपौत्रां प्रवतस्माद्देवविपुत्रयेत् ॥
 ॥ भवेत् सप्तमी विषादात्ता प्रमहा अरुमी ॥ तेषां सन्तानविकेदस्तस्मान्नोपनिर्बुध्येत् ॥ ज्ञेयं न सप्तमी वेधनापि
 ॥ तापमहा अरुमी ॥ इत्येव निह तो ज्ञम्भतस्मात्तौ पनविर्बुध्येत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमी मिषितारुमी ॥ व
 ॥ उमिया प्रयत्नेन मनुजैः शुभका निमिः ॥ देवभेदुः मनस्तापे कुटुम्बघननाशनम् ॥ सप्तमी वेधसंयुक्ता कु
 ॥ तुते वा अरुमी न रागम् ॥ सप्तमी संयुतानित्येप्रोक्तं स तापकानिणी ॥ सप्तमी लेश संयुक्ता वर्जनीयामहा
 ॥ अरुमी ॥ अरुमी सप्तमी युक्ता योऽन्ये दिह मानवः ॥ घनपुत्रविहीनः स भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ वावस्यति ॥
 ॥ प्रदृष्टीतानि देवदाशानि विता नि यथाः ॥ ज्ञेयं न त्पादि पूर्ववत् ॥ अस्य वतुषो वनरायादवपुड्वेति ॥
 ॥ पाठः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन त्पादि पूर्ववत् ॥ सप्तमी प्राव्य संयुक्ता मोहज्ञानतोपिवा ॥ महा अरुमी प्रकुर्वी

उपा ८

लो नन के प्र नि पद्यते ॥ अत्र विषय रूप निव भान्न वमी युता कृष्ण दुर्भिक्ष नाड्य पीडा दि के दर्शितं भा
 वस्यति ना पुन न पि नन का प्रभा यु न्या दि वो देव दा स नि यथा सप्तमी योगे दर्शितः ॥ सने ज कलि
 का दो दो य ए व द्रष्टेति ॥ नान यो ने को य्य मूलकः पदाः किमत्र के न रा य मिति या का वा वातकः पको ॥
 यक ना दि शा क द्वि ति भिः प्र क दी कृतः ॥ स यथा ॥ अत्र विषय रूप निव भे सप्तम्या पि यु ते ति पा हा इ पि श दः स
 त्मी नि व च मूल योग वि शि योग व भा त्य न दि ना कृ मी ह नि त्वा अ सप्तमी योग ग्राह को न तु दि वा मूल वि वि
 योगे सति स भवे कृ मी व द्र मा ना कृ मी न व मी वे ध नि वा न कः ॥ यथा व ल पु ना रा ॥ सने ज कलि का या म ॥
 सूर्यो द प स्त सप्तम्या म कृ मी व न द्र प्र पते ॥ सूर्यो दि वि दि स योगे से व र ह्यो म ग ति यः ॥ ति पि नि रा जे
 सप्तमी प्र स र्व त्य से यु क्ता त्पा रा क्ता स दा कृ मी ॥ क्षो का पि ता ति पि पु ता वा य स्तो सूर्यो द यो भ वे त् ॥ न रा स
 यो दि ये न स्या न्न व मी वा प ने ह नि ॥ त दा कृ मी प्र कु वी त सप्तमी स हि ता न्न पः ॥ न व मी त्य त्र अ कृ मी वा प ने ह ति पा द ॥
 व ल पु ना रा ॥ कृ मी द र्श ना न्न ॥ दि क ल्यो वा न त द्वि वा य म ॥ इ य मे का द शी व न्न न्यु प ते ॥ गोऽ नि व भ वि ध्य व
 व नें य या ॥ श का द शी द श या यु क्ता प न तो पि न व द्र ते ॥ गृ ह ति भि य ति भि य वे व सै वो यो य्वा न्ने य ति पि न त्पा
 दि व र ॥ क ष म्भे य्वा अ कृ म्या न व मी यु क्ते त्पा दि वि ल य म्भे दि वा क्ता नि स्य न्न व मी योगो प वा स प्र का श

२३५

२५५

तत्रोक्तं ८

॥ कान्ति ॥ किंतु ॥ विख्या सत्पो शुद्धा कृमी विर्वये मूल सत्पित त्र पत्ता कार्य न विद्वि मूल योग म
 ॥ द्रव्ये त्य पेः ॥ ना स भवे चे न्ना क रणी या ॥ वा व स्य ति मि अः ॥ वि द्ये त्य स्का म हा कृ म्ये पू ज्ञ यः कु नु ते म
 ॥ तस्य पू ज्ञ न य क्ता भिते न ह प मा नि ता ॥ म्भे इ ति य या दा द श्या स त्या त द्र व ने पा रा णे दो यो ना स भवे
 ति था त्रा पि ॥ अ प्पा कृ मी न व मी योग फ ल मा ह ॥ पु ना रा न ॥ ध नुः स्ये व नि श्वा ना यि अ भि का र पु ज्ञ ये दु व न्ने
 नी त्पे त्पा वा र्ध दे व ते न ए व भवे क दा व न् ॥ मूल र द्वा वा द योः ए ज्ञा नो ते ना वा टे ॥ अ कृ म्या मु दि ते सूर्यो दि ना
 ते न व मी भ वे त् ॥ मूला क वि वि स योगे पू ज्ञ नी या प्र य त्त तः ॥ मूला भा वे तु क तै या अ कृ मी तो य स यु ता ॥
 वि श्व यु क्ता पि क तै या न व मी वा कृ मी यु ता ॥ क पा स प्रा पि त भे नो द्दि मूल त प्पा कृ मी ॥ मृ ती सा कृ मी ज्ञ या
 त त्र दे वी कृ ता ल या ॥ य त्र मूल ति पि पो क्ते वा र्ध दे व त म ॥ त स्या त स र्व प्र य त्ते न नो ते ना ख भि का र्द न म् ॥ इ ति
 ना न दो क्ते स ने ज क लि का या म ॥ प्रा न न्म हा कृ मी क र्पा न व मी से यु ता स दा ॥ पु त्र पो त्र व ने ना ड्य द दा ति न व
 मी यु ता ॥ ना न दि ये ॥ दे व क म्भे रा स प्रा त्पा ति पि ना स्क नो द्दु य ॥ सा ति पिः स क्त्वा ज्ञे या दाना य्य य न के म म्भे ॥
 सूर्यो द ये कृ मी कि वि त्य न तो न व मी भ वे त् ॥ अ कृ मी स ह ति ज्ञे या क तै या फ ल का नि भिः ॥ त्र या व वि ज्ञ
 या वे व द्र य नो पा प ना शि मी ॥ स र्व पा प ह ना दे व क तै या फ ल का नि भिः ॥ मा र्क रो हे य ॥ अ कृ म्या व व द्र

१३६

१३७

श्रवणव्यावेकवतसः॥ स्तोत्र्यान्तवेवः नेभः त्थामममाहस्यमुत्तमः॥ सौख्यनीतिवापाहः॥ यथा
 श्ववरोत्तयापुत्रादिविपि॥ वानाहः॥ अष्टम्यावानुवम्यावठपवासीन नाधिपः॥ सिवत्सनेयालभतेना
 र्प्यनिःकारकैरुधः॥ मुखेवमनेनाप्यपवाभ्युदेवकुः स्ववन्त्रकृतवासनेव॥ शुक्लाष्टमीवापि
 नकेवमासिदेव्याप्रवृत्तामुन्यावदसि॥ वृत्तपुनरा॥ मदासत्वेव्यातुक्रान्ताविष्टिहीनातिप्रभ
 वेत्॥ अष्टमीनवमीमिषापुत्राणीयाप्रयत्नेतः॥ अष्टसीवयदापुनानवमीवदिनद्वयम्॥ अष्ट
 मीतुतदात्यन्तानवमीपुत्रेयेदुधः॥ अष्टम्यामुदितेस्येदिना तैनवमीभवत्॥ कर्कशानोभवे
 त्वपुत्राणीयाप्रयत्नेतः॥ तिथिनिर्णयेः॥ शुक्लपक्षेऽष्टमिनेपशु कर्पनोवतुक्षीप्रवृत्तिदान
 कर्तव्याकर्तव्यापनसंयुताः॥ नम्यासहकार्यास्मादष्टमीसर्वदापुः॥ उपवासैश्चसर्वेष्वधने
 वसनातनः॥ बहस्यति॥ सप्तम्यापत्रिकोदीनमष्टम्यावप्रभूतनमः॥ नवम्यापुत्राणिवदशम्यापु
 यसजीनमः॥ इति महाजनगीतगीतः पक्षाः॥ अष्टासप्तती॥ तत्रवदुस्य॥ इत्येकेन
 तास्वमहियासुनः॥ तत्राधानायशुद्धाय तस्मैवडायेवसानमः॥ अष्टमिनिकायाः॥ सर्वदा

१८

इत्युक्तसिर्षदुष्टनिर्हरा॥ गुणिकेनकामोन्मयेप्रा॥ नयकनमोस्तुते॥ कदाचनपत्न्या॥ नचा
 जुनिगता॥ नचावालिधनानिवा॥ ममदेहसदा न्निर्कदा नृत्तनमोस्तुते॥ धनुषः॥ सर्वा
 महाभक्तमसि सजुर्दयः॥ वानमोसमनेन न्नासापुत्रा ननेमिहः॥ दुःखः॥ यथाजीरुतवीयेराह
 योनिवचनप्राः॥ तं गस्तुतयरादिहोस्माकेनमोस्तुतेजयावहः॥ पतकायाः॥ दिनरायकषि
 योयुद्धेयुद्धेदेवसुनेयया॥ श्रोतासितयेवाद्यमंशोभनमोस्तुते॥ कववस्य॥ शर्मप्रदस्त्वमनेस
 वीयुधानिवाचक॥ नमो नचाप्योहवमस्तुत्येनमोस्तुते॥ कुत्तस्य॥ पाशाप्रासादिभिः साङ्गकृतासु
 धनेमोस्तुते॥ गृहाराजीवितेश्चोर्मसैन्येवनकाय॥ पालेवयवापाठः॥ वामनस्य॥ प्रायादुःख
 नसेकाप्रेहिषेवेधातपाणुन॥ प्रोत्सानयत्वेदुनितेवामनायनमोस्तुते॥ कत्रस्य॥ यथासुदुःपा
 जयतेप्रिबायेनोवसुधनाम॥ तप्यामोहदयकत्रयुद्धाघनिगतेसदा॥ सिंहासनस्य॥ नम
 स्तेसर्वतोभद्रभद्रोभवसदामम॥ त्रेलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोस्तुते॥ प्रादुवस्य॥ पुरापस्ते
 प्रादुवपुरापानामडुलानोवमडुलम्॥ विष्णुनात्येवतोस्नशान्तियजनमोस्तुते॥ एवमन्ये

स्वस्वनाम्ना यज्ञा स्यात् ॥ अथ महा नवमी कृत्यम् ॥ भविष्ये ॥ नवम्या प्रती समायुक्ता देवैः सर्वैः
 सुसजिता ॥ जघान महिषं हृष्टं मय्यं देवतादिभिः ॥ लधाभिषेकं वनदाशुक्ले वा प्रवयुजेततः ॥
 तस्मात्ता तत्र संसृज्या नवम्या वरिः ५ को बुधैः ॥ महत्वे सायुक्तं प्राप्ता तत्र देवो स नवती ॥ अतो र्धमहती
 ज्ञेयानवमी सदा बुधैः ॥ रुजिभित्वा महा कालिं नवम्या मत्र वरिः ५ कामः ॥ महत्वे प्राप्ता वा वै त्ना
 विष्णु निन्देस्त पामनाः ॥ तस्मादिदं महापुण्या नवमी पापनाशिनी ॥ इषो व्यातु प्रयत्निसततं सर्व
 पार्ष्णि वैः ॥ ५ नवमी ॥ ५ मी नवमी योगः पुरापो नो न वा स देवेषां इनकाय्यो ॥ बलिदान विप्रो यन् बलि
 दाने हतेः ५ म्या पुत्रनाशो भवेत् ५ मः ॥ नवम्या तु कृते राजेन्द्रा नारु सखा व ह मः ॥ नन्दा यो जल
 नैव हः ५ म्या यो पशु ज्ञात न मः ॥ मन्दा यो गो कृत्त क्रीडत त्र नाड्ये विन प्रपत्ति ॥ नवमी नाप्रोः अत्र
 युवा कुल नवमी सृष्ट मी स संयुताः ॥ सामान नवमी तस्यां गन्मात्म मर्त्येत ॥ यदि सृष्टी
 दये न स्यां नवमी याने हनि ॥ तदा सृष्ट्या बलिदं दशम्या कदा वन ॥ द्राह्यो नवम्या तु कृत

२३८

सानैः सर्वैः पञ्चादिज्ञो तमाः ॥ मुक्ता तु प्राप्तिः कर्तव्या योगे गोष्ठाः नामानि ॥ यदुक्ते प्राप्तिः
 वै तु लोपति प्राप्ते तु यत्कलम् ॥ अथ सर्व वेदे यत्प्रोक्तं तत्र तत्र समावनेत ॥ शिखा तु कुकुटं ॥
 ॥ कागो कं त्रिमेदा तु मन्दिने ॥ प्रवेश्य तत्र सभ्या यो निर्दग्धं गत्तु ततः ॥ निर्दग्धं गत्तु ततः ननि ॥
 ॥ गृहं तौ विभावयेत ॥ दिशो गन्ता प्रदीप्यो वदि वस्त्रा तत्फलं पूज्य ॥ वैश्वदेव फल प्रदम्बा पातः ॥
 ॥ इष्टव्याश्वा वराश्वा श्व गजिनी वाहिनी गजाः ॥ अत्र नी राज नाविधिः पूज्य लिखितः ॥ मूलो ज्ञा ॥
 ॥ गेरा मन्त्रो राफ ज्ञा व विधिवत् पूजः ॥ गोसु वरादि नाजेन्द्र वस्त्रा विविधानि व ॥ समो स तु ॥
 ॥ धिनेर्दे तैर्देवी तु व्यन्ति वैश्याम् ॥ इति भविष्य वक्त्रम् ॥ मूलो ज्ञे तैरोति मूल मानभ्यो तनाका
 ॥ ५ म्या वा वदिति ॥ अत्रावश्यं बलिदान मुक्तम् ॥ भविष्यो तने ॥ न तथा बलिदानेन पुष्ट्य च प
 ॥ विलेपने ॥ यथा संप्रत्यते मेधे महिषे र्धव्यवासीनी ॥ ननो महा नवम्या यः कृत्येत स महा
 ॥ बलिम् ॥ महिष्यां बलिं दद्यात्समं बद्ध पतिर्भुवि ॥ नात्रियादी ना तु न गमेव महिष्य काग

वन्यमहिषादिवहः॥ नानिकेनैश्वकुख्यालैः श्रीफलैश्वविशेषतः॥ पुनर्वहिशेवतममज
 महिषमेवैकैः॥ न केमोसैर्वहिंदया द्वैवीप्रीयतामिति॥ नैवैवोपासा॥ अजिनदशवधीराशुधिने
 राप्रतर्धिता॥ माहिषराशतेवी नत् साभवतिवरिडका॥ सहसंरुपमायितितर्धितानुधिने
 स्वकैः॥ आनरापेमहिषैर्द्वीरप्राभवतिनित्यकम॥ सुतामोसैश्वर्यसापूजितावनदाभवत्॥
 मासेमगादिनामपि॥ तत्रैव॥ तत्रयेत्युपयुज्यतेप्राणिनोमहिषादयः॥ सर्वैतेस्वर्गस्तिथानि १३८
 हत्वापापनसंशयः॥ भवान्नीप्रीरानेप्राणायैव्यायान्तियुधिष्ठिर॥ तेवोस्वर्गविनेवासाधि
 नास्तेऽनसंप्रियाः॥ द्रोरापुष्पेसायाम्भोजैःकेतकीकुसुमेनपि॥ अन्येनपिमुञ्चैश्वर्यतये
 लनमैश्वरीम्॥ प्रातर्वयवहृन्नत्यप्रकाशकःपिच्छकमयमेववहिनित्येकैः॥ ३००॥ पुतनीयेनमः॥
 ३००॥ पापघातिन्येनमः॥ ३००॥ वानाहो नमः॥ ३००॥ विदार्थेनमःइतिमन्त्रेनाग्रेय्याधित्वपत्रेरा
 कागनुधिनैश्चिपेत॥ साज्ञातेनुधिस्वलवादेन्यसेह॥ अत्रपूजापूजापूर्ववत्॥ इत्येनवमोप
 वयुताप्रशस्तादुगीह्वातयेवेतिवचनात्॥ वसुभ्रवोनितिवा॥ त्रिमुहूर्तयोगाभवपना

नमः

॥ ग्राह्या॥ मुहूर्तद्वयमष्टमीततर्द्धेनवभोतदापूर्वाभ्यापुः॥ यदिनेननवम्यामेववहिनः
 ॥ नैनदशमीयोगे॥ वावस्पर्ति॥ दशम्यादीयतेयत्रवहिनःनेवमानकैः॥ तद्राकुंनाराशमायाति॥
 ॥ मन्त्रागपद्वैःस्फुटम्॥ शिवनहस्ये॥ महानवम्यादेवेशिकुमान्नीवप्रपूजयेत्॥ महोत्सवेसा
 ॥ सुत्यन्नैकन्याः॥ अष्टौप्रपूयेत्॥ सर्वैरुतकुमान्नीवैःपूजयेच्चप्रयत्नतः॥ सर्ववर्णानां
 ॥ वीक्षार्थविशेषात्॥ कथयामिनसंदेहःकुमार्याःपूजनंमहत्॥ यस्याःपूजनमात्रेरात्रे
 ॥ लोक्यपूजितंभवत्॥ एकवर्षाभवत्सम्प्रादिवर्षावसनस्वती॥ त्रिवर्षातुत्रिमुहूर्तिःसाव
 ॥ तुर्वर्षातुवालिका॥ सुभगापञ्चवर्षातुवर्षातुमाभवत्॥ सप्तभिर्मानिनीसानादयः
 ॥ वर्षातुभक्तिदा॥ नवभिःकालसंकर्षादशभिस्त्वपनजिताः॥ एकादशतुद्राणीद्वादशैः
 ॥ वभैनवी॥ त्रयोदशमहालक्ष्मीर्द्विसप्तापीठनायिका॥ चैत्रपञ्चदशभिः॥ दशैर्वर्षा
 ॥ मता॥ एवंक्रमेणपूज्यासाध्यावत्युष्यनन्दिता॥ प्रतिपदादिपूर्णिमापर्यंतंपूजयेत्॥ इत्ये

१४०

नम्यादिनपि॥ दशमी कृत्य भातः॥ तत्र नवनयोगेन वना न सभा विद्वानां विमुक्तन च॥
 हिंसापदक्षिणा दानम्॥ अष्टादिपञ्चनक्षत्रेषु क्ता सुखव्यादिपञ्चतिथिषु निम्न त्रयोदिवि
 सज्जनात्तानि क्रमात्प्रयास्तानि॥ अयुक्ता स्वपिननिष्ठिद्वानि॥ द्योतिः प्राप्तेः॥ मूलेन
 बोधयद्देवीं मूर्ध्नीं घटिनं वरुण्येत्॥ एतेन रावलिंदद्यात् कुवरा न च सज्जयेत्॥ विश्वरूपनि
 वन्धा दावस्यति॥ सप्तम्योन्मत्तपूजयेद्भगवतां राजाय सैम्यु म्या सुपवास संयुतमना भक्तस
 मावाधयेत्॥ तामुद्विष्य पश्य हस्तिहृत्पुष्पिनेः कृतानवम्या वलिं संप्राप्तुं वरां तां यैव दश
 मीं संपूज्य संप्रेषयेत्॥ तत्र पनाजिता पूजाः पूष्यपनयोर्ध्वं वरां प्राप्तिस्तत्र प्रयास्ता
 तां दिने शोभा तामे प्रानोदिशं गत्वा प्राहु लेखया विजयापनाजितानां पूजां कार्या॥ तिथि
 निरीये॥ आश्विनस्य सिते पक्षे सोमार्ति क्रमणोत्सवः॥ विजयाय मूर्ध्नीं तां यकृत्तव्यो विज
 यन्तरो॥ आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यो तानकादये॥ सका ले विजया ज्ञेयः सर्वकामार्थ

सिद्धये॥ इत्युक्तम्॥ नति क्रांती के विदुः द्विजतामैकः॥ सका लो विजना म सर्वका
 र्या र्थसाधकः॥ शिव न हस्य॥ आश्विने शुक्लपक्षे स्वदशम्यां राहये द्वधम्॥ ए
 कादश्यां न कुर्वीत श्रुति तेषां नाजितम्॥ सोमार्धे प्रकुर्वीत दशम्यां सर्वदा वैश्वम्॥
 अपनारि प्रकुर्वीत दशम्यां दिशामाश्रितम्॥ प्राहु ले व विधिं कृत्वा कृत्वा मूर्ध्नीं मही
 मयीम्॥ हे मूर्ध्नी अपि कर्तव्यं तूयां खड्गं वनुर्धने॥ वत्स नः पर्वताः काय्या श्वतु
 दिन्नु समन्ततः॥ हानेरा तु विविरा भास्वत्कनक मेखलाः॥ अपनारिता य गम्
 आताक नो तु क विजये मम॥ अपनारिते त्र गन्धातः कुर्यात्लेख्यो तितानने॥ शनी
 ना नो ग्य मैश्वर्यं प्रस्थोने संप्रयच्छ मे॥ मन्त्रद्वयमिदं प्रार्थना र्थम्॥ व्यवहृ नो ज्ञेयम्॥
 प्रतिः केलशायनिकाम् अयमूर्ती नो विमुक्तनं कृत्वा विप्रभोजन पूर्वकं देक्षिणां द
 त्वा स नरे॥ अपनारितां संपूज्य सोमावधिप्रस्थानं कुर्यात्॥ प्रातने ववाः पूजा क्रमः
 वामदक्षिणतोजया विजये पूर्वीं कुरुपे पूजयेत्॥ गृहमध्येऽपनारितां वतुर्जं व

इवमव ताभयहस्तोपीतवस्तोसदंभनराभूयितोत्रिनयनामोवत्यहसितवदनो
 व्यात्या३०॥ अपनाजितायेनमदतिपूर्ववदावाहनपाद्यावीवमनपुष्पक्षयवाहुना
 पनाजितालतापुष्पक्षपनेवेद्यताखुलादिभिः॥३०॥ ततःपीतवस्त्रहनिद्रादवांसि
 पकंदेव्याहृष्ट्याभिलक्षितायेदकिराकनमूलेवभीयार॥ ततः३०॥ का नमुञ्चातयप्रद
 किराकृत्यानेनमत्रेणविसृजयेत्॥३०॥ अपनाजितायेनमः॥३०॥ क्रियायायेनमः॥३०॥ २४२
 उभायेनमः॥३०॥ जयायेनमः॥३०॥ विजयायेनमः॥ इतिपूजामन्त्रः॥ विसृजनेमञ्जीषया॥
 अपनाजितेनमस्तुभ्येनामवन्देणपूजिते॥॥॥ यात्रानभकृनिव्यामिसिद्धिर्नैवतमेसदा॥
 यात्रातोऽन्यत्रत्वैपूजयामिभावोतिवापाठः॥ इमापूजामवाइविययाशक्तिनिवेदि
 ताम्॥ नन्नायत्वंसमादावाव्रजस्वस्थानमुतैमम्॥ ततोऽप्रवानुह्यसात्वङ्गनाश्रुती
 तायुचःकृतस्वस्वयनोदिज्ञानेकिराभिःसेतुयुक्तमंडलोमहताशैलतट्यादिधो
 तेराप्रस्थानेकुप्यार॥ तत्रवाचस्वञ्चनादिनोदशानेकुप्यार॥ वावेदव्यापहनीयमत्र॥

अप्रवाकप्रविशोक्तप्रवनन्दीशःपुत्रवर्द्धनस्वरांरुडोमाशाभोवःस्तुतिप्रवापनाजितः॥
 अष्टावतानिनामानिवावेदव्यापहनीयमत्र॥ शुभसर्वसांतस्थजायतेनोत्रसंशयः॥ वा
 अमितवत्सजवापाः॥ अग्रतःनेमलाभायपठताविजयायवः॥ पार्श्वयोर्नयलाभः॥ यद्विद्य
 वाचनमोस्तुते॥॥॥ भासद्विजयनाणावाचस्पनकुसुमवः॥ एतेवादेशीनपुराणवाभभागीति
 तैमम्॥ गोकन्याशोखभेनीरुधिपूतकुसुमपावकोदिय्यभानोयानुक्रमेववदन्त्यव नयुते
 पूराकुम्भाद्विजयवः॥ इतिप्रावैवपूजोत्तमव नयुगदोसदमन्त्रप्रातायुःस्त्रिविधपामो
 सभानोहिततनववनम्यस्थितानांप्रशस्तम्॥ मत्स्यपुराणां कानि मंडलानि गयेनोदा
 हित्यन्ते॥ प्रवेताःसुमनसःनेमलाःपूराकुम्भास्तयेव॥ उत्तमपूजाःपूजिताःप्रवेवमोसमस्त्या
 प्रवपास्थिवा॥ तद्वस्येवहत्वातश्लोकानलिरिवताः॥ गोवाजिगजःकंदकपशुःअत्रदेव
 विप्रः॥ उवः॥ इग्निः॥ मित्रैवंप्रयाः॥ इधोः॥ आर्द्रिगोमयः॥ स्वर्गः॥ रूप्यः॥ ताम्रः॥ मुक्तादिमरीचाः
 नलेः॥ अथः॥ यवः॥ शर्कराः॥ प्रवेतेवाच्यः॥ चर्द्धः॥ मानः॥ भद्रपीठरवडः॥ कृत्रः॥ पताकाः॥

982

न. अङ्गन-गुड-सर्पितैः त्रय्यक्तान्द्रमालिनः सुरिडतननः मुक्तैराजातः कथायाम्बनपुम्
तः असलः कुवितः यनाडः अहिः पङ्कः। वर्म्यकैप्रावन्न-उद्भूतसा नपिरापाकादि-वाडाल-श्व
पन-वक्षपात-वचक-पापिष्ट-सगभस्वि-तुय-शारा-कपालः अष्टिः। भिन्नभारतः स्रह-भारत-यत
शार्ङ्गः। अश्वशङ्कः जर्जनभेनवशङ्कः प्रवादि कुव्यादिशङ्क-पृथुशङ्क-वृज्जकुव्यादपनिस्वन-वस्त्राद्युवा
हनधजमुकुटपातः प्रतिकुलसप्रक्षिन्वाय-पनिवेय-प्रवर्धरा-भकेपाद्यानप्रभ-कथासिति
व्यमगङ्ककिते तत्रगतस्येतु॥ अन्येप्रश्नाप्रवेयेऽनिव्यासविपत्तिका नः स्मृताः॥ शिरोवातपतने
प्रकम्पाद्या अयेपि॥ दृष्टे निमित्ते प्रथमममङ्कल्यविनाशानम्॥ वैभवेपुत्रयेद्विद्वास्तवे
नमधुस्तदनम्॥ पुत्रः प्रसराते गर्गः॥ शकुनानि बहसः॥ अङ्गि-नामनपुसा वृक्षदि
त्रवाक्ये जनादिने॥ यात्रोक्तत्वाला जानतमात्यरुचिपात्रपादिभिर्मङ्कलैः पो नृत्तनाभिनेदि
तोगते प्रविशेत्पुत्रानभिवादयेत्॥ अरुमी नव मोविद्वाकर्तव्याफलकां निमिः॥ साद
ग्रीवा सनदावाकर्तव्याश्रमसदा॥ निरीयः सिञ्चोतु॥ प्रातने वदेवांस सङ्गोतवाद्ये

३८३ ॥ प्रवाहयत् ॥ इवेदि ॥ यदिनेनव ॥ नवेयुर्वाया ह्ना ॥ तिथिनिरीये ॥ नवम्या
 सहिताकाया ॥ इशम्यप्रव ॥ सदा ॥ एकादशपायुताया ॥ नपुत्राजयको ॥ अभि ॥ इवोप
 नाया ॥ नवमीकेशयु ॥ तोयदशम्योविता ॥ तस ॥ क ॥ नामतमिस्तु ॥ तं वसिदे ॥ म
 त्मना ॥ पाप ॥ नवमीयु ॥ तं तस्या ॥ प ॥ ना ॥ जता ॥ इदं ॥ जयं सोखया ॥ त्रा ॥ या ॥ सवदेनि
 व ॥ सर्वपातिसु ॥ दि ॥ वैतिवा ॥ पाठविकल ॥ तत्राप ॥ न ॥ ह ॥ यना ॥ जिता ॥ पूजा ॥ स्या ॥ त ॥ यन
 वसा ॥ योगिनी ॥ स्वव्याधिप ॥ नाम्ना ॥ स्या ॥ प ॥ दिने ॥ य ॥ न ॥ श ॥ रा ॥ भा ॥ वे ॥ ॥ दि ॥ इये ॥ यन ॥ २४३
 ॥ व्यापित्वे ॥ पृथ्वी ॥ स्या ॥ ॥ हे ॥ मा ॥ द्वी ॥ ॥ से ॥ र ॥ री ॥ द ॥ श ॥ म ॥ को ॥ नि ॥ प ॥ न ॥ ॥ पृथ्वी ॥ पि ॥ वा ॥ य ॥ क्ता
 न ॥ द्वि ॥ त ॥ य ॥ स ॥ भ ॥ दि ॥ त ॥ सा ॥ सु ॥ र्व ॥ ती ॥ मु ॥ र्वा ॥ ॥ इ ॥ व ॥ स्य ॥ द ॥ श ॥ म ॥ श ॥ त्वा ॥ पृथ्वी ॥ वि ॥ द ॥ न ॥ ॥ य ॥ र ॥ य ॥ क
 य ॥ न ॥ व ॥ मी ॥ सं ॥ यु ॥ क्ता ॥ ना ॥ जो ॥ प ॥ ॥ भ ॥ वि ॥ वे ॥ न ॥ ॥ दि ॥ न ॥ इ ॥ य ॥ प्र ॥ ॥ य ॥ व्या ॥ पि ॥ त्वे ॥ प ॥ ना ॥ न ॥ द ॥ य ॥ न ॥ व ॥ रा ॥ यो ॥ गो ॥ प्र ॥ य ॥
 ज ॥ क ॥ ॥ दि ॥ न ॥ इ ॥ य ॥ प ॥ न ॥ ह ॥ स्य ॥ प्र ॥ तु ॥ पृथ्वी ॥ प ॥ ना ॥ दि ॥ ने ॥ प ॥ ना ॥ य ॥ न ॥ रा ॥ स ॥ त्वे ॥ प ॥ न ॥ वा ॥ त ॥ स ॥ य ॥ प्र ॥ मी ॥ या ॥ च ॥
 नाम ॥ ए ॥ ज ॥ न ॥ रा ॥ प्र ॥ मी ॥ म ॥ त्वा ॥ न ॥ द ॥ न ॥ य ॥ न ॥ म ॥ ॥ व्या ॥ स ॥ ॥ प्र ॥ मी ॥ श ॥ म ॥ प ॥ ते ॥ पा ॥ प ॥ श ॥ मी ॥ अ ॥ यु ॥ प्र ॥ वा ॥ द

नि ॥ धनि ॥ अर्ज ॥ न ॥ व ॥ रा ॥ ना ॥ ना ॥ म ॥ स्या ॥ प्र ॥ य ॥ वा ॥ दि ॥ नी ॥ ॥ क ॥ नि ॥ य ॥ प ॥ म ॥ रा ॥ ना ॥ या ॥ या ॥ च ॥ य ॥ का ॥ ले ॥ सु ॥ र्व
 म्या ॥ ॥ त ॥ त ॥ नि ॥ वि ॥ वृ ॥ क ॥ त्वा ॥ त्वे ॥ भ ॥ व ॥ श ॥ न ॥ ना ॥ म ॥ प ॥ ड ॥ ति ॥ ॥ प्र ॥ मी ॥ म ॥ म्प ॥ य ॥ वि ॥ धि ॥ ना ॥ या ॥ वा ॥ नि ॥ वि ॥ वृ ॥ सि ॥ द्ध
 ये ॥ ॥ व ॥ न ॥ श ॥ ला ॥ दि ॥ ति ॥ वा ॥ य ॥ दि ॥ न्ना ॥ प्र ॥ स्थ ॥ ना ॥ भ ॥ व ॥ ने ॥ त ॥ ॥ अ ॥ श्वि ॥ व ॥ न ॥ श ॥ त्ते ॥ का ॥ द ॥ श ॥ मी ॥ सु ॥ यो ॥ य ॥ द्वा ॥ प्र ॥ या
 प ॥ य ॥ ना ॥ भ ॥ से ॥ पू ॥ र्व ॥ वि ॥ पु ॥ भ ॥ ज ॥ न ॥ पू ॥ र्व ॥ कै ॥ पा ॥ न ॥ री ॥ कु ॥ र्प ॥ या ॥ त्वा ॥ ॥ म ॥ हा ॥ भा ॥ न ॥ ते ॥ ॥ द्वा ॥ द ॥ श ॥ म ॥ श ॥ वि ॥ ने ॥ मा
 सि ॥ प ॥ द ॥ न ॥ ना ॥ भ ॥ ति ॥ वा ॥ ज्ञ ॥ ना ॥ त्वा ॥ ॥ ग ॥ स ॥ ह ॥ स ॥ फ ॥ ल ॥ पु ॥ र ॥ प ॥ प्रा ॥ पु ॥ या ॥ ज्ञ ॥ न ॥ सं ॥ रा ॥ य ॥ ॥ इ ॥ य ॥ मे ॥ व ॥ वि ॥ शो ॥ क ॥ द्वा ॥ द
 श्री ॥ त ॥ त्वे ॥ ना ॥ मे ॥ का ॥ द ॥ श ॥ य ॥ ता ॥ मे ॥ यो ॥ य ॥ ल ॥ न्ना ॥ म ॥ हा ॥ ति ॥ ते ॥ ह ॥ नि ॥ ना ॥ त्रौ ॥ पू ॥ र्व ॥ य ॥ त्वा ॥ ॥ प्रा ॥ त ॥ पु ॥ र ॥ ड ॥ नी ॥ का ॥ न्ना ॥ सं
 पू ॥ य ॥ प्रा ॥ ना ॥ री ॥ कु ॥ र्प ॥ या ॥ त्वा ॥ ते ॥ गु ॥ डा ॥ दि ॥ च ॥ न्ना ॥ म ॥ का ॥ त ॥ मा ॥ द ॥ ता ॥ दि ॥ द्वा ॥ द ॥ म्प ॥ त्प ॥ से ॥ पू ॥ र्व ॥ वि ॥ सु ॥ ज ॥ यि
 दि ॥ ति ॥ ॥ आ ॥ श्वि ॥ व ॥ न ॥ पू ॥ र ॥ री ॥ मा ॥ को ॥ ज्ञ ॥ ना ॥ भ ॥ ति ॥ म ॥ ॥ वृ ॥ ह ॥ पु ॥ ना ॥ री ॥ ॥ आ ॥ श्वि ॥ व ॥ पु ॥ र ॥ ड ॥ ना ॥ रा ॥ वि ॥ प्र ॥ को ॥ म्या
 हो ॥ म ॥ प्र ॥ की ॥ ति ॥ त ॥ ॥ कु ॥ र्प ॥ या ॥ म ॥ हा ॥ ल ॥ ये ॥ न ॥ ज्ञा ॥ द्वा ॥ प ॥ पा ॥ वा ॥ ते ॥ रु ॥ ता ॥ श ॥ न ॥ ॥ य ॥ वा ॥ न ॥ ते ॥ य ॥ ता ॥ य ॥ ते ॥ स ॥ रा ॥ ड
 ले ॥ य ॥ व ॥ सु ॥ त ॥ पि ॥ ते ॥ ॥ पू ॥ र ॥ री ॥ न्नु ॥ पू ॥ र ॥ ति ॥ त ॥ र ॥ वा ॥ पि ॥ भ ॥ ज्ञे ॥ प्र ॥ श ॥ वा ॥ न्ने ॥ फ ॥ ले ॥ स्त ॥ पा ॥ ॥ दे ॥ व ॥ रा ॥ उ ॥ व ॥ ने ॥ ते ॥ व ॥

दुःखेर्जलप्रवाहयत् इव दि॥ यद्दिनेषु नवरात्रिषु विष्णुर्वाचा ह्वा॥ तिथिनिर्णये॥ नवम्या
 सहिता कायादेशाम्यप्रवृत्तः सदा॥ एकादश्यायुतोद्या॥ नष्टा ज्ञयकोऽभिः देवो
 नास्तौ॥ नवमीकेशायु तोयादेशाम्योक्तिः आत्मा॥ कुं नाम त्वमित्युक्तं वसिष्ठे॥ भक्त
 मना॥ पापान्नवमीयुक्तं तस्याप्युपापनाजिता॥ इदानीं ज्ञयं सोखेयात्रायासवेदेवि
 वा॥ सर्वपातेश्चुदितं वैतिवापाठविकल्पात्॥ तत्रापि नष्टं पनाजिता पूजास्यात्॥ स
 वसायोऽग्निनी स्वत्यापि पनाग्ना ह्वा॥ यद्दिनेऽपि नष्टं पनाग्ना भावेष्टु॥ दिने द्वयेऽपि २४
 नव्यापित्वे पृथ्वीया ह्वा॥ ह्मा द्वौ॥ सप्तमीदशमीकोऽपि पना॥ पूर्व्यापि वा॥ यत्ता
 न ह्यधितायस्मादितिसा सुधीतो मुखा॥ इव स्पृशमां शुक्ला॥ पूर्व्यापि द्वौ नवरात्रेऽपि
 यनवर्गसंयुक्ता नाज्ञोप॥ अभिषेवने॥ दिनद्वये प्रथमव्यापित्वे पना॥ नवरात्रे यो गोऽप्यु
 जकः॥ दिनद्वये पनाक्षय्योत्पृथ्वीयनदिने पनाक्षय्ये रासत्वे पनेवा॥ तस्याशमीया
 नाम पूजनम्॥ शमीमूलान् नृजान् भजनम्॥ व्यासः॥ शमीशमपते पापशमी अयुः प्रवोद

नि॥ धनिर्जलप्रवाहयत् इव दि॥ यद्दिनेषु नवरात्रिषु विष्णुर्वाचा ह्वा॥ तिथिनिर्णये॥ नवम्या
 सहिता कायादेशाम्यप्रवृत्तः सदा॥ एकादश्यायुतोद्या॥ नष्टा ज्ञयकोऽभिः देवो
 नास्तौ॥ नवमीकेशायु तोयादेशाम्योक्तिः आत्मा॥ कुं नाम त्वमित्युक्तं वसिष्ठे॥ भक्त
 मना॥ पापान्नवमीयुक्तं तस्याप्युपापनाजिता॥ इदानीं ज्ञयं सोखेयात्रायासवेदेवि
 वा॥ सर्वपातेश्चुदितं वैतिवापाठविकल्पात्॥ तत्रापि नष्टं पनाजिता पूजास्यात्॥ स
 वसायोऽग्निनी स्वत्यापि पनाग्ना ह्वा॥ यद्दिनेऽपि नष्टं पनाग्ना भावेष्टु॥ दिने द्वयेऽपि २४
 नव्यापित्वे पृथ्वीया ह्वा॥ ह्मा द्वौ॥ सप्तमीदशमीकोऽपि पना॥ पूर्व्यापि वा॥ यत्ता
 न ह्यधितायस्मादितिसा सुधीतो मुखा॥ इव स्पृशमां शुक्ला॥ पूर्व्यापि द्वौ नवरात्रेऽपि
 यनवर्गसंयुक्ता नाज्ञोप॥ अभिषेवने॥ दिनद्वये प्रथमव्यापित्वे पना॥ नवरात्रे यो गोऽप्यु
 जकः॥ दिनद्वये पनाक्षय्योत्पृथ्वीयनदिने पनाक्षय्ये रासत्वे पनेवा॥ तस्याशमीया
 नाम पूजनम्॥ शमीमूलान् नृजान् भजनम्॥ व्यासः॥ शमीशमपते पापशमी अयुः प्रवोद

इलेज्जं प्रवाहयत् इवेदि॥ यद्दिनेभनवः॥ नावेयवीया ह्ना॥ तिथिनिर्णये॥ नवम्या
 सहिताकायादेशाम्यप्रवत् सदा॥ एकादश्यायुताया॥ नक्षत्राज्यको॥ अभि॥ देवा
 नाया॥ नवमीकैरायु तोयोदश्याविंशत्यासवः॥ क॥ नामत्रमित्यु तवसिद्धे॥ म
 मना॥ पाप॥ नवमीयु तो॥ तस्यापुत्रापनाजिता॥ इदं॥ अज्यं सौख्येनायासावेदनि
 वः॥ सर्वपापविमुक्तिं वैतिवा पाठविकल्पः॥ तत्राप न॥ सपनाजितापुत्रास्या॥ स
 वसायोजिनीस्वत्यापिपनामा ह्या॥ प॥ दिने॥ सपनादिपुत्राभावेपु॥ दि॥ द्वेयपन २४५
 रुव्यापित्वेपुषीया स्या॥ हेमाद्रौ॥ संपूर्णादश्यांका॥ निपन॥ पूर्व्यापिवा॥ युक्ता
 नक्षत्रतायस्मादितिसा सुवर्तोमुखा॥ इवस्यदशमीशु॥ पूर्वविद्वानका॥ यत्का
 यनवर्नसंपुक्तानाज्ञोप॥ अभिवेवने॥ दिनद्वयेप्र॥ यव्यापित्वेपना॥ वृद्धासनवरायोगे॥ प्रया
 जकः॥ दिनद्वयेपनाक्षस्यशुलपुषी॥ पनादिनेपनादिपुत्रासत्वेपुनवा॥ तस्यापुत्रीया
 नामपुत्रनरा॥ प्राचींभूतान्ब्रह्मदानभनम॥ व्यासः॥ प्राचीशमपतेपापशमीअयुःप्रवाह

नि॥ धनिच्युर्जुनवाराणानां नामस्याध्वयवादिनी॥ कनिच्यपमाराणायायात्रापथाकालेसुखं
 मया॥ तत्रनिर्विघ्नवृक्षद्वीत्वेभनवर्नोनामपुजिते॥ शमीमभ्यर्च्यविधिनायात्रानिर्विघ्नसिद्धि
 ये॥ वानशुभादित्वा॥ यदिनुप्रस्थानमावनेत॥ अश्विनशुक्लैकादशीमुद्योयद्राद्रप
 पञ्चनाभेसंपुषीविपुभोजनपूर्वकैपानरा॥ कुर्यात्॥ महामानते॥ द्वादश्याकृमाश्विनेमा
 सिपुष्यनाभेतिवाञ्चनात्॥ गौसहस्रफुलेपुषीप्राप्त्याजात्रसंशयः॥ इत्येमेवविशोकद्वाद
 शी॥ तत्रेनामेकादशीयुतामुषीर्धनंमोमहितंरुनिनात्रोपुत्रयत्॥ प्रातःपुण्डरीकाक्षं
 पुष्यपानरा॥ कुर्यात्॥ त्रैगुडादिचिन्तनामेकतेमोदत्यादिद्रुशाम्यत्पसेपुष्यविसुवृत्त्य
 दिति॥ आश्विनपुण्डरीकाकोजागर्धतम॥ ब्रह्मपुनरा॥ आश्वपुण्यासराविपुःकोम्या
 होमःप्रकीर्तितः॥ कुर्यात्॥ अहालयनगोहापपापात्रैरुताशन॥ यवानेतंयुतापतेसरा
 लेशवसुतर्पिते॥ पूर्णादुःपुजितखापिभक्षेपशान्कः॥ फलेस्तथा॥ देवसंभुवनेतत्र

तच्च देवो महेश्वरः॥ सत्कार्यः फलितो तु दुःस्वदिने दिपुनस्वतः॥ देवैः प्रवर्षितं प्रवर्षि
 नैव होतुं विधिः सहः॥ इच्छन्तस्तु तोषेतैस्तारुण्यैः प्रवर्षितः॥ एतज्जितव्यं प्रवर्षितं पुनः
 सायायस्ववः॥ गोमर्दिः सुनर्मिः पूज्याका गवर्द्धितोऽपानः॥ अनभवद्विर्धुः पुराणो गजव
 द्विर्धुनायकः॥ पूज्यः सा प्रवेष्टवन्वैतौ यथा स्वभवविस्तरेः॥ ततः पूज्यानि कुम्भप्रवसा
 मिच्छेत्तिलैः पुनः॥ सुगन्धितैर्घृतोपेतैः रक्षाणाद्यैः प्रवर्षितैः॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा २४५
 भोगं कृत्य मासवर्धितम्॥ शोकादिनादशमिन्ने गीतं च तैः प्रवर्षातिभिः॥ वक्रिपाप्रव
 गतैः स्त्रियैश्च तद्विजिज्ञा गन्ने॥ ततः प्रभातं समये च नुलिपैः स्वर्णकृतैः मण्ड्याल
 भनं कृत्यैः वक्रिसेपुनं च तया॥ भोक्तव्यं वाचकैः सा देवैः कृतं विष्णुपण्यां सुखं॥ निरी
 यसिञ्चो अस्यां कोजकं तोतिवदं तोलन्मोनात्रो वंशमोतिज्ञाप्रतोभवनां नवसतिस्थिनी

भूतोतिवो जागनातिप्रितिवः॥ इमिवको मुदीसंज्ञा॥ तत्र लभ्ये मित्रे २४६ येतः॥
 स्वलेहते ननु कोशकाय्या अग्रयनमंत्रकाय्यम्॥ अग्निपूजाः॥ इयं प्रदीपय्या
 यिनीया त्याः नत्रो जागनात् रक्षितारः पूजा वन्मोर्वनादिः॥ इत्येकं मन्त्रो वस्वतः का
 लेदतिव वनादयि॥ वतुर्दय्यो वपुः॥ इति कृष्णनादति॥ किंतु दिनदयतदा हो
 यनाकाय्या॥ निरीयसिञ्चो यने वपुः॥ ता नत्रो वक्रिस्थापनपूजाः॥ इति मेरुत्वाप
 वी कृतदेवताः पूजयित्वा प्रातर्होमं सति प्रित्वत्ति॥ सनो जकलिकाय्यम्॥ पूजा
 मायातिप्रिः पूजाः वेदकोलविशेषतः॥ अथैस्तु दीयत तत्र यत्र स्यात्स मुक्तीति २४७
 रत्नं कृतं यान्मासावित्री वटपोत्रिकाः कृत्वा विमो सपुः॥ भूता वक्तव्या संभवी
 पि॥ कैमुदी प्रावनात्रिप्रवश्चला सज्जमीतया॥ निशि विधातु कृतं व्यादिन
 वो धोः निःश्वकः॥ जावालिकाः॥ अहस्तिययः पूजाः कम्पान् योनतो दिवा न त्र
 दिव्रतको गेनुनात्रिये जाः विप्रिययते॥ अश्विनं हस्तं च त्रीहिनवात्रमुक्तं॥

इतिमगद्विजगुह्यनामसुतशीरोवन... यथाशर्मविनवितेप्रखवोधेधर्मतनावाप्रिब
नमासविचित्रा मातृमू... ॥ ८ ॥ अथकार्तिकमासविधिः॥ तत्रमासप्रश
सा-नानेये॥ एकत्तसर्वेतेषांनिर्वाणानि॥ १२५॥ कार्तिकमासःसर्वपुरा
धिकःस्मृतः॥ तुलादिसर्वद्वानि सुवर्णस्यैकतेमनः॥ एकत्कार्तिकमासःसर्वदादे
शवपियः॥ सुतपुनाती॥ बर्कविक्रियतेपुनपविहोमुदिप्रकातिके॥ तन्नायम २४५
वेत्सर्वसत्योक्तुवनानाः॥ अवतेनजिपेयसमासे॥ मेदनप्रियम्॥ तिर्यग्गुनिम
वाप्रोतिसर्वधर्मवीहः॥ व्रततुकार्तिकमासिनकनेतियस्य॥ १२५॥ प्रति
तस्ययावदाहृतनानकी॥ यतिश्वविधवावेवविशोचरावनप्रमो॥ कार्तिकेनकया
तिश्रुत्वाविसववृत्तम्॥ जन्मप्रमतिथ्यत्पुण्यविधिवत्समुपाजितम्॥ भस्मभवति
तत्सर्वमहत्कार्तिकेव्रतम्॥ यद्देवदुर्तुःपुनतेवसुतहर्तुम्॥ सर्ववाफलतामे
तिश्रुत्वाकार्तिकव्रतम्॥ विनाव्रतेनदेवयेकोनयेत्कार्तिकव्रतम्॥ सर्वदास

परिर्धर्मीयथाशुद्धोतिद्विजः॥ नयमेनविनावैवयोनयेत्कार्तिकेमुने॥ वातु
मास्यतपावैववृत्तासकुलावमः॥ तत्रवृताः॥ एकभक्तादिशोमायनात्तानिका
पञ्चवादितानियथाशक्तिकनशीयानि॥ वृत्तपुनाती॥ कार्तिकेत्त्वयियोमास
एकभक्तेनृतिष्ठति॥ सोऽनुवेधुपल्लवाप्यवहिलोकेमहोपव॥ एवप्रतामुत्तरोत्तनारय
धिकफलानि॥ निपमाः॥ मासादिस्वागशातः॥ तानतप्येणामोसाधुननुतशीपूजात्
काष्ठमात्नाधारणनित्यदोषदानशतनुत्याननानाविधदानधात्रीशपामानानि
षेवन्मध्यपत्रवृन्मपातोशपत्रभोजनः॥ रुक्मिण्यारवृत्तागोद्विज्ञानाधनवृत्तपका
जभोजनाधःशप्यापतितनन्नुदिसंगवेजेननितप्येणसाधुवेत्तवादितायानि
तोवरानुत्तरीदलमातनाधात्रीनिपुण्यकरवीनकेतकीवपकाम्भोजपूजाधाः॥
पाज्यान्पाहुः॥ कृत्तिगानिपरोलातिहन्तावसाधितानि॥ नन्यजेत्कार्तिकेमासिपा

वराहनास्की पप्रपुनाणे ॥ सर्वाभिप्रायिमांसानि न्नाइसंवीनकांता ॥ नाजिकाम्
 दकयैवनेवाधाकारिकिबुती ॥ द्विलंकिवनेवदुतपान्नाशयद्वितम्भावुद्वरायदुषने
 वाधाकारिकिबुती ॥ आमिधभोजनं पप्रवादेदित्यम् ॥ पुनारुतसकेन मुद्राश्चवाङ्म
 ननुपा ॥ नादिकां हलितां शिमुं वज्जेवेत्कारिकिबुती ॥ निष्वावाञ्जमावास्व २४६
 सन्नेदेवेन नाईनायोभन्तापदिविब्रेन्द्रवाण्डा ॥ नादिको हिको हितः ॥ कृष्णारुह इती
 २४६
 यादिषुतिपदादिवर्णभेज्जनपप्रवादेदित्यम् ॥ अन्त्यायेपिवेतनः ॥ धात्रीपत्तनं नवादि
 स्नानपेयिः स्नानफूत्रवादेदित्यम् ॥ मधुनाकाशीस्यपवनदसनमृभागीनोसंगमे
 ष्वतिपुरपत्नानामबोक्तम् ॥ कान्तिकिहंकनिष्वा मिश्रतः स्नानं जननं दीनाधीन्यर्पितव
 देशामोदनमयासः ॥ नमः कमलनाभाय नमस्तेजयशायिने ॥ नमस्तस्करणीकर

गृहाणर्विनमोःस्तुते ॥ स्मृत्याभागीरवीं ॥ पञ्चशिखं सूर्यं ॥ जलं विशतं ॥ तिलाभक्तकुर्यो
 नगृहीत्वा न संसाधनेता गंगायाः सवितः सर्वास्तीर्णानि जलदानदाहः सन्नपेसागनाः
 सर्वमपुननुजलायाः ॥ पावनः कार्तिकेमास्तिवर्तने पितृतप्यणे ॥ तिरास्तस्य
 वाद्यानि पितृस्वर्गवातिनः ॥ अथ कुरु पितरो विष्णोः सद्रूपं प्रापणादि ॥ ना
 वमान्वा नाविनायाः कदाविष्णुमिच्छता ॥ ते पा निरन्ति रा पादे वेदाय मुखमाशि
 ताः ॥ सवारुष्वाशितो देवाः पूजितास्तदवपा ॥ ततो हति विषादे वीनुः नरपुमवयेद
 ताः ॥ प्रदक्षिणं नमस्ताराकु ॥ अर्प्येदिकान्मानसः ॥ देवस्त्वं निमित्तं प्रवृत्तवितानि
 मुनीश्वरैः ॥ नमोनमस्तनुलशिपापहनहवित्रिये ॥ ततो हति कथां सुखापो नाणी
 स्थिनमानसः ॥ पुनारुतततो विषपूजयेद्वाक्किमान्बुती ॥ बुद्ध्यापुनाणोः कावक्ष्यानिः
 तथैव ॥ आश्विनस्य वमासस्य पाशुलोकादशो भवत् ॥ कार्तिकस्य प्रतानी हतस्य
 ऊर्ष्यादतद्वितः ॥ कार्तिके स्नानं राक्षसासंसेकान्मघेन तया विविदिनाधिकं वावश्यकः ॥

[illegible]

वस्तुतस्तस्य विद्वान्पुत्रोपि जायते ॥ तुलायां तिलैस्तैलेन मत्पेभिर्ह्मा द्धतेन वा ॥ अकारिणि यो
 देद्यान्मासमेकं निनर्तनम् ॥ प्रतीकामश्वापिनयः प्रीत्यै सप्रियानवियुज्यते ॥ दीपदानमत्र
 दमोदनाय नभसितुलां लोचया सहा ॥ प्रदीपं ते प्रयक्त्वा भिनमोन त्तार्थवधसि ॥ अत्र तुलाया मि
 ति बवनात्सौ नमासाद न इति वा वस्यति ॥ सन्नो अकारिणां तुलसी मालती मुनिपुष्पकम् ॥ कार्ति
 केऽप्यत्र पुरापा निदीपदाने वपुश्च मम ॥ केशवाग्रो तुलसी स मीपे देवमस्ति ने ॥ विप्राग्ने वतुः पय
 वैत्पट्टमूलैर्गोष्ठे नदीयुग्मिर्लविमरुत्तमे ॥ अस्त्यमूलैर्धवल गृहा पनिकलप्रोदगी
 जापवसंवादिषु दीपादेयः ॥ स्कान्दे ॥ द्धतेन दीपको यस्य तिलैस्तैलेन वा पुनः ॥ त्वल ते मुनिप्राद्व
 ल अश्वमेधसमेफलम् ॥ यः कुर्यात्कार्तिके मासिकर्पूने राव दीपकम् ॥ सकलानि समुद्राणि
 तैः समेभ्युक्तिना स्रवता ॥ एवं दीपमा हा त्प्यमनेकविधं बहुला न्न लिखित मे ॥ सन्नेप धात्रीपलाया
 दिमा हा त्प्य लिख्यते ॥ धात्री द्वाया यामो जनेन तैः कृत इर्भोजन होत्रनाशः ॥ धात्री काया स

[illegible]

नामुविविन्तासुहृत्प्रशालसिखेवाः जायन्त्यपुनाः यः कथ्याकान्तिकेनाः प्रा
नन्दोपमाविकाः वृत्तनाः तुष्टेः प्राममायोवाः प्राधितः यावदपप्रसे
त्यवेवृत्तनापुय्यवोचिताः तावद्युगसहस्रासिंस्थः लोवमाः यते॥ खरतिथेतु
वीकिप्रदेवेदीपान्त्वापनेद्युस्त्यादिताः तिनिरीतिः अप्रिवनस्यासितपन
लक्ष्मीर्निर्दीपिष्यतिः सावेदीपावलोक्षः सैकः यराः पिपाः इवेसितवतु
इथ्याभन्तुवातिपावापावः यदोस्तसिसेतुतुतदीपावलोभत्वाः सन्
तम्भदोपाप्रदातवाः नात्रत्यस्तमितेनवः गृहसुखः देवदेहाव्यातनयुव
देवानंदेवनप्यभस्माप्रनेः सः सवः पुर्वीदित्वावदेषाः प्राधिनः सितना
पुत्यतसमयेस्तानेक्युपादोदः विदुः पुनः प्रवतुदः मोजायत्वा
पाधनाः प्रावनेवापवाविप्रानः विवकोमः यतः नेदत्वावतेभप्रवपमवा

१५१

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

पन्तौधरासहस्रैतेनेमः श्रानवपसः स्वर्णदेवयोगावजायते। कृष्णपक्षेतिथिः श्रीरामाशुक्लपु
राशुक्लपक्षेः तृतीयापुतानराशापगोत्रे। सदा। अस्यापमयः त्रयोदशदिनामध्वेकावत्। त
व्यहपतप्रतिपमरागनक्त्यापनीवाभवति। तदासपदेशयुक्तविश्वपञ्चतर्पणवशात्। त्रिंशत्स्यतः।
सपराएककात्रद्विकार्वानराकुष्यात्पनहानः। शुक्लपक्षेतिथिग्राह्यापस्यामभुदितारविः। अस्या
पमयः। वतुषकात्रपुष्यपुष्यथापनसापानेषुकात्रैक्यापिनीद्विकोः। व्यापिनोवापनकाप्यागा
त्रैकाप्यतमकाप्यस्थानेगोवृद्धपुत्रादवित्तिनस्यते। तिथिनिर्णयो। उज्ज्वलपुष्यनराश्यास्थाने
राजनंततः। आश्विनमासिभर्तादिनेपयः। कालितारव्युः। कृष्णमासजन्मस्तुत्रादोवास्वविदिनत्र
यमा। दीपदानादिकृत्युष्यनापामाश्राकालिका। पदिसुःसंगवाएवांगदितेवर्षपक्षयः। दीपदा
नादिकृत्युषुकतेयापयनस्तपताः। सायंकहोत्रिकाकृत्युषुवाकैकोऽनंगवाभ्रप्रदायेदीपदानं
वर्षधर्मस्तजाननः। स्कारः। नराकनृदोस्तनभिः। कथासीकनृदित्तया। निगतामप्यमानिन्वा
वृषः। स्तानमताहितम्। तत्रैजात्यात्ममध्यधेनूपत्रपत्ततः। गोदानफत्तमात्रातनोविगतसम्पदः
अतोदानादिकालेकद्वयव्यापिनोयासा। गोतः। कालेकशुक्लपक्षेवर्गनेभानुपदामयेत। यत्निवर्जये

[illegible]

२५३

इत्थं पापानुशङ्कं राक्षस्य सदा विधा धेनुपेण सा तन्मोर्ममशान्तिवपञ्चु ॥ विप्रो वेत्ता सिंघात्
 स्तोत्राहापावविभावमोः ॥ नृशंकराक्षराक्षिर्धाधेनुतृपात्तसाधिये ॥ धनुर्मुखस्वयात्तन्मोर्म
 स्तोपाधनदस्पद ॥ तन्मोः यो लोकात्तानां सा तन्मोर्विनदास्तमे ॥ गोघासमंत्रः ॥ योनमभ्यः म
 र्कितास्यादि विषपूजा मंत्रः ॥ धर्मस्त्वं षड्रूपेण जगदानन्दकारः ॥ आधमूर्ते नृधिष्ठानमनः शा
 न्तिप्रपञ्चः ॥ प्रातः प्रतिपदि प्रीतः कामधनुषरो भवेत् ॥ भूषणो गालिपागावावप्यावाहनदहनान्तः ॥
 २५३ ब्रह्मपुनराः ॥ योक्तव्यपुः ॥ धृतससृजस्मनो हतः ॥ कार्त्तिके शुक्लपः ॥ तृप्तप्रथमरुनिखनवन् ॥ १५३
 तस्मात् धृतवक्रतेयं प्रभाते तत्रैमानवे ॥ तस्मिन् नृजे यो यस्य तस्य मंथस्तनः शुभः ॥ पनाजयावे
 उद्धृत्तलेखानिको भवेत् ॥ स्कारे ॥ प्रातः वैद्विन् पूज्यापावो धृतसमावन्तः ॥ अपनाहननिध्री
 यान्मागपालीविवन्तराः ॥ अनयावा ॥ विना धेयि गोपूजावद्धेदित्यम ॥ गोपूजासायाः व्यापे
 योपा ॥ पनाया ॥ तदा प्रभाते धृतम ॥ पधमापागपूजा नदना ॥ प्रावेवा ॥ मागपालीमंगलमात्मिका
 गोवः नृपूजाद्वितीयायां गिनदेषः ॥ गोमयक्षेत्रे त्रैलोक्यागवद्धनपूज्यः ॥ गोवद्धनपूजा मंत्रः ॥

न

गोवद्धनयना ॥ रणोक्तवत्रा ॥ कानकविष्णु ॥ त्रैलोक्याय गवांशान्तिप्रदो भयान्तोऽपनात्का
 नेमापुष्पमेस्तम्भपुगे विमागपालीवन्ध्रीयातकुशकारामयोधुमाभू ॥ प्राच्याः ॥ शिताम्भ
 तथैः सगोवाहनमित्रकलत्रपूजा ॥ त्रितो गच्छेत् ॥ तन्मस्तकानमंत्रः ॥ मागपालीमस्तु ॥ सर्वना
 कस्तखपदे विधेयैः पुत्रदानाधेयु ननेवयुजस्त्वमे ॥ प्रातः नृनीनाजनाकाप्या ॥ मंगलमात्मिका
 सायमत्रकाप्या ॥ तेषु निदृग्ये ॥ त्रस्तनादो वृत्तनादो वृत्तिना ॥ ज्येष्ठेयवप्राते पशुवैद्विना क
 नेयानुकथं वन ॥ मुहूर्ते वने तदशोमाभूत्पतद्दिनं भवेत् ॥ विना पशुकलत्रादतस्तर्वने स्पन्दे ध्रुवम
 याविवने मासि दशोत्तेना नीनीनाज नयदि ॥ नानीरागानत्र वैभ्यं पूजनामरराज्या ॥
 कार्त्तिके शुक्लपः ॥ प्रातः नृनीनाज नभवेत् ॥ प्रातः नीनाज नृकाप्यासायमंगलमात्मिका ॥ नरा
 पांमुदयेभ्यः कृतवानोनाज नंततः ॥ सुवर्षसत्कमागीते रात्रे श्वदिवसं नयत् ॥ अपवेत्यतिप
 त्वत्पाद्वितीयायां पदमवेत् ॥ द्वितीयायां तदाकाप्यासायमंगलमात्मिका ॥ कार्त्तिके शुक्लपः ॥

१५४

देविधानं द्वितीयं हितम् । नानाजनं ज्ञातः साधुमंगलमात्मिका । नानाजनं नवद्वारादिधारणम् ।
 भानते । पोषाहो नभावेन तिष्ठत्यस्यां पुविष्टिना । हृष्येधमादिनृपेणातद्वृष्यपातेहि ॥ अत्र सत्त्वी
 पुत्रभयेऽस्तान्दस्येपम् । अत्र येन येन भावेन नेन-प्रवर्तते सर्ववर्तया स्यात् । हृष्टाहृष्यति-मुक्त
 मुक्तेनृदितोनादिति एवमज्ञापम् । अतएवाकोमुदीसंज्ञा । स्कारे । कोमुदन्ति-ननापस्यां नानाभा
 वेऽपनस्यनम् । हृष्टाहृष्यः सखाप-नास्तेनैवाकोमुदीस्यता ॥ महाभानते । कोमुदतुविरोधेरागुक्त
 पुत्सनाधिप । वज्रपस्यमसिनिधम्यस्वाविधायित्वा । वामनपुत्राणां वलिप्रतिविष्णुः । स्वप्न
 वारप्रतिपदानाममत्रभाषामहास्ववः । तत्र त्वाननराहन् हृष्टाहृष्यः स्वर्त्तकताः । पुष्परोपप्रदा
 नेन अर्थपिप्पत्तिवचनाः ॥ स्कारे ॥ वलिमात्रिष्येत्स्वेदवर्त्तके-पञ्चनरुके । पूजाकुष्याम् । भू
 मोनात्रोदस्यपदवत्तः । तत्र मंत्रः । वलिनाऽनमस्तु-पवित्रवन्मुत्प्रभा । भविष्यत्सुनानातेषु ज्ञथ
 इतिहृष्टताम् । नात्रोपेनकृन्मन्त्रेत्तवृज्जाननाधमः । वेषमनाधिपं कम्भविष्पतिनसंशयः
 अत्राधमहिषमेषमज्ञापिदुष्टमस्वप-पर्यः । गी । वापिभोतथवदिजनेनैव-व-विदान-स्यत्रोदस्य

करा । विष्णुधोतके-नकृदमण्योक्तम् । नानाप्रकारेणैवेष्टम् । कार्त्तिकशुक्लद्वितीयापमद्विती
 शान्त्यः ॥ अत्रापनाः पमपूजाः ॥ शङ्कराविष्णुपूजात्रनिन्वायेषकास्याः स्कारे । इतिहृ
 ःरुद्वितीयाः धामपनाहृष्येधमम् । स्कारे । वसन्तज-कुष्याधमलोकनप्रसक्तिः । तत्रमामंत्रः ॥
 महामोहमात्रोदोदृष्टिकुरुवेदितः । हृष्टपाशधनोदेवसन्मनित्यनमोनमः ॥ इवमपनाहृष्यः ।
 पिनीग्राह्यादिनहयतत्वेपूर्वा । पुष्पाग्नेतिवधनमुपवासधनम् । वनहृतीयादेवोद्यतिपुस्तद्विती
 पायाद्वितीयाद्यतिपद्युतेशुक्लः । वापरिवाहः । हृष्टाहृष्यः नद्वितीयाग्नेमसपुततिवधनमशोकतिनजक
 नवीनपूजापनमितिहेमादिः । पमद्वितीयापनंसएव । पत्ततिस्तिनकाशोककनवीनप्रतेस्पिताः ।
 साद्वितीयातथाभातद्वितीयाद्यतिपद्युता ॥ स्कारे ॥ धृतिपन्मुरवाकाप्यापदिस्मादपनात्किं ।
 पूर्वा । किंनुकनय्याद्वितीयाताहृष्टीविनापूर्वः । हृष्यपिनीपूर्वपुनाप्रसिन्ता । इतिहेतोद्वितीयाया
 पूर्वाविद्वत्प्राधानमवश्यम् । किन्तुपूर्वपनाविक्रिन्त्यः । तत्रवेदमानायातिपादपनाहेतनाहः । हा
 निमत्याप्रवाह्यापनाहोमः । पतेद्वयमपूजाजनभगिनीहृष्टभोजनमुक्तम् । भोजनका

744.

44

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

मानं श्रद्धास्व न धनधारणम् । अष्टदशो विदुः तत्र पूर्ववत् भूतिव्याप्तः । तत्रैव पनमात्मने नमः शिवाय ॥
पूजनम् । स्थितिः । गण्डन्ती नद्यतां प्रपूजयिष्यामि । सा ह नृणां देवता । तत्रैवा गणाय प्रसादात् होमः काप्यः ॥
उपवासो भूषणं च । प्रातः पुण्याय तत्वा विप्रमार्जनं पूर्वकं प्रत्युपासनात् । अनन्तं कथ्यते । तस्य भक्तिः ।
दशसप्तमीः । समुपास्य त्रयास्त्रयाः पपाशक्तिगर्वात्रयादशकां विविधा पदं । तत्रैव जन्मप्रतस्फुल्लितः ।
इत्येव पुनः पुनः पुनः पुनः विपुलाका । अनेन सर्वपात्रेष्वंशनायना । तस्यैव वरः नरः । पत्नी
कजाभिपुल्लभ्यते । तः । त्रिशम्यामरिष्यति । नृणां देवता । अनेनैव । का । नृणां देवता । त्रिशम्यामरिष्यति ।
अभ्यर्चनार्थः । वरः । अत्रैव गण्डन्ती नद्यतां प्रपूजयिष्यामि । सा ह नृणां देवता । तत्रैवा गणाय प्रसादात् होमः काप्यः ॥
नात्रैव । तः । त्रिशम्यामरिष्यति । नृणां देवता । अनेनैव । का । नृणां देवता । त्रिशम्यामरिष्यति ।
निकृष्य गुरुः । त्रिशम्यामरिष्यति । नृणां देवता । अनेनैव । का । नृणां देवता । त्रिशम्यामरिष्यति ।
नादे । त्रिशम्यामरिष्यति । नृणां देवता । अनेनैव । का । नृणां देवता । त्रिशम्यामरिष्यति ।
विष्णोः । त्रिशम्यामरिष्यति । नृणां देवता । अनेनैव । का । नृणां देवता । त्रिशम्यामरिष्यति ।

वृत्तपतामुत्ताफलविदुमान्निन्तिमस्यसवत्स्यकुष्मादुस्मदानंमहाफुलमुत्तम ॥
 तस्यगङ्गागकुन्तेवैकुण्ठादानेनपत्न्यैतत्सर्वंभूतमस्यैषिवैकुष्मादुपनृद्धः ॥ एवमिह
 पद्माशक्तिदानम् ॥ वृद्धनस्यवत्स्यपुत्रकुष्मादुनैतत्सर्वम् ॥ भविष्यमासेवतुभिपत्युत्पन्न
 पितावृत्ताकुम् ॥ तत्सर्वंनमतेम ॥ नवम्यांकार्त्तिकेकस्यव ॥ कार्त्तिकेकैकादशीतुनेवाधि
 नासेजा ॥ इत्येवैतौपुताविशेषादतिप्राप्य ॥ समस्तमासप्रतापनावेसंवत्तारिकेकद्वौत्यादि
 पंचकंकुप्यात् ॥ प्राप्स्ये ॥ तर्जिताप्रतिदिनमावशिष्टाद्वेदेनपंचकम् ॥ पत्न्या ॥ नभोजनंयान्नात
 शानाद्वेदेकतम् ॥ एकादश्यादेवेनपंचकंकुप्यादनपिमासस्याहंकारान् ॥ एकापुनरावसः ॥
 स्कान्द ॥ नावृद्धनैन्तितीर्थानिस्वास्त्यमुदमनमिव ॥ पावस्यवेधिनारिव्योक्तिपिना ॥ पार्त्तिक
 तिर्के ॥ भनुमन्नेतुम्यानिपापानिस्त ॥ यपि ॥ एतेनवापरा ॥ नदत्तेह ॥ नवाधिनी ॥ प्राप्स्ये ॥
 एकादश्यातुक्तपाकातिर्केमासिकेशवन ॥ सप्तप्रबोधपेडा ॥ इत्येवमाहसमाप्तः ॥

[illegible]

दि. काप्यमवे. सदाभा नत. द्वादश्यां कान्तिकमा. सपुत्र्य दामा. नतिव. गवां यज्ञमवा. तिपमो.
 शीवै. तेन संशय. अस्यां धजा. पण्डितकम्. विना. मदिना दोधन. द्यादिति. नाना. दियो. कद.
 का. कुरु. कुवतु. शिवै. कुवतु. दश. संज्ञा. इत्यनि. सपुत्र्य. नि. ग्रा. द्या. दिन. इयेत. ते. स. प्र. द्या.
 इमानुप. सपुत्र्य. कुवतु. नि. ग्रा. द्या. अस्यामि. व. वि. श्व. र. व. न. प्र. नि. द्यो. क्त. शिव. पू. जा. याम. नु. ए.
 द्य. य. पि. नी. य. स्या. न. त. धि. दिन. मु. पा. प्य. स. न. उ. ए. द. प. वि. श्व. र. व. न. पू. ज. न. म. अस्यां. कान्तिक. कु. व. तो. धा. प. म.
 प. न. स. प. न. प. वा. स. त. व. त. न. स. स. म. प. म. ए. प. का. प्य. त. म. न. क. त. न. शो. प. नि. सो. व. णि. स. न. स्मी. क. प.
 पा. वि. भ. व. स. क. र. गा. दि. पा. व. स. न. स. प. स. ग. व. न. ति. क. स. वि. ध. क. म. ति. क. क. न. य. त. ना. व. ज. ग. र. ण.
 का. प्य. म. पा. य. म. द्वाद. श्या. वा. ते. नु. मो. व. पा. स्या. भ. त. स. न. इ. शा. वि. न. र. व. न. पू. ण. त. र. म. स. पू. म.
 त्व. सा. दि. न. त. स्या. मु. प. व. स. इ. गा. ग. न. प्र. प. न. प. न. स. पू. ज. प. द्वा. द. व. ग. स. वि. ण. मु. व. न. न. पा. वा.
 त. वि. श्र. म. ज. न. गा. दा. ना. दि. पु. न. पू. ज. न. वि. स. न. ना. नि. का. प्य. णो. पा. न. र. ण. द. अ. व. न. न. क. मा. ज. प. म.

२६

एकभक्तैर्न पोरिष्यामागं न संतु संतिपेत् । सतेन कर्मणा पुनः सुभृशः सर्वतो भवेत् । मागं कृतं
 वृत्तं विगतिशयं नमः । मागं कृतं एकात्मनो न वा एतौ । ताना विषया विना या स्वात्ता मुपोष्य संस्था
 यातं सं प्रपन्नं प्रातः न व पारगम । नात्र तिष्ठन्नापेत्ता मागो मावास्या रेन हृत्कान्तः । इयं वृत्तिः कोने
 राधुतापना न प्रशस्तः । अस्या निगपः स्यात्तिन पत्रं चोक्तः । मागं शुभं पूर्वमनागं वदमी । ते
 वामं प्रपन्नोक्तः । अस्या निगपः स्यात्ता वरा वदः । मागं शुभं प्रपन्नोक्तः । एतौ संपूर्वा मुपोष्य
 नतं कृतं न वा प्रपन्नपदः । प्रातः कृत्यं नाना नागं कृतं । एवं प्रपन्नं मासमुपोष्य संस्था सना नैवति
 मासं स एतिसंतां गुणवदधात् । तिष्ठति निर्गमे । प्रपन्नोक्तं सदा न । साधुतामागं प्रपन्नं । स्तन्यं यथा
 कृतं व्यापनं व्यासंति राधुः । जन्मा एमास्तु । यथा शिवना विवृणु रोगः । पूर्व विद्वत्कृतं व्यापनं
 पानं तां । तस्मिन् प्राप्ते पुनः ॥ एतं न विवृणु । तेषां गतेना विशाखाभिः प्रपन्नं । न वा न वप्यामंति नः
 मुता कर्तव्याः । मागं शुभं प्रपन्नोक्तः । इत्यं प्रपन्नं । इत्यं प्रपन्नं । इत्यं प्रपन्नं । इत्यं प्रपन्नं ।
 स्वर्ग्यं श्वमथ सा नाना तिष्ठति । इत्यं प्रपन्नं । इत्यं प्रपन्नं । इत्यं प्रपन्नं । इत्यं प्रपन्नं ।

२७

तत्रापि न ह्यापि नीयात् । कृतं धर्मवता दोहं नना । अस्यां श्रीपुत्रकामैकभक्तं पापसेनं कृतः
 प्रातः शुभां संपूज्य विप्रानिषादेः । भोजनं दत्तं । इत्यं रोषान्ते भोजनं कुप्यात् । एवं प्रातः शुभं
 दत्तं विधापयत्सनः । नैसं वं सन वनी तं सति न एपं विधापयत्सि एतां दद्यात् । इयं मागं प्रपन्नं
 शिवदुग्गा अतमः । एतौ संपूर्वा मुपोष्यना । वोगो नै सपदि कृतं संपूज्य प्रातः तिष्ठन्ने पारं कुप्यात् ।
 शिवा वशिष्ठदुग्गा वृद्धमं गी वृद्धतारानी । पूर्व विद्वत्कृतं व्यापनं विद्वान् कुव वित् । इत्या
 रि पूर्ववत् । अत्र प्रपन्नं नु नीतिभिः पूजनीयं । प्रपन्नं कृतं न शका वाम् । अस्या । कानं नृपं भवे
 त्प्राणं पूर्णं शोः पूजनादिह । मागं शुभं प्रपन्नं न वा नृना इमु कृतं । तत्र न रानि का कुरु वि
 शि कृतं शनिवारः । यतिरि कृतं यो तस्यात् । अत्र पुनरागः । शुभं प्रपन्नं न वैधान्यं पकं ज्ञात्वा
 सशो भनम् । सति यो वसनं न वं स मुहं नै रभे दिने । गद्यं ते व विधाने न न रम वा द्य पुनः सनः ।

तत्र वनितु प्रत्यापयैः संप्रसाद्युतः। स्वगतोक्तप्रकारेण पुनोक्त्यादिवन्तः। सत्याहेम
 ततः पस्वात्कन्येयं वभूधितया ध्याममुत्तमवापाठः। पुण्येकैः फलेनैव कल्पवृक्षमपुनः
 तेन देवान् विदुः स्वतः यथापि कपयः। कृमयः। विभ्याम्ययवाः। धरानः। देवतासम्पत्तिः।
 नववन्तः। सतः स्वस्वी सहायिः स्वयं कृतः। पूजः। नवाभिरुदनस्तथा। पुनः पुनः सतः। रुरावन्तः।
 नंदः। मंगलालभनादिना। धारनापाठाः। सपुनः नवविषयमपि। सः। सत्यमनः नवः। नमुना
 ध्यानधनधिनमो ननसिततवः। नवा। ननवर्नः। धानवमुत्तमना। सतः। सप्रतिता नरा नववन्तः।
 शनदि नवा नवदशनादः। हा गतिः। मध्यमशतसप्तपञ्चादिसुवाध्यापनः। वनीयसुसुषा
 माकेः। धनीयः। नपुस्यः। शनदिकन्यायाम्। वसन्तेशये। हर्मनेशः। शुकपर्वः। अवनवानाभिः।
 पुनाणनाप्यक्षरपावणानंदशुकेकाप्यम्। सविक्रमशक्त्या नमुनकाप्यम्। अन्नाभावेक
 तिष्ठि नपि गोभिनयिकः। निरुत्तनादः। शनदिकन्यायाम्। नमुनाभिः। हर्मनेशः। शुकपर्वः।
 वसन्तः। श्यानिः। राख्याद्युक्तितुष्टं भानुनवा नरा सत्यतुष्टः। उज्ज्वलकर्मणा ननु नववन्तः

१६१

भवेन धनुः विपत्तयस्तदाहं विदुः। न पतिवृत्ते। अश्विकुर्द्धस्तपन्तादित्यानुनानेपि स्यात्। एकदिशति
 मां शोषावत्। धनुः विपत्तयस्तदाहं विदुः। हर्मनीयुनिशास्त्रः। पितृनस्तनयः। हर्मनवानामिधकांस्तिराः॥
 विजन्मसुवपादपान्तापहितभनया। तादृशकृद्वेनैव कार्यसंततिभिः। विजन्मसुवपादपान्तापहितभनया।
 तानुनन्तवज्जनेषु। वेदेषु। यैकपक्षस्तनवानेदज्जनेषु सतः। भवेज्जन्ता नूननो गोपितृणा नोपतिवृत्तः॥
 पूर्वान्ननवान्मशस्तुक्तपदात्वात्। नापुपनागा। शुक्रपुस्तस्य पूर्वानेवोक्तिरां नदत्तवृत्ते। स्त्रीपतिः॥
 नवतीशुनेपुनर्वसुस्तप्यास्पतः। पृथग्विद्धितयवः। अन्तर्भवकपितृपुत्रानां शानंदस नवान्निदधानम्।
 मस्याप्यः। नवस्यादितः। पृथग्विद्धितयवः। हितयननवा नस्यानुनाना वयवः। नवस्यस्त्रियोः। सयवः। धनिषु पोः।
 एवमेवैकमेव विमुनायामिच्छन्ति। बुधपुनवा नावुनमो। नविवदो मध्यमो। मध्यमो कज नवितो। युक्तस्तपः।
 शानादवज्जमः। तादृशकृद्वेनैव कार्यसंततिभिः। विजन्मसुवपादपान्तापहितभनया। तादृशकृद्वेनैव कार्यसंततिभिः।
 विषायदत्तपानाकुर्यात्। एवं प्रतिमासं नदितं प्रत्यक्षपक्षामप्यवततावर्षाने विषयाम्यपुनः

शुभादेवतुत्तरी। पूर्वविश्वरूपेण। कर्तव्यापनसंप्रदाः। वृत्तद्विषयकनेत्याप्रोक्ष्यप्रताविभो
 ममभक्तैर्महावाहोपाधेयैपनाहृती॥ अथनानुस्य। पिनोत्रयोदश्यात्पिपिननुप्रदेव्यापिनी
 प्रदोषादोपनवनत्रवेत्तनात्वा। पोः मुक्तापनेव। पूर्वनिखनाहृतेत्यम। पागोमुक्ताष्टमीशरीर
 तुर्दशानामेकतमाया। वप्रोतयेसर्वपत्न्यागदुत्तम। तत्रारभ्यपयपावनावसरमन्त्रपत्न्याग
 त्यातन्त्रे। हनपूजयेत। तत्रगाहिरपवदस्ति। तत्रारपात॥ एतां निश्चिताभिमतपुनरीणोक्तानि॥
 पुत्रोपवपत्न्यात्तामुपवमे। तस्यांनन्त्योप्रतानम्भः। जोनकथानाम्। दशमः। दिनन्तीसंश्रु
 ज्योनकमस्यनिवेशपानराग। अस्यापन्मसनिचमोनास्ति। नदि। प्पिनीयः। तुनुपोगोव
 प्रासः। अत्रदत्तात्रेयजन्म। इत्येपूर्तिमात्रा। शोवागमहामासी। आशीषो। गोविप्रशस्तः। नन्त
 नापतपत्न्यापत्रोक्तोऽमुप्यत। कार्तिक। पोलीमास्यानुपदायाकान्तिके। नने। मागरीषी॥ २॥
 इतिमगदिनहविनामसुतरीजीवनाराधनाशम्यविनविनेसुखवोधभक्तनोमागमासविधिः
 मरशमः। पत्रवः॥ ३॥ अथपोषमासविधिः॥ प्रसुपुता॥ एकमकेननजेनवनेमानक॥

१६३

३०००

पोषमासेनपुत्रांश्ववहनामोदिवाकिंका। पोषमासितुपोदयाहृतविषयपापित। समभ्या। अतलो
 पिसवाकमानवाचुपातः। अत्रकृष्णाष्टमीशयकासंज्ञा। सावशुक्रादिमासत्वनमागोष्टका। मागरी
 र्धेननाकृष्णाष्टमी। महात्नयाष्टकित्तिवावदत्तः॥ केवित्तिषपपुनन। वतुर्षा। विहन्ति। अत्रा
 पुषोपत्तरंपावराशरुन्तिमम्। अकनणपोषः। इयंप्रमातपूर्वकनवधोक्तम्। अत्रकामकानविरप
 दवो। पोषमासाम्प्राश्नाहृकान्। पोषशुक्रप्रतिपदिहृत्सामुत्सर्गः। नारायणपत्रवोक्तः। पोष
 शुक्राष्टम्यां बुधवान्नोहिरपाशी। योगज्ञाननादी। पुण्यपत्रमत्वम्। पोषमासिपदादविश्वरमी
 नगजगुमे। नन्तर्जनापनपुण्यपुत्रोऽमुप्यते॥ नरानुसामहापुण्यवैत्रवैत्रवप्रादशोः। पोषशुक्र
 काशीमन्वादि। अस्यासतिनतप्यराशनाहृदिकमवशंकाप्यम्। एतां मुषोष्यहादस्यानानाय
 लापूजयेत्। महाभाजते॥ शरपापोषमासितुपुत्रानानापणनेव। तानपेयपयाप्रोदिसिद्धिप
 नमाभजेत्। पोषोपुत्तिमापुष्यपुतामहापोष्यतिपुण्य। गोशयपकृष्णवस्त्रानम्। अ
 नन्त्यानाशनम्। नववक्ष्यपमात्पादिकं। पाचम्। अत्रविषयपुष्यसूतस्यतीनापूजनकाप्यम्।

१६४

१३५

新

१६

वादेवमिति नानादिनरकंदेविषमं सनपय... भाव... अमीमयकोनेपय... सवेवु... शीम्।
 उपोष्याधि नृहितो नृपवा... नृजायत ना सिहे... मासीममावात्... मेकभ... समावनेत
 तत्रै... भक्त... वाणपुल... गत... स्वाप्यसे... भा... न... नकप्रनदषभककयात्रिना... पतपलमो
 सा... एत... ह्वायस्वर्ग... त्वेहमा... नम... त... स... नृप... पू... मेक... केन... पेद।
 सुनायिवि... पो... स्वासग... के... क... फ... न... शिना... न... स्वग... प... ना... वे...
 धाभ... दिव... पान्तिस्थानेन... नायिक... नि... न... प... म... ध... प... स्थाने... न... प...
 शन्ता... स्थ... मा... र... विन... राफ... राक... हा... प्र... येत... नि... व... व... म... प...
 स... पारिदिवावस्पति... र... अ... ना... य... प... क... र... क... न... न... ए... ना... सु...
 व... प्रा... मान... र... र... स... व... न... सु... र... न... फ... ए... पो... ए... मा... स... मा...
 व... प... न... न... न... स... न... क... म... रा... वि... न... ति... य... प... पा... व... को...
 मा... र... अ... पि... न... प... मा... ना... मा... मा... तु... कु... वि... न... प... न... को... न... क...

१६

कोपवासे ४

दि २

य
 साधविदनेपनमपदम... भावते प्रतिमासि विना वेण... सावर्षाणि द्वादश... गाणपयमवा
 श्रोति निःसपत्रमनाविव... पस्तुसंबनं पूर्णं वृत्तं कालमनुते। अ... निनतो नित... सु...
 शी... नि... दि... वा... न... पे... प... न... स... फ... न... मा... प्रो... ति... मान... व... वि... श... र... स... ह...
 केमहीयते वनृपकालयक... सा द्वितीयदिने संध्याचरनक्तभोजनम्। प... का... ने... को
 तेयननः संबन्धनं नृप... अ... र... मे... ध... स... प... स... फ... न... मा... प्रो... ति... वे... न... उप... वा... स... ह...
 येन नक्तभोजनम् वक्राकृषमुक्तेन विमानेन सगच्छति। वता निशसहस्राणि वधाणि दिदि
 मोदते पन्तोपवासः। अ... मा... स... ति... पु... दी... नो... जित... को... धो... जित... दि... पु... नो... के... नि... व... ते... प...
 ननोनम... धा... न... मा... सो... प... वा... सो... व... र... क... र... श... मि... स... प... मु... न... म... म... र...
 ति... र... वे... न... मु... नि... र... नो... जित... को... धो... जित... शि... र... नो... जित... र... न... नृ... प... न... नो... नि... प... न... स...
 तावुभिनियमैनेभिमासं नानादिपानर... स्वर्गपुण्यपपाकामं मुपभुंक्तपया विधि। उप

वासैलपानुयंतपः कापिनविदुः। उपोष्यत्रिद्वैदवाविधिवत्प्रतिपेदिने। अथपश्यपनोशा
 निमुपवासेरुवाचुवन्॥ मासाहर्द्वैदवाविधिवत्प्रतिपेदिने। अथपश्यपनोशा
 पीत्याकृतुत्तमदः। निम्पस्त्रायोभवदः ससम्पुसंथाजपन्मनः। मवसाधेयतेहासांनकप
 षमनाशकः॥ स्थगितुलेतशयनानोपकारिगिरायनानिव। वीरकृत्तनवासांभवासास्याभन
 एगानिव। नसानांघ्रितिसंहानेसोभापमेतुविन्दते॥ आमिषप्रतिसेहानेप्रजावापुष्मतीभवत
 उपवासवसेपुस्तसगणपिपुतिभवेत्। इरपावृक्षसंजतन्यागनूपम्। एवंस्थानव्रतसुपि।
 सत्यवादीनश्चैवामेपदेवतेस्तह। गभेमास्थानिगुत्मातुकीर्तिभवेतिपुष्कला। स्मयुकीश
 धानयतामभ्याभवात्सन्ततिः॥ एवंप्रतान्यनेकतिवहव्यानि। पित्रादिस्तयाहेपपाव
 कोदिएरुनाहप्रतम्॥ १०॥ इतिमगद्विज्ञरुनिनामस्ततसो जीवनानापराशम्भविनवितेस्त
 बोधेभ्यमतनोपोषमासविधिनामेकादशः पञ्चवः॥ ११॥ अथमासविधिः॥ तत्रप्रसपुना॥

१६८

१६८

नसीपेवदसीपदिबुतारिस्तसाकाप्यापस्यकामफलपुप। उपोष्यपुपविशानान्तिपुप
 तमावनेतउपाविनापुपानोहवुदियातया। पुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 शतापानान्तिपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 मजेपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 नवः। पुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 वीरकृत्तःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 मावामितेभूतदेनेहिरातःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 वदन्तिस्तः। अस्यापुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 सीतयापुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 मुपुतीनामधेनेमापुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 पुरादेनेवादेनापुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 योउपोष्यान्तिपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 उपोष्यान्तिपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 नेपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः
 वनापुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतःपुपुतः

जेव्हा लोकस्य त्याधिकः तसि सज्जिवै॥ तेजोमयेयुजोकेयुमुक्तायोगाननेकप्राः॥ प
 स्वचिक्रिशादीपतेप्रयोगमावमज्जिनः॥ एकदिवसकलेयथा॥ स्वर्णिमानसहस्ररा
 कुन्तुनेत्रेनविमहे॥ यत्फलमकनमावेवरातेनुदिनेदिने॥ योगाम्यासेनययुतसर्व
 त्सर्वनप्रातत्रयो॥ प्रयोगमावमसेतुयहसातस्यतप्यजम्॥ सेवस नप्रातग्रासेनिनाहानस्य
 यत्फलम्॥ अर्धपुष्टवत्॥ प्रयोगमावमसेतुयहसातस्यतप्यजम्॥ अष्टमिषसहस्रेतुतप्य
 त्वेवभतेभुवि॥ अर्धवास्तीर्थानिकलित्वायहस्ररूपानिस्तुमायाति॥ हतेप्रपन्नमेवः॥
 एवंदहफलवोदयम्॥ मावप्रयोगोकाव्यावपिबोदयौ॥ अत्रपुयागस्यनरा मपिपुयापम्॥
 अस्यानभःपौषसितैकादशपौषीमायाम्बामकनसेक्रान्तोकार्यः॥ विसर्जनेतुमावसिताप
 चक्षुषमेव॥ सत्तयायपन्नयावतिपयदिनादिप्रासंसायातः॥ अत्रतुल्येयमावार्कनामुता

नित्यं

स्तिर्दिद्याः॥ मावसितावमोमांसावकास्यामांतःपकंयाव्रामावस्थिकम्॥ मांसाभावे
 पायसदिनापिकेत्यमन्वमकाप्रसेवनम्॥ मावहृत्वावतुपामनुदयेस्तावामम
 तपणाकाव्यमातिलवतुर्दशीसंता॥ मावहृत्वावतुपामनुदयेस्तावामम
 शा॥ मोनेनावस्तानम्॥ श्येनवराणांकिंयतिपातयोगिनीकोटिसूक्ष्मप्रहरात्स्वयंपुरपा
 एवयोगोदिवसएवरास्तइतिनिरीयति॥ अत्रप्रातिममः॥ प्रोतःसीत्त्रोभवराणां
 व्यातीपातेवमावेपोषमावयोः॥ अर्धदयस्सवितोक्तयःकोटिसूक्ष्मप्रहरापमः॥
 अत्रस्वानदानश्नाद्वाद्यतिपुरापम्॥ कोस्यपात्रं सुवरीपात्रमुत्तमं दक्षिणादद्यात्॥ त
 यानिरीयसिंधो॥ समुद्रमेखलापृथ्वीः समस्तैतयत्फलम्॥ तत्फलंलभतेमर्त्यः॥
 त्वादानममत्रकम्॥ तिलपर्वतोपनिहिनय्यमवकाविषादिवप्रीतमादेयाः॥ तिलवेनुपर्व
 तोवदयो॥ हृशादिवादिदयंयुगादिनीपि॥ अत्रवद्वहयत्वात्सीवराउपेनाहंकार्यम्॥

नि

न्यायं प्रमादिवात्। अत्रापि न्ययं नन्द्याये सुनात्रपि न्ययं विवेच्य। मातृशुक्रतृतीयास
 कल्याणी सता। तत्र प्रातः सति लयः योगेन स्नानम्। तत्र मधुर्गोत्रोदके नन्देन सक्तं कुमेः॥
 स्वरीमयी वतुर्भुजो प्रतिमा स्थापयेत्। दन्ति रावाम कमेराया दितिः। प्रत्ये शोभते मेत।
 तद्वमो मञ्चः॥ नमो भवान्ये कृमि न्ये कामदेवै जगत्त्रिये॥ अत्र नन्द्याये सुनन्द्याये मञ्चयेन मलम्॥
 तत्र दिङ्मयत्वे सुम्भुजदन्ति कुम्भशुक्रा मन्त्रयत्तु तत्सु जेदयात्। शक्त्यो यो यत्नान् कृतवान्
 नेत॥ लवणमण्डपिनस्त्रिभिः समवेदः तत्पत्रैः। एवं वक्ष्ये पूर्वा शर्कनावनकोपपि पञ्च
 नन्वीयेत गोनी दद्यात्॥ गोमिष्टुन सुवशी वक्ष्ये गुडलवणा धेनुतत्सरी कुम्भप्रवृत्त्याः॥ २१
 वता शक्तैः गुडलवणा दानमप्युक्तं मे॥ इत्येव न्ययताति पुण्या॥ मातृशुक्र वतुर्षी तिल
 वतुर्षी तिस्रो प्रदोष व्यापिन्यादु सिद्धेना जे पुत्रने॥ अस्यां कन्दपुष्पैः सप्तिकां गो
 श्री सम्पुजनं कृतिलेन पात्रो कुर्व्यत्॥ मातृशुक्र पञ्चमि श्रीपे श्रीसुजा॥ अत्र
 कुन्दकनवी न्ययः श्रीः पूज्या॥ पूर्वा ह व्यापिनी पूर्वा मः स्थानवपना॥ सनखतोप
 ज्वर

२१

जनं पुत्रकमेव न्यायं ध्यायमादिभिः संसृज्य प्रातर्दि सत्रयेरा मातृशुक्र
 सप्तम्य वला सजा॥ मन्वानस्ना वनपा सजा व॥ एताः कुमात्कृष्णा॥ अनुरा
 दुष्टवलायां शुक्रा मातृस्य सप्तमी॥ गो गोः वायदिल मेत सप्तम्य मृहशते समा
 गो जानः॥ सूर्य्य मृह रातुल्या तु शुक्रा मातृस्य सप्तमी॥ तस्या स्नानं सुदानं वेम
 पातकुनाश्रुनम्॥ अनुरादुष्टवलायां तस्या स्नानं महा फलम्॥ मद्यां सकानि
 सप्तम्या मीष्टे स्नानं दिनत्रयम्॥ अपीति शिवः॥ तिष्ठति निरीत्यः॥ को मुदीशि
 वनात्रिष्व सप्तमी वतषा वला॥ निश्रिदि कृतकर्तव्यं दिनवैः खनिनर्षकः॥ इ
 ति ववनाद्य सा दण्डव्ये खट्वा पनदीनेः सुरोद्वेनाय वशा सप्तमी नलम्
 तेतदा वक्ष्याम नुरादुष्टवलायां सप्तम्य पेज्या इति निरीय सिन्धोः॥ अ

२२२

उत्तरोदये कुरु सुभनञ्जितवर्तिकतिलेतैव पूरं दीपं शिनासि निघाद्यवतुरां
 पराम्प ॥ इन्द्राणं नृजलवालयित्वा तद्भावेन्यत्र मदण्डनदीपं त्रलेपनिहृत्य
 सप्ताक्षपत्रीं लेखनीपत्राणि दक्षिणां निघाद्यज्ञं प्रविशपत्न्यायात् ॥ तत्र मन्त्रैः ॥
 यद्यज्जन्मकृतं पापं मया सप्तसुतं भूयः ॥ तमेनो गेव शोकं वमाकरो हन्तु सप्तमी ॥ ए
 तज्जन्मकृतं पापं यद्यज्जन्मना नो जितं ॥ मनोवाक्कायं जयं ब्रूता तमेना तमेव वा ॥
 इति सप्तविधं पापं स्नाना मे सप्तसप्तपित्रः ॥ सप्तव्या विषमायुः तं हनमा कनिसप्त
 मी ॥ ततस्ति लोपं मया दत्तं ॥ स्वरी मया दत्तं सप्तं ॥ विपायं दद्यात् ॥ स्वरी
 कुर्यात्लेतां प्रपात्रं स्वरी दद्यात् ॥ सप्तं हिनस्तेन पश्य स्वरी दित्येना नृकुवा त्वेत्स्यात्
 इयं मवादिः सा पूवा ह व्यापिनी यास्या ॥ सा च तया राधया नयमेवा ॥ वद्व्या

रा२

पयास्तत्र तादिसमा ॥ सुकृपक्षेन विहितेन सत्तेवोत्तनायने ॥ १
 जवत्सः प्रातः संकल्पयेद्विद्वानुभवादिः सांख्यवा ॥ त्सपि तो ग्राह्या ॥ श्मश्रुतप्यसं चक्षुष
 यन्ता च ॥ येन चैत्रं ज्ञायात्सप्तमा च तमे ॥ न विउवाच ॥ मावमोसेतु सप्तम्यां मासि मासि
 सुनोत्यमा ॥ यस्तु मां पूजयेद्दन्त्या हितं मे कौकमाद ॥ प्रयक्रामि स्वयतः सप्तस्वामिनां शश
 मभवम् ॥ विजयशस्त्या ॥ पुत्रमाराज्य परमं तया ॥ इत्यद्या सा च म ॥ मासि मासेत योर्बला
 शुक्लपन्तं जितेन्द्रियः ॥ अथोप्यतिष्ठि वत्यस्तमा त्वा नु लेपने ॥ पूजयित्वा तु म
 भन्त्या निशिमोस्वयं दुर्चः ॥ युनस्त्याय सप्तम्यां कृत्वा स्तनादिकं क्रियाम् ॥ पूजयि
 त्वा तु मां स्तवी नहामे स माययेत् ॥ प्रियां पित्वा हविर्भक्तमहविष्टः ॥ पञ्चनेपलः ॥ स
 न्यदनेन पयसा पायसे तदिजास्त ॥ तस्यैव कृत्वा पन्तस्य पञ्च ॥ सम्पूजयामितः ॥
 रन्तो त्वा तैः सुगन्धैः रक्तं पूजयेत् ॥ पूजयेत् ॥ पूजयेत् ॥ पूजयेत् ॥ पूजयेत् ॥ पूजयेत् ॥

अथैरुपि देवदूतपुत्रं न भवेत्तुम् । इति यावज्जीवपतम् । अत्र षष्ठा मुनोरां सप्तमा
 पारं पनवात्तं मुपवात् । पिनापोषत्तं प्राप्ता पापना मिदिभा । प्यात्तं वनाहृत्तं दः
 तस्येवना । वमात्तस्य सप्तम्यासमुवाचितः । पूजयेत्तं सुनदेवं विष्णुं नृपसनातनम् ।
 षष्ठा येवनिताहात्तस्य मुपवात्तं । अत्र षष्ठा विष्णुं भुञ्जीत एष एव विष्णुः
 स्मृतः । अन्नं वसन्तं पूजा विधानाया येपि विष्णुः । तस्यानायं धनं धान्यमिह न
 मानिज । यत्ते । पनत्रुशि वंस्या न गत्वा न निवर्तते ॥ भान्ता । अत्र षष्ठा सप्त
 त्माह नृपमध्यवृत्ते । नाना यणः । तनसिनात्तनसत्तः । केपू नवान्मकनकु
 एलवान्कुनी । तेहानी किनराभयवपुः । तरोवदके । मात्तः । म्वात्तः । पवम्पा
 मेकमत्तम् । षष्ठा मुपोषणकत्वा । किनराभयपनकनी । नृपुष्यनकवात्तः ।

१२३

जेन न विष्णु जयेत् । तन्मंत्रः ॥ यथा विशोकं भुवनं त्वयि वादित्यसर्वरा । तपा विशोकतावेत्यान्वति
 भक्तिः । अतिज्ञमनि ॥ एवंप्रत्यक्षविशेषं पूजयेत् । गोमूत्रं प्राप्य स्वपेत् । सप्तम्या विष्णुभोजनं पू
 र्णं सप्तपुत्रं प्रापेत् । कलमलं दत्त्वा । तैलं वणभोजनं कृत्वा । देवदत्तं मिमास विधाय । याज्ञेकपितृशाय्या
 सक्तवृत्तिरुत्तमं कलशं च दद्यात् । इति विशोकसंज्ञा । मातृशुक्राष्टमो भीष्माष्टमी । तत्र स
 र्ववर्णाभीष्माय जनं दपुः । जीवत्येत्तकेनापि बापसव्ये न दद्यात् । सति न र्नाहं मत्रका म्मम् ॥
 नृपराजं नित्यम् । तन्मंत्रः ॥ वेमाद्युपरागात्त्रायसात्कृत्वा येनापेव । अत्र प्राप्य नृपराजं भीष्माय
 वम्भरा ॥ भीष्मः सान्तनो वीरः सत्यवादी जितेन्द्रियः । आभिन विनवाद्यो नृपुत्रप्राप्तो वि
 ताकिपाम् ॥ विधानि सत्यपरागात् न दद्यात् । अन्यस्तपरागात् प्रागेवत्यावा । नारायणात्तमाहृत्तं
 काशीमुपोष्य दत्त्वा मायवपु जयेत् । भान्ता ॥ भक्त्या सत्यवधौ मासिमाहृत्तमायवपुः । नान
 सप्तमराद्यातिकुलं देवसमुद्धनं । सप्तमेव भीमहाहरी । तत्र दत्त्वा प्रत्यगं हिनसं पूज्य हावप्यभ

लीनयन्तः न काङ्क्षन्तः नानापणे तेजमनुनाशोऽस्ति वेहादृशो निनाहानः सत्यस्मो कृतं
 मनुस्मृत्यपवान्तेन स्त्रीनेण हृतं न वारं नापयतः । नात्र जागन्तां कृत्वा दृश्यामदास्नात्वा
 मण्डपं न गच्छति न हस्तो कन्तेऽपि पातनात् पूज्यतां मदादराभि विप्रः कानि चित्वा तां सभा
 न्यगोहं न एवादिह स्नापाय संपारण कृष्यात् । अत्र विनेशो धनं कृष्यात् माह्वपूणिमामहाया
 नाभ्यहामाभ्यन्यतमयोगात्सर्वस्यात् । कार्तिकमाह्वपूणिमिह कृत्वा माह्वन्यतमयोगादिभिर्वे
 श्यन्यतमपुनः स्नात्वा योगेनेव तिथेः पितृभ्यः । अत्र पावसादंशोऽसक्तम् । इयं स्नानदानादिभिर्वे
 नकायातिशयावृत्तं कृत्वा च धनं दिनरात्रिपानमनः फलम् । त्वत्पुत्रने । वन्द्यते यशः
 गुणं सहस्रमयन इयं । वरस्यैव न हलन्तमाकाः । मासं न नक्तम् । आकाशो वाऽन्यत्रैकं
 न समुदायोगम्यदिति न्यायात् । आदिनस्य न सहति सन्नापत् । अनेनाषाढीकार्तिकमाह्व
 वेशावाप्तिव्यवस्थः । दानं नीः शेषः । इयं पुनः पुनः कृत्वा गुणः । इति मद्रिजहाननाम-

रश्मि

स्तुतसी जीवनापणं विनवितस्तुतवो धेधर्मनो माह्वमास विधितं मदादराः पञ्चवः ॥१२॥
 अमुफालगुणमास्तुतिः । मदाभाने । एकभक्तं नुकुवाणः फालगुणमासि नित्यशः श्वो
 बुसोभाप्यमाशेति स्थिरयत्नमप्रियाः ॥ फालगुणमासं वन्द्यते योऽपि श्रुतमानुष्यया
 राक्तेस्त्वलिहृष्यताम्रगोमयमदादिति सागरापनस्तुभुजजलनमो पूजयतः । पर्वगोमयस
 स्नानं नक्तवत्प्रदानम् । एकविंशत्यपूपमो एकनैवद्यमेकविंशतिपत्रिकाभिनेकविंश
 तिह्वाकादृशेषु पन्नामभिर्वतन्तु जाकायाः । पाद्यादि विस्मर्जनात् पूजनमुक्तम् ॥
 नन्मोमत्रः । गणधपुनमस्तुतः शोनीपुत्राद्यनाराजविनायकपुत्रैस्सर्वसिद्धि
 दायकः । वन्द्येयवन्द्येयदातृनम् । अत्रिनेवसदृशो नोदागवसंभवः । फालगुण
 मया । नरोक्तिपसिहेतोमम ॥ दधिराखनुषानाभेत्तीनोदागवसंभवम् । नमामि
 सततमो नशम्भुमुकुटभूषणम् । धेधर्माद्वैश्यादस्त्वाशेषसपुत्रादानः पानगुण्यात्

फाल्गुण शुक्ल षष्ठी शोकाष्टका तत्रावर्षं शाकोपस्कनं पार्वणं कुर्यात् । अपूपमा
 साम्नां वयुतेन राकेन वा । शुक्लादित्वा न्माष्टका । नवम्यन्वष्टका तत्रैव देवत
 स्नात्तु पूर्ववत् । इयमश्मोसो तज्जन्मदिनम् । स्नात्तु पूज्या । फाल्गुणासितेन तु दशो शि
 वनाग्निः साधुदोषव्यापिनी राशयो भयव्यापिनी काव्या तत्र पूर्वदिने प्रदोषव्याघ्र
 भावेपि निशीषव्यापिनी काव्या । तत्र तस्यामेव पाररादिन द्वये निशीषव्याघ्रभा
 वे प्रदोषव्यापिनी पनैतु काव्या । तत्र कुक्षामेव पाररादिन द्वये निशीषव्याघ्रभा
 वे प्रदोषव्यापिनी पनैतु काव्या । एकव्याघ्रसंनिरीषेवानावेति तीययोमान्तरादेकं तती
 ययोमाघरादेकं त्मानिशीषं कुतुपवत् । कालपञ्चवोक्तः । इयं नव्यादिदिनत्रये शिवयो
 गे वातिपुण्या । पाररादिन वृत्तुदृष्ट्या सत्यां न कुक्षाम् । तत्र भावेन दोषः । द्वादशीवत् । अत्र नि
 राप्रशक्यानि । स्मृत्यन्तरे फाल्गुणस्य वृत्तदृष्ट्या शिवनाविप्रतं पुनमाश्रितोताया

२५

उमाशिवैकप्रायां भवति द्विजाः शिवं पुजयेत्तत्र नात्रैकव्यावृत्तागारम् । अपूपजाश्च
 वारणदुपासनं शक्तौ पूजा पार्वणं काव्या । भूतस्य नादितपनोक्तिनपूजनीयो नैवायमेव स
 दृशः । अनुरासेकोपि । गंगासमं हि भुवने न कितीर्थमस्ति नान्यदुतं शिवना त्रिसमं तु वाके
 माधुपस्तु तापाय्यधस्य पस्तेव तु दृशी । शिवना त्रिस्तसा प्रमेकासवका मफून प्ररा
 नयोदशाविशाः । तन्नि एकभक्तसमावनेह । उपोषे तो वना नोत्तु वृत्तुदृष्ट्या नुपानयेत्
 वृत्तुदृष्ट्या मुपाषितवत् । दृष्ट्या पारधेदिस्यः । पूर्वदिनं कृत्वा पाररादिन त्रिपुन्यायेन
 स्यादित्यर्थः । ततो नात्रोषकर्तव्यापि वशो एतत्पने । प्रदोषे प्रदोषे स्तानं पूजा वैव विशे
 षतः । इतस्तु पुनरागः । हेमदो । निशि भूमिभूता निशक्तयः शतमध्यतः । अत्र
 तस्यां पुनर्दृष्ट्या सत्यां तस्य जनं भवत् । तस्या नात्रोत्तमस्य जनं तेषां भूतस्य किमन्यतः । तम
 ह्यज्ञानम् । वेतुदृष्ट्या तल्लोयां फाल्गुणशिवपूजनम् । तेषां प्रपयत्नेन विषयात्

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

१२८

समाधिना विविदिगे योगाभ्यासफलं भवेत् । न च मासेनैतत्सर्वं फलम् । संवत्सनं मादेविए १२८
 काहानेन गयोदयेत् । न तस्य पूजनं वा त्रिस्तुतमेतद्दाम्पत्यम् । परस्मैपूजनं नित्यं लिङ्गं वि
 भवेत्स्वयं नमः । सत्स्वर्गपदं मोक्षाणां विप्रो भवति भाजनम् । तं गीतं ह्यार्चनेन न का
 र्त्तुं शिष्यो को वा । हिमनोमभोग्यं वांछितं वाप्ति फलानि । न तैरेतत्सर्वं गणानि
 भविष्ये । नित्यपूजनं हृदयं न पुत्रं शीघ्रं प्रीतिं न ते शिष्यः । सर्वं वामे तव वणिनां स्फा
 टिकं सर्वं कामिदं सर्वं दोषं विनिष्कृतं मन्त्रपादेषु माह नैतु । नर्मदा जे रिजं सेष्टं तन्मृजा
 जिह्वं लिखत । हस्तोपूजनं वा जेन्द्रं न स्यसेव दिवं फलम् । तत्र हर्मसं नृत्ति विनिनाफि
 पश्यति शिष्यः । हास्वेति नाम क्रमेण मराहन एव संवृद्धं न स्यापना वाहनं नानां धामिनाम्बुना
 नमस्तु । विसर्जनं नैव तत्पूजनं कुर्यात् । तत्र पूजादिभिरुक्तं मेण भवशर्वं नुद पश्यतु । गमहादिभी
 मशाननाम कुर्यात्सोमं वा पुर्वं किञ्चन त्वयामन्मियं नमो निमृत्तिनाम्बुना वृत्ते निमाम्बुना नमः
 ३ भवाय सख्यं भूयै नमः । एव कर्मणः ततो महिष्यस्तु वा दपाठः । शिवं नमस्त्वत्तदं दृष्ट्वा ॥ ६॥

शिवाय नमः

स्वाध्यासं कृत्वा न्मावा मवास्यान गार्ग्यं निषभा वृक्षादुत्पन्नं फलम् । अस्मिन् धनिष्ठा
 ध्येराद्वमतिपुण्यम् । अत्र तस्य पूजा कुर्यात् । तत्रैवेष्टेऽस्मिन् योगः पूर्ववत् । फाल्गुनराशे
 केकाशी मन्त्रं पृथग्द्वारं गोपन्तुजा । श्यमं गोविन्दं द्वाशी । सपुण्ययोगास्ति पुण्यपा
 महाभास्ते । तथैव फाल्गुनो मासि गोविन्देति पूजनात् । सपुण्यं महाभास्तेति विष्णुलो
 कं सागच्छति ॥ अथ पञ्चपुराणं कान्तमेव संवत्स नतु यः । जातिस्मनत्वं वाचाति विन्द्या
 दुहसकवर्तीकम् । अहम्यहमिना वामुपेन्द्रोऽधिगच्छति । समासे भाजो विप्रानयवात्रा
 रापेक्षुतम् । महापातकं संज्ञानि पापानि सन्निभे । गोविन्दं द्वाशी प्राप्यतानि
 मेहरं जाकवि । महाशक्तिमामं क्रमहिषि । सपुण्यं न्मादिने प्येवं फलम् । फाल्गुनराशे
 माहादिका व्रतम् । स्मृत्यन्तने ॥ निशागमेदुप्येत होलिका सन्तीति वधैः । न दिवा प्र
 जयेद्विद्वान्पूजितापुण्यं वदामवेत् । तत्राष्टौ गोविधिवद्वान्साधुमंत्रावस्तनेः ।

ततः किं न किं न शयैः क्षातशयैर्मनो न मेऽतमग्निं विः पति क्रम्य गा पल्लव हस्तं व। गायन्तः
 त्वेति पाते क होलिका रथ्यति मगताः सवृषाप हो होमः सवृषो गोपशान्तिदः। क्रियते य
 छिजेः पार्थते न सा होलिका मता। तमग्निं विः पति क्रम्य शयैः त्रिभगा हूतेः। तेन शयै न
 सामा पा ना ह्यसौ दयमाधुयात॥ अत्र मे वः शिरि न स्यान्तिके दवि व सन्त मदन प्रिये।
 आगतास्ते धिधाने न पूजये प्रतियस्यताम्। इयं स्यान्तु व्यापिनी ग्राह्या। प्रदोष व्या
 पिनी मुख्या। दन प्रेष दोष व्यापिनी। अस्व निशामुदुष्टा रव्या होलिका पूज्या। तां १२८
 भद्राया न पूजयेत्। क्वि न भद्रा पयः। टिको विहाय पूजा मिष्यन्ति। पूर्वयोगत्वात्
 इति व्यावृत्तिमिति वचनात्। यत्किं सति तत्रैव होलिका दाहः। इति निगि य सिधौ। त्वि
 निगि ये प्रदोष व्यापिनी ग्राह्या न ता पूर्वदिनं भवेत्। भद्रा मुखे वने यित्वा होलिका पाः प्र
 दोष नमः। यामत्रोष्ट्रं पुनः कवेत्। गुरोति भुवने तिथिः। भद्रा मुखे वने यित्वा होलिका पाः प्र
 दोष नमः। यामत्रोष्ट्रं पुनः कवेत्। गुरोति भुवने तिथिः। भद्रा मुखे वने यित्वा होलिका पाः प्र

विषतः॥ तमस्य मासि नाकाया निशि दशहरे निशः प्रदक्षिः। प्रकृती त होलिका पाः प्रदोष नमः॥ वदो एत
 म्पुनः स्यात्पुनः मासा गुरोति दशहरे निशः प्रदक्षिः। पूर्वदिनं मध्यमं वदिवि। य होलिका वनम्। वदो शोपो लोमा स्या
 होलिका प्रपूजयेत्। सत्यः कुतः नो ज्यै सर्व काम फल न भव। एतद्वै समवा त्तयो फल गुरोति शोपो लोमा स्या
 पूर्वविदुः भकाय विप्रीत नया वद॥ प्रतिपन् नरकं वी नं भद्रा मुखे वने यित्वा। भद्रा मुखे वने कायै धन
 सोभाः पदतिथिः। सत्या दष्टय वदने गते वास्तु दिवा वने। होलिका प्रपूज्या स्याद्विधि दृष्टे न कर्मणा॥
 अस्वार्थः। भद्रा नापेत्तवा स्यादष्टय वने॥ तमग्ने सर्व भतानां नमः। वदो शोपो लोमा स्या
 नवावस्तु मित पुनः एव। प्रदक्षिणामं वः॥ तमग्ने सर्व भतानां नमः। वदो शोपो लोमा स्या
 वनं नमः। मेक नु सर्वदा। नन्दायामरणां धारं भद्रायां दशानां नमः। इति वनं वदो शोपो लोमा स्या
 प्रतिपदुत क नो धावित होलिका देवा। सर्व सनं वदो शोपो लोमा स्या। प्रदोष व्यापिनी ग्राह्या
 होलिका देवा। तस्यां भद्रा मुखे वने यित्वा पूज्या होलिका निशामुखी। होलिका रा

निकृन्मयपायोगोत्तरवायदात्यन्तवामशनिगीयेपिज्वात्याभडाग्निराहृतव। असस्यापामपिपूर्णाया
एद्विवेकोत्तरिकार्धनम्। त्रिप्रमानयनरापाशान्येभवतिनोत्तये। वाएष्टवसुदिकागेहाष्टियुहानितव
किना। भडाभुवंपनित्यज्यतेनायादीपनंशुभम्। अस्योपागोमास्यामृतसता नमप्यमानात्राकुसथ
निमित्तमनव्यायमिष्टानि॥ सुतिनपिवाजसनेपिनम्। एषाहिरनवत्सन्त्यप्रथमनात्रिप्रकांगुली
योगमासीति। इयमन्वादिनपिसापनापुराया। मन्मतेननहातिकार्धनम्। मन्वादिस्थाहमासद्वये
पिस्थात्। वेत्रप्रतिपदसन्नादिः। अस्योप्रातःस्नात्वाभश्मवन्दनकार्यम्। तत्रेभञ्ज। बन्दितासिसनेने
राविष्णुनाशंकनेराव। तस्मात्वाशिरसावन्देविभूतेरुदितम्भु। इयमोदयिक्राग्रासा। दिनद्वयेतन्वेत्र
वा। अत्रवपवंपस्पृष्टासतैवेस्नायात्। अत्रोत्तरास्योगेविन्सुकुसुमेरुपूजयेत्। स्मृतिः। द्वावापमा
रागेविन्दमंतस्त्रपुत्रुषोन्नमम्। नयस्यमार्थवद्वेष्टा। उनजन्मनविधिति। अत्रयूतहन्तमृत्तेवसन्त

सिंघयवतकनेपिवेतापितकनयतापूर्वाकापीतमगावसिनस्यमदनसामुपिनम
 सवननपिवेधस्तसर्वकामाप्यस्तुपेपाप्यवेत्रेतासिमहापुत्रानिर्मिताप्रतिपत्तुनातस्या
 पशवपर्वष्टष्टान्नकुपान्नगोनमनस्यद्विगतकैवित्राधवावाक्यानवाधनिकुश
 रितसमास्तानसमावनतदिव्यनयननृदिसिवाविनाशनमाभामद्व्यादुह
 रार्धभषपेनरपसतमतेनवस्त्रादिभिसर्वतोनाथस्तोनयतवासरानांतयाभी
 र्पदंयकुमुकुलोदरुदित्थएतापुत्रात्रोक्तस्तिथ्यपकुनुननकाकिरेरपुनेमासि
 येत्रेवापितयान्पस्तानदानंरुतगुरांकाकिरेमातिथिनयवतिनपुयतुभमराशिनी
 वाजीवभूयतसिनीवालीमावनात्रिशुक्रदित्वाद्वयुक्तहणम्॥३॥अथवेत्रेक
 क्तायात्रतिपद्यपिसर्वपाभक्षमत्वनदानांतुष्टयंकौशलेपयकनित्यधपुनस्त्रीणां
 नकुप्यात्त्रानिषदनमवेत्रासितरम्परावागुक्तादित्वात्फात्रेणस्यात्रापूपमांसराज

३८२

शिवसिन्धु
ज्ञानभाजाये

द्वाद्दशमिभोजः। स्कादे। उपोष्येकादशीयस्तुत्रयोदश्यास्तु पारणाम्। करोति न स्पनस्पति
 द्वादश्याद्वादशेवतु। भविष्ये। एकादशीदिनजय उपवासं करोति यः। तस्य पुत्रादि न
 स्पतिहस्तस्योदश्यादिभूमिवापि लुप्तपया। पितृमहः। एकादशीयस्तुत्रयोदश्यास्तु
 न्नपतिभिर्भवेत्। तत्रोपोष्याद्वादशीस्यान्नयोदश्यास्तु पारणाम्। कोम्यः। हिस्पुनेका
 दशीयस्तुत्रयसंनिहितोहरितामत्रोपवसेत्काममुका मोविस्तुतयनः। १६ नुपयकोदि
 यदश्यामनदुपयकोदशीप्रभातेनैहस्मिन्नुत्तोदयेद्वादशीसाद्विस्थक। नारदः। दश
 मीशान्संप्रकानोपोष्येकादशीतिथिः। एकदश्यां शनिरेषेद्वादशीवेन्नहस्पते। पदिहा १८४
 दशोहस्पतेनदोपोष्येव। दिनजयमृतेदविनोपोष्यादशमीपुता। सेवोपोष्याम
 हापुण्यापरतोद्वादशीपदि। पन्नोः। तुत्तोदये। एनांनववना। निकास्यानि। नष्टिद
 ण्णोपोष्यतोदहिणामेकादशी। सत्या। कथं पारणाम्। यनिनोवातुरेकादशीमुपोष्य
 त्रयोदश्यां कथं पारणाम्। विद्वांश्च दोषविवारेप्रतिपाद्यम्। जीष्यश्चः। अविद्वांनाम

प्रभातेद्वादशीनवेत्। तत्रकृतशतं पुण्यं त्रयोदश्यां वपारणाम्। कलायेकादशीयत्रद्वादश्यास्तु
 गताभवेत्। दिनजयपि सापुत्रायापतीनास्तुत्रमाभिधिः। इदं वाक्यं नित्यपन्नम्। नवका
 मपरमपुत्राविस्तुः। एकादशीद्वादशीवतं कथं नवत्रयोदशी। त्रहस्पत्तुरेनात्रोपो
 ष्यंतस्तुनोधिभिः। स्तानंदानं त्रयं होमं कृत्वा ब्राह्मणतप्यताम्। निवर्त्येद्वादशीका
 मंतेन नन्नेनववेषेत्। वानाह। एकादशीकनाप्येकादशीसकलं दिनम्। त्रयो
 दशीउपवासो नववेषेत्। सर्वपापहर्तुत्वात्। मुपोष्यतामिति सुतिः। द्वाद
 श्यामपुत्रासन्नेपेकुर्वन्निमानवाः। वत्समाभुवगच्छन्ति मम वतपतामणाः। पन्नव
 दिनीमाह। दशोपुष्योर्णमासीवत्सम्युत्तं वदने पदि। उपोष्याद्वादशीतत्रसाभवेत्यज
 वादेनी। पन्नवद्वादश्यामनं सारं एकादशीत्यनेन। उपोष्याद्वादशीमुद्वादश्यां वपारणाम्।
 यां सुमारयपन्नोवदनेसा। एनांसा माहात्म्यं। हस्ता। अत्रनेति विवितम्। सरोजकलिका
 पाविस्त्रनत्वाद्दशिनमस्ति। नवान्नजगाम्। द्वादश्यां उक्तपन्नोवदनेत्स्यात्पुनर्वसु

१२५

74

五

कैव्यस्य शुद्धापांरोजाभावः। विहापां वर्द्धमाने योजः। न्नपेरोजाभावः न्नपेपूर्वोपोजगंयुतेने।
 एकादशीदिनद्वयं यद्दोहादशी न्नये गृहस्थानां न कृमुक्तम्। पतिविधवा नो मुपवास इत्यम्।
 एकादशी नो द्वादश्युपवासः एव यथावत् शयेत्यत्रोद्वादश्युपवासः सर्वजाविहितः। ए
 कादश्युपवासः सन्धावन्दनवन्नित्यः। क्वचित्कलशवणात्मातः स्नानमध्ये पिका नैव
 नयथाकाम्यं तथातेनोपवासेनैव काम्यम्। नवमीपुल्लमेकं वदशमीव न्नयंगना। एकादशी
 परित्यज्य कृतं यद्दोहादशीव न्नम्। एकादस्याः शङ्कराचार्यान्ता एव शरभेदाः। शुद्धाविहोमपानि
 कायेति त्रिविधेकादशी तथा द्वादशीव। एकैकं प्रकारं त्रिविधं। एवमष्टादशधा। पत्रेकादशी १८६
 तो द्वादशी होना शुद्धीना द्वादशी साम्यपुक्ता शुद्धीना द्वादश्याधिक्यपुक्ता शुद्धसमा
 एकादशी द्वादशी होना न्युक्ता शुद्धाधिका। तस्मात्पुक्ता शुद्धाधिका तदाधिक्यपुक्ता शुद्धा
 धिका। एकादशी द्वादशी होना शुद्धीना तस्मात्पुक्ता शुद्धीना तदाधिक्यपुक्ता शुद्धस
 मा। एवमेष शुद्धाधिका द्वयं शुद्धसमाव। स्वयन्नासेतीहादशी होना सः स्याधिक्यपुक्ता शुद्धन्यूना।

स्वयं समासतीहादशी होना सः स्याधिक्यपुक्ता समासती विद्धसमा। एवं स्वयं समासती हादशी होना
 साम्याधिक्यपुक्ता विहाधिक्यपुक्ताः। यत्प्रकृतं यथावत् तस्मात् यत्प्रकृतं यथावत् तस्मात् यत्प्रकृतं यथावत् तस्मात्
 न्नम्यतां सर्वसर्वः कश्चिद्भूतलः। ॥ इति मगद्विजयिनाम सुतप्रोतीवनापराश
 म् विरचिते सुखबोधधम्मतनावकादशा विधिनामवतुर्दशः पञ्चवः। ॥ १४॥ अथमन्त्र
 सपिदिः। ज्योतिः शस्त्रे विवसस्मृत्स्वकः जल्लिभासते नभः। करोत्येकमहच्छरत्तयेवकव
 वन्दमाः। एवमहद्वितीयानामहानामधिसासकम्। अस्मात्पि। अहोरात्रमप्यजिभागं
 द्वादमेकपुनिदिने हरति नलं यति। तेन क्रतोमासहयमजिनाः अरदिणात् एवभवति।
 तेनैकमहारात्रं भवति। रविरिव वन्देपि। एवमतिवज्जिहादशदिनानि लभ्यन्ते तेः सार्द्धं
 वर्षसंहरमासे भवति। अथवा। मध्यविषुवतो भावुर्वद्वेपधान्यहानि। तेस्मिन् मयाधिकासा
 सः पतयेज्यत्रयोदश। विषुवतो मेज्यतुल्यो मध्ययानिदिनानि विद्धेदपतिरेदिनासेभ
 वति।

तथा माधवायेषु मय्येमांसि दर्शयं पदा । द्विराजादुःखविज्ञेयः सुशोभनावलोऽभ्युतः ॥ १८ ॥
 जतिमदाभिपुनाविहाय कष्टं त्यक्त्वा राजविवर्जितां निधिं वसुधैर्भवति तदानीं पतं भव
 ति द्विराजादुःखं शपनं विधिद्वितीयमासि । राजा वन्द्यस्तद्विवर्जितां निधिं समावास्या वि
 हाय कष्टं संक्रान्तिं पदं भवति तदा द्विराजादुःखं भवति द्वितीयमासि । द्विराजपुनः । न व्रव
 त्तुष्ये पतं भवति । शोपतिः । सवितृमण्डलमेति पदशक्नोत । पुनः संक्रमाणाकुतुर्नेरकि
 मेखमहास्वनाशकं सुनिवृत्तं कथितं स्वधियासकः । पुनः कासं क्रान्तिं वदुर्दशां ॥ १९ ॥
 तीमापतिपदमोतराद्वैवा भवति तदा धिमासः । तथा । शिनीवाली मति क्रम्य पदासं क
 मणोरवेः । अधिमासः सविज्ञेयानवार्हः सर्वकर्मसु । सो धिमासादृशमासेषु भवति ।
 कविदकादशापि । दशानां फाल्गुणादीनां प्रायोमावस्परवकवितः । न पुंसकत्वमवति
 ननु पोषस्परवकवितः । न पुंसकं त्वं मलमासवदन्तया । अमावास्या इत्यत्र रवि संक्रान्तिवर्ति
 तम् ।

मतिश्चुस्सविज्ञेयोऽनर्हः सर्वकर्मसु लघुहारीतः । इन्द्रपनीपत्रायेत मासादिस्सप्रकीर्तितः ॥ १९ ॥
 इन्द्राग्नीति । ऐन्द्रादधिभवत्यमावासायाम् । ऐन्द्रपमोभवत्यमावास्यायाम् । अग्नेर्दे
 दशकपालो भवत्यमावास्यायाम् । इति सुतेः । इन्द्राग्नेर्देवतापरायणवितः । सवद्वै
 द्यसाध्यतया युः क्वचिन्पदि क्रियते । प्रतिपदि रौः प्रवर्तते । अतः युक्तेति पुनमासादि ।
 अग्नेर्ज्योतीषं प्रपश्यत पोषमास्यामिति सुतेः । इध्यनुरावात्कृत्वा प्रतिपदं तयोर्मास
 कालं सवमासमध्यम् । अमावास्यायामपनान्ते पितृभ्योऽर्पितं पुनः नवरतीति सुतेः ।
 पितृभ्योऽर्पितं देवतः पितृभ्योऽर्पितं पुनः नवरतीति सुतेः । सावामावास्यामा
 सान्तः । तत्परतोऽमावास्यापूरतोरविसंक्रान्तिस्तपालवितं रवाद्दोमासो मलमासः ।
 इति वाचस्पतिः । ज्योतिःशास्त्रे । रविणालवितो मासश्चादुःख्यातिः मलमासः । त
 त्रयद्विहितं कर्म उत्तरेमासिकारयेत् । ज्योतिषादुर्दिवसे मलमासः कथितो वा दशमपरायणः ।

पूर्वादिनुपपिष्यऽनुगर्हकियाभवेत्। इति कृतादिमासनीत्यावृत्तुपनेकवाद्यनौपनौ
 पुद्गेभवेत्। मथ्यमोवाद्मासोमलमासः। शुक्रादित्राहशखयुक्त्रनिपदामारभ्य
 द्वितीयेवशाखाभावास्याप्यप्यन्नं द्वितीयेवशाखत्वम्। तत्र किपा न भवति कि द्वितीया
 त्वयुक्त्रनिपदामारभ्यमेष्टामावास्याप्यप्यन्नं द्वितीयेवशाखस्त्वविदिताक्रियाभ
 वति। जघ्यातुर्द्विसेरित्यस्यायमर्थः। पस्मिन्मासेन संक्रान्तिः संक्रान्तिद्वयमेव वा।
 मलमासविज्ञेयोराशेस्त्रिरात्रमेभवेत्। अत्र संक्रान्तिमासोऽधिमासः स्फुटं भवति दि
 संक्रान्तिमासः नृपाख्यः कदाचित्संभवति। पनेकद्विनिधिजेरादिमासकान्तिकादि १८८
 त्रयेणाज्ञान्यवः। तत्रावर्जमथ्यमासद्वयमधिमासतामेति। सूत्रयोमासः कस्माद्
 एव भवति। नात्र मलमासवत्कस्मिन्त्यागः। तत्र मासविज्ञेयमेतत्त्वम्। पतः केवि
 न्वेवत्रादिजराभासाभ्युत्तरे। अधिमासरोज्जान्यवः। पस्मिन्मासेन संक्रान्तिः संक्रा
 न्तिद्वयमेव वा। संसर्गाहास्त्वमामासाध्विमासखनिन्दितः। यथातिपापकजनणम्।

केविनुजगिरेजदकेमासेनाधिमासोविधीयते।

वस्तुसिद्धान्तेवेत्रादयोधिमासाः पट्परतोऽधिको भवेत्। धटकन्यागतेस्त्वप्येव शिखेवा
 यधोन्विनि। मकरवाभराकुम्भेनाधिमासोविधीयते। भाद्रपदः एकस्मिन्मप्येव त्रैत्र
 जगयोऽस्मास्योवृभयोः तत्रोभयतोऽधिमासः स्फुटगत्या भवति वाईन्द्रः। अन्येनामा
 सानां पूर्वेनामलमासोनास्ति वस्तुस्पयोक्तत्वेन एतदशतवावृत्तिः। त्रयोदशानुशु
 निराहमासंयतुदशः कापिनदृष्टपूर्वः। एकवमासश्चतुर्नययोदस्यादयेदिकस्तत्रपतोऽधि
 मासः। शुनिः। द्वादशमासाः संवत्सन् त्रयोदशमासाः संवत्सनेति। हमाद्रौनु। मा
 सद्वयस्पमथ्यनुसंक्रान्तिनपदाभवेत्। प्राकृतस्तत्र पूर्वस्यादुत्तरं सुमेतिन्नुवः। ए
 तेनेदृशकम्। द्वियोगाद्व्यमासद्वयद्विसंक्रान्त्यादित्वाघातं भवति तत्रात्रनामलमासः।
 नष्टः। तत्र पूर्वः कस्माद्भवति। तत्र पदराशीपातिगभस्तिमापुलंदिवाकरः स
 क्रमणो करोम्यनु। तदाधिमासः कथितो विधिनाधिवाहपात्रोत्सवपुनरुत्सवः
 मलवदन्तकालस्यमासकालविदधिकम्। नेह तत्र विशेष्योमन्यत्रावर्षकीद्विधेः।

आवश्यकविधिर्निर्यक्तस्मृतकुर्यान्नात्यन्तमलिनस्तु यत्तु मासो वै मलिनः पापसंभवः। गहि
 तः पितृदेवभ्यः सर्वकर्मसु संन्यजेत्। विद्योन्मत्तितनेष्टु। पृथगेनसिः। सोतस्मान् क्रियाः
 सवीहारा मासिकीर्जिताः। वर्षादरातुः। सवो निष्कृत्य सुनिमित्तः स्मृताः। तस्मान् पारश
 मासिन कुर्यात्। त्राः कथंचन। कुर्वन् नयमाश्रयि कर्तुं नापु विनारा नमः। आन्याधानं चो
 छां वपस्त्रदानं च तानि च। देवव्रतं यजोत्सगं ब्रह्मकरणं मेखनाः। मरुत्पमभिजकं वमल
 मासे विवर्जयेत्। देवव्रतेति देवव्रतं रूपा यजोत्सगाः कार्त्तिकमासे कृतः। देवीपुनालो ग
 वोत्सगं सुकृत्तं यो नीत्वा यजुस्तु स्मरेत्। वाले वापदि वा कृद्दे सु के वास्तु पागने म
 लमासे तथेता निवर्जयेद्देवदशनम्। अनादि रवतो इष्ट्वा सुविः स्थुनं वभागे वि। मलि
 स्तुवे। म्पन यत्तं तीर्थस्नानमपि त्यजेत्। अनादीत्यर्हदृष्टा। अनादी तमहर्ष पात्रम्।
 भगावस्त्रिगुणे सिंहे गुह्ये मलिनस्तु वे। त्यजेत् धानं महादानं व्रतं देवधिनो कनम।
 यवहानो व्रये। वाले सु के यद्दे सु के जीवे जीवे न ये। वाले जीवे जीवे सिंहे सिंहादित्येती वादित्ये।

तयामलिनस्तु वे मासि देवावाप्येति वारगे। वापी कपतडागादिक्रियाः प्राणदितास्त्यजेत्। आ
 दिराद्यात वनोत्सगपुराधानं गृहहारम् पुरुषीया विद्या ब्रह्मस्य आदि विवाहादि देवा
 लपतस्तुतिषाम् अदीनादि मरुत्तानि। तीर्थयात्रासु रात्रि गृहतीर्थे मलिनस्तु वे विशेष
 फलं देवायुपुराणे क्तमिति। रम्मादराह नाहो दिवता निमलमासेपि कथितानि।
 कानि विज्ञेयमास्मो धापने मलमासे तिष्ठिहे। शिवनस्ये। मासे मलिनस्तु वे नम्मां
 पतदेवी सशङ्कनाह। किन्तु नो धापने काप्यमित्याह भगवांश्चिखः। हानीतुः। अन्व
 हादशमासिकाप्यपि लुक्रियावुवैः। क्वचित्त्रयोदशेपि स्यादाद्यं मुत्तवातु वस्तनच।
 अस्यायमर्थः। हादशमासि व्यतीते नूयाहपि लु रा नंश्चपितुम्मात्रं खान्येजां वापत्य
 द्दकाप्यमेव। ध्विद्योदशे व्यतीते मलमासत्वात् तदपि प्रथमवर्षे न च पादशा
 नापेजाकाप्याः। तत्र मलमास एव सपिण्डनं सां हस्तिकं वक्तव्यम्। हितोया
 दिवजे तु मलमासानेकाप्यम्। यमः। आदिकं प्रथमे पक्ष्यात्कुद्योते मलिनस्तु वे।

[illegible]

रोमलमासानापेन्त्याकार्या। आद्यमनुत्वादुवत्परमितिप्रत्ययनाहवायस्पतिः। अर्षे
 कान्तसंकातिरस्येयुक्तवतिदिश्रमावास्यानेष्टादेमासिमलमासेपितत्सपिण्डन
 वकार्यम्। तत्सपत्न्यपक्ष्यकरणापन्नेप्रथमसांवत्सरिकमलमासेपिकार्यम्। त्रिष्विनिपाद्य
 मवावयोऽशीनाद्वयानिनाहनिषादावन्त्येयुक्तवत्सुहृन्मासानेनरुपादितम्। काप्यो
 णिमलमासेपिनित्येनेमित्रिकुलपा। तीर्थनाहंप्रवृत्तवकुप्यात्। गर्भवाहुनिहृत्येव
 मन्तानांपिण्डकम्पसु। नित्येनेमित्रिकेयेवनाविमासोवदुर्धवाः। शर्वेत्तनोदिकये।
 वाहुनिहृत्येयुक्तवत्प्रहण। कुनद्वरुनिनोके। नित्येमानेकतप्येताप्रजादो। एकाशी
 वतीदेवा। त्रैमित्रिकंप्रहणारोप्योक्तवतादेवा। ज्योतिःशास्त्रे। ज्ञातुर्मणिपयद्याहं
 नवनाहंतयेव। प्रमिसंवत्सरनाहंमलमासेपितत्सुदम्। प्रमिसंवत्सरनाहंमलो
 वात्यनितेयुत्। मलमासेपित्कार्यमितिमाग्यिरप्रवीत्। प्रतीतिर्सांवत्सरिकेसा
 हदिनेपद्योवेसजिनकृतनरेशोवाजाग्रिमदिनेमलमासेपिकार्येस्पात्। मलमासम्

१७७

तत्स्यप्रतिमलमासमेकोद्विष्टकार्यमिति वेतिकेविज्ञेनत्यामागिकोक्तमिति केविद। स
 मासामलमासश्च त्रैवेदिकेविष्यमाणान्निभृगुः। मलमासमृतानावपश्चाद्वैतिवत्सरः।
 मलमासेतुपत्त्यप्येनाव्येनालोकदावने। अधिमासेविषयानांतोरमाससमाप्त्येकार
 रवतस्यमासस्यास्यास्यपितृक्रियादिषु। नशाद्वैतमासि मलस्यमलमासेपुकार
 राहदित्तैकतुत्कार्यम्। मलमासमृतस्यपुनर्वैतपुनर्वैतम्। प्रथमादिव्यतिरिक्तानि सा
 द्वाभिनिकेतानि। तदाहापि एकीकरणाद्वैतान्तिविष्टाद्विक्रमवेत। इष्टवापरेवावृत्ततन्त्र
 कुम्भान्तरि लक्ष्ये। त्रित्यनेमित्रिके कुम्भोपलान्तःसन्मलिनवैतानि। तीर्थस्तानां गजशापावेन १७७
 रशाद्वैतपैवव। तीर्थस्तानां पूष्टकतपुनस्तत्रकुम्भात्। वोगोमशत्रुपारश्वोरित्यादिवन
 पञ्चवोक्तगजशापानाधिमासि पञ्चाभावनिवाक्यमिदं कथमन्यथेति प्रकटयन् गज
 शापाप्रतिवाक्यानि यथा। सैदिकेयोमराभात्तुं प्रमतेष्वेसन्धिषु गजशापानुशाका
 नवशाद्वैतकल्पयेदिति ज्योतिर्मिवनाहमिहिरः। आखिनोक्तानावास्यापाहस्ताकवदयोगे

त्रोक्तासाधिकायां मासबद्धो हस्तार्कसो गोनवस्यात्। अतोरविग्रहेण गजशापात्वनवमासः।
 खतिरपि। राहवेहस्तीभूत्वावृत्तमसंप्रसतीति। स्मृतिरपि उपरागसाहस्यगजशापापरेवोक्तम्।
 तस्यमासेचन्द्रमासप्रतीतहस्तिवैतमिति। सूर्यमासेन नक्षत्रस्य वदस्यमासे मल
 र्थमासत्वात्। ज्योतिःशास्त्रे उपरीतुर्धाराहृत्स्वनाहृत्स्वदिवाकरः पञ्चकाले गतिस्त्वनापि
 पुरीतामथाभवेत्। हारीतः। अस्तंकान्तेपिकर्तव्यमायिकप्रपन्नं बुधैः। कर्तव्यमासिकं श्रा
 द्धं तृतीयाकराज्या। कुविहारमासि बहोतवस्तादृशुक्तम्। कुविदेकादशमपन्नं बहो
 तवैतदिनमेकं बह्वेदिनि। कुवितां वत्सराम्पन्नं रपदिमलमासस्तदादिनमेकं बह्वेदिनि
 सन्देहवायुस्यनि। प्रतिपत्तारभ्य पूर्णिमाप्यनेमलमासप्रथमपन्नं सप्तमस्तथापि
 मवर्जत्रयोदशमासि पूर्णैर्वितुं शोभाभवेत्। प्रपति योनिः कस्यमेव सपितृकराणाधुवदयत्।
 महातुषतिपराधमास्याप्यनेमलमासद्वितीयपन्नं मलस्यान्नमवोदरोमासिसिद्धिः।
 वैशाखमलमासे कृत्तप्रतिपदि मलस्यान्नमेव प्रपति पदिसपितृकं वाकायम्।

१५३

१५२

नृबोद्ध्यायेकं कस्याप्यारण्यम् । मन्दा मन्दा किनीर्ध्वं जीवोपवेवमहोदरी । राजसीमिव
तावेव संक्रान्तिः सत्रधान्यम् । नन्दुवेषु विदुषामहो मन्दा किनी तथा । निवृद्धो जीवि
जानीयाद्देवो रात्रको विताः । वेषमहोदरी देवा कुरेण जनैस्तुराजसी । मिनिता
वह्निहेतुपानन्त्रैर्मिदं सन्धकेः । रोहिण्युत्तरात्रपेक्षुवाणि । वज्रा नुराधाम्नाशिर
खेत्यो मृदुनि । हस्ता खिनी पुष्पाः नित्राः । पूषा त्रयभरणी मघा उग्राः । पुनर्वसुस्त
वृषा त्रयस्वात्यन्धराः । मृगशिरा न्यष्टा मूला नि कूराणि । कर्त्तिका विशाखे मिरे ।
त्रिपुर पञ्चमस्तथा एनवदशदशरायव्यः । ज्येष्ठा धृति का सितास्तन्मृगशिरमा
थि कृशः । पञ्चाक्षरं मन्दा दिव्यनि सामिष्यपुण्यमिति । स्त्रीपतेः । वीरा नयो धान्यपत
द्युते रमं कान्तिरा नेवमहोदरी स्यात् । मन्दा किनीर्ध्वं पगुरो वमन्दा मिस्वाधरो राज
सिका धृपुत्रे । कमा खड्ग वेगपनपद्मिजपञ्चाराणालोत्सुखपत्नि । पूषा नृकातेन
पतीन्द्रिजेन्द्रान्धा ध्येदिनैवाप्यविशेषपनाहे । रक्षात्रवावस्तमिनेषदेमिषिरावकाव

राविबनानिशीयो नटाविकौ स्वापरगति काले प्रमृण काले पमुपावकौ स्वासं कानि रकुं स्प
 समस्त लिङ्गान स्वसं न्यासमये निरुक्ति। नागनेत्रि त्रि वरुः परे पुरा विः सुत्रः संक्रमणं क
 से विसंनेष्टकद वव विष्टिगरवाल वव निनेष्टु निविष्टः। समर्थफलः। सकृन्तिको रविक
 सुष्टु पुकरे सोष्टु करतोष्टु त्पितः सर्वेष्टफलः। एताविष्टुवापन विष्टुपदं प्रोत्तीति सुख
 सेहा भवन्ति। ज्योतिः शास्त्रे। स्वपुनरे विष्टुवेदे वतस्त्वसीनयः। वतस्त्वविष्टुपदं स्व
 संक्रान्त्या द्वादश स्मृताः। हरिपदास्परभरे रसे कृमादित वृभेजः शीति सुखे विष्टः। १२७३
 दृगवागयने मग कर्कणोः किं पुत्रलाधरपा विष्टु वस्मृतम्। वृणसिंह वस्विकं
 म्भसंक्रान्त्यो विष्टुपदं संक्रान्तिपुन संक्रान्त्यो भुमीन संक्रान्त्यो जड शीति सुखे विष्टः।
 मकरक संक्रान्ती। उत्र रायरा दन्तितापने। मेजतुला संक्रान्ती विष्टु वसं क्रो एष्टु प
 पापुणपंत राह। सीपति। पाप्यापने विष्टुपदे तथा सीदना घन नै विष्टुवे वसं ध्ये। व
 दन्पतीने जड शीति विष्टु म हर्षयः। खच्यपने वसं ध्ये। ज्योतिः। मग कर्कट संक्रान्ती

देवदन्तितापने। विष्टु ववतुला मध्ये मेजम ध्ये तथापनाः। धनुर्मिष्टु न कृत्वा सुमीने वष्टु
 शीतयः। वृण वस्विकं सिष्टु कुम्भे विष्टु पदी स्मृता देवी पुराणे। ज्योतीनानागतो भागो
 नाशः पश्य रास्मृताः। सान्निध्यं भव नस्त्वं वग्न हाणो संक्रमे रवेः। व्यावहारो भवे
 क्रोके वरस्त्वपिलक्षितः। काले विकल्पते सर्वं प्रलाघुस वरा वरम्। त्पापुणपतिभा
 नेन सधे देवी प्रपद्यति। एकैवापि कर्म कर्म नस्मिन् क्रोष्टु गानं वेद। धृम्मादिकं
 तस्या वराप्य पुत्र सुखानि व। अधम्मो द्वा विष्टुवापन संनिधौ। विष्टु वष्टु
 पज्ज वरे नै भवति या जयम्। एव विष्टुपदे वे वजः शीति सुखे। यने। रातातपः। अष्टा
 रुजोऽश विष्टुपाः पस्यान्ना म्यस्य ज्योऽरा। कालः पुणपोः कं संक्रान्त्यो विष्टु दिः परि
 कीर्तितः। अर्कं निगहणा दन्प संक्रान्तिपुण्य कालं रां कानि वार्यारण म्। यावालः।
 संक्रमेः पुमाप कालं सुजोऽशो भयतः कृताः। शीपतिः। एष्टु तोपि पन तोपि संक्रम
 पुण्य कालं विष्टु कालं सुजोऽरा। अर्कना वसमया दन नारं संक्रमे पन दने विष्टुपदम्।

इति सर्वसंक्रान्तिसाधारणम्। कथमप्यन्यथा न्यत्रोभयतः प्रोउशदण्डपुण्यम्। तदि
 कन्तते। स्वभावाद्यवने। इति वा तु स्पष्टं। देवीपुण्ये। विष्णुवापने ज्ञेमासपन्नाहा
 दिकमेणतु। स्पष्टं स्तन्मविभागे तु देवीसर्गनेता विषमो। अथ नेषु विकल्पोपस्त
 ने निगदतः २२। पातु द्विरकलाभुक्त्वा तत्पुण्यं नृपपै। निरेशमास्कोरुहिरि
 ना नेदन्तितापने। अस्पायः। पूर्वोक्तवचनादुभयपत्रेप्यन्यदशब्दिकाः कथिन्ना
 राब्दिकाः पुण्यपत्रेपि कल्पवर्षेन प्रकटयन्ताह उत्रापणे विशतिष्ठिकाः पुण्य
 कालः। दन्तितापने दिना नो दिना नो व्याप्य त्रिशदण्डपुण्यं नृपुण्यकादः। प्रवृत्तोमि १२५५
 परतुष्टि उभयतो वा तन्मकारं कवचनम्। स्वयं विद्यमाने मकरसंक्रान्तिपदिसापाने
 भवति नरा विरतिष्ठिकाः पूर्वोः पुण्यकालः। पातु द्विरकलाभुक्त्वा तन्मकारं कवचनम्।
 संक्रान्तिः स्वयं विद्यमाने मकरसंक्रान्तिपदिसापाने। दिना नो दिना नो व्याप्य
 त्रिशदण्डपुण्यं नृपुण्यकादः। प्रवृत्तोमि १२५५
 इति सर्वसंक्रान्तिसाधारणम्। कथमप्यन्यथा न्यत्रोभयतः प्रोउशदण्डपुण्यम्। तदि
 कन्तते। स्वभावाद्यवने। इति वा तु स्पष्टं। देवीपुण्ये। विष्णुवापने ज्ञेमासपन्नाहा
 दिकमेणतु। स्पष्टं स्तन्मविभागे तु देवीसर्गनेता विषमो। अथ नेषु विकल्पोपस्त
 ने निगदतः २२। पातु द्विरकलाभुक्त्वा तत्पुण्यं नृपपै। निरेशमास्कोरुहिरि
 ना नेदन्तितापने। अस्पायः। पूर्वोक्तवचनादुभयपत्रेप्यन्यदशब्दिकाः कथिन्ना
 राब्दिकाः पुण्यपत्रेपि कल्पवर्षेन प्रकटयन्ताह उत्रापणे विशतिष्ठिकाः पुण्य
 कालः। दन्तितापने दिना नो दिना नो व्याप्य त्रिशदण्डपुण्यं नृपुण्यकादः। प्रवृत्तोमि
 परतुष्टि उभयतो वा तन्मकारं कवचनम्। स्वयं विद्यमाने मकरसंक्रान्तिपदिसापाने
 भवति नरा विरतिष्ठिकाः पूर्वोः पुण्यकालः। पातु द्विरकलाभुक्त्वा तन्मकारं कवचनम्।
 संक्रान्तिः स्वयं विद्यमाने मकरसंक्रान्तिपदिसापाने। दिना नो दिना नो व्याप्य
 त्रिशदण्डपुण्यं नृपुण्यकादः। प्रवृत्तोमि १२५५

विष्णुपुण्यं। भविष्यदपने पुण्यं मन्त्रमेवो नृपुण्यो। एवं शोपतिना ज्योतिः शास्त्रेऽप्युक्तम्। सौम्या
 पाणे विसृष्टं नृपुण्यं। विष्णुनिर्गम्ये। यस्मिन्निर्गम्ये। स्वयं स्तन्मकारं नृपुण्यं नृपुण्यं।
 नये वा नृपुण्यं शोक्तं मन्त्रं कवचं। विष्णुस्मृतम्। संक्रान्तौ पातु द्विरकलाभुक्त्वा तन्मकारं कवचनम्।
 तानि तेषां दण्डपुण्यं पुनर्गन्तुमिति नृपुण्यं। व्यत्यहाराद्यप्येवमप्युक्तं। नृपुण्यं नृपुण्यं।
 धर्मात्मनः। सन्तान्मन्त्रसो गौर्निर्गम्ये। नृपुण्यं नृपुण्यं। नृपुण्यं नृपुण्यं।
 योमकरं विरतिः स्मृताः। वनमाने नृपुण्यं नृपुण्यं। नृपुण्यं नृपुण्यं।
 तस्मै विरतिनाम्। पद्विपाम्यापुने प्राक्ते कवचं पातु द्विरकलाभुक्त्वा तन्मकारं कवचनम्।
 कापुण्यं स्तानादिकं स्मृतम्। तुलामेने दण्डपुण्यं नृपुण्यं। नृपुण्यं नृपुण्यं।
 नृपुण्यं नृपुण्यं। नृपुण्यं नृपुण्यं। नृपुण्यं नृपुण्यं। नृपुण्यं नृपुण्यं।
 इति पूर्वोक्तकालादिकं मन्त्रं नृपुण्यं। इति दिनसंक्रान्तिः। रात्रिसंक्रान्तिमाह।
 देवीपुण्यो। मानाह मास्केने पुण्यं नृपुण्यं। शर्वीरदने। संपूर्णोभयपत्रेप्यन्यदशब्दिकाः कथिन्ना

१८५

१८५

अस्यार्थः इति भागः। रात्रे पूर्वभागे पूर्णमासो रस्मया रात्रे पूर्णपदिसंक्रमणं
 तदा पूर्वदिने मध्याह्नादुपरिदिनाहं पुण्यम्। परिपूर्णे रात्रे तदा दिनद्वयपुण्यम्। यद्येव
 रात्रिपुण्यं भानपयन्ते संक्रमस्योत्तरदिने मध्याह्नादुपरिपुण्यम्। एवं सितो वि। अत्र
 आरधस्तस्मिन्मध्याह्नस्यापरिक्रिया। पुनः संक्रमणं यादुसुखाय नदप्यम्। कलाभूतः
 रात्रे तु यदा संक्रमणं भवेत्। तदा हः पुण्यमिष्टनिर्गमालवगेतमाः। स्तोपतिः। यद्येव रात्रे
 एवं स्यात्स पूर्णसंक्रमणं भवेत्। तदा दिनद्वयपुण्यं स्मानरात्रादिकम् सु। आदो पुनः पविना
 नीमाद्यभिन्ना निश्चि भवेत्। मूर्धरात्रे तु संपूर्णेभिन्नायां तिथौ पूर्वदिने मेव पुण्यम्।
 न परदिने भिन्नार्थः। तो म्यापने विस्तुपेतयो वितिसंक्रमेण वा संपूर्णा रात्रे सति हे पम्।
 पूर्वदिने विस्तुपदे। पनरि नं जराति मुखे। नापनयोरेवं क्रमेण। विस्तुवेदयोरपि स
 मं विज्ञेयतः। पूर्वदिने म। तुला मेयदशादौ न विज्ञेयवचनम्। तिथिनिर्णयः। आसन्नसं
 क्रमपुण्यदिनाहं स्तानरात्रयोः। नाद्यः संक्रमे हि नास्त्वत्रास्माः। पुण्यपत्तमाः स्मरताः। तत्रो।

रात्रौ संक्रमणे भानो विस्तुवत्यने पदा विस्तुवति। अयने दिवा वत। धनुर्मीनावतिक्रमणं पा
 वृत्तिपुनः पुनथा। पूर्वापद विभागे न रात्रौ समिते रवौ। दिनाच्चे पश्चान्मास्यस्तु पुण्या
 शोक्तामनी मिमिः। पुनदिने पितृयापश्चदेवे पितृयवक्रमेण। पूर्णो वन्दे। रात्रे तु यदा संक्र
 मे रविः। आहं दिनद्वयपुण्यं पुनः क्रामकरकैरौ। अत्रा एमी नारभ्ये स्तपश्चमीया वला
 वचनं स्य स्पष्टं गता भवना भवति। अस्मिन् गते पदासंक्रमेण कुर्यात्पुनः पुण्यम्। अत्रा
 वाहरोत्रे वा तदा पुण्यं पुनः दिनम्। अत्रा न रात्रौ पुण्यं पुनः दिनम्। अत्रा न रात्रौ पुण्यं पुनः दिनम्।
 यस्यात् संक्रमे रविः। अत्रा न रात्रौ पुण्यं पुनः दिनम्। अत्रा न रात्रौ पुण्यं पुनः दिनम्।
 भास्कर इति वा पाठः। मिथुनात्कुरु संक्रान्तिर्यदि स्यादं शुभाल्लिनः। प्रभाते वा नि
 शीये वा कुर्यात्। अत्रा न रात्रौ पुण्यं पुनः दिनम्। अत्रा न रात्रौ पुण्यं पुनः दिनम्।
 मिनिता वस्यति मिश्रः। मकने पनदिनकके पूर्वदिने मेव पुण्यम्। के विरिवाक्यं दप्यम्।

१८६

नरुमि त्रिके विदित ननु पुनरुत्तमकरक कटाविद्या दिवास्तंगतो पदास्य
 शीतादिशनादपि वायस्य तिलिखनादपि स मूलमेव प्रामाणिक प्रकरणादपि ।
 निधि निधये । कामुक नुपारी त्वम मृगे प्रातिदिवा करः । खणे वा ईशत्रे वाने दामो
 गः पने हनि । त्रिरात्तु स का नो प्रथतः पुण्यनाडिका मकनेषू त्तरा पुण्या श्वत्वा
 शिरानुनाडिकाः । मन्त्रेण ननु मन्त्रेण शान्तः । अथ नादे स राजे परं ह्यमिष्टं गेहेषु
 पता । अशो नितु विवेक यत्नो वदस्य पाः । आदिपरा विष्णु हरि पदपदम् ।
 अथ ते कोटिपुण्ये स्यात् । अने तु विष्णु वेकलम् । अशो न्यास हस्ते नतपा विष्णु परीक्षु
 व । देवी पुरातो । ध्या ज्य । दिक्ल प्रवृत्तत्वा । न नि विदम् । विखादने । अशो
 न्यास्यतात । पाण्डित्य तास्तु नाटिका । पुण्याः सुविष्णु पद्याव प्राक् स्वस्ति नो उवा ।
 प्रह्लादे पञ्चनाम्य पुण्याः प्राक्तामना विधिः । अथ नादे वप न्दवस्ते तस्मात्ते त्वक
 कस्मातो । दिना जेप न्दनाय रतिवद । इति वव नना विपनेम् । प्रथ दिनपनम् । प्रथदि

२८६

नपनं कद्वसि कोकम् । अथ नयो र्द्विपयस्तावत्ज्ञानरानादिक मुक्तं बिश्वा दर्शयम् ।
 सर्वसंक्रान्तिसंशयलो कत्रपे पथा । पापुत्तना पुण्यतमामपो क्रास्ता भवेत्सापि
 दिक्ल सापि प्रह्ला । प्रवृत्तयोक्ता परिसापि भागे सापुत्तरा विनिजेषतः स्यात् । अ
 धीगिरी माघदिसंक्रमे स्यात् । निका ले पनतः पने नि । आस्त नूपा मध्यमे वपु
 रपे निरीधम धेतु दिन इमु स्यात् । कर्क मजे म्पे वमिति सुवाव हमा । इति रा खेत पाप
 नाधः । भजः परे वपि द्या ईशत्रे पनेः । ति पुण्ये त्वप कर्कटस्य । प्ररी के काले परिवा निरी
 ये पूर्व निपुण्ये । त्विति माधना धवाप्यः । भजोः त्रमकरः । अथ नयो रा विज्ञानं प्रविब
 वन्तम् । अत्रिः । देवलोपि । राहुरीन संक्रान्ति विवा हात्यय द्दिगु स्नान रानादिक कु
 प्या निरीका म्पद्यतेषु य । भविष्ये रात्रो र्नाह्न न कुर्वीत । न चैव विरोधतः । संक्रान्तिय
 हाताहः हनिमि तेन ननुप्यति । पुत्रजन्म निपक्षे यत् । यासं कमरो रवेः । राहा खराने स्ता

नंपरास्तानाम्भ्यः निशि। पस्मिन्दिने निरंशः स्यात्संस्कृतोऽप्यमशकैः। तद्धिनेव महत्पुण्यं
 रक्षस्वमनिधिः स्मृतम्। इति वचनादयदि रात्रौ स्नानं दानादिकं कृतं रात्रिपूर्वकं देवावाप्यते
 वनेति तस्य देवावस्थितिः। अथ विंशतिः पश्चात्पुनरुत्थाप्यते नृपानि निजिपुरा नृसीर
 पश्चिमवर्तमाना सहितरात्रिपन्नम। रात्रौ स्नानं नृपानां वला सद्यः कर्मस्वर्गादि तैस्सायाक
 निषेधे पितृक्रान्तौ तत्र स्नाने स्नानं रक्षादिरक्ष्यते। अथ वानात्रिस्नानं कामे
 नं स्मरति स सुखे। नाहं स्नानं तत्र क्रान्तिविवाहस्य मवर्त्तु। स्नानं दानादिकं कुर्यान्निशि १८७
 काम्यवृत्तेषु वउपाप्येवुसंक्रान्तास्तान्वापोऽथ यतरे दिग्वातः पश्चात्पुनरासक्त
 म्यं दत्तमाश्रयात्। इत्युपाज्जरां पुत्रवद्विद्वन्पुत्राणां विष्णुवैद्यमैः स्वि
 ज्ञेयापि संक्रान्तिप्रतमारभत। पूर्वपूरकं भूतेन दत्तं धामनं पूर्वकम्। संक्रान्तिवास
 ने प्राप्तिमितिः स्नानं विधीयते। अभिसंक्रमणं भूमौ वन्दनेनाप्यत्र कर्म। पप्रसक्त
 लोककुर्यात्तस्मिन्नावाहये इदिग्। अभिसंक्रमणं संक्रान्तिमोतः तत्र नन्दविद्या

दिव्ये कठिबनुरादिष्टोक्तसामिप्यनाडीष्वतिपुण्यासुरात्रावपि स्नानं पुनरादिकम्। तत्र
 कान्तिकपत्रवोक्तविधानेन नृप्यपुननम्। एवं प्रतिमासं संप्रत्यसंगे सद्यः पापसं
 नानि संतप्य दारुणकुम्भान् संप्रोक्तं वस्त्रं धेनुकादिभिर्यो दद्यात्। अत्र दमप्य
 यदिरानमुक्तम्। एकां कपिलां साजङ्कारवसावा ज्योधापनं कुर्यात्। वृत्तान्ति
 र्विताः श्लोकाः देवीपुराणे। एकस्मिन् विभागस्तु कालस्तु कीर्तिना परमार्थनसं
 स्थातुं कथं या मिष्टोत्तम। सुस्थनरे सुखासीने पावत्स्यन्दनिलोचने। तस्य विश्रान्त
 मोभागस्तपि सुस्तु परिकीर्तितः। तपे रष्टनमो भागस्तु रित्यभिधीयते। बुद्धेः सहस्र
 भागस्तु पः कालो रक्षितं क्रमं। तत्कालेव इवीभूतं वै। कथं संवना वरम्। यती पातेन
 येव स्यात्पुनर्यमधिकम्। अत्र प्रस्तापि संदिग्धः पुरावन्दनसत्तमम्। अपहारा
 संक्रमविशेषः। तत्र नैष्य ज्योतिः शास्त्रे कुंकुमरोचनां मांसीमुना वन्दनं बालकम्।

हरिद्रयासमापुक्तं मेघे स्नानं महाफलम् । हेमाद्रौ मेघसंक्रमणो प्रागप्यनयोर्दिशश्चटिकाः पु
 रण्यकालः । रात्रौ तु पूर्वोक्तः उपानद्यजनेन जत्र सूनमवासां सवन्दनम् । जलपात्रिपुण्याति
 बुमेघे देयानि धार्मिकैः पट्टहाणि पातकादिनिदान्तरम्भा फलानि । वोऽश्चटिकाः पुण्यकाले
 रात्रौ नमुद्यता न्यितान् । पितृनुदिश्य विषेभ्योऽस्वर्गलोके लभेत सः । अत्र मूसूरनिम्बपत्रपा
 नासंघत्सरं विषभयं न भवेत् । अथ वज्रस्य । तत्र । प्रियङ्गुपुष्पकंकुष्ठं मांसीवन्दनरोचनम् ।
 उसीरागुतुसंयुक्तं मेघे स्नानं शुभावहम् । वज्रसंक्रान्तौ पूर्वाः वोऽश्चटिकाः पुण्यकाले पना
 खपुण्यकालः । रात्रौ प्राग्वत् । अत्र द्वापदादिम् । वन्दनशङ्कराद्यतान्नजलपुक्ताम्बरहिरण्मय
 दिक् देयम् । अत्र शिरीषबीजाशने नवर्षसर्पभयं न भवेत् । धवा बीजाशने न वेति राजमाने
 अथ मिथुनस्य । उशीनं पनकंकुष्ठं नो वनाग्रं पिपरीकम् । कुंकुमागुतुसंयुक्तं मिथुने
 स्नानं सुखम् । मिथुनसंक्रान्त्यां पनाः जठरादण्डाः पुण्यकालः । रात्रौ तु प्रागुक्तम् ।
 अत्रोन्नतवस्त्रं कुम्भधृतसुवर्गादिनिर्देयानि । अथ कर्कसंक्रान्तौ पूर्वाः चटिकाः पु
 ण्यकालः ।